உ

புகழேந்திப்புலவரருளிச்செய்த

பெரிய எழுத்து

புளந்திரன் தூது.

வித்தியாரத்நாகரம் பிரஸில்

பதிப்பித்தது.

சென்னை.

1929

இதன் விலை அணா-12.

இந்த பதிப்பு பாரதத்தில் இருக்கிறது
இது ஆசிரியருக்கு

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய எழுத்து

புளந்திரன் தூது.

சென்னை,

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1929.

இதன் விலை அணா-12.

உ

கடவுள் துணை.

புலந்திரன் தூது.

விநாயகர் தோத்திரம்.

அத்திமுகத்தோனே அரனார் திருமகனே
சத்தியின் புத்திரனே சரிந்தவயிற்றோனே
முத்தியளிக்கின்ற முருகற்குமூத்தோனே
வித்தையெனக்கருளும் வேலவற்குமூத்தோனே
திருவலமாம்மேற்பாடி தெற்கிசைந்தவெட்பாலை
வெட்பாலைக்குள்ளிருக்கும் சப்பாணிபிள்ளையரே
பொற்பாதம்நான்மறவேன் பொன்னுக்கணபதியே
பொன்னுக்கணபதியே பிரபலமாய்முன்னடவாய்
வடுதவறாமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவறாமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்லோசைதாருமையா
குரலில்குடியிருந்து குரலோசைதாருமையா
தப்பாமலெந்தனுக்கு சரஸ்வதியேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள் தன்கதையை பட்சமுடன் தான்படிக்க
செஞ்சொலசோதையிட தேவியர்கள்பாலகனே
கஞ்சன்வலதழித்த கார்மேகாமுன்னடவாய்
எல்லையளந்தபிரான் எழுமரம்எய்தவரே
புலந்திரனார் தூதுரைக்கப் புண்ணியனேவாக்கருளும்
இந்திரனார் தூதுரைக்க யெந்தனுக்குவாக்கருளும்
தப்பிதங்கள்வாராமல் தாழ்வுகள்நேராமல்
குற்றங்கள்வாராமல் குறைவுகள்நேராமல்
ஒப்பிமனம்பொறுத்து உத்தமனேவாருமையா
கார்க்கக்கடனுக்கு கர்த்தாவேமெய்ப்பொருளே

முருகர் தோத்திரம்.

சீரணமாமுகனே சிற்றடிணைவேலவரே
மாயோன்மருமகனே வள்ளிமணவாளா
கந்தனேயெந்தனிட கவலையெல்லாந்தீர்த்தவனே
புலந்திரனார்தன் தூதைப் புத்தியுடன்யான்பாட
புத்திதனை நீகொடுத்தால் புகழ்ச்சியாய்நான்படிப்பேன

மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தரைப்போகவிடுவோம்
அந்தவுரைகேட்டு ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
இளம்பஞ்சபாண்டவர்கள் இணைபிரியாமன்னவர்கள்
ஐவரையும்போகவிட்டால் அனர்த்தம்வந்துநேர்ந்து
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை [விடும்
தக்கப்புகழுடைய தருமராதுகேட்டு

பெருமாள் நல்லரவானையும்
வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.

வீடெல்லாமாணிக்கம் வாசலெல்லாமாணிக்கம்
கட்டியுடைத்தால் கலந்தேறுமாணிக்கம்
மாணிக்ககூண்டுகட்டி வாசலிலேதானம்பண்ணை
மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தரைப்போகவிடுவோம்
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
பாசத்திளவறையன் பள்ளிபழகையிலே
பாரதமோசிரதமோ என்றுண்படைத்தலைவன்
பெருமாளேபொரிமாவோஎன்றுசொன்னான் புண்ணிய
சொல்லிபெருமாளும்தாதுரைக்கமாட்டான்காண் [னும்
எரிநாகங்கொண்டவனே டெதிராளமாட்டானே
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
தக்கபுகழுடைய தருமராதுகேட்டு
இனியாரைபோகவிடுவேன் எழில்பெரியதூதுக்கு

பெருமாள் மின்னொளியாள்பிள்ளையை வேண்டா
மென்றுதடுக்கிறது.

சேத்தால்மடையடைத்தால் செல்லேறப்போகுதென்று
பணத்தால்மடையடைத்தால் பாசிபிடிக்குமென்று
துட்டால்மடையடைத்தால் தூசேறப்போகுதென்று
காசால்மடையடைத்தால் களிம்புபிடிக்குமென்று
சோத்தால்மடையடைக்கும் சோழன்திருமடந்தை
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாள்நாயகியாள்
மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தரைப்போகவித்து
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள்தான்கெட்டு
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை

கொற்றப்போர்மன்னன் குறக்கோலங்கொண்டலவோ
கொற்றப்போரம்பலத்தே கூசாமல்போயிருந்து
கொச்சியங்கள்சொல்லி யுரைப்பார்களைவரையும்
எளிதங்கள்சொல்லி யுரைப்பார்களைவரையும்
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
தக்கபுகழுடைய தருமராதுகேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
இனியாரையனுப்புவோம் ஆளடிமைதூதருக்கு
எவரையனுப்புவோம் எழில்பெரியதூதுக்கு
எழுகோடிசேனைக ளெல்லாம்மடிந்தார்கள்
ஒருகோடிபாலகர்கள் ஒக்கமடிந்தார்கள்
யாரையனுப்புவோம் எழில்பெரியதூதுக்கு
எவரையனுப்புவோம் எழில்பெரியதூதுக்கு
என்றுமவருரைத்து எங்கிமுகந்தளர்ந்து
எழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளேதுசொல்வார்

கிருஷ்ணமூர்த்தி புனந்திரனைத்தூதுக்கனுப்ப சம்மதித்தது.

மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமூக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமூக்காதம்
மதுரையன்பத்தறுகாதம் ஆளுகிறபாண்டியர்கள்
ஆறுயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மைந்தருமில்லையென்று மன்னர்மனஞ்சலித்து
மாளுகிறோமென்று மலைமேற்றவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
மன்னன்விஜய மடலூர்ந்தமாதேவி
காளைவிஜயன் கடலூர்ந்தமாதேவி
எழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்த நீன்முகனை
வெட்டிதலைதுணித்து வீரப்பட்டங்கட்டினவள்
பாவையிளங்கொடியாள் பயின்றெடுத்தரத்தினங்கள்
மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தனைப்போகவிடுவோம்
உத்தமியாள்பெற்றெடுத்த புத்திரனைபோகவிடுவோம்
எழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள்தானுரைக்க
தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு

தருமர் வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.

ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
எழுவேலிமஞ்சள் எடுத்தந்தப்பாண்டியர்கள்

எப்பூரிதண்ணீரிலே எல்லாமுறைந்தவர்கள்
ஸ்ரீகாரங்கொண்டார்கள் சீருடையபுத்திரனை
பஞ்சணைகொண்டார்கள் மைந்தர்புலந்திரனை
மைந்தனுக்கும்மைந்தனுக்கும் பேசவழகில்லை
என்னுடையவுருமைந்து யிருக்கின்றவேளையிலே

புலந்திரன்வரலாறு அருச்சுனன் தருமருக்குக்கூறுதல்.

தண்டாயுதமெரிக்க காளையதுகேட்டு
வில்லாளிபார்த்தன் விசையனெழுந்திருந்து
அண்ணனையடியிலே அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
அத்தினபுரஞ்சோலையிலேபோயிருந்தேனானொருநாள்
மாமதுரைபட்டணத்திலேபோயிருந்தேன் நான்சிலநா
ளொட்டிக்கொடுத்ததில்லை சுந்தரப்பெண்பாண்டியற்கு[ள்
மடித்துக்கொடுத்ததில்லை எந்தனிடபுத்திரனை
மைந்தருக்குமைந்தனுக்கும் வழக்குண்டுஎம்பெருமாள்
வில்லாளிபார்த்தன் விசையனுரைக்கலுமே

தருமர் சம்மதித்தது.

தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உண்ணுதேப்பூரித்து உடம்பெல்லாப்பூட்டிவிட்டு
சந்தோஷங்கொண்டாரே தருமர்பெருமாளும்
சாலக்குளிர்ந்தார் இருவருமோடிவந்து
மூவுலகமாளுகிற எம்பெருமாளைப்பணிந்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரடிபணிந்து
கைகட்டிவாய்புதைத்து வந்துமுன்னே நின்றார்கள்
என்னையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றார்

தருமர் அவ்வியாசாணிக்கும் புலந்திரனுக்
கும் ஓலையெழுதுகிறது.

தக்கப்புகழுடைய தர்மாதுகேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணனுக்கு ஓலையெழுதுமென்றார்
நம்பிபுலந்திரற்கு சுருள்ஓலையெழுதுமென்றார்

சரல்ப்பூந்தாரார் இருவருந்தான்கேட்டு
அருளருளுமென்னவன்று அப்படிக்கேயாகுதென்று
தாளிப்பனையோலை வாரித்தலைசேர்த்து
வெள்ளைப்பனையோலை விளிப்பிரண்டுந்தான்சீவி
பக்கமூஞ்சீர்வாரி பவளஞ்சிலுப்பமிட்டு
செம்பொன்னெழுத்தாணி தேர்விஜயர்கைபிடித்து
என்னவென்றுசொல்லி எழுதவென்றோலையிலே
தக்கபுகழுடைய தருமரெடுத்துரைப்பார்
இன்னமின்னங்காடுறைய மாட்டாளிளங்கொடியும்
எங்குந்திரிந்தார்கள் எளப்பானகல்லிறுகி
பருக்கல்லுருத்த பலிவந்ததிலேமோத
ஒதிம்பருக்கேனும் உள்ளங்கால் தானுறக்க
கவிந்தமரத்தடியில் கண்பள்ளிகொண்டிருந்தோம்
இன்னமின்னங்காடுறைய மாட்டாளிளங்கொடியாள்
தொங்கலெனும்பூமுடியாள் தூதுரைக்கவேணுமிப்போ
சுந்திரப்பூமுடியாள் இங்கேவரவேணுமென்று
ஓலையெழுதி சதுராய்க்குறியுமிட்டு
இராசாக்களோலைக்கு இரத்தினக்குறியுமிட்டு
மந்திரிமாரோலைக்கு மஞ்சட்குறியுமிட்டு
ஓலைகுருளெடுத்து செந்திரிக்கந்தான்போட்டு
காற்றிலேயும்வேகமுள்ள தூதுவரைத்தானழைத்து
ஓலைகுருளெடுத்து உத்தமர்கைகொடுத்து
மதுரைவளநாட்டுக்கு மன்னவர்களே நீர்போய்
மடக்கோலைகட்டுவச்சி மன்னுதிரும்புமென்று
சுருளோலைகட்டுவச்சி தூதர்திரும்புமென்றார்
தூதுவருந்தான்கேட்டு தொழுதிரண்டுதெண்டனிட்டு
அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
சொல்லப்பெற்றோமென்று சுறுக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுசொல்லிகும்பிட்டெழுந்திருந்து

தூதன்மதுரைக்கு ஓலைகொண்டுபோகுதல்.

மடக்கோலைகட்டெடுத்து மன்னர்மடியில்வைத்து
சுருளோலைக்கட்டெடுத்து தூதர்மடியில்வைத்து
அத்திபுரமும் நடந்தார் அழகாக
குருக்ஷேத்திரபூமி குருதேசம்விட்டார்
எல்லையதுதாண்டி இளந்தோப்புந்தான்தாண்டி
வையைக்கரைதாண்டி வனமாய்வனத்தாண்டி

காடுசெடி தாண்டி கரியமலைதான் தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்தொரு மூங்கில்வனந் தாண்டி
வெள்ளைபடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
மதுரைதிசைநோக்கி வாறார்கள் தூதுவர்கள்
வாறவழிதனிலே என்னென்னவதிசயங்கள்
கொன்றைகள்பொன்காய்க்க வேங்கைகள்குட்டியின
முத்துக்காய்காய்க்க பவளக்கொடிகனக்க
நீர்முத்துஞ்சாலைகளும் நின்றுநிழலாக
நீரோடும்நீர்முதலை நின்றுவிளையாட
சேதுங்கயலுமங்கே சென்றுவிளையாட
வாழைபழுக்க கரும்புகொலைசாய
ஆலைப்பழுக்க அணில்கள்விளையாட
கிள்ளைப்பழுக்க கிளிகள்விளையாட
மாலைபூதிர மலர்கள்சொரிந்துவிழ
சந்தனஆறு ததும்பிபெருகிவர
குங்குமஆறு குளம்பிபெருகிவர
ஸ்ரீதேவியம்மன் உறைவாள்பலதுறையும்
திருவிளையான் அம்மன் திருவாள்பலதுரையும்
சோலைமலர்கண்டார் சொக்கரிடபாதங்கண்டார்
சொக்கரிடபாதம் தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டான்
ஆலைமலைகண்டான் அம்மனிடபாதங்கண்டான்
அம்மனிடபாக மடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு அப்பால்நடக்கலுற்றான்

பொற்றாமரைச் சிறப்பு.

அல்லிப்பிறந்தாள் அவள்பிறந்தபொய்கைகொண்டாள்
பூவில்பிறந்தாள் பிறந்தவொருபொய்கைகொண்டாள்
மலரிற்பிறந்தாளும் அவளுதித்தபொய்கைகண்டான்
பொய்கையழகைமகளை போனவனும்பார்த்திருந்தான்
படிக்குப்படிக்கொரு பன்னிருகாதவழி
படியகலங்கொண்டதொரு பன்னூற்றைங்காதவழி
ஏறும்படிக்கொரு எண்ணூறுகாதவழி
இறங்கும்படிக்கொரு எண்ணூற்றைங்காதவழி
நாலுபடிகளின்மேல் ஞானவிளக்கெரியும்
அஞ்சுபடிகளின்மேல் பஞ்சவர்ணம்போட்டிருக்கும்
எட்டுபடிகளின்மேல் இலிங்கம்புதைத்திருக்கும்
பத்துபடிகளின்மேல் பத்தினிமார்ஓதிநிற்பார்

தட்டோடே தன்னைத் தாயனைப்புக்காவுசனும்
கட்டெழுந்திக் கடலயலிற்பொய்கையுண்டு
புத்திரசத்தாலைக்கொடுக்குமந்தப்பொய்கையுண்டு [பொய்கை
கைப்பெண்பிள்ளைதவத்திசெய்தால் கைகைசஞ்சேர்க்கும்
அறிவில்லா [illegible] தாலப்பண்ணுல் அறிவளர்க்கும்பொய்
கையுமுண்டு [illegible] தானப்பண்ணுல் மைந்தனளிக்கும்
பொய்கைகன்னிகழியப்பெண்கள்தலைகீழாய் [illegible]
பண்ணுல, கன்னிகழித்திடுவார் கரிகைகளைஎன்றிடுவார்
மைந்தர்களைப்பின்றிடுவார் மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவார்
பின்னே கடைபின்றிடுவார் போதவளர்ந்திடுவார்
இப்படிப்பட்டதவிதரும் இயலானபொய்கைதனை
கண்டானே தூதுவனும் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தானே தூதுவனும் பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாம
ல், அப்பொய்கைதான்தாண்டி அப்பாலேபோகுமுன்
அசேதப்பாசேனி யாவர்வந்து நின்றாலும்
இல்லையென்றுசொல்வார்கள் மெல்லியிடைபுண்ணியத்தா
ருத்துபயனம் பெண்டுமவர்க்களிப்பார் [ல்
வச்சிரமாணிக்கம் வரியவர்க்களிப்பார் [வரியத்தால்
பிழைத்தேனென்றுபோவார்கள் பொற்கொடியாள்புண்
அப்போதூதுவனும் அந்தத்தெருதாண்டி
மற்றுமொருவீதியிலே வாரார்களாம் அவர்கள்
ஆனைகட்டிப்போர்பகிப்பார் அங்கிப்பிடாரசியத்தில்
குதிரைகட்டிப்போர்படிப்பார் உத்தமியாள் [illegible]யிலே
கட்டுக்கலங்காணும் கதிருழக்குநெற்காணும்
அத்தானுக்கு அம்மாநாள்பாரிராகும்
அத்தானின்றிருந்து பூங்கலத்தேன்கூடுகட்டும்
கரும்பாலைசிறுங் கண்திறந்துமடைபாயும்
வாழைவடக்கிலும் வாங்கமூகுநெற்றிலும்
சோக்கிமுக்கிலும் அப்பால[illegible]மேற்கிலும்
இப்பெரியாச்சரியத்தைக் கண்டானே தூதுவனும்
கண்டானே தூதுவனும் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தானே தூதுவனும் பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாமல்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றொருவீதியிலே
மற்றுமொருவீதியிலே வாரானே தூதுவனும்
கேள்விப்படிக்கின்ற வித்வாதர்வீதிகளும்
சேவைவிளைமிக்கும் சேனாதிபர்கள்வீதிகளும்
பரிவைமிகைமிக்கும் அரசர்கள்வீதிகளும்

சேனைத்தலைவர்கள் சூழ்ந்திருக்கும்வீதிகளும்
குதிரைவில்லைமதிக்கும் குச்சிலியர்வீதிகளும்
ஒட்டைவில்லைமதிக்கும் உத்தமர்கள்வீதிகளும்
கொட்டிவெட்டிபொன்னளக்கும் கோமுட்டிவீதிகளும்
தட்டிக்கொட்டிப்பணிசெய்யும் தட்டார்கள்வீதிகளும்
செட்டாஞ்சரக்குவிற்கும் செட்டியார்கள்வீதிகளும
விட்டிடத்துலாவுகிற வேந்தர்கள்வீதிகளும்
மற்போருதானஞ்செய்யும் மன்னர்கள்வீதிகளும்
வேதமுறைதவறா வேதியர்கள்வீதிகளும்
நீதிமுறைதவறா நெறிமன்னர்வீதிகளும்
அத்தத்தெருதாண்டி மற்றொருவீதியிலே
மற்றொருவீதியிலே வாரானே தூதுவனும்
கடைப்புக்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அம்பிடவாசலுக்கு வாரானே தூதுவனும்
ஆனைகளுந்தோரணமும் காக்குந்தலைவாசலிலே
அம்பிக்கொடிகட்டி பார்க்குந்தலைவாசல்
நாகம்பணிகள்செய்யும் பொற்கொடியாள்வாசலிலே
மேகம்பணிகள்செய்யும் மின்னலைவான்வாசலிலே
கண்டானே தூதுவனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தானே தூதுவனும் பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாம [ல்
தூதுவனுமப்போது அருகாகத்தானடந்து
ஓடமலர்க்கண்ணனும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்து
கோசலநாடான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்தான்

புனந்திரன் கொலுச்சபை தூதன்காண்கிறது.

ஐயன்றிருக்கொலுவி லமரர்கொலுவிருந்தார்
செம்பொன்முடிதரித்த புதிரிருமாரங்கிருந்தார்
இரத்தினமுடிதரித்த ராசாக்களங்கிருந்தார்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னரங்கிருந்தார்
வயிரமுடிதரித்த மந்திரிகளங்கிருந்தார்
பட்டிபிடிமன்னர் இளவரையரங்கிருந்தார்
போட்டசட்டைவாங்காத போர்மன்னரங்கிருந்தார்
இட்டசட்டைவாங்காத யிடிமன்னரங்கிருந்தார்
ஆருயிரவரும் அணிதிரளரங்கிருந்தார்
பொன்னுமலைநாடாளும் போரெழுதியங்கிருந்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்வீரியரும்
நடுவேகொலுவிருந்தான் ஞாயிறுதித்தாற்போல்

அப்போது தூதுவரும் ஆறலழகுமன்னர்
போசவளநாடன் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
மடக்கோலைகட்டுவச்சி மன்னர்வணங்கிநின்றார்
சுருளோலைகட்டுவச்சி தூதர்வணங்கிநின்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
அண்ணாந்துபார்த்து அறையர் திருமுகத்தை
ஆரடா தூதுவரே யெங்கிருந்துவந்தீர்கள்
எந்தவூரெந்தநாடு யெனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
அப்போது தூதுவர்கள் அடிவணங்கியேதுசொல்வார்
இந்நாட்டாநல்லகாண் இத்திசையானல்லகாண்
தென்னாடுஞ்சூழ திரைவணங்கவந்தவன்காண்
அத்திபுரமாளும் ஐயமார் தூதுவன் நான்
உங்கள்-ஐயமார் தானனுப்ப அடிவணங்கவந்தேன்கா
ஐயமார் தூதென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டால் [ண்
ஐயமார் தூதனென்ன அஞ்சிப்பயந்தவனும்
ஐவருடபாதம் அடிநோக்கிதெண்டனிட்டு
அடுத்துமவன்தெண்டனிட்டு யெடுத்தான்சுருளோலை

புனந்திரன் ஓலைவாசிக்கிறது.

மடக்கோலைதானெடுத்து மன்னவனுந்தான்விரித்து
சுருளோலைதானவிழ்த்து துரிதமுடன்வாசிக்க
ஓலைச்சுருள்விரித்து வாசித்தானுத்தமனும்
ஓலையின்வாசகத்தை யுத்தமனும்பார்க்கலுமே
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
அடித்தான்தலைமேலே கடகங்கழன்றுவிழ
மோதிரக்கையாலே முகத்திலறைந்துகொண்டான்
மணிக்கடகக்கையாலே மார்மேலறைந்துகொண்டான்
வேல்பொருதுங்கண்ணான் விழுந்துபுரண்டழுதான்
தாமமுடியான் தரைமேல்புரண்டழுதான்
மாலைமுடியானும் மண்மேல்பிரண்டழுதான்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் அவசரமாயோடி
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தானிருக்கும்
மண்டபமேதேடியல்லோ மன்னவர்கள்வாரார்கள்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி

அல்லியைக்காண்கிறது.

ஓடைமலர்க்கண்ணாள் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்முன்னேவந்து
அல்லியெதிரேவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டுதூதுவர்கள் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்பார்த்து
நீயாருடையதூதர் அறியவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேன்திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல வும்முடையநற்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளேவுன்பணிதான்
நீயிங்கேவந்த தெனக்கரியகூறுமென்றாள்
உத்தமர்களேவர் உத்தாரந்தானனுப்ப
அனுப்பியஓலைதன்னை அலைதாரன்தான்பார்த்து
ஓலைச்சுருள்விரித்து வாசித்தான்உத்தமனும்
தம்பியிறந்தானென்று தனித்துப்புலம்புகிறாய்
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் விழித்துப்புலம்புகிறாள்
அந்தவிசேஷ மதுசொல்லவந்தோமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு

அல்லி புனந்திரனைககாணகொலுவுக்கு வருகிறது.

கழட்டாமுடிகழட்டி காரிகைமார்கைகொடுத்து
வீரமுடிகழட்டி மெல்லியர்கள்கைகொடுத்து
மருட்டாமுடிகழட்டி மங்கையர்கள்கைகொடுத்து
அங்கினிஜாரு அழகாகத்தான்களைந்து
பாவாடையுள்ளுடுத்தி பட்டாடைமேல்சாத்தி
ஆனந்தவாழ்மாரி அலரத்தலைசொருகி
பல்லக்கிலேறுமல் பாண்டிப்பெருமாளும்
தண்டிகையிலேறுமல் தாரார்குழலாளும்
கால்நடையாய்த்தானே கடுகவழிநடந்து
காத்தாடிபோலே கடுகவழிநடந்து
எட்டடியும்ஓரடியாய் இட்டுமிகநடந்து
ஆண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புறந்தாண்டி
பேடைமயில்கண்ணாள் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
கோசவளநாட்டாள் கொலுவுக்குமுன்னேவந்தாள்
பின்னைபுனந்திரற்கு பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்

அல்லி புனந்திரற்கு சொல்லுகிறது.

தருமர்வலுவிழந்திர் தம்பிமார்தோளிழந்திர்
விமர்வலுவிழந்திர விசையனார்தோளிழந்திர்
உப்பிட்டவாளை வுரையுருவிவிட்டாற்போல்
தப்பிவிட்டீர் நீயுமிப்போ தம்பிபுனந்திரரே
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஐயாவேயாறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் தேவனேதேறிவிடும்
ஆனந்தமார்பனை அணைத்துமடியில்வைத்து
மாலைமுடியானை மடிமேலேகொண்டுசென்று
கொற்றவனார்கோபங் குணைப்படுத்திக்கொண்டவரும்
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டிருந்து
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியரும்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவும்ஓடிவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரைத்தான்பார்த்து
காடாண்டபஞ்சவர்கள் நாடாளவந்தார்கள்
சுந்தரப்பஞ்சவர்கள் சுகமாயிருக்கிறார்கள்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஐயாவேயாறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் தேவனேதேறிவிடும்
இப்படிக்கேசொல்லி யிருந்தார்கள்பாண்டியர்கள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் நாவகமும்
ஓலைச்சுருளெடுத்து உத்தமியாள்கைபிடித்து
பவளசேனைமந்திரியை பட்டோலைவாசியென்றாள்
பவளசேனைதான்வாங்கி பட்டோலைதான்விரித்து
ஓலைச்சுருள்விரித்து வாசித்தானுத்தமியும்
வாசித்தவாசகத்தை கேட்டந்தமெல்லியரும்

அல்லியரசாணி புனந்திரனுக்குக் கோபித்து வார்த்தையுரைக்கிறது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
கதிக்குத்திமண்டி கண்கள்நெருப்பாக
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
பக்கச்சதைதுடிக்கப் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
போபோபுனந்திரரே போகவிடேன்தானுக்கு
முன்னையும்பூசல் முடிந்திருக்குதே
மூத்தமுடிபாண்டியனும் பட்டுமிரிக்குறானே

இப்பவும்பூசல் எழுப்புகிறார்பஞ்சவர்கள்
கொல்லநிற்பார்பஞ்சவர்கள் கூட்டியிருப்பார்கள்
சிம்மாகெட்டி சுமப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
கடலைக்கரைக்குத் தொடருவார்பஞ்சவர்கள்
ஆலோலமென்று அழுவார்கள்பஞ்சவர்கள்
இப்படியாக விருக்குமந்தவேளையிலே
போபோபுனத்திரரே போகவிட்டேன் தூதுக்கென்றார்
போஞ்சாமலவர் புனத்திரருந்தான்கேட்டு

புனத்திரன் மறுத்துச்சொல்லுகிறது.

துவாரகையத்தும் ஆழிவசுந்தரத்தும்
அவர்க்கே தெரியாதே உனக்கேதெரியுமோ
போகவிடைதாருமென்றான போஞ்சாபுத்திரனும்
பிறைமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
சோலைவனநங்கை சுபத்திரையைப்போலேனான்
சடைமாப்சடைவிரித்து சன்னாசிவேடங்கொண்டு
பிலாக்கணஞ்சொல்லி யழமாட்டேன்புண்ணியனே
ஒப்பாரிசொல்லி யழமாட்டேன்வுத்தமனே
போபோபுனத்திரரே போகவிட்டேன் தூதுக்கென்றாள்
போஞ்சாமலனார் புனத்திருமேதுசொல்வார்
என்னென்னசொன்னாலும் இனிகேளாள்என்னாச்சி
போகவிடைதாருமென்றார் போர்விஜயன்புத்திரனும்
பிறைமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
நல்லதனத்திலே சொன்னாலுங்கேளானே
சொன்னாலுங்கேளானே சந்திரபூமுடியன்
இக்கமொழியாக காளையற்றுதாமுரைத்தால்
அப்போ அதிற்றாலே ஆனந்தவாழ்மாபல
பொற்கொடியான அல்லியரும் புத்திரர்க்கு ஏதுசொல்வாள்
ஆருடையபுத்திரனும் என்றாளே அல்லியரும்
என்று சொன்னவார்த்தையை இந்திரருந்தான்கேட்டு
இவ்வுலகத்தவரறியும் எம்பெருமான்தானறிவார்
மண்டலங்கள்தானறிய மன்னவர்கள்தானறிவார்
சோலைமலருடைய சொக்கருந்தானறிவார்
ஆனைமலையுடைய அம்மனுந்தானறிவாள்
கவிஞ்சிவனித்த காளையுடைபுத்திரன்யான்
வட்டாதவில்லனாக விஜயனுடைபுத்திரன்யான்

என்றுமவனுரைக்கவே துசொல்வாளல்லியர்க்கு
பொழுதுபோதானைச்சு போகவிடை தாருமென்றான்
போகவிடை தாருமென்றான் போராஞ்சாபுத்திரனும்
விடை தாரும் ஆச்சியென்று வேதத்துந்தெண்டனிட்
டான், பிறவாமுடி தரித்த பெண்பெருமாளே துசொல்வா
ள், அந்திருக்குந்தாதிகளி லதிலொருத்திதானழைத்து
பொன்னுமலைநாடாளு மண்ணனைக்கூப்பிடென்றாள்

தாதிகள் பொன்னுமலைநாடாளைக் கூப்பிடுகிறது.

அருளருளுமென்றுச்சி யப்படிக்கேயாகுமென்று
சொல்லப்பெற்றோமென்று சுறுக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுசொல்லிரும்பிட்டெழுந்திருந்து
பட்டெடுத்துக்கட்டி பலர்மகிழுதங்களைப்போல்
எலுமிச்சப்பூப்பட்டு நன்றாய்பரிந்துடுத்தி
பொருளவன்தாதி பொன்னுபரணமின்ன
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
மாதகாமாளும் மகாராஜன்மாளிசென்றாள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணர்க்கெதிரில்வந்து
அண்ணர்க்கெதிரில்வந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டுதாதி திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணுவுந்தான்பார்த்து
நீயார்பெண்ணே தாதி யறியவுரையுமென்றான்
யார்பணியுமல்ல வடியேன் திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல வும்முடையதற்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமானேவுன்பணிதான்
பிறவாமுடி தரித்த பெண்பெருமாள் தாதியென்றாள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணுவுந்தான்கேட்டு
நீயிங்கேவந்த தெனககறியச்சொல்லுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தாயகிழம்
உம்மையழைத்துவர கட்டளைகளிட்டார்காண்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தியேதெண்டனிட்
டாள், பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணுவுந்தான்கேட்
டு, இந்நேரமங்கேயிருந்து நான்வந்தேனே
நானறியாக்காரியங்கள் உண்டோடி தாயகமே
எதுவகையோ வென்னைவரவழைத்தார்

வரவழைத்தகாரியங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
தாமக்குழலாளுங் காரியமதனைச்சொல்வாள
இராஜாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
கைவிரியாகாரியங்கள் கருமம்வெளிப்படுமோ
மந்திரகாரியங்கள் மருமம்வெளிப்படுமோ
என்னவோயேதோ வெனக்கொன்றுந்தெரியாது

பொன்னுருவிநாடன் அல்லிகொலுவுக்குவருகிறது.

பொன்னுருவிநாடாளும் அன்றையெழுந்திருந்து
முத்துச்சிவிகைதனைக் கொட்டிலிகநடந்து
ஆனைபலவெழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதிவிட்டு அரண்மனையினுட்புகுந்து
பிறைவாழுமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்முன்னேவந்து
வஅவணையாக வென்னைவரவழைத்தீர்
வரவழைத்தகாரியங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
பிறைவாழ்முடிதரித்த பெண்பெருமாள்முன்னேவந்து
அன்றுவேந்தர்களும் அடியேனொருவார்த்தை
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்வீரியனும்
ஐவரையுங்கொன்றதற்கு ஆணைபூகன்போகவென்றான்
ஆலாவெழுள்ளவனை ஆற்றிலேதரித்து
காவடிதன்னுலத்தில் கைகழுவிநீர்குடித்து
காவலனார்வீரியனை கண்ணுண்டாய்பாருமென்றான்
பொன்னுருவிநாடாளும் அன்னையுந்தான்கேட்டு
அருளாளுமெண்ணாச்சி அப்படியேயாகுதென்றா
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்முன்னேவந்து
இனியாருக்கட்டிபென்று யிருவருமெழுந்திருந்து
அந்தமுஞ்சக்கரமும் அழைக்காதே ஆணைபூகன்
தாமமுடியான் தனித்தாவடமசைய
வில்லுமம்புமாரம்பன் பணிகலமுங்கூட்டாதே
யானையுஞ்சேனையும் பணிகலமுங்கூட்டாதே
இருவருந்தானெழுந்து நடந்தார்துரிதமுடன்

புலந்திரன் தர்மனைக்காணுகிறது.

வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
குருட்சேத்திரபூமி குருபூமிதேடிவந்தான்
ஐவருடகாவலிலே ஆணழகன்போய்புகுந்தான்
தாரார்புகழுடைய தருமருக்கெதிரேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னுருகு அட்சதையும்
பொன்னிருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
தர்மராசா பாதம் தார்வேந்தன் சுத்திபண்ணி
கொண்டுவந்தபூமல்லை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டு
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அடிவணங்கி நிற்கையிலே
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனுங் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
தூதுரைக்கவந்தீரோ சுந்தரப்பூமுடியே
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வந்திருப்பீருக்கிருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைகரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதகசான்வீர்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்க்கார்முடிபெறுவீர்
பின்னைப்பெறுவீர் பெருமான்முடிபெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
பெண்களைக்கொல்லுவீர் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
மாதர்களைப்பெற்றிடுவீர் மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
ஆலிலைபோலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்ற முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனமாரவாழ்த்தினார்
தூதுரைத்தவீரனையா சுந்தரப்பூமுடியே [தான்
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

புணந்திரன் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் காணுகிறது.

ஏழுலகையாளுகின்ற வெம்பெருமாள்முன்னேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருத அட்சதையும்
பொன்னிருஞ்செம்பிலே பன்னிருங்கொண்டுவந்து
பாதமதுதுலக்கி பன்னீரால்சுத்திசெய்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலடிபணிந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்காலைவைத்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
மாமனார்பாதம் வணங்கி நின்றான்மன்னவனும்
அம்மான்தன்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
ஏழுலகையாளுகிற வெம்பெருமாள்மனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
தூதுரைக்கவந்தீரோ சுந்தரப்பூமுடியே
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வரந்திருப்பீருந்திருப்பீர்
நிற்பீர் நிலைநிற்பீர் நிராசையாண்டிடுவீர்
கற்பகத்தாம்போலக் கலங்காதாள்வீர்
எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்எம்பெருமான்பதம்பெறுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவாய்
போருக்குப்போவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
ஆலிலைபோல் தழைத்து அறுகுபோல்வேரூடி
மூங்கில்போல் தழைத்து மூசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்களென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினர்
ஆயர்திருக்கழுத்தில் அணிந்தபதக்கமது
திருமார்பிலிட்டதொரு திருப்பதக்கந்தான்வாங்கி
ஆனந்தமாய்பாலனுக்கு அழகுபடசாத்தினர்
தூதுரைக்கப்போமிடத்தில் சொல்லுகிறேன்கேளுமை
யா, ஒன்றாகுபத்து ஒருநூற்றாக்காயிரமாம்
பத்துக்குநூறு பழுதில்லாமலுரைத்த
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைக்குன்றாமல்
சொல்லுதவறாமல் சொற்சிலவுசாயாமல்
சொல்லுக்குசொல்லுரைத்து வாருமையாசுந்தரமே
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்து
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

புளந்திரன் வீமனைக்காண்கிறது.

வெற்றிமதயானை வீமர்க்கருகில்வந்து
ஏழுமலைபரமுடைய இயல்வீமர்முன்னேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
பொன்னிருஞ்செப்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பாதமது துவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
மூக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
வெற்றிமதயானை வீமரவாபார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
என்னைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே வெகுநாளரசாள்வாய்
போருக்குப்போவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மனமாரவாழ்த்தினார்
தூதுரைக்கப்போமிடத்தே சொல்லுகிறேன்கேளுமை
யா, சகுனிதலையைத் தவிடுபொடியாக்கி
அம்பலங்கள்தோறும் இடித்துதவிடாக்கி
ஆஸ்தானந்தோறும் அடங்கலும்நீயிடித்து
ஒன்றுக்குப்பத்து ஒருநூற்றுக்காயிரமாம்
சொல்லுவழுவாமல் சொற்சிலவுசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைகுண்ணாமல்
தூதுரைத்துமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்

புளந்திரன் அருச்சுனனைக் காணுதல்.

காண்டாபுரமெரித்த காளையற்கெதிரில்வந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
பன்னீருஞ்செப்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து

முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டு
ஐங்கால்வலம்வந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
காண்டாபுரமெரித்த காளையவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பிருத்திருப்பீர்
சிறப்பீர் நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
சம்பதித்ததுரன்போலக் கலங்காதரசாள்வாய்
சம்பதித்ததுரன்போல வெகுகாலமரசாள்வாய்
மலையைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டமாண்டிடுவாய்
கன்னிகளைக்கொண்டிடுவாய் காளைகளையின்றிடுவாய்
புத்திரரைப்பெற்றிடுவாய் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெறுவாய் பிரபலமாய்வாழ்ந்திடுவாய்
மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவாய் மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினர்
உச்சிமுகர்ந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கங்களெல்லாம் பரிவாகத்தான்தடவி
தாதுரைத்தமீனுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்
தார், விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
சால்புகுந்தார் இருவரருகில்வந்து

புனந்திரன் நகுலசகாதேவரைக்காணுகிறது.

பூவும்புதுமலரும் பொன்னாருகு அட்சதையும்
பொன்னிருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடி துவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மார்போடேகொண்டணைத்து
தாதுரைக்கவந்திரோ சுந்தரப்பூமுடியே
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திப்பீருத்திருப்பீர்

நிற்பாய் நிலைதரிப்பாய் நீரரசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்த தூண்போலக் கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்த தூண்போல வெகுநாளரசாள்வாய்
எல்லைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமான்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொருதோடேவென்றிடுவா
ய், வென்றவெளியிலே வீரபட்டங்கொண்டிடுவாய்
எதிர்த்தவரைச்சங்கரித்து எல்லையரசாள்வாய்
மாதர்களை மாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவாய்
பெற்றிடுவாய்பெற்றிடுவாய் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மனமாரவாழ்த்தினாள்
தூதனாகப்போமிடத்தை சொல்லுகிறேன்கேளுமை
யா, சால்ப்பூத்தாரானை எழுதினன்சித்திரத்தில்
அபிமன்னராசாவை அங்கேயெழுதிவைத்து
செத்தவன்பிள்ளையென்று சற்றுந்நினையாமல்
இறந்தவன்பிள்ளையென்று எண்ணியடையாமல்
அம்பலவாசலிலே அங்கேபடமெழுதி
அம்பலத்தானறிய அங்கோலங்கட்டிவைத்தான்
தம்பியைக்கண்டுநீ சற்சேர்ந்துநில்லாதே
உடப்பிறப்பைக்கண்டுநீ உற்றஉயிர்சேராதே
கொம்பனையாள்பாடிசென்று கூடிவிளையாடாதே
மைந்தரைக்கண்டுநீ மகிழ்ந்துவிளையாடாதே
பிள்ளைகளைக்கண்டுநீ பிக்கம்பிடியாதே
சொல்லுதவறாமல் சொற்சிலவுசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைநகுண்ணாமல்
அதனாலகாரிகையே சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வருவேனென்றுசொல்லி பொருந்தி விடைகொடுத்
தார், விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானார்
ஐவருடைஉத்தாரம் ஆணழகன்பெற்றுக்கொண்டு
தென்னமுடியாளுஞ் சின்னச்சிமாளிசென்றான்

புலந்திரன் சுபத்திரையைக் காணுகிறது.

சோரவளந்தங்கை சுபத்திரையாள்முன்னேவந்து
பூவைப்பூமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்

பொன்னிருஞ்செப்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பாதமதைக்கழுவி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுவென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டுசுபத்திரையும்
நீர்கொதித்தகண்கள்ரெண்டும் நீக்கிநிகர்விழியும்
கண்ணீர்கலங்கிடவே கட்டழகியேதுசொல்வாள்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பிருந்திருப்பீர்
நீதியாய்நிலைதரிப்பாய் நீரரசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கஅரசாள்வாய்
மன்னைப்பெறுவாய் யெதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பின்னைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவா
ய், வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
எதிரியைவென்றிடுவாய் யெல்லையரசாண்டிடுவாய்
மாற்றுரைவென்றிடுவாய் மண்டலத்தையாண்டிடுவாய்
பெற்றிடுவாய்பெற்றிடுவாய் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினர்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மடிமேலேகொண்டிருத்தி
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
உன்னோடேகூட விளையாடுகிறோமென்றிருந்தேன்
பொன்னுலகநாட்டுக்கு போனசெய்திநானறியேன்
இவ்வுலகைவிட்டு எழுந்துநடந்துவிட்டான்
பஞ்சவர்கள்என்மேல் பகைமுடித்தார்கண்டீரே
பாரளந்தார்என்மேல் பகைமுடித்தார்கண்டீரே
என்றுசொல்லிமங்கையரும் இருகண்ணால்மூந்துநிர்ந்
தாள், முத்துப்போல்கண்ணீரை முகமெல்லாஞ்சோரவி
ட்டாள், பவளம்போல்கண்ணீரை பக்கமெல்லாஞ்சோர
விட்டாள், போருஞ்சாமன்னர் புனத்திரருந்தான்பார்ந்
து, வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்பட்டால்துடைத்து
மாதாவருந்துவது மன்னன்மனங்கொள்ளாமல்

இருக்கிறார் அபிமருஞ் செத்தார் புனந்திரரும்
உத்தரமேசெய்வதற்கு உன்புத்திரனையிங்குவந்தேன்
ஆறிவிடும் ஆறிவிடும் ஆச்சி நீ ஆறிவிடும்
தேறிவிடும் தேறிவிடும் தேன்மொழியே தேறிவிடும்
அப்போசுபத்திரையாள் ஆரணங்குயேதுசொல்வாள்
ஐயோ புனந்திரரே அறிவுள்ள கண்மணியே
பொன்னுமணியே புனந்திரராசாவே
கட்டிமணியே கலிங்கத்துராசாவே
காலாறுமன்றியிலே கனகதண்டியென்றீரே
திருமேனிக்காவலனே சேவகனுமில்லாமல
வாள்விஜயன் சீமானே வந்தவகைசொல்லுமென்றான்
மைந்தர்புனந்திரரே வந்தவகையேது
வளநாடிப்புத்திரரே வந்தவகைசொல்லுமென்றான்
அல்லியுடசீர்மகனே அறியவுரையுமென்றான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரேதுசொல்வார்
பெற்றபெருமாளும் பிரியமுடையவரும்
ஐவரரையரும் ஆறிவுசந்தரும்
வேந்தர்பெருமாளும் விலாடபுரம்வந்தமர்ந்து
என்னைவரவழைத்தார் யென்னைபெற்றராசாக்கள்
போப்பாரப்பார் பெரியப்பாதங்களுக்கு
விடையருளவிட்டார்கள் வீரப்பெரும்புலிகள்
தோரணையானையாய் தூலைக்கப்போறேனென்றான்
அந்நிலங்கண்ணாளே நாதுரைக்கப்போறேனென்றான்
சோரவளையங்கை சுபத்திரையாள்தான்கேட்டு
கதும்பிக்கதும்பிக் கண்கள்எறிபரந்து
நீலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
முன்னையும்பூசல் முடிந்துமிருக்குதே
இப்பவும்பூசை யெழும்புவார்பஞ்சவர்கள்
கொல்லநினைப்பார்பஞ்சவர்கள் கூடியிருப்பார்கள்
சிப்பாடுகட்டி சுமப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
சுடலைக்கரைக்குத் தொடருவார்பஞ்சவர்கள்
ஆலோலமென்று அழுவார்கள்பஞ்சவர்கள்
ஐவருடனேசேதி யறியானோயல்லியரும்
வையகத்தையாளநிமவள் மதிகுலைந்துபோனாளே
இப்போ தம்பிள்ளையைத்தான் பக்கலவரவிட்டாளே
பாத்தான்படைநடுவில் மைந்தரைப்போகவிட்டாள்

போபோபுனத்திரரோ போகவிடேன்றுனக்கென்றாள்
அப்போபுனத்திரனும் ஆச்சியற்குயேதுசொல்வார்
ஐவரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
போகவிடைதந்தார்கள் போர்மன்னராசாக்கள்
நீயும்விடைதாருமென்றான் நித்திலம்பூமுடியான்
சோரவளநங்கை சுபத்திரையுந்தானெழுந்து

சுபத்திரை புனத்திரனுக்கு பிரார்த்தனைசெய்கிறது

மண்ணளந்தான்பாதமது நோக்கிமனதிலெண்ணி
அறுபதுமுழச்சல்லா ஆரணங்குதானெடுத்து
மஞ்சள்அளைரிநனைத்து மங்கையவள்தானெடுத்து
ஆயிரம்பொன்னெடுத்து அடவுடனேதான்முடித்து
சோலைமலைருடைய சொக்கரைதானினைத்து
ஆனைமலையுடைய அம்மனையுந்தானினைத்து
தொங்கலெனும்பூமுடியான் தூதுரைத்துமீண்டாக்கால்
தண்டிவரும்பொன்னையெல்லாம் சரிகைக்குடத்துடனே
கொண்டுவந்துகொட்டுவேன் கோபுரவாசலண்டை
மாத்தான்படைநடுவில் மைந்தர்புனத்திரரை
கண்ணுடையாய்பாருமென்று கர்த்தரைக்கைதொழுது
மைந்தனைக்காருமென்று மங்கையரும்கைதொழுது
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் போகவிடைகொடுத்தாள்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்

புனத்திரன் துரோபதையைக் காணுகிறது.

தோராவடிவழகி துரோபதையைத்தேடிவாரான்
தோராவடிவழகி துரோபதியாள்தாதியர்கள்
ஓட்டம்பெருநடையும் ஓடிவந்துட்புகுந்து
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்முன்னேவந்தாள்
ஆட்டமுங்கூத்தொளிவும் ஆரணங்குபார்த்திருந்தாள்
நட்டுமுட்டுசாலை நாட்டியங்கள்பார்த்திருந்தாள்
தாமக்குழலாளும் தாதிவந்துதெண்டனிட்டாள்
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியே
இன்றைட்டாநல்லகாண் இந்திசையாநல்லகாண்
தென்றெட்டுக்குழந் திசைவணங்கிவந்தவன்காண்
வையவளநாட்டில் பெற்றெடுத்தபுத்திரன்காண்
வாழ்பாண்டிநாட்டாள் பயின்றெடுத்தகண்மணிகாண்
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரவீரியரும்

உன்பிள்ளைவருகுதென்று பின்னொருகால்தெண்டனி
ட்டாள், மைந்தர்வருகுதென்று மறுத்தொருகால்தெண்
டனிட்டாள், தோராவடிவழகி துரோபதைதான்கேட்டு
மைந்தர்வருகுதென்று மாதுமனங்குளிர்ந்து
பிள்ளைவருகுதென்ன பூவைமனங்குளிர்ந்து
ஆட்டமுங்கூத்துகளும் அமருமென்றுகையமர்த்தி
நட்டுமுட்டுசொல்லையை நாளையென்றுகையமர்த்தி
அடிசிலம்புப்பாடகமும் ஆர்க்கக்குதித்திறங்கி
பூஞ்சிலம்புப்பாடகமும் பொங்கக்குதித்திறங்கி
கூடவேசோதிமின்ன கொம்பேரிடையாளும்
மற்றுமொருவாசனத்தில் மாதரவள்வீற்றிருந்தாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
ஓடமலர்க்கண்ணாளும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்து
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்தானிருக்கும்
ஆசனத்தின்முன்னேவந்தான் அல்லித்திருமகனும்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னிருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பாதமதுகழுவி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
அப்பாமகனே அறிவுள்ளகண்மணியே
இப்பாரையாளவே யெங்கள்சிகாமணியே
அல்லித்திருமகனே ஆனந்தவாள்மார்பா
வருகவருகவென் வள்ளலேவருகவென்றாள்
திருவருகபூவருக தேனேவருகவென்றாள்
குடிகாரகொற்றடிமை கொண்டுவருகவென்றாள்
அங்கத்துக்குள்ளே அமர்ந்திருக்கும்பாற்குடமே
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுஞ்சோங்கும் கரைதுறையுமுள்ளவனே
முத்துப்படிந்துறையும் முழுநிலுங்கொண்டவனே
பவளப்படிந்துறையும் பத்துலட்சமுள்ளவனே
வையவளநாட்டை வாழ்விக்கவந்தவனே
வாழ்மதுரைராச்சியத்தை ஆளவந்தரத்தினமே
ஆயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரமையே

ஆனந்தவாழ்மாரி அல்லித்திருமகனே
மகுடத்துரை அல்லியற்கு மனதானபுத்திரனே
கண்ணானகண்மணியே கட்டழகன்சீர்மகனே
பொன்னானபொற்குடமே புனந்திரராசாவே [த்தி
பொன்னூறெண்டுசித்தடியை பூவிரண்டுங்கண்ணிலொ
தங்கத்தால்சித்தடியைத் தார்குழலாள்கண்ணிலொத்தி
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடியேலேகொண்டணைத்து
இந்திரனைத்தூக்கி எடுத்துமடியில்வைத்தாள்
அப்போபுனந்திரனார் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
மடியைவிட்டுக்கீழ்குதித்து மாதாவின்முன்னேவந்து
மாதாவின்சீர்பாதம் வணங்கினான்மன்னவனும்
காண்கிறேனுச்சியென்று கால்மேல்முடிசாய்த்தான்
தோருவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீருந்திருப்பீர்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீரரசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போல கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே விளங்காதரசாள்வாய்
என்னைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைபெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவாய்
எதிரிகளைச்சங்கரித்து யெல்லையரசாண்டிடுவாய்
மாற்றானைசங்கரித்து வையகத்தையாண்டிடுவாய்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளையீன்றிடுவாய்
பெண்களைமாலையிட்டு பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய்
மங்கைகளைமாலையிட்டு மைந்தர்களைபெற்றிடுவாய்
பெற்றிடுவாய்பெற்றிடுவாய் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காண் என்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்கள்
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடியேலேகொண்டணைத்து
புத்திரனைக்கொஞ்சி யெடுத்துமடியில்வைத்து
காலாளுமன்றியிலே கனகதண்டியன்றியிலே
திருமேனிக்காவலனே சேவகனுமில்லாமல்
என்-வாள்விசையன்சீர்மகனே வந்தவகையேது
ஏதுவகையாக யிங்கேவந்தீர்சொல்லுமென்றார்

அப்போபுனந்திரரும் ஆச்சியருக்கேதுசொல்வான்
ஆச்சி நீர்கேளும் அடியேன்ஒருவார்த்தை
என்னாச்சி நீர்கேளும் இன்னமொருவார்த்தை
பெற்றபெருமாளும் பிரியமுடையவரும்
ஐவரையரும் ஆழியுபர்ந்தவரும்
போப்பாரப்பார் பெரியப்பருடையவரும்
விடையருளவிட்டார்கள் வீரப்பெருநர்புலிகள்
தோரணையாய்நான் தாதனைக்கப்போறேனென்றான்
தந்நீலங்கண்ணனாலும் தாதரைக்கப்போறேனென்று
தோராவடிவழகி தாரோபவதையுந்தான்கேட்டு
மைந்தர்முகம்நோக்கி மாதாவுமேதுசொல்வாள்
மாபாவிவாசலுக்கு மன்னவனேபோறீரோ
அரும்பாவிவாசலுக்கு ஐயா நீர்போறீரோ
பெரும்பாவிவாசலுக்கு புத்திரரேபோறீரோ
தாதரைக்கபோமிடத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமை
பாசத்திளவரைபோர் படைகூட்டந்தன்னுடனே [யா
யானையின்மேல் நீயேறி அவ்விதிபோம்போது
கச்சாயம்வேண்டிக் கனையாகிவந்தாலும்
கச்சாயந்தின்னாதே கண்ணில்லான்மாளிகையில்
தண்ணீர்கனையாகி தாகமெடுத்தாலும்
தாகந்தணியாதே தனஞ்செயனார்மாளிகையில்
வெற்றிலைவேண்டி விருப்பதுகொண்டாலும்
வெற்றிலைகொள்ளாதே வேந்தர்கடைத்தெருவில்
சுண்ணாம்புகொள்ளாதே சூதுள்ளவாசலிலே
அடைக்காயும்நஞ்சிடுவார் ஆனந்தமார்பனுக்கு
அடைக்காய்நீதின்னாதே ஆணழகன் அம்பலத்தில்
வாசனைகொண்டுவந்து வகையாய்கொடுக்கவென்பார்
வாசனைகள்தின்னாதே வலுவாயன்அம்பலத்தில்
பொய்யாதினமிடுவார் பொற்கைவளபாண்டியனே
ஆதினஞ்சென்றோதே ஆனந்தவாழ்மார்பா
கட்டுங்கயிறும் கயிறுகளத்தனையும்
இந்தாருமென்று எடுத்து அவள்கைகொடுத்து
கண்ணிலான்பெற்றெடுத்த கபடன் திரியோதிரன்
கொலுமுகவாசலிலே கோடிபலவுரைப்பார்
சிம்மாதனக்கொலுவில் சேனையெடுத்துரைப்பார்
உன்னையவன்கண்டாலும் ஒருகோடியெடுத்துரைப்பான்
சொல்லுக்குச்சொல்லுறையுஞ்சுத்திரப்பூமுடியே

நாளுக்குநாளுமையுந் துந்நீலங்கண்ணனே
ஒன்றுக்குப்பத்து ஒருநூறுக்காயிரம்
சொல்லுவரூவாமல் சொற்சிலம்புசாயாமல்
நாவுக்கவருமல் நல்வார்த்தைக்குணுமல்
ஆறுமைத்தமிழுமையா சுந்திரப்பூமுடியே
சிந்தைகவலையுற்றுத் திருப்புமையாசுந்திரரே
மனத்தில்பயம்நீங்கி மன்னவரேபோய்வாரும்
கண்டுமவளுரைத்தாள் மலப்பசுங்கிளியாள்
பொருஞ்சமன்னர் புனந்திரனுர்தான்கேட்டு
அப்படிக்கேயாகுமென்று ஆச்சிசரணமென்றுன்
போய்வாரேன் ஆச்சியென்று பொன்னடிக்குதெண்டனி
ட்டான், தோராவடிவழகி துரோபதையுந்தானெழுந்து
அழகுள்ளவாருமையா வென்றுமவனெழுந்து
அழகுள்ள மண்டபத்தை யாரணங்குமட்புகுந்து
செம்பொன்முக்கால்நிறுத்தி செம்பொன்தளிகையிட்டா
ன், புனிறுக்கால்தானிறுத்திப் பொன்னுல்தடுக்குமிட்டா
ன், வாழையிலைபோட்டு மணிச்செம்பில் நீர்தெளித்து
அம்மைமலர்போல போசனமுந்தான்சொரிந்தாள்
தாளிதமும்பச்சடியுந் தன்னில்வகைக்கறியும்
பொட்டிக்கறியுங் கொழுப்புவகைக்கறியும்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
ஆயிரத்தெட்டு அருங்கறியும்போசனமும்
சுத்திக்கறியையவைத்தப்புத் துருக்குநெய்வார்த்தாள்
வாருமையாசங்கமரே வந்தமுதுகள்கொள்ளுமென்றுள்
அப்போபுனந்திரரும் ஆச்சியருக்கேதுசொல்வான
தம்பியைநான்கொடுத்து தந்சோர்ந்துநிற்கையிலே
உடற்பிறப்பைநான்கொடுத்து உந்தவுயிர்சோர்கையிலே
நெய்யமிர்தமுண்டாலும் நிற்குமோபொந்தியிலே
பாலடிசிலுண்டாலும் நிற்குமோபொந்தியிலே
வேண்டாங்காண் ஆச்சியென்றுவண்ணமுடிசாய்த்தான்
ஆழிதடக்கையால் அழுத்தியவன்வீற்றிருந்தான்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்
டான், தோராவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
நாதுமைத்தமிழுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்
தார், விடைபெறவெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானு
ம், ஆண்மகனேயெழுக்கட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி

புனந்திரன் அல்லியரசாணியைக் காணுகிறது.

அவ்வீதியாக அழகாகதானடந்தான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணைவுந்தான்கூட
இருவருமாக யிசைந்துவழிநடந்தார்
குருட்சேத்திரப்பூமி குருபூமிதேசம்விட்டு
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி.
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
வாழ்மதுரைராச்சியந்தில் வந்தாரிருவருமாய்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளண்டைவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி.
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டதன்மகனைக் கண்டந்த அல்லியரும்
வாழ்வாய்வளர்ந்திடுவாய் வர்த்திருப்பாயுந்திருப்பாய்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீரரசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே வெகுநாளாய்வாழ்ந்திடுவாய்
என்னைப்பெருவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றுகளரிப்பிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
மாத்தானைக்கொன்றிடுவாய் வையகத்தையாண்டிடுவாய்
சினத்தவர்கள்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டிடுவாய்
பகைத்தவர்கள்பூமுடியை பருந்தாட்டமாட்டிடுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய் போதவேவாழ்ந்திடுவாய்
மைந்தர்களைப்பெற்று மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனதாரவாழ்த்தினாள்
வாயாரவாழ்த்தி மனதுமிகக்குளிர்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு

போய்வந்தகாரியத்தை கேட்கலுற்றார்வுத்தமியும்
அப்பாபுணந்திரரே அழகுள்ளகண்மணியே
அருச்சுனனார்பெற்றெடுத்த ஆனந்தவாழ்மார்பன்
புண்ணியத்தால்வந்துதித்த பிள்ளைபுணந்திரரே
சொக்கருளாலே துலங்கவந்தகண்மணியே
காலாறுதலில்லாதே கனகதண்டியில்லாதே
திருமேனிக்காவலனே சேவகனுமில்லாதே
வான்விசையன்சீர்மகனே வந்தவகைகளெல்லாம்
மைந்தர்புணந்திரரே வந்தவகைசொல்லுமென்றாள்
ஒன்றன்றுங்குறையாமல் வுத்தமனேசொல்லுமென்றாள் (ன்
போய்வந்தகாரியத்தைப்புண்ணியனேசொல்லுமென்று

புணந்திரன்சேதியுரைக்கிறது.

அப்போபுணந்திரரும் ஆச்சியற்குயேதுசொல்வார்
மடியைவிட்டுகீழிறங்கி வந்துஎதிரில்நின்று
கைகட்டிவாய்புதைத்து காளையிடபுத்திரனும்
வானநாடவல்லியற்கும் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வான்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
பெற்றப்பெருமாளும் பிரியமுடையவரும்
உடையாருங்கூடி உடனேமண்டபத்தில்
ஐவரையும் ஆழிவுயர்ந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் மேல்மண்டபத்தில்வீற்றிருந்து
என்னைவரவழைத்து எனக்கிட்டார்கட்டளைகள்
போரப்பாரப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு
விடையருளவிட்டார்கள் வீரபெரும்புலிகள்
தோரனையானையாய் தூதுரைக்கப்போறேனென்றேன்
அன்னவிலங்கன்றோனும் தூதுரைக்கப்போகவென்று
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்
டான், பிறவாருமுடிதரித்த பெண்பெருமான்காதுகேட்டு
திக்குக்கனலாண்டி கண்கனெறிபறந்து
தீவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தை எட்டிச்சுவாலையுமாய்

குன்றுபோல்கல்லெடுத்து கோபுரமதிகமதாம்
ஸ்ரீமதுரைக்குள்ளே திருவாயில்வாசலுள்ளே
கட்டிவரும்பாற்குடங்கள் காவலனார்வாசலிலே
எட்டிவரவிடுவார் எம்முடையவாசலுக்கு
இத்தனையுந்தள்ளிவிட்டு ஏனோ நீபோறேனென்றாய்
அப்பா நீபோனால் அடியேன்பொறுப்பேனோ
மைந்தா நீபோனால் மனதுதரிப்பேனோ
உள்ளந்தரித்திருப்போம் உத்தமனார்புத்திரனே
அறிவீரறிவீர் அடியேன்குடிவிளங்க
அடியேன்குடிவிளங்க வந்துதித்த அழகா
எங்கள்குடிவிளங்க வந்துதித்தரத்தினமே
மன்னவன்பூமுடிக்கு வாட்டங்கள்வந்ததென்றால்
தென்னவன்பூமுடிக்கு தீங்குகள்வந்ததானால்
ஆறுயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியரும்
ஆறுயிரவரும் அடியவரும்தான்கூட
ஆளும்அரசும் அனலிலேபாய்ந்திடுவோம்
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னவும்பாய்ந்திடுவார்
போகாதேபோகாதே புண்ணியனார்சீமகனே
என்றுமவனுரைத்து ஏதுசொல்வாளிந்திரனும்
தோரவடிவழகி துரோபதையாளென்னுச்சி
மஞ்சள்துணியெடுத்து மலராமல்போய்நினைந்து
சொக்கர்பொன்னைத்தானெடுத்து சுவாமியைத்தாலினை
த்து,முடிப்பெடுத்துகட்டினார்மொய்குழலாராச்சியர்கள்
போகவிடைதந்தார்கள் போர்விசையன்தேவியர்கள்
நீயும்விடைதாருமென்றான் நித்திலமும்பூமுடியான்
பிறைமுடி தரித்த பெண்பெருமானேதுசொல்வாள்
சீறிஎழுந்திருந்து சிங்ககுட்டிபோல்கதும்பி
வாளுருவிகைபிடித்து மாதுநல்லாளல்லியரும்
சிம்மாதனத்தைவிட்டு திகழ்க்குதித்திறங்கி
எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்தாள்
பத்தடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்தாள்
வேகமாய்த்தானடந்தாள் வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
ஆங்காரந்தன்னுடனே அல்லியவள்ஓடிவந்து
ஐவருடகாவலிலே ஆணைபுகிபோய்ப்புகுந்து
காண்டாவனமெரித்தக் காளையெதிரில்வந்து
அருச்சுனர்க்குமுன்பாக அல்லியவள்வந்திருந்து
வில்லாளிப்பார்த்தருக்கு மெல்லியெடுத்துரைப்பாள்

அல்லிக்கும் அர்ச்சுனர்க்கும் தர்க்கம்.

அறியாததறியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
மூத்தவரும் தன்னுடை முழுதிலு மவனறியான்
மதயானையறுகாதம் வாழ்மதுரைமூக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமூக்காதம்
அம்பத்தறுகாதம் ஆனைபுகன்பாரியந்தான்
மூத்தட்டபடுந்துறைகள் மூன்றுலட்சங்கோடியுண்டு
பவனப்படுந்துறைகள் பத்துலட்சங்கோடியுண்டு
இத்தனையுந்தானிருக்க வெந்தனிடபுத்திரன்காண்
என்னுமறியானே வெந்தனிடபுத்திரனும்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர்தானறியார்
கோத்தளத்திலுள்ள குடிபடைகள்தானறியார்
அறியாததறியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
பெரியவனுக்கேது தெரியவரும்ராசாவே
அவனையனுப்புதற்கு ஞாயமுண்டோகட்டழகா
உனக்குப்பெரியவர்களுண்டோதான்வையகத்தில்
அண்டமுலகளந்த ஆதிநாராயணரும்
ஆதிநாராயணரும் அவர்போலாகாதா
தக்கப்புகழுடைய தருமர்போலாகாதா
தித்திலங்குமுடியான் நீர்போலாகாதா
இன்னஞ்சிறியவர்கள் இருவர்போலாகாதா
நகுலசகாதேவ ராஜர்போலாகாதா
அறியானைப்போகவிட ஞாயமுண்டோவுந்தனுக்கே
தெரியாப்புனந்திரனைப் போகவிடலாகாது
போபோபுனந்திரனே போகவிடேன்தானுக்கு
என்றுமவள்பிரித் தடுத்துரைத்தாளல்லியரும்
கண்டாவனைவெளித்த காளையதுகேட்டு
வில்லாளிபார்த்தர் விஜயனெடுத்துரைப்பார்
அல்லிமுகம்பார்த்து அருச்சுனனுமேதுசொல்வார்
ஆணப்பிறந்த அபிமனைப்பெற்றுப்போல்
தாமமுடியான் கடோற்கஜனைப்பெற்றுப்போல்
அந்தாலத்திர்ந்த அரவனைப்பெற்றுப்போல்
போராஞ்சமன்னர் புலந்திரனைப்பெற்றேனே
மாலைமுடியானை வழியில்கண்டெடுத்தேனே
அசலார்கள்பிள்ளையென்று தோணாதனுப்பினேனே
சாத்தார்பிள்ளையென்று தோணாதனுப்பினேனே

என்பிள்ளையானையினால் அனுப்பத்தவறினேனே
பெற்றபிள்ளையானையினால் போகஅனுப்பிவிட்டேன்
நான்-பெற்றபிள்ளையென்று அனுக்கனுப்பிவிட்டேன்
என்பிள்ளைதாமென்றால் பின்னொருக்காள்வார்தனைசொ
ன்னாய், என்றவன்கோபித்து வேறுசொல்வாருச்சு
னரும், மூத்துவிரல்கூட்டி மூக்கின்மேல்கைவைத்
தான், பவளவிரல்கூட்டி பல்லின்மேல்கையைவைத்தா
ன், தங்கவிரல்கூட்டி தாடைமேல்கையைவைத்தான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கோபங்கொண்டு [ன்
அருச்சுனனைதான்பார்த்து அல்லியவளேதுசொல்வா

அல்லியரசாணி அருச்சுனன்மேல் கோபிக்கிறது.

எடுத்தெடுத்துச்சொல்லுறதும் என்சொல்மறக்கிறதும்
அத்தனைக்கும்வந்த கெருவடக்குதற்கு
எடுத்துவாபெரியகத்தி யிருதுண்டாய்வெட்டிடுவேன்
கத்தியெடுத்துவா கடுகெனவேவெட்டிடுவேன்
என்றவள்சீறி வெக்கலித்துப்பல்சீறி
மண்டியிட்டுக்குதிக்கிறான் மாதுநல்லாளல்லியரும்
தாமக்குழலாளும் தாதியவளோடிவந்து [ன்
அல்லிகுழலையேவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டா
அல்லி-கைத்தலத்தைதான்பிடித்து கட்டழகியேதுசொ
ல்வாள், ஆனைகட்டிவந்தாலும் ஆனந்தவாழ்மாமி
ஆனைப்பெருமை வேணுமம்மா ஆரணங்கே
குதிரைகட்டிவாழ்ந்தாலும் கொந்தார்குழலியரே
கொண்டார்பெருமை வேணுமம்மாகொம்பனையே
தங்கமதிலேறி நாடைத்துவாழ்ந்தாலும்
தாலிப்பெருமை வேண்டுமம்மாதையலரே
மஞ்சட்பெருமையது வேண்டுமம்மாதையலரே
ஆறிவிடும் ஆறிவிடும் ஆச்சியரே ஆறிவிடும்
தேறிவிடும் தேறிவிடும் தேவியரே தேறிவிடும்
தணியுந்தணியுமம்மா தனஞ்சயன்றேவியரே
என்றவளுரைத்தாள் ஏந்திழையாள்தாதியரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
கொம்பனையாள்கோபங் குணப்படுத்திக்கொண்டவளும்
மங்கைநல்லாள்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டவளும்
பிடித்தபிடியோடே பொன்மதுரைகொண்டுவந்தாள்
அணைத்தப்பிடியோடு அரிமதுரைகொண்டுவந்தாள்

வாழ்பாண்டி நாடாளும் வையைவளநாடுவந்தாள்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
நடையில்கன்னன் கட்டிற்போய்புகுந்தாள்
ஒய்யாரனைந்தருகே சென்றாளே அல்லியரும்
பொறுஞ்சாமன்னர் புளந்திரனோடிவந்து

அல்லியைப் புளந்திரன் காணுகிறது.

அல்லிக்கெதிர்வந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
போனதொருகாரியங்கள் புறத்தியிலேகேட்டிருந்தேன்
நீசென்றகாரியங்கள் நிண்ணயங்கள்நானறியேன்
அருச்சுனரும் நீயும் அடுக்குமோயுத்தஞ்செய்ய
கோபித்துக்கனவெந்து கொல்லத்துணிந்ததுவும்
எல்லாமறிவேன்காண் என்னுடைய ஆச்சியரே
போகவிடைதாருமென்றான் பொறுஞ்சாபுத்திரனும்
அப்போது அல்லியரு மாரணங்குயே துசொல்வாள்
மைந்தர்முகம்நோக்கி மாதாயெடுத்துரைப்பாள்
வெப்புகள்பேசி விகடங்கள்பண்ணுதற்கு
வெப்புகள்பேசி விகடங்கள்பண்ணுதற்கு
விகடங்கள்பண்ணுதற்கு விஜயன்மகனல்லோ
என்றுமவனுரைத்து யெழுந்துநடக்கலுற்றாள்

சொக்கர்கோவிலுக்கு அல்லிபோகிறது.

மன்னவளாந்தான்பாதமது நோக்கிமனதிலெண்ணி
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
வைகைக்கரையோரம் வந்தாளே அல்லியரும்
ஆடைகளைந்து ஆபரணந்தான்களைந்து
பொய்கையில்ஸ்நானம்பண்ணி புனல்கங்கைநீராடி.
ஈரமெடுத்து யிழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நவைந்த துயில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
சிவசிவாவென்று திருநீறுதக்காப்பணிந்து
அரகராவென்று அணிந்தாளேவெண்ணீறு
திக்கெங்கும்நோக்கித் திசையெங்கும்ஆதரித்து
ஆலாலமுண்ட அரனாடிபணிந்து
ஆதிசிவனை அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
இந்திரனைநோக்கி யிரங்கியவன்தெண்டனிட்டு
ஐயனேயெய்யனே ஆயிரங்கண்ணிந்திரனே

பொய்சொல்வார்க்கெல்லாம் புறங்காக்கும்புண்ணியனே
மெய்சொல்வார்க்கெல்லாம் விளக்கொளியாய் நின்றவ
னே, நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளையுந்தெண்டனிட்டு
சுத்திபவனிவந்து செவியிலொருபூச்சொருகி
வையகக்கரையைவிட்டு வாராரே அல்லியரும்
சொக்கரிடஆலயத்தில் சுந்தரியும்போய்புகுந்து
மூக்காலலம்வந்து மூவிருக்காற்றெண்டனிட்டு
நாற்காலலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
சுவாமிக்கும்அம்மனுக்கும் சந்நிதியிலேவந்துநின்று
சொக்கரைத்தான்பார்த்து தோகைநல்லாளேதுசொல்
வாள், அம்மனைத்தான்பார்த்து அல்லியருமேதுசொல்
வாள், தொங்கலணிப்பூமுடியாரே நானுரைத்தகேண்
டாக்கால், சிந்தனைகளில்லாமல் நானுவந்துசேர்ந்தா
க்கால், அன்றுமலையாற்கு ஆயிரம்பொன்னளிப்பேன்
உன்றுமலையாட்கு உடைபோடப்பண்ணிடுவேன்
கண்டிவரும்பொன்னையெல்லாம் சரிகைக்குடத்துடனே
கொண்டுவந்துகொட்டிடுவேன் கோபுரவாசலிலே
நானுரைக்கப்போகுதற்கு சிலவருளவேண்டுமென்றுள்
வுத்தரவுதாருமென்று சித்தடிக்குதெண்டனிட்டாள்

சொக்கர் அல்லிக்கு வரங்கொடுத்தது.

அப்போதுசொக்கர் அம்மன்மனமகிழ்ந்து
போகவிடைகொடுத்தார் புனந்திராசருக்கு [ர்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் வாளெடுத்துக்கைகொடுத்தா
மாயத்திருநீற்றைத் அள்ளியிட்டார்மங்கையர்க்கு
வண்ணலட்சஞ்சேனைகளை வரவிடுவேன்பின்னாலே
சிந்தனைகளில்லாமல் சிவனவன்வந்திடுவான்
மனக்கவலையில்லாமல் மன்னவன்வந்திடுவான்
போகஅனுப்பிவிடும் புனந்திராசாவை
என்றுவிடைகொடுத்து யிருந்தாரேசொக்கலிங்கம்
விடைபெற்றுகொண்டாரே மேன்மையுடனல்லியரும்
ஆலயத்தைவிட்டுமெல்லோ ஆரணங்குவாராரே
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரத்தாண்டி
ஓடமில்கன்னறுநும் உட்கட்டில்போய்புகுந்து

சொக்கராயமன்னவர் புத்திரனைத்தானழைத்து
சொக்கர்திருநீற்றை சந்தனமும் அள்ளியிட்டு
கன்னியர்தான்கொடுத்த திருநீற்றை அள்ளியிட்டு
மாத்திரிலைகொடுத்து வாள்கொடுத்துக்கைகொடுத்து
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
ஏத்தத்தெருகடந்து தேரோடும்வீதிவிட்டு
செட்டித்தெருவீதி தெருவும்பலதாண்டி
பாட்டனரண்மனையைத் தேடிவந்தார்புத்திரரும்

புத்திரன் பாட்டன்மார் அரண்மனை வருகிறது.

ஆறுபேரவர் அணிவிரளார்முன்னேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
பொன்னின்குஞ்செப்பிலே பன்னீருந்தான்வார்த்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலும்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்காலும்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
ஆறுபேரவர்க்கும் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டபுத்திரனைக் கண்டந்தபாண்டியர்கள்
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
மகாஆசீர்வாத மைந்தரைவாழ்த்தலுற்றார்
வாழ்வீர்வளர்வீர் வாழ்ந்திருப்பீர் நீடித்திருப்பீர்
சிறப்பீர் நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்தஆணிபோல கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்தஆணிபோலே வெகுநாளரசாள்வீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே விரபட்டஞ்சூட்டிடுவீர்
எதிரிகளைக்கொன்றிடுவீர் வல்லையரசாண்டிடுவீர்
மாத்தாரைகொன்றிடுவீர் வையகத்தையாண்டிடுவீர்
பகைத்தார்கள்பூமுடியை பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளையீன்றிடுவீர்
மங்கையைமாலையிட்டு மைந்தரையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும்

பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆலிலைபோல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்ற முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்தாவென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வருகவருகவென் வள்ளல்வருகவென்றார்
திருவருகபொன்வருக தேவேந்திரன்வருக
அதிகார அச்சுதனே அப்பாவருகவென்றார்
குடிகாரகொற்றடிமை கொண்டுவருகவென்றார்
அட்டத்துக்குள்ளே அமர்ந்திருக்கும்பாற்குடமே
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுஞ்சோங்கும் கரைதுறையுமுள்ளவனே
சங்கின்றமுத்துஞ் சல்லாபமுடையவனே
பவளம்படுந்துறையும் பத்துலட்சமுள்ளவனே
எங்களாருயிரவர்க்கும் அழகானகண்மணியே
அல்லியம்மாள்பெற்றெடுத்த அழகுபுனந்திரரே
வாருமையாவென்று மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
மைந்தர்புனந்திரனை மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
பொன்னுரெண்டுஞ்சுத்தடியை பூவானகண்ணிலொத்தி
தங்கத்தால்சித்தடியை தங்களிருகண்ணிலொத்தி
ஐயாபுனந்திரரே யானுரைக்க நீர்கேளும்
காலாளுமில்லாதே கனகதண்டியில்லாதே
திருமேனிக்காவலனே சேவகருமன்றியிலே
வாழ்விசையன்சீர்மகனே வந்தவகையேது
மைந்தர்புனந்திரரே வந்தவகையேது
வளநாடிபுத்திரனே வந்தவகைசொல்லுமென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமேதுசொல்வார்

புனந்திரன் சேதியுரைக்கிறது.

ஐயாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையா நீர்கேளும் எந்தனிடவார்த்தை
ஐவரரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளிமண்டபத்தில்வீற்றிருந்து
உடையாருங்கூட வுடனுமண்டபத்தில்
எல்லவரும்வந்திருந்து என்னைவரவழைத்தார்
என்னைவரவழைத்து எனக்கிட்டார்கட்டளைகள்
பேரப்பாரப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு

விடையருளவிட்டார் வீரப்பெரும்புலிகள்
தோரணையானையாம் தூதுரைக்கப்போறேன்
துன்னிலங்கண்ணனென் தூதுரைத்துவாரேனையா
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டான், ஆருயிரவர் அணிதிரளார்தான்கேட்டு

புனந்திரனைப்பற்றி பாண்டியர்கள் பரதவிக்கிறது.

சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நாராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குயேதுசொல்வார்
அறிவீர்தெறிவீர் அடியேன்குடிவணங்க
அடியேன்குடிவணங்க வந்துதித்தஆணழகா
மன்னவும்பூமுடிக்க வாட்டங்கள்வந்துதானல்
நாங்களனைவோரும் நாடாளுநங்கன்னியரும்
ஆளும்அரசும் அனலிலேயோய்ந்திடுவோம்
போபோபுனந்திரரே போகாதேயென்றுரைத்தார்
அப்போபுனந்திரரும் அவ்வார்த்தைக்கேதுசொல்வார்
ஐவரையற்கும் ஆழிவுசந்தார்க்கும்
அவர்க்கேதெரியாது வுமக்குதெரியுமோதான்
போகவிடைதாரும் போய்வாறேன் தூதுக்கென்றான்
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மைந்தர்புனந்திரற்கு மறுவார்த்தையேதுசொல்வார்
ஐவரும்தேவியரும் ஆரணியம்போனபின்பு
மன்னவரும்தேவியரும் வெண்காடுறைந்தபின்பு
காவலரும்தேவியருங் காடுறைந்தபோனபின்பு
உனக்கென்னகுறைசெய்துவைத்தோ மித்திரராசாவே
ஏதுகுறைசெய்துவைத்தோம் எங்களிருகண்மணியே
மதுரையருகாதம் வாழ்மதுரைமூக்காதம்
பொய்கையருகாதம் பூமதுரைமூக்காதம்
மதுரையன்பத்தருகாதம் ஆளவென்றுபட்டங்கட்டி
மூத்தாளும்தன்னாடு முழுதிலும்உன்னுதென்று
பட்டணத்திலுண்டான படைமன்னர்உன்னுதென்று
பாசத்திலவரையா பறைகொண்டுசாற்றிவைத்தோம்
பாசத்திலவரையர் பட்டந்தரிப்பித்தோம்
என்னகுறையாக போறீர்காணிந்திரரே

எதுமுறையாக போறீர்காளித்திரரே
என்னுடைய துலைக்க கேட்டார்புலத்திரரும்
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைகருண்டெழ
சித்தடைப்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேற
பத்திரராகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுமணிபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
மடியைவிட்டுக்கீழ்குதித்து வந்துமுன்னேயேதுசொல்
வான், எங்கள்-மூவருந்தேவியரும் ஆரணியம் அற்றபின்
பு, மன்னவருந்தேவியரும் வெங்காடுறைந்தபின்பு
காவலருந்தேவியருங் காடுறைந்துபோனபின்பு
எத்தால் குறைச்சலென்று என்னையிங்கேவிட்டுவிட்டார்
என்னையடையானைமீட்டு அடவிவிட்டுக்கொண்டாரோ
ஒத்திவிட்டுபஞ்சவர்கள் ஒலைவிட்டுக்கொண்டாரோ
கண்டோட்டப்பஞ்சவரைக் கைவிலக்கிக்கொண்டாரோ
கொண்டாட்டமெல்லாங் கொழுப்பின்மகிமையல்லோ
பணமுந்தனமும் பலபயன்படைக்கிலையோ
பன்னைகலவை பாட்டைபுளிகாலை
துய்யைபுளிகாலை தூதுவெளிமுன்கிரை
முன்னேமுகட்டை முதாரிக்கீரையுடன்
உங்கள்பாட்டனார்தேடும் பழம்பொருளைக்கண்டோரோ
உங்கள்முயன்மார்தேடும் ஆஸ்தியென்றெண்ணிலையோ
எனக்குவிடைதாருமென்று இணையடிக்குநிதண்டனிட்
டான், ஆருயிரவர் அலரிதிரவார்தான்கேட்டு
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் மன்னர் துரைராசாக்கள்
பொன்னுமயிலநாடானும் அன்றுவுமேதுசொல்வார்

பொன்னுமயில நாடான் புனத்திரனுக்கு
உத்திரவு வாங்கிக்கொடுக்கிறது.

போஞ்சாமன்னர் புனத்திரராசாவே
ஆனந்தமார்பனே அனுப்பவிடைகொடுத்தால்
தாமன்முடியான் தனிசண்டைபோடானே
போகவிடைகொடுத்து அனுப்புங்கள்புண்ணியனே
ஆருயிரவர் அலரிதிரவார்தான்கேட்டு
தூயபுனத்திரரே அழுதுள்ளகண்மணியே
போகவிடைதருவேன் போஞ்சாராசாவே
மனம்பொருத்து நில்லுமென்று மகுடமுடிராசாக்கள்
கொடுத்தான்குமாரனுக்கு கூடவளதாதி

கொல்லுக்குதிரைகளாம் கூர்வளமாம் அம்புகளாம்
வெற்றிலைப்பெண்களிலே வேணை நாறாயிரமாம்
பச்சோலைப்பெண்களிலே பத்து நாறாயிரமாம்
அத்தனையுந்தான்கொடுத்தார் ஆனந்தமார்பனுக்கு
பொன்னுமலைநாடாளுந மன்னனுங்கேதுசொல்வார்
பெண்பெருமான்பெற்றெடுத்தப் பிள்ளைபுனந்திரனுர்
நாமன்றுடியான் தனித்துநாதுபோகாதே
ஆளும்அரசு அடங்கலுந்தான்கூடி
கூடவேநீர்போய் துணைப்படுத்திவாருமென்ருர்
மைந்தர்புனந்திரரை வரவழைத்துவாருமென்ருர்
கோசவளநாட்டானைக் கூட்டிவந்துசேருமென்ருர்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணுந்தான்கேட்டு
அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
சொல்லப்பெற்றேனென்றுசுருக்காயெழுந்திருந்து [தார்
கூறப்பெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்

புனந்திரன் விடைபெற்றுக்கொண்டு போகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசருக்கு
போகவிடைகொடுத்தார் போர்விசையன்பாண்டியர்கள்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கோசவளநாட்டான் கொலுக்கூடம்வந்தமர்ந்தான்
இவ்விப்படியாகயிருக்கின்றவேளையிலே
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்றெழுந்திருந்து
மதுரைப்பெருந்தெருவில் மண்டபத்திலந்திரங்கி
அங்குபொருத்துவரை ஆனைபுகர்தானழைத்தார்
தூதுவரும்வந்து தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னன் திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
என்னையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்ருர்
உன்னையழைத்தது ஒன்றுங்குறையுமில்லை
பறையறையுமன்னவனே சாய்புவனைகூப்பிடென்ருர்
தோட்டியைத்தானழைத்துவாருமென்ருர்மன்னவனும்

அருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
சொல்லப்பெற்றேனென்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்
து, பெட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமோரடியாய்ப் பற்றியவன்நடந்து
கோட்டியருகில்வந்து தாதுவனுமேதுசொல்வான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுந்தானழைத்தார்
அரைநாழியிப்போதே யழைத்துவாவென்றுசொன்னார்
வந்தாலேயாச்சுது வாராமல்நீயிருந்தால்
வாராமல்நீயிருந்தால் வல்லுயிரைவாங்கிடுவோம்
நீமிஷமரைநாழிகைக்குள் நீவருகவென்றுசொன்னார்
பறையறையுமன்னவனும் சாம்புவனுந்தான்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னன்மனநடுங்கி வார்த்தைகளேதுசொல்வான்
என்னாலேயேகுற்றம் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றான்
சொல்லுமையாசுவாமியென்று தாதுவனைத்தெண்டனி
ட்டான், அப்போது தாதுவனும் ஆணழகனேதுசொல்
வான், ராசாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
க்ஷத்திரியர்காரியங்கள் கலக்கம்வெளிப்படுமோ
மந்திரிகள்காரியங்கள் மருமம்வெளிப்படுமோ
தொடர்ந்துநீவாடாவென்று யெழுந்துநடக்கலுற்றார்
தாதுவனைச்சாம்புவனும் துரிதமுடனோடிவந்து
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணர்க்கெதிரில்வந்து
பறையறையும்சாம்புவனும் பார்மன்னனேதுசெய்தான்
தூரவிருந்து தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதன்னன் திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதான்
என்னையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுமேதுசொல்வான்

சாம்புவனை பறையறையும் உத்திரவுகொடுத்தது.

பெண்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுனந்திரனார்
தாமமுடியான் தனித்தாதுபோகாதே
ஆளும்அரசும் அடங்கலும்பயணமென்று
சேனைப்படைத்தலைவர் திரள்வேந்தர்பயணமென்று
ஆனைப்படைத்தலைவர் அடங்கலும்வருகவென்று
குதிரைப்படைத்தலைவர் கொற்றவர்வருகவென்று

வருகவென்றுசொல்லித் தெரியப்பறையறையும்
வாராமலேயவர்க ளிருந்துவிட்டாராமானால்
ஊருக்குமேற்கே உயிர்க்கழுவுபோட்டிடுவோம்
நாடமணிகட்டி நரிக்கிடுவோம்பூமுடியை
நாக்கோடேநாக்கரிந்து நகரைவிட்டோட்டிடுவோம்
மூக்கோடேமூக்கரிந்து மூன்முடியைச்சங்கரிப்போம்
அப்படிக்கே சொல்லி யறையும்பறையோசை
என்றுமவருரைக்க வேதுசொல்வார்சாம்புவனும்
அருளருளுமென்னையா அப்படியேயாகுதென்று
சொல்லப்பெற்றேனென்று கும்பிட்டெழுந்திருந்து
உறப்பெற்றேனென்று கும்பிட்டெழுந்திருந்து
போனனுமலைநாடாளும் அண்ணனுமெழுந்திருந்து
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
மாநகராளும் மகாராசன்மாளிசென்று
கோசலநாட்டான் கொலுவில்வந்துவீற்றிருந்தான்
இப்படியாக யிவளிருக்கும்வேளையிலே

சாம்புவன் பறையறைகின்றது.

பறையறையுமன்னவர்கள் பார்மன்னரோடிவந்து
வெள்ளியால்பறைகொண்டு வெங்கலத்தால்கோலூணி
முத்தாலேபறைகொண்டு முழுவயிரத்தால்கோலூணி
ஆனைமேலேவைத்து அலர்தாரன்போடலுற்றான்
மதுரைப்பெருந்தெருவில் நடுவீதிவந்துசென்று
அடித்தார்பறையோசை அண்டங்கிடுகிடென்ன
வெள்ளிமலையாள்பேரிகை விருதுமுழக்கிவிட்டார்
தங்கத்தால்பேரிகை தானேமுழக்கிவிட்டார்
என்னவென்றுசொல்லி யறையலுற்றார்பேரிகை
பெண்பெருமாள்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுணந்திரனார்
தாமமுடியான் தனித்தூதுபோகாதே
ஆளும்அரசர் அடங்கலும்வாருமென்று
ஆனைபரிசேனை யடங்கலும்வாருமென்று
குதிரைப்படைத்தலைவர் கொற்றவர்வருகவென்று
சேனைப்படைத்தலைவர் சேர்ந்துவருகவென்று
வரவேண்டுமென்று விருதுபறையறைந்தான்

வாராமல் நீங்கள் இருந்திர்களாமானால்
பிறவாமுடி தரித்த பெண்பெருமாளுந்திரவு
வருக்குமேற்கே உயிர்க்கழுவுபோட்டிடுவோம்
தாமுடிகழட்டி தரித்திடுவோம்பூமுடியை
மூக்கோடே நாக்கரிந்து மூன்முடியைச்சங்கரிப்போம்
அப்படிக்கேயென்று அறைந்தார்பறையோலை
அறைந்தபறையோசை அந்நகரில் தான்கேட்டு

சேனைகளெல்லாம்பயணப்பட்டு புனந்திரனிடம்
சேருகிறது.

சிலமன்னரெல்லாம் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
பலமன்னரெல்லாம் பயந்துயெழுந்திருந்து
குலமன்னரெல்லாம் குலைநடுங்கவோடிவந்து
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மனதுகலங்கி மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
முன்னேமுரசெடுத்து முன்றுலைமேற்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லோரும் தேரின்மேலேறினார்
குலமன்னரெல்லோரும் குதிரையின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லாரும் பல்லக்கிலேறினார்
ஆனதொருமந்திரிகளானையின்மேலேறினார்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
தூரத்துராசாக்கள் தொடர்ந்துவந்தமந்திரிகள்
காதத்துராசாக்கள் கடந்துவந்தமந்திரிகள்
சிங்கங்கரடிபுலி சேரமுழங்கிவர
யாளிகரடிபுலி யருகில்முழங்கிவர
சின்னத்தொனிமுழங்க சிலமன்னர்வாரார்கள்
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்வாரார்கள்
பவளக்குடைகவிய பலமன்னர்வாரார்கள்
தங்கக்குடைகவிய தானடந்துவாரார்கள்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருக்களெல்லாந்தாண்டி
புலிமுகவாயிலிலே வந்துமிக நின்றார்கள்
அங்குமொருநாகர் அருகாகவந்துநின்று
கோசலநாட்டான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரர்க்குயேதுசொல்வான்

சேனைவந்தசமாச்சாரம் தூதன்சொல்லுகிறது.

சேனையும்வந்ததென்று திசைநோக்கிதெண்டனிட்டா
ன், பண்டமன்னர்வந்தாரென்று பார்நோக்கிதெண்டனி
ட்டான், பொரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
மகுடமுடியரசகிரி மன்னவனும்தான்பார்த்து
யானைப்பணிக்கர்களை ஒடியழையுமென்றான்
அருளாளரேமன்னையா அப்படியேயாகுதென்று
ஒடியழைத்தான் ஒருநொடியில்தூதுவனும்
யானைப்பணிக்கர்களில் ஆறுநூறுயிரம்பேர்
யானைப்பணிக்கர்களில் அதிகாரிதானெழுந்து
வந்தழைத்தாகாண் என்னுடையராசாவும்
தானவனுமப்போது துரிதமுடனேதுசொல்வான்
ராசாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
க்ஷத்திரியர்காரியங்கள் கலக்கம்வெளிப்படுமோ
மந்திரிகள்காரியங்கள் மருமம்வெளிப்படுமோ
என்னமோயேதோ யெனக்கொன்றுந்தெரியாது
தொடர்ந்துவருகவென்று யெழுந்துநடக்கலுற்றான்

யானைப்பணிக்காரர்கள் இந்திரனைக்காணுகிறது.

யானைப்பணிக்கர்கள் ஆறுநூறுயிரம்பேர்
அத்தனைபேர்களும் அவனருகிலோடிவந்தார்
தானுடன்கூட தொடர்ந்துவழிநடந்தார்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கோசலநாட்டான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
பொரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசருக்கு
யானைப்பணிக்கரெல்லாம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டா
ர், தெண்டனிட்டமன்னர் திரும்பியெழுந்திருந்து
யோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதார்
கைதொழுதரசருக்கு கட்டழகரேதுசொல்வார்
எங்களையழைத்தபணி யேதுகருமமென்றார்
உங்களையழைத்தது வொன்றுங்குறைவுமில்லை
அத்திப்புரம்போக யானைகொண்டுவாருமென்றார்
யானைப்பணிக்காரடங்கலுமேதுசொல்வார்
எவ்வானைகொண்டுவர யெங்களிளவரசே

மேகனேமின்னனே வெளிநாடங்கொண்டவனே
கொம்பில்பெரியவனே கொளம்புவிசையுள்ளவனே
தில்லைப்பதியோ சிவகாமிசுந்தரனே
கற்பகவல்லி கதித்தமதிகளிரோ
பொற்புள்ளகொம்பு நீகளமுடையவனே
ஒவ்வானைகொண்டுவர வெங்களிளவரசே
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திருமேதுசொல்வார்
பாசுபதம்பெருபெற்ற பார்த்தனுடபோமைந்த
ஆறுலழகுமன்னன் அருச்சுனனார்பேரமைந்த
வில்லாளிப்பார்த்தன் விஜயனுடபோமைந்த
அவ்வானைவெந்தனுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்றார்
யானைப்பணிக்கர் அடக்கனுந்தான்கேட்டு
ஐயாவே நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையா நீர்கேளும் என்னுடைய நல்வார்த்தை
ஆளப்பிறந்த அபிமரைப்பாடேழுந்து
மூத்துமுடிதரித்த ராஜாவைத்தாவெழுந்து
ஆரெல்லாமண்டி அனலண்டிவேண்டி
கத்தியிலமர்ந்து காட்டகத்தேபோயிருந்து
பிள்ளைபகையாலே பெருங்கோபங்கொண்டதுவும்
தன்னிழலைத்தான்பார்த்து தவித்துப்புலம்புறதும்
ஆள்வருவதைக்கண்டாலே அந்தமதயானை
தும்பிக்கையைதூக்கி சுழட்டியெறிந்துவிடும்
அவ்வானைமுன்பாக அஞ்சுவோம்நாங்களையா
குவ்வானைமுன்பாக கூசுவோம்நாங்களையா
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திருந்தான்கேட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்து திருகண்சிவப்பேறி
அடங்காதகோபமுடன் ஆனைமுகனேதுசொல்வான்
அடுத்தடுத்துசொல்லுறதும் என்சொல்மறுக்கிறதும்
அந்தனைக்கும்வந்த கெருவம்அடக்கிடுவேன்
அஞ்சுவதுமென்னை யதுவேவருகவென்றான்
கூசுவதும்எண்ணாதே கொண்டுவருகவென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டும் ஆனைமுகரேதுசொல்வான்
ஐயாவே நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையா நீர்கேளும் எங்களுடையவார்த்தை
அவ்வானைதான்பிடிக்க அவ்வனத்தைப்போனேனே
எங்களைக்கண்டாலே வெரூம்பியதுமேல்விழுந்து

ஆம்பிக்கையைச்சுற்றி சுழற்றியடித்துவிடும்
போனவிறகுக்கெல்லாம் பின்னேயாப்போறதில்லை
சென்றசெனங்களெல்லாம் திரும்பிவந்துசேர்வதில்லை
போனவன்பின்னே முகந்திலிழிப்பதில்லை
மாறுவதுநிச்சயங்காண் மதயானைதன்னாலே
உங்களுடையானை ஏதாகிலுங்கொடுத்தால்
அடையாளந்தந்தாலே யானைபிடித்திடுவோம்
ஆனைபிடித்திடுவோம் அணிமதனைசேர்த்திடுவோம்
செத்தக்குழந்தான்பிடித்து பட்டணமுந்துசேர்த்திடுவோம்
என்றவருரைத்து இரக்கியவர்தெண்டனிட்டார்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு

புலந்திரன் மோதிரங்கொடுத்து அருச்சுனர்டேர்
கொண்டயானையைக் கொண்டுவரச் சொன்னது.

கணையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டியவன்முன்போட்டு
அடையாளங்கைகொடுத்து ஆனைகொண்டுவாருமென்று
ர், போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தான்
சித்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
தெந்தலைத்துவாய்வரண்டு திக்கெங்குமூடியார்
ஒருவர்க்கொருவர் உவமைகள்சொல்லிடுவார்
ஏர்க்கன்சோறுண்டகளை முடிந்ததுமின்றோடே
அவிசியுடன்சோறுண்டகளை அற்றதுமின்றோடே
போதுமடாசாமியென்று எதிவழிநடந்தார்
அவ்விதிவீதி நடந்தார் அழகாக
தேரோடும்வீதி நடந்தார் அழகாக
சித்திரவீதி தெருவும்பலகண்டு
தங்கள்தங்கள்மாளிகையில் தாவேந்தர்போய்ப்புகுந்தார்

அதர் காட்டில்யானைக்கு பயந்து இருந்துபோவோ
மென்று நினைத்து தங்கள்பிள்ளைகள் பெண்
ணுக்குக் கலியாணஞ் செய்கிறது.

பன்னீர்ப்பிளந்து வாசலெல்லாம்பந்தலிட்டார்
சக்குரிப்பிளந்து இருகாதம்பந்தலிட்டார்
மூங்கிற்பிளந்து முக்காதம்பந்தலிட்டார்
7

பவளத்தால்கால் நிறுத்தி பதிக்கா தம்பந்தலிட்டார்
கன்னியற்குங்காளையற்குங் கலியாணஞ்செய்துவிட்டார்
விருந்துகள் தான்சமைத்து வேடிக்கைப்பார்த்தார்கள்
அப்போதுமன்னவர்கள் ஆலோசனைசெய்தார்கள்
மதயானைதான்பிடிக்க வனம்போய்த் திரும்புவமோ
போயித்திரும்புவோமோ பிள்ளைமுகம்பார்ப்போமோ
மரித்துத்திரும்புவமோ மைந்தர்முகம்பார்ப்போமோ
சாவோம்பிழைப்போமோ யென்றுமனதிலெண்ணி
தங்கள்பெண்டுகளைத் தார்வேந்தன்தானழைத்து
கொற்றப்போர்மன்னரெல்லாம் கோடிப்புடவையிட்டு
மற்றப்போர்மன்னரெல்லாம் மதயானைகைப்பிடிக்க
வாய்க்கரிசிகைப் பிடித்து வாரார்கள்மன்னரெல்லாம்
போகவிடைபெற்றுப் புறப்பட்டார்வீரரெல்லாம்
யானைப்பணிக்கர்களில் அதிகாரிமுன்னடக்க
குதிரைப்பணிக்கர்களில் கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
சேனைப்படைத்தலைவர் சிலவீரர்பின்னேவர
தெக்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
அரண்மனைவீதிவிட்டு அங்காடிதான்தாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
தெருவும்பலதிசையும் தேரோடும்வீதிவிட்டு
மாலைமுடியார்கள் மதுரைக்குப்பின்னுரைந்தார்
காடுகடந்து கரியமலைதாண்டி
ஆறுமலைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சிங்கம்உலாகொடுக்கும் செந்நாய்வனந்தாண்டி
கரடியுலாகொடுக்கும் கரடிவனந்தாண்டி
கன்னியாழிகைப்பிடித்து கட்டழகர்வாரார்கள்
வாய்வேகமாகவே வாரார்கள்தூதுவர்கள்
யானைபிடிப்பதற்கு வாரார்கள்தூதுவர்கள்

தூதர் காட்டில் யானையைத்தேடுகிறது.

யானையிருக்கிற அடர்ந்தவனம்வந்துவிட்டார்
யானையைத்தேடுகிறார் அப்பெரியதூதுவர்கள்
எந்தமலைமேலேயிருக்குமோ அவ்யானை

எந்தக்கலையருவில் இருக்குமென்று நாமறிவோம்
மன்னவர்பேரி பேறிஞர்பூமாந்தில்
தாழ்ந்தமரத்தைவிட்டு வுயர்ந்தமரமேறி
மாலையேறிப்பார்த்தார்கள் மதயானையிருப்பிடத்தை
யானையிருப்பிடத்தை தேடினர்மன்னவர்கள்
அப்போமதயானை அக்காடெலாந்திரிந்து
காடெல்லாமதான் திரிந்து கண்டதழையைப்பிடித்து
கால்வைத்தவ்வானை கானகமெல்லாஞ்சுத்திடுமாம்

தூதர் யானையைக்கண்டது.

அழைக்கமரத்தேடி தான்வந்துபள்ளிகொள்ளும்
ஆலமரத்தடியில் ஆனைவந்துபள்ளிகொள்ளும்
பள்ளிகொண்டபாவனையைப் பார்த்தந்தத் தூதுவர்கள்
யானைதிரும்புவதற்கு அவ்விரதோதுசெய்தார்
அவர்மன்னவென்றுசொல்லிப்போ னதுநின்றார்மெ
ன்னத்தொனி, மதுரையதுகாதம் ஆறுநீரர்பாண்டியர்
கள், பொய்கையதுகாதம் பூமதுரைமூக்காதம்
அம்பத்தருகாதம் ஆறுநீரர்பாண்டியர்கள்
மைந்தருமிக்கவெனவு மலைமேற்றவமிருந்தார்
மாறுநிமேருமென்று மலைமேற்றவமிருந்தார்
மாமாதேவென்று மலைமேலவதரித்தான்
நீக்கன்றவஞ்செய்து பெற்றெடுத்த அல்லிநல்லாள்
மன்னன்விஜயன் மடநூர்த்தகட்டழகி
காளைவிஜயன் கூடநூர்ந்தகட்டழகி
எழுவிரவதிலே பெதிர்த்தவைத்த நீன்முகனை
நீன்முகனைசங்கரித்து நீலிபட்டமாண்டவள்காண்
அப்படிக்கொற்றதொரு ஆணைக்குபெற்றபிள்ளை
அல்லியம்மாள்பெற்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனர்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
பெண்பெருமான்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுனந்திரனர்
பேரப்பரப்பா பெரியப்பாமாளிகைக்கு
தாயமூடியான் தனித்துதுபோகாதே
காண்டவனமெரித்த காளைவருகவென்று
பாசுபதம்பெறுபெற்றபார்த்தர்வருகவென்று
வில்லாளிப்பார்த்தர் விஜயாவருகவென்று
ஓலையாழிமோதிரத்தை கழட்டியவர்கைகொடுத்து
உம்மையழைத்துவர வெங்களையனுப்பிவைத்தார்

ஐயாவருகவென்று ஊதினார் துத்தாரிசின்னம்
ஊதினார்சின்னம் வுலகேழுந்தானதிர
ஊதினார்காளை வுலகேழுந்தானதிர
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கஊதினார்
அம்பொன்னாற்காளை அவனியெல்லாம்ஊதினார்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தநின்றூதினார்
வருகவருகவென்று ஊதினார் தாரைசின்னம்
ஊதினசின்னத்தொனி கேட்டது அவ்வானை
மகுடமுடியசக்கி மரத்தின்கீழ்பள்ளிகொண்டு
ஆலோசனைசெய்கிறது அந்தமதயானை
அப்போது தூதுவர்கள் ஆனைபழகரெல்லாம்
மரத்தைவிட்டுகீழிறங்கி மன்னவர்ஓடிவந்து
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
கணையாழிமோதிரத்தைக் கட்டழகர்கைபிடித்து
யானையின்முன்னேவந்தார் அழகானதூதுவர்கள்
பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
கணையாழிமோதிரத்தைக் காலுக்குமுன்னேவைத்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
யானையின்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னவர்கள் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
பெண்பெருமாள்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுனந்திரனார்
தூதுரைக்கப்போவார்காண் சுந்தரப்பூமுடியான்
தாமமுடியான் தனித்துதுபோகாதே
ஐயாவருகவென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தாங்கள்வருகவென்று தார்வேந்தர்தெண்டனிட்டார்

யானை மதுரைக்குவருகிறது.

அப்போது மதயானை அவர்களுக்குயேதுசொல்லும்
போவோம்மதிலிடிப்போம் பெண்சேனையும்பிடிப்போம்
நாலால்கந்திரனார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
நூற்றொருவர்பூமுடியை நொறுக்க அடித்திடுவோம்
சாயாம்புமேனி சகுனிதலைபொடைப்போம்
தங்கைமணவாளன் தருதலையன்பூமுடியை

தருதலையன்பூமுடியைத் தடியாலடித்திடுவோம்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரிடபூமுடியை
என்றுமதயானை யெழுந்துநடந்தது
மடுவிலேபோயிறங்கி மஞ்சநீர்தானுடி
அசைந்துநடந்தது அப்பெரியகாட்டகத்தில்
சாய்ந்துநடந்தது சாயப்பெருமானை
கானகத்தைத்தாண்டி எலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
கருத்தவனந்தாண்டி கர்னகமுந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சுங்கம்உலாகொடுக்கும் செந்நாய்வனந்தாண்டி
கரடிஉலாகொடுக்கும் கருநாய்வனந்தாண்டி
வாழ்மதுரைராச்சியத்தில் வருகிறது அவ்வானை
தூதுவர்கள்முன் னும்பின் னுந் தொடரவருகிறது
மதுரைப்பெருந்தெருவில் வீதியில்வருகையிலே

மதுரையில் ராசாக்கள் யானையைக்கண்டு திகில்படுகிறது.

மதுரையில்வாழுகின்ற மன்னர்கள்கண்டார்கள்
சிலமன்னரெல்லோரும் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
பலமன்னரெல்லோரும் பதைபதைத்துதானெழுந்து
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியான்
ஒருவர்க்கொருவர் உண்மையாய்ச்சொலலிக்கொள்வார்
ஆளப்பிறந்த அபிமரைப்பாடெழுந்து
ஆரெல்லாமண்டி யனலண்டிதீயண்டி
கத்தியலமார்ந்து கானகத்தில்போயமர்ந்து
மனங்கொள்ளாக்கோபமுடன் இருக்கும்மதயானை
அந்தமதயானை யிந்தத்தெருவில்வந்தால்
ஆரார்கள்பூமுடிக்கு அழும்புவந்துநேர்ந்திடுமோ
என்றுமனதிலெண்ணி யெல்லவருமோடிவந்து
கோட்டையிடித்திடுவார் கொத்தளங்கள்சாத்திடுவார்
மாளியடைத்திடுவார் மண்டபங்கள்சாத்திடுவார்
ஏக்கம்பிடித்து யிருப்பார்சிலபேர்கள்
மனதுபயமெடுத்து மன்னரிருந்திடுவார்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
அப்போதுயானை அசைந்துநடைநடந்து
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி

சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவந்து
புலிமுகவாசல்வந்து புகுந்து நின்றவ்வானை
அரண்மனைவாசலிலே நின்றது அவ்வானை
அங்குமொருதூதன் ஆணழகனோடிவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குமுன்னேவந்து

புனந்திரற்கு சேதியுரைக்கிறது.

கணையாழிமோதிரத்தை கழட்டியவன்முன்னேவைத்து
யானைப்பிடிக்க அடர்ந்தவனம்போனதுவும்
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமைகளுள்ளதெல்லாம்
ஆனையைக்கண்டு அழைத்தோடிவந்ததுவும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி யடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
யானையும்வந்ததென்று யடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு
துள்ளியெழுந்தான் துவண்டமலரெடுத்தான்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
அத்தனையுங்கண்டுமல்லோ ஆணழகனிந்திரனும்
யானையின்முன்னேவந்து ஆணழகனிந்திரனும்
பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
யானையின்பாத மடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அப்போதுயானையது ஆணழகர்க்கேதுசொல்லும்
உந்தனுக்கோதுக்கமப்பா உத்தமனார்வீரியனே
எந்தனுக்குதுக்கம் இருக்குதெழுந்திரென்று
துக்கமாய்த்தானிருந்து தும்பிக்கைதானெடுத்து
இந்திரராசாவை யெடுத்துநிறுத்தியது

யானைபுனந்திரற்கு தேறுதல்சொல்லுகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரும்தான்பார்த்து
அங்குமொருதூதுவனை ஆணழகன்தானழைத்து
செந்நெல்பயறு சிறுபயருதேங்காயும்
கொள்ளுங்உளுந்துகளும் கொப்பரைத்தேங்காய்களும்
கூட்டிக்கவளம் கொடுமென்றான்யானைக்கு
அப்போதுயானை ஆணழகர்க்கேதுரைக்கும்

ஆனைப்பிறந்த ஆபிமருயிர்வாங்கி
கொன்றுபழிசெய்து கொலைசெய்துபோட்டவரை
அவரைக்கொன்றுபழிவாங்கி குடல்பிடுங்கித்தோள்போ
ட்டு, அத்திபுரமுழுதும் அடங்கலுந்தானிடித்து
நமதுசபதம் முடித்ததின்பிற்பாடு
அன்று அகவாளம் எடுப்பேன்காணுமழகா

பாலைசபதமிடவும் புனந்திரன் அத்திப்புரத்துக்குத்
தூதுக்குச் செல்லுகிறது.

என்றுமதுவுரைத்து இருந்ததுஅவ்வானே
அப்போதுஇந்திரற்கும் ஆணழகர்தான்கேட்டு
படிபடியென்றான் படிந்ததுஅவ்வானே
முக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
பத்தகம்தட்டி மதயானையேறினான்
அம்மனும்தானும் அழகானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதவானையேறினார்
வந்தவர்பேர்களெல்லாம் வாகனங் ளேறுமென்றார்
சரியானையேறினார் தன்னைந்தராசாக்கள்
பக்கானையேறினார் பத்துலட்சம்ராசாக்கள்
ஆறக்கானையேறினார் அஞ்சுலட்சம்ராசாக்கள்
மூன்றானையேறினார் மூன்றுலட்சம்ராசாக்கள்
இன்னஞ்சிலமன்னவர்க ளெழுந்தார்கள் துருசாக
முன்னைமுரசெடுத்து முன்றானைமேல்போட்டார்
பின்னைமுரசெடுத்து பின்றானைமேல்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லோரும் தேரின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்கிலேறினார்
குலமன்னரெல்லோரும் குதிரைமேலேறினார்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனையின்மேலேறினார்
உத்தமனார்வீரியர்கள் ஒட்டையின்மேலேறினார்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சித்தர்சுகசாரணர் சேனைபேர்மந்திரிகள்
இன்னஞ்சிலமன்னவர்க ளெங்கும்நிறைந்தார்கள்
செங்கன்கொடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
இப்படியாய்ச்சேனைக ளேறினார்வாகனத்தில்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடைகள் முழுமாணிக்கபொற்குடைகள்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்

பச்சைக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியநற்குடையாம்
எங்கும் நிறைந்தார்கள் ஒன்றாயிரங்குடைகள்
சுத்தி நிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணாமல்
பக்கம் நிறைந்தார்கள் பகலவனைக்கண்மறைக்க
பச்சைகுடைகவிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தேர்நடக்க
தங்கக்குடைகவிய தார்வேந்தர்தேர்நடக்க
ரத்தினக்குடைகவிய ராஜர்கள்தேர்நடக்க
பொன்னின்குடைகவிய பூபாலர்தேர்நடக்க
ஒத்தக்குடைநடுவில் உத்தமனார்வாராரே
பூச்சக்கிரக்குடைநடுவில் புலந்திரனார்வாராரே
யானையசைந்துவர அடல்வீரர்கொக்கரிக்க
சேனையசைந்துவர திரள்மன்னர்கொக்கரிக்க
குதிரையனுமானிக்க கோடிமன்னர்சந்தமிட
யானையும்சேனைகளும் அசைந்துவழிநடந்தார்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
அவ்வீதிதாண்டி மறுவீதிபோம்போது

புலந்திரன் அல்லிவீதி போகிறது.

அல்லியம்மாவீதியிலே யானைவருகிறது
வருகிறவேளையிலே வாத்தியங்கள்ஊதுகிறார்
ஊதினஞ்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
செம்பொன்றுக்காளை பொருந்தநின்றூதினார்
ஊதினசின்னத்தொனிவுத்தமியாள்கேட்டு
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமானேதுசொல்வாள்
தனக்குவரியிடும் தாதியர்க்குயேதுசொல்வாள்
மாத்தான்படையோ மறுமன்னர்தன்படையோ
எதிராளிதன்படையோ யிவ்வீதிவாரார்கள்
சரியொத்தராசாக்கள் சண்டைக்குவாரார்கள்
என்னைஜெயிக்கவென்று வாராரோநானறியேன்
மதுரைஜெயிக்கவென்று வழக்காடவாராரோ
யார்வரவுதாதி அறிந்தோடிவாருமென்றாள்

அல்லி தாதிகளைவிட்டுப் பார்க்கச்சொல்லுகிறது.

தனக்குவரியிடுந் தாதியெழுந்திருந்து [ள்
திடுமென்றெழுந்திருந்து திமிதிமியென்றோடலுற்றா

வாசற்படியில்வந்து மங்கையரும்பார்க்கலுற்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
புனந்திராசாவும் போரெழுதியண்ணவும்
மதுரைக்குடிபடைகள் மண்டலத்துராசர்களும்
தென்மதுரைகுடிபடைகள் சேனைபேர்மந்திரியும்
கண்டாளேதாதியவள் கடுகெனவேவோடிவந்து
அல்லிப்பெருமாட்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு

தாதி அல்லிக்குச் சேதிசொல்லுகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணவுடனாக
காதுரைக்கவாரார்கள் சுந்திரப்பூமுடியாள்
பிள்ளைபடையெடுத்து வருகிறாரென்றுசொன்னான்
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபரணமின்ன
திரேகங்குளிர்ந்து யிருதோளும்பூரித்து

அல்லிபிள்ளையைக்காண உப்பரிகையேறிப்பார்க்கிறது.

மைந்தனைக்காணவென்று மாதாவெழுந்திருந்து
வழாநிலையும் யெழுநிலையும்மேலேறி
மேலாங்கதவை விடுகதவைதாள்திறந்து
பவகோவளிவாசல் தூரந்தந்தபத்தினியும்
காசிப்படியைக் கனைக்கமிதித்தேறி
பவளப்படிமிதித்துப் பத்தினியாள்பார்க்கலுற்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்சீர்வடிவை
கண்டாளேபுத்திரனைக் கட்டழகி அல்லியரும்
அருகிருக்கும்தாதியர்க்கு அல்லியவளேதுசொல்வாள்
அரையில்சொருகழகும் ஐம்பொன்னுற்சிரழகும்
கத்திச்சொருகழகும் கத்திகட்டுவுள்மருங்கும்
கச்சுகட்டும்உள்மருங்கு கனிவாயின்பேரழகும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடபேரழகும்
வெற்றிமதயானை வீமருடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலநடையழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன்கைவீச்சும்
காஞ்சிநாடாளும் கருணரிடபேரொளியும்

ஆறுபோர்தன்னழகை பெற்றவர்தானழகன்
கண்ணேச்சல்கண்ணேச்சல் காண்டபுத்திரற்கு

புனந்திரற்கு ஆலாத்திக்காட்டுகிறது.

ஆருச்சுனனார்புத்திரற்கு ஆலாத்திகாட்டுமென்றார்
தேர்விஜயன்புத்திரற்கு திருஷ்டியைக்காட்டுமென்றார்
அங்குமொருதாதி அரிவுடையாளோடிவந்து
இன்றுமுறையென்னுதென்று எழுந்தாளேதாதியவள்
முத்தினாலாலாத்தி முப்பதுநாறாயிரமாம்
பவளத்தாலாலாத்தி பத்துநாறாயிரமாம்
கற்பூரஆலாத்திக் காட்டினாறாயிரம்பேர்
திருஷ்டிகழித்து தெருவெங்கும்விட்டெறிந்து
ஆலாத்திக்காட்டி அணியிழைமார்வீற்றிருந்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதியிலே வாராரேயிந்திரரும்

புனந்திரன் பாண்டியர்கள் வீதிவருகிறது.

ஆராயிரவர் அணிதிரளார்தானகேட்டு
ஆரப்பதக்கமும் அதிப்பக்கந்தன்னுடனே
பாரப்பதக்கம் பருத்தமுத்துதாவடமும்
எலலவுங்கமும் இன்பக்களிப்பாக்கும்
காச்சாகளிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
ஆரங்கிபாக்குகளும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
சாதிப்பெருங்கடலும் சங்குசுட்டசுண்ணாம்பும்
வச்சிரதட்டுகளில் வகைவகையாய்த்தானெடுத்து
ஆறாயிரவர்களும் அங்கெனவேயோடிவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குமுன்னேவந்து
இந்தாருமென்று எடுத்து அவர்கைகொடுத்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
மகுடமுடியசைக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
ஆழிகடங்கையமர்த்தி ஆணழகன்போய்நடந்தான்
மாலைமுடிதானும் மதுரைக்குப்பின்னுரைத்தான்
காடுசெடிதாண்டி கரிபடலைதான்தாண்டி
ஆறுகளைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
சில்லென்றகாடுஞ் செடியும்வனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி

அங்குமொருபூங்காவைக் கண்டுமந்தவாணழகன்
ஆச்சாவுந்தேக்கும் அழலோங்கும்பாதிரியும்
சண்பகமும்முல்லைகளும் சேர்ந்ததொருபாதிரியும்
பாதிரிமுல்லைப் பருத்ததொருசண்பகமும்
திருமல்லிகுடமல்லி சேர்ந்ததொருசண்பகமும்
மல்லிகைமுல்லை மருக்கொழுந்துசண்பகமும்
இத்தனையும்பூரித்து சொரியும்அழகாக
மரத்தில்புறாவும் மயிலும்விளையாடும்
கோவில்புறாவும் குயிலும்விளையாடும்
அன்னமுந்தாராவும் அசைந்துநிழல்காட்டும்
சாரையுஞ்சர்ப்பமும் சறேறயிழைந்துவிடும்
புலியும்பசுவும் ஒருதுறையில்நீர்குடிக்கும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரும்தான்பார்த்து
யாருடையகாவிதென்றான் அல்லித்திருமகளும்
அங்கிருந்ததூதுவர்கள் ஆணழகற்கேதுசொல்வார்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடபூங்காவு

தருமர்பூங்காவை இந்திரன்காணுகிறது.

பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவாது
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆளுகிறபூங்காவு
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திருந்தான்பார்த்து
இப்பெரியகாவும் எழில்பெரியயாதினமும்
சொற்பெரியகாவும் தோள்பெரியமண்டபமும்
இத்தனையுமிங்கிருக்க ஏன்போனீர்பஞ்சவர்கள்
மண்டபங்களிங்கிருக்க மன்னர்கள்காடுறைந்தார்
என்றுமனங்கலங்கி ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
சிந்தித்துமன்னன் இருகண்ணில்முத்துதிர்த்தான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணறுவுமோதுவார்
ஏன்காணுமன்னன் இந்தமதிவுந்தனுக்கு
வந்தகருமம் முடியுங்காண்மன்னவனே
என்றுமனந்தேறி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திருமேதுசொல்வார்
யானைவிட்டுகீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனங்கள்விட்டிறங்கி
இன்றைக்குமந்தியானம் இங்கேவிடும்என்றார்
பொன்னிறைக்கூடாரம் போட்டார்புனந்திரரும்
வண்ணவண்ணக்கூடாரம்மன்னவர்க்கும்போட்டார்கள்

ஆசினங்கள்போட்டார்கள் வந்தவந்தமன்னருக்கு
ஆசினத்தின்மேலேறி ஆணழகன்வீற்றிருந்தான்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
கட்டக்கொலுவிருந்தார் கொற்றம்புவீரியர்கள்
சரியாய்க்கொலுவிருந்தார் தன்னுறைக்ராசாக்கள்
பட்டப்புலவர்கள் பாடத்தொடங்கினார்
தருமர்வளம்பாடித் தம்பிமார்சீர்பாடி
வீமர்வளம்பாடி விசயனார்சீர்பாடி
காண்டாவனமெரித்த காளைபுகழ்பாடி
நாமன்முடியான் நகுலனதுபேர்முடியான்
தாமன்முடியான் சகாதேவன்சீர்பாடி
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்பேர்பாடி
வந்தபேர்களின்மேல் பாடினார்மன்னவர்கள்
அப்போதுயிந்திரனார் ஆணழகன்தான்பார்த்து
வட்டர்புலவர் பாடினபேருக்கும்
ஆடையும்பொன்னும் அளித்து அலைதாரன்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனங்களேறுமென்றார்
படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
முகக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேலேகாலைவைத்து
மத்தகத்தைதட்டி மதயானையேறினான்
அம்மானும்தானும் அழகானையேறினான்
மாதாவுந்தானும் மதயானையேறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
அக்காவும்மக்காவும் நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருபூங்காவும் வாரார்கள்மன்னவர்கள்
அக்காவுந்தன்புதுமை ஆணழகன்கண்டானே

திரியோதிரன் பூங்காவை புனந்திரன் கண்டழிக்கிறது.

ஆச்சாவுந்தேக்கும் அனலோங்கும்பாதிரியும்
பாதிரிமுல்லைப் பருத்தயிருவாட்சி
இருவாட்சிசண்பகமு மிருபுறமும்கஸ்தூரி
மல்லிகைமுல்லை மருக்கொழுந்துயிருவாட்சி
சண்பகமும்முல்லைகளாம் சேர்ந்தயிருவாட்சி
எங்கும்நிறைந்திருக்கும் இருவாட்சிசண்பகமும்
மருவும்மருக்கொழுந்தும் வனமெல்லாம்பூத்திருக்கும்
வேம்பும்அரசுமங்கே விஸ்தாரம்பூத்திருக்கும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரன்தான்பார்த்து

ஆரு அப்பூங்காவென்றார் அல்லித்திருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையாதுரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திறற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாதே
நின்றபுனந்திறற்கு நீதிசொல்லமாட்டாதே
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்கும்பூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருவி பால்முகம்வேறுபட்டு
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்காவிதென்றார்
உங்கள் பெரியப்பாபூங்காவு யென்றார்கள்மன்னவர்கள்
யாருடைகாவிதென்ன ஆணழகன்கேட்டு
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருவி பால்முகம்வேறுபட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சுத்தப்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
யானைவிட்டுக்கிழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
பூமரத்தைசார்ந்துக்கொண்டு நின்றார்புனந்திரரும்
அங்கிருக்குந்தூதுவரை ஆணழகன்தானழைத்து
ஆச்சாவுந்தேக்கும் அழலெங்கும்பாதிரியும்
வேம்புரதமங்கே வெட்டிப்போராக்குமென்றார்
பூமரத்தைவேர்பிடுங்கி போடுமென்றார்ஓர்புரமாய்
மாமரத்தைவேர்பிடுங்கி மரத்தோடேசாடுமென்றான்
அவ்வளவுபோதுமென்று ஆணழகர்தூதரெல்லாம்
வேம்புமரசமங்கே வெட்டிப்போரிட்டார்கள்
பூமரத்தைவேர்பிடுங்கி சாடினார்புண்ணியர்கள்
மாமரத்தைவேர்பிடுங்கி மடித்தார்ஒருபுறமாய்
பத்துப்பனைமரத்தை யொன்றாய்ப்பிடுங்கிடுவார்
எட்டுப்பனைமரத்தை யிருதுண்டாய்போட்டிடுவார்
தென்னமரங்களெல்லாந் திரிகியெறிந்திடுவார்
இப்படியாக அழித்தார்வனங்களெல்லாம்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திருந்தான்பார்த்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமேதுசொல்வார்
தேனல்லோதான் திரையெடுத்துதான்முடிந்து
சாயாம்புமேனியனுஞ் சாத்திரங்கள்தான்பார்த்து
மேகமலைபோல மெள்ளநடந்தசைந்து
பணிபணியென்றான் பணிந்தது அவ்வானை
முதற்கம்பம்தட்டி மதவானையேறினார்
மத்தகத்தைதட்டி மதவானையேறினார்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினார்

மாமாவுந்தானும் மதவாணையேறினர்
வந்தவத்தபேர்களெல்லாம் மதவாணையேறினர்
வக்காவுங்காவும் நடந்தாரழகாக

கர்னன் பூங்காவை இந்திரன் கண்டழிக்கிறது.

மற்றுமொருபூங்காவும் வாரார்கள்மன்னவர்கள்
அந்தவொருபூங்காவும் அதிசயத்தைப்பார்த்தார்கள்
சந்தனவிருட்சங்களும் சாலைகளுஞ்சோலைகளும்
தேவதாரிஷிமலையும் திகழானசாலைகளும்
எங்கெங்குஞ்சோலைகளும் எத்திசையுஞ்சாலைகளும்
மாடப்புறவும் மயிலும்விளையாடும்
கோயில்புறவும் குயிலும்விளையாடும்
அன்னமுந்தாராவும் அசைந்துவிளையாடும்
சாரையுஞ்சர்ப்பமும் சற்றேயிழைந்துவிடும்
புலியும்பசுவும் ஒருதுறையில் நீர்குடிக்கும்
காஞ்சிநாடாளும் கருணரிடமாலையும்
வில்பிடித்துலாவுகிற வேந்தனதுமண்டபமும்
சனியெண்ணையாடுகிற சமர்த்தனதுமண்டபமும்
தாமமுடியான் சதுரங்கமண்டபமும்
சுந்தரப்பூமுடியான் சொக்கட்டான்மண்டபமும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆனந்தவாழ்மார்பன்
ஆறுதுபூங்காவென்றான் அல்லித்திருமகனும்
அங்கிருக்கும்மன்னவர்கள் அரையர்துரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு பச்சைமுகங்கருவிப்
பச்சைமுகங்கருவிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
காஞ்சிநாடாளும் கருணருடகாவிதென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
பிள்ளையைக்கொன்ற பெரும்பாவிகாவிதுகாண்
மைந்தரைக்கொன்ற மாபாவிபூங்காவோ
வேறுவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமாளே
அயிராவதம்போல் யானையைத்தானழைத்து
இடித்துநகத்தி யெமபுரஞ்சேருமென்றான்

மதிலைச்சுவரிடங்கள் மண்டபங்கள் தானிடித்து
ஆலயங்கள்கோபுரங்கள் அடங்கலுந்தானிடித்து
அரைநாழிக்குள்ளே அதம்பண்ணிவாருமென்றான்
யானையதுகேட்டு யப்படிக்கேநல்லதென்று
வெங்கண்சிவந்து வெளிவால்மிகமுறுக்கி
கொம்மைபலகைத்தி குளம்பால்நிகலகீறி
தும்பிக்கையாலே சுழற்றிடுமவ்வானை
மதிலைமதிலிடித்து மண்டபத்தைவேர்பிடுங்கி
கோபுரஞ்சிகரங்களைக் குத்திக்கிளப்பிவிடும்
இடிக்குமேநகத்தி யெமபுரஞ்சேர்த்துவிடும்
குத்திக்கிளப்பியது கோளாறும்பண்ணிவிடும்
இந்திரனார்தன்னருகில் வந்தது அவ்வானை
பணிபணியென்றான் பணிந்தது அவ்வானை
முழங்கப்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகந்தட்டி மதயானையேறினார்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதயானையேறினான்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தேரசைய
பவளக்குடைகவிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
ரத்தினக்குடைகவிய ராசாக்கள்தேர்நடக்க
வக்காவுங்காவும் நடந்தாரழகாக
இஞ்சிவனந்தாண்டி யெலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
மஞ்சள்வனந்தாண்டி மாதளம்புசோலைவிட்டு
ஓங்கிவளர்ந்தொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
எல்லையிளந்தோப்பு தாண்டியிளவிசையர்
அத்திபுரத்தைவந்து சேர்ந்தார்கள் ஆணழகர்
இதுயாருடையவீதியென்றான் அல்லித்திருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னவர் அரையர் துரைகளெல்லாம்
தாயமுடியான் தைலாட்டான் வீதியென்றார்

புனந்திரன் திருதராட்டிரன் வீதிவருகுதல்.

கண்ணில்லான்வீதியென்று காவலர்கள்சொன்னார்கள்
குருடனுடவீதியென்றார் கொற்றப்பூதூதுவர்கள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர

ஊதினார்காளை உலகுதலைமுழங்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவென்றூதினான்
வெள்ளியினாற்காளை விளங்கவென்றூதினான்
வையையவளநாட்டான் வந்தேனென்றாதினான்
வாழ்மதுரைபாண்டியனார் வந்தேனென்றாதினான்
தாமமுடியான் தைலாட்டான்பூமுடியும்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்பூமுடியும்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரிடபூமுடியும்
தங்கைமணவாளன் தருதலையன்பூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியிடபூமுடியும்
அம்மான்சகுனி யவனுடையபூமுடியும்
அத்தனைபேர்பூமுடியை அறிவேன் அறிவேனென்றான்
தப்பாதுநானறிவேன் என்றுமவனூதினான்
தைலாட்டானென்றுசொல்லி தாரைசின்னமூதினான்
திரியோதிரனுக்கென்று சங்கெடுத்தூதினான்
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை உலகேழுந்தானதிர
செம்பொன்னாற்காளை திசைபிளக்கவூதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தநின்றூதினான்
இப்படியாயூதுகிறார் எங்கெங்குமிந்திரனும்
அந்தத்தெருவிருக்கும் அணியிழைமாரெல்லோரும்
ஒருவருக்கொருவரல்லோவுகமைசொல்லிகொள்வார்கள்
பாண்டியர்கள்பேருமைதான்பஞ்சவர்கள்புத்திரன்தான்
ஆருயிரவருக்கு அழகானபேரமையே
அல்லியம்மாள்பெற்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனார்
மாயன்மருமகன்காண் வளநாடிப்புத்திரன்காண்
இப்படிக்குச்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதியிலே நடந்தாரேமன்னவனும்

புனந்திரன் கர்ணர்வீதி காணுகிறது.

அந்தவொருவீதியிலே அதிசயங்கள்மெத்தவுண்டு
மாடப்புறாவும் மயிலும்விளையாடும்
கோவில்புறாவும் குயிலும்விளையாடும்
எங்குமணிவிளங்கும் எத்திசையும்விளக்கும்

பாவிலேதோரணமும் மகுடநல்லதோரணமும்
அந்தநெடுவீதிதன்னை கண்டானே ஆணழகன்
ஆருடைவீதியென்றான் அல்லிதிருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்அரையரெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாதே
நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாதே
நெஞ்சுலர்ந்து நாவரண்டு நித்திலகும்பூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
காஞ்சிநாடாளுங் கருணாரிடவீதியென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு
கருணாரிடவீதியென்ன கண்கள்மிகச்சிவந்து
சித்தடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
வேர்த்துவிசிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
பிள்ளையைக்கொன்ற பெரும்பாவிதன்தெருவோ
மைந்தனைக்கொன்றதொரு மாபாவிதன்தெருவோ
வேறுவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே

கர்ணனை இந்திரன் கொல்வேனென்று சபதமிட்டது.

மற்றும்வழியில்லையோ மன்னர்பெருமானே
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணனார்பூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே நான் கொல்வேனென்றுசொல்லி
உததிரோர்சின்னம் உலகேழுலகதிர
உததிறன்காலை வுலகுதலைதுழக்க
செப்பொன்னார்காலை திசைவணங்கஉததிறன்
இப்படியாகயிவனிருக்கும்வேளையிலே

பொன்னுருவிக்கு நாதிசொல்லுகிறது.

போதேவருந்தடங்கும் பொன்னுருவிமுன்னேவந்து
அடிகளமுடிசாய்த்து ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும் இன்னமொருவார்த்தை
பார்த்தால்பிராயம் பதினாறுங்காணவில்லை
எண்ணப்பிராயம் இருபதுங்காணவில்லை
அடுக்கென்றமீசையுஞ் சூரைக்கருங்குழலும்
சோலைக்கெதிராக மாந்தளிரோசூரியனே
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடமேனியுமாய்

வெற்றிபதாகை வீமருட கால்தண்டையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுட கைவீச்சும்
நாமமுடியான் தருவளிடையழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன்பொழுகும்
காஞ்சிநாடாளும் கருணருக்கொப்பிடலாம்
காஞ்சிநாடாளும் கருணனென்றேசொல்லிடலாம்
காஞ்சிநாடாளும் கருணரிடபூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தாக்கொல்வேனென்றுசொல்லி
உனதிறன்றில்லனல் உலகேழுமகிழ
உனதிறன்சின்னத்தொனி கேட்டுவந்தேனென்றான்
பொறவருந்தடங்கும் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்பறந்து
மாதுமனஞ்சலித்து பண்டாரஞ்சென்றேறினள்
மபூத்திலையும் மழுநீலையுமேயேறி

பொன்னுருவி உப்பரிகை யேறிப்பார்க்கிறது.

போர்த்தளத்தில் விடுகதவைத்தான் திறந்து
பலசேனைவாசல் திறந்தந்தவைங்கிளியும்
பவளப்படிமீதித்து பார்க்கலுற்றன்பத்திவரியும்
காசிப்படியேறிச் சட்டமுகிதான்பார்த்து
அவையில்சொருகழகும் ஜம்பொன்னுஞ்சீராவும்
கத்திசொருகழகும் கச்சிகட்டுடன்மருங்கும்
கச்சிகட்டுடன்மருங்கும் சவிவாயுங்கண்மலரும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடமேனியுமாய்
வெற்றிபதாகை வீமரிட கால்தண்டையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுட கைவீச்சும்
நாமமுடியான் தருவளிடையழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன்பொழுகும்
காஞ்சிநாடாளும் கருணனென்றேசொல்லிடலாம்
காசிநாடாளும் கருணரிடபூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தாக்கொல்வேனென்றுசொல்லி
உனதின்சின்னத்தொனிகேழுநானறியேன்
நானுமுதமுண்டோடா நாயகனேவங்களுக்கு
முடிச்சோடேமங்கிலியம் கட்டவிதித்திருந்தேன்
இருகுலத்தானென்றுசொல்லி வல்லிரியே நானிருந்தே
ன், தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லித் தீண்டாமல்தானிருந்

தேன்றூ றிகேட்டாளென்றுசொல்லித் திண்டாடல்நா
ளிருந்தேன்,தாலிகயற்றுக்குத் தாவுவாநாளாச்சே
மங்கிலியமற்றுவிழு நாளாச்சேமனைவனே
பாருசாவிபாட்டுறியப பஞ்சவர்கள்காத்நிறைய
பஞ்சவர்கள்காத்நிறைய பாபூஞ்சிறையிருக்க
மன்னவர்கள்காத்நிறைய மாதுசிறையிருக்க
தேவருங்காத்நிறைய நாகனைசிறையிருக்க
தாங்கள்சிறையிருக்க நாளாச்சுமன்னவனே
என்றுமனதலைக்கி யெங்கியனந்தனாந்தாள்
மாதிரக்கலையை மூக்குத்திலைற்றுக்கொண்டாள்
அழுத்துப்புண்டழுதாள ஆனந்தவாழ்மாரி
அங்குமொருதாதி அறிவுடையாளொடிவந்து
புரோதிரக்கதைப் புழுதிபலதுடைத்து
பட்டுத்துணியாலுடைத் தொட்டுவிக்கவுந்தத்தி
மந்துவிழுகண்ணீரை வெண்துயிலால்துடைத்து
தேசத்தையாளுந் திரௌபதைத்துச்சொல்வோம்
ஆறிவிடும் ஆறிவிடும் ஆச்சியமே ஆறிவிடும்
தேறிவிடும் தேறிவிடும் திருவிளையேதேறிவிடும்
என்றுமயிக்கத்தேற்றி யெழுந்திருந்தாள்தாதியவள்
பட்டெடுத்துக்கட்டி பலவிரியாதங்களைப்போல்
ஓட்டெடுத்துக்கட்டியங்கே ஓடிவாரானதாதியவள்
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேசத்தையாளுகிற திரௌபதிரம்மாளிவந்தாள
மாதுகமாளும் மகாராசனம்பலத்தில்

தாதி திரௌபதிரன் அம்பலங்காணுகிறது.

தாமமுடியான் தைலாட்டனருகிருந்தான்
நூலாலகற்றிரவார் நூற்றிருவரங்கிருந்தார்
காஞ்சிநாடாளுதல் கருணருமங்கிருந்தார்
தன்மைமன்னவான் சுழற்கொடியாங்கிருந்தான்
சாமத்துரோகி சகுனியுமங்கிருந்தான
அத்தனையுந்தேர்ந்து நடந்தான் அவன்தாதி
தேசத்தையாளுந் திரௌபதி முன்னேவந்தாள
தேசத்தையாளுந் திரௌபதைஇறைத்து
சிம்மாசனத்துக்கு முன்பாகத்தெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டாதி திருப்பெழுந்திருந்து

மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
தேசநகையானுந் திரியோதிரன்பார்த்து
நீ-யாரெபெண்ணே நாதி அறியவுரையென்றான்
ஆர்பணியுமல்ல அடியேன் திருப்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமானுடன்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல உம்முடையதற்பணிதான்
போதவருத்தடங்கும் பொன்னுருவி தாதியென்றாள்
நீயிங்கேவந்த தொலைக்காரியங்கூறுமென்றான்
பார்த்தால்பிராயம் பதினாறுந்தோன்றவில்லை
எண்ணைப்பிராயம் இருபதுந்தோன்றவில்லை
அநிச்சென்றமீலையுஞ் சுரக்கருங்குழலும்
சோலைமலைமேலே தோற்றுகின்றசூரியனும்
அரையில்சொருகழகும் ஐம்பொன்னுற்சீராவும்
கத்திச்சொருகழகும் கத்திகட்டிவுள்மருங்கும்
கச்சைகட்டிவுள்மருங்கும் கனிவாயுங்கண்மலரும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடமேனியுமாய்
வெற்றிமதயானை வீமரிடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன்பேரழகும்
காஞ்சிநாடானும் கருணருக்குமொப்பிடலாம்
காஞ்சிநாடானும் கருணரிடபூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே காங்கொலவேணுமென்றுசொல்லி
உனதிரன்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
உனதிரன்சின்னத்தொனிகேட்டானுந்தம்பியும்
போதவருந்தடங்கும் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
மாலைமுடியானும் மண்மேலவிழுந்தழுதாள்
ஆனந்தமோரி அடித்தப்புரண்டழுதாள்
அந்தவிசேஷ மதைசொல்லவந்தேனென்றாள்
தேசத்தைகயானுந் திரியோதிரன்கேட்டு

திரியோதிரன் கருணரைவிட்டு புனந்திரனைக் கொல்லச்சொல்லுகிறது.

செண்டாகிமன்னவன் திரியோதிரன்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவத்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் பவளம்போலகண்சிவந்து

கட்டிருந்ததாகக் கொடிபோலேகண்சிவந்து
நெற்றியில்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்முகம்நோக்கி
காஞ்சிவளநாடாளுங் கருணருக்குயேதுசொல்வான்
வைவளநாடான் வந்தானும் அத்திபுர
காளையவன்பெறநெறித்த கலிங்கனைவந்தானும்
அந்தனத்தோப்பிலே நார்வேந்தன்போய்புகுந்து
வேம்பும் அரசமங்கே வெட்டிப்போரிட்டானும்
உந்தன் தலையறுக்க வந்தானும்இந்திரனும்
அயன் தலையறுக்க பாவமில்லையெந்தனுக்கு
நீபோய்தலையறுத்து வாருமென்றானிப்போதே

திரியனுக்கு கர்னர் பதில்கூறுவது.

காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்த்துநாவரண்டு நித்திலக்குடைமுடியான்
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து வார்த்தைகள்ஏதுசொல்வான்
சொல்மாத்திசொல்லுரைப்பான் திரியன்முகங்கோணுமை
பேரப்பாரப்பா பெரியப்பாருங்களைத்தான் (ல்
காணவருகிறான் நின்றறியுங்காவலனே
பார்க்கவருகிறான் பார்த்தறியுங்காவலனே
மாமியார்வீட்டுக்கு வருகிறானபாண்டியனும்
மச்சினியாள்மாளிகைக்கு வருகிறான்மன்னவனும்
பிள்ளையைபார்க்க வருகிறான்மன்னவனும்
மைந்தனைப்பார்க்க வருகிறான்மன்னவனும்
பிள்ளையை நீயனுப்பி பேச்சையறியுமென்றான்

புனந்திரனைக்காண சின்ன அருச்சுனனை யனுப்பும்படி
கர்னன் திரியனுக்குரைப்பது.

மைந்தனை நீயனுப்பி வார்த்தையறியுமென்றான்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்கேட்டு
நல்லதென்றாசம்மதித்தான் நாமமுடியானும்
ஆங்கிருக்குந்தா [illegible] ணைமுகன் தானழைத்து [illegible]
தோகைமயிலனையாள் நற்சடையாள்மாளிகை [illegible]

னைத் தவைய துனடய அருச்சுனனை நீர்பார்த்து
அரை நாழிபோதே அழைத்தோடிவாருமென்றான்
தூதுவனுக்கான்கேட்டு தொழுதிறங்கிதெண்டனிட்டு
சொல்லுமிதுதானென்று சொல்லி குதிரையேழுதிரு
க்குதை கற்பெற்றோமென்று சொல்லி குப்பிட்டெழுந்தி
ருந்தது.

தூதர் அற்சடையான் ஆரணியவேட்டைக்குப்போறது.

ஆரணியவேழுகோட்டிக் கந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி வீதிபலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தோகைமயிலனையாள் அர்ச்சடையான்வீற்றிருக்கும்
சிம்மாசனத்தருகே சேரவந்தான் தூதுவனும்
செம்பொன் முடிசாய்த்து சேவித்துதெண்டனிட்டான்
ஐம்பொன்முடி வணங்கி அருகில்வந்துதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்ட தூதன் திரும்பவெழுந்திருந்து (ன்
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதான்
ஆருடைய தூதுவ நீ யாரியவுரையுமென்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரிலோகிரான் தூதனென்றான்
நீவிவந்தவைக்க தெனக்கரியகூறுமென்றாள்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசனை
தேசத்தையாளுந் திரிலோகராப்பெருமான்
அரைநாழிப்போதே அழைத்தோடிவாருமென்றார்
ஆலயத்திலே அழைக்கவந்தேனென்று சொன்னான்
தோகைமயிலனையாள் அர்ச்சடையாள்தான்கேட்டு
ஆறுவயதுமன்னன் அர்ச்சுனராசனை
அருச்சுனனுதிர்ந்துபெற்ற அழகுபுனத்திரனார்
புனத்திரனார்பெற்றெடுத்த பூபாலருச்சுனனும்
சித்திரவிற்பேரவன் சின்ன அருச்சுனனும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசனை
தேனலவோதாரன் வேட்டைக்குபோனான்காண்
அங்கேநீசென்று அழைத்தோடிவாருமென்றாள்

சின்ன அருச்சுனனை வேட்டையில் தூதர்காணுகிறது.

தூதுவனுக்கான்கேட்டு தொழுதிறங்கிதெண்டனிட்டு

அருளாருநெயென்றெச்சி யப்படிக்கேயாகுமென்று
தெக்குதிசைதருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
கடைபுக்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிவிட்டு
பாண்டவன்போயிருக்கும் வனம்நோக்கிபோகலுற்றான்
அருச்சுனனார்போயிருக்கும் அந்தவனம்நோக்கி
வாயாய்வனைத்தாண்டி வாரானேதூதவனும்
அங்கே அருச்சுனனார் ஆணழகர்வதிசெய்தார்
அஞ்சுகாமுடைய அருச்சுனவீரியனும்
பட்டாசிவசிங்கம் கரடிபுலிகுத்திடுவான்
சென்னாய்புலிகரடி சேனவேட்டையாடிடுவான்
காட்டானைசிங்கம் கரடிபுலியாளிகளை
கொன்றடைவாக்கி கொற்றப்புவீரியனும்
காவடிதன்னுடனே கழுகண்டர்கோனேந்தி
சென்னாய்சூழ்ந்துவர சேவகர்கள்முன்னடக்க
கருநாய்கள்சூழ்ந்துவரக் காவலர்கள்பின்னடக்க
நடந்தாரருச்சுனரும் நாலுதிக்குதானதிர
ஆனைத்துநடந்துவர ஆணழகர்கண்டார்கள்
அழைக்கவந்ததூதுவர்கள் கண்டார்களாணழகர்

அருச்சுனனை தூதர்கண்டது.

அந்தவலமுடைய அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து ஆணழகரேதுசொல்வார்
அரையிலொருகழகும் ஐம்பொன்றிரழகும்
கத்திகொருஅழகும் கத்திகட்டிஉள்மருக்கும்
கச்சைகட்டிஉள்மருக்கும் கனிவாயும்கண்மலரும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடமேனிகளும்
வெற்றிமதயானை வியரூடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காண்டிபடைகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
நாமமுடியான் சகாதேவன்பேரொளியும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்திருமுடியும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்வீரியனை
இவர்களழகையெல்லாம் பெற்றுவந்தான்புண்ணியனு
ம்பெருமிக்கப்பெற்றுவந்தான் உத்தமனார்வீரியனும்

இப்படியாய்ச்சொல்லி நெருங்கிவழிநடந்து
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனர்க்குமுன்னேவந்து
அருச்சுனராசருக்கு அடிவணங்கிநின்றனிட்டான்

அருச்சுனன் தூதுவனை யாரென்றுவிசாரிக்கிறது.

நின்றனிட்ட தூதுவனைக் கண்டந்த அருச்சுனனும்
யாரனுப்பத் தூதா அறியவுரையுமென்றான்
கோனுதாரகைத் தக் குந்தியம்மாள் தூதுவனோ
நேரானவடிவழகி அரோபதையாள் தூதுவனோ
சோரவளநம்மை சுபத்திரையாள் தூதுவனோ
நாகமடந்தை நல்லுதலாள் தூதுவனோ
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தூதுவனோ
பங்கயஞ்சேர் கண்ணுள் பவளக்கொடி தூதுவனோ
பொற்கலைவாய்மூலையாள் போகவதி தூதுவனோ
ஆருடையதூதர்கள் அறியவுரையுமென்றான்
அப்போது தூதர்கள் அறியவுரைக்கலுற்றார்
ஆருடையதூதல்ல அடியேனுடைதூதன்
ஒருவருடைதூதல்ல உம்முடையதூதன்
தேசத்தையொருத திரியோதிரன் தூதனென்றான்
திரியோதிரன் தூதனென்னநின்றனிட்டானப்போது
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனருமேதுசொல்வான்
என்னவந்தாய்தூதா யெனக்கரியக்கூறுமென்றான்
வந்தவாவுதன்னை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அப்போது தூதுவனும் அடிவணங்கியேதுசொல்வான்
பார்த்தனுர்தந்தை வருகிறாரென்றுசொல்லி
அருச்சுனனுர்தந்தை வருகுறாரென்றுசொல்லி
உங்கள்ஜயர்க்கெதிரே அனுப்பவென்று ஆணைமுகர்
தந்தைதக்கெதிரே அனுப்பவென்றுகார்வேந்தர்
அருச்சுனரைத்தேடி யழைத்தோடிவாருமென்றார்
ஆணையினலே அழைக்கவந்தேனென்
வருவையுமென்றுமறித்தொருகால்நின்றனிட்டான்
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
தூதாவாவுசொல்ல ஆணைமுகன்உளமகிழ்ந்து
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபாணமின்ன
அரைச்செழுத்தசத்தனைத்தில் வீற்றிருந்தாளவனேபோல்

தருமருக்கு இப்போது சனியன் அமைந்ததோ தா
வீமனுக்கு இப்போது விதிசூழ்ந் ததோ தா
நகுலருக்கிப்போது அந்த அந்தகாலம்
பாண்டவரிறக்க ஆச்சு து அந்தக்காலம்
சோமகுலமழிக்க நானாச்சு கொற்றவரே
இப்போ திரண்டபடையுஞ் சேனைகளத்தனையும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணனும் அவர்படையும்
இலங்கைசிலகாலம் இருந்தரசையாள்வாரோ
முன் அறுபவார் பொழுது முடிமன்னர் ஆனவது
நாலுநாளொக்கைக்கு ஆருதகாண்டராச்சியங்கள்
வெட்டிப்புசிப்பாய் நானே தருகிறேன் காண
அஞ்சாதிர் அஞ்சாதிர் ஆணழகர் வீமரே
உள்ளதும் அஞ்சாதிர் என்பிறகே வாருமென்றா

சின்ன அருச்சுனன் தகப்பனைக்காணவருகிறது.

பச்சைமயிலைப் பணிந்தனுந்தாற்போல்
பாலகனுமடங்கே பதறிவழி நடந்தார் [ன்
கோட்டைதிறந்தானே தொல்லைதந்தப்புவெடுத்தா
பொன்னிருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீருங்கொண்டு பதறிவழி நடந்தான்
காடுமலைதாண்டி கரியமலைதாண்டி
ஆறுமலைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்த ஏக்கிலவனந்தாண்டி
அத்திபுரந்தேடி அதிக்குநடந்தானே
வைடூர்யக்கடைநடு கருமாரி நிலிட்டு
செக்கதிர்கருதரவை தேரோட்டி நிலிட்டு
அலங்கதிருந்தோர் ஆற்றொருவர் அப்பலத்தில்

சின்னருச்சுனன் இந்திரனைக்காணப் புறப்
பட்டுக் காவில் சேர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

அம்பலத்துவாசல் அடுத்துவந்தார் அருச்சுனனும்
எங்கெங்கும் பார்த்தான் இளவலிடமாய்ப் பார்த்தான்
எங்கேயும் பார்த்தானே சுந்திரனைக் காணவில்லை
மாங்கெங்கும் பார்த்தானே இந்திரனைக்காணவில்லை
இப்போ வந்தாரென்று அழைத்திரே ஆணழகா
என் தந்தை வந்தாரென்று என்னையழைத்திர் கனே
என் தந்தைதனைக்காணேனே தார்வேந்தர்சபைதனிலே

ஐயரைக்காணேனே அரசர்சபைநடுவே
கொண்டுவந்தபூமலரை என்செய்வேன்கொற்றவரே
ஆர்பாதம்போட்டுத் தொழுவேனுன் ஆணழகா
என்றுமவருரைத்து யதுசொல்வார் அர்ச்சுனரும்
தன்னிரண்டுபாதமதில் தார்வேந்தர்பூச்சொரிந்து
கொண்டுவந்தபூமலரை கொட்டிக்கொண்டான் தன்பாத
ம், நான்கும்பிட்டுக்கொண்டேன் நீகூறிட்டுக்கொள்ளு
மென்றான், அங்கிருக்குமன்னர் அரையர் துரையரெல்லா
ம், தொப்பையசைந்திடவே தொந்திசரிந்திடவே
கைதட்டிதானகைத்தார் கட்டழகரெல்லாரும்
துய்யர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
அங்காணிதொப்பை யாசைமருங்கசைய
உடம்புகுலுங்கிடவே உத்தமனுந்தானகைத்தான்

திரியோதிரன் அருச்சுனனைக் கொல்லச் சொன்னது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
கட்டறுந்தநாகம் கொடிபோலகண்சிவந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்முகம்நோக்கி
காசிவளநாடாளுங் கருணர்க்குயேதுசொல்வான்
தூதுரைக்கவந்ததொரு சுந்தரனார்பூமுடியை
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனார்பூமுடியும்
இருவர்தலையறுத்து என்பாதத்தில்வையுமென்றான்

கருணர் திரியோதிரனுக்கு தேறுதல் சொல்லுகிறது.

காசிவளநாடாளும் கருணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலங்குபூமுடியான்
பச்சைமுகம்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து மருவார்த்தைஎடுத்துரைப்பார்
சொல்மாத்திசொல்லுரைப்பான் திரியன்முகங்கோணுமெ
அரியாதரியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா [ல்
இதற்குள்பாரப்புத்தி எங்கேகற்றானருச்சுனற்கு
நல்லதனத்தாலே கேளுமென்றான்மன்னவனும்
இன்னமொருவார்த்தை இளவரசேகேளுமென்றான்

திரியன் அருச்சுனனை மடியில்வைத்துக் கொண்டு கேட்கிறது.

அப்போதிரியோதிரன் ஆணழகன்தான்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரைத்தானழைத்து
வார்ப்பேடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்தமவன் உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கம்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரே நீர்கேளும்
அர்ச்சுனனுர்புத்திரனும் வந்தானும் ஆணழகன்
அல்லித்திருமகனும் வந்தானும் ஆணழகன்
வையைவளநாடான் வந்தானும் உன்தகப்பன்
சந்தனத்தோப்புதனில் தார்வேந்தன்போய்புகுந்து
வேம்புமரசுமங்கே வெட்டிப்போரிட்டானும்
உன்-ஆச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி [ப்பேன்
அவனை-வைத்துசிறைகாப்பேன் வையகமும்நான்கொடு
தேசமுழுதும் யிருந்தரசையாண்டிடுவாய்
வையகமுழுதும் இருந்தரசையாண்டிடுவாய்
வையைவளநாடான் வந்தானே உன்தகப்பன்
பையன்தலையறுக்க பாரமில்லையெத்தனுக்கு [ன்
உங்கள்-அய்யர்தலையறுத்து வாருமென்முன் ஆணழக
பையன்தலையறுத்துப் பாதத்திலேவையுமென்முன்

திரியனுரைக்கு அர்ச்சுனன் கோபித்துச்சொல்லுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
உன்னுடம்புநடுங்கி யுடம்புப்படபடத்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்ததுஇவன்கோபம்
மணமடங்காக்கோபமுடன் மடியைவிட்டுகீழ்குதித்து
மடியைவிட்டுக்கீழிறங்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
இந்தசபைநடுவே இருக்கின்றராஜர்களே
மன்னர்சபைநடுவே வீற்றிருக்கும்மன்னர்களே
குருக்கள்மார் துரோணரே கூறுகிறேன்கேட்டிருங்கள்
பாட்டன்மார்வீஷ்மரே பாலனுரைகேட்டிருங்கள்
காஞ்சிநாடாளும் கர்னரே நீர்கேளும்

என்றுசிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி [ப்பான்
அவரிலை மைதனிலிருக்கப்பான் வையகமுந்தானதொரு
இருந்திசைகாப்பா ளிவ்வுலகந்தான்கொலிப்பான்
வையமுழுதாந்தான் இருந்தரசாண்டிடுவேன்
தேசமுழுதாஞ் சிறப்பாகவாழ்ந்திடுவேன்
என்றாள்சிகலந்தாரி ஆனந்தமாரியவளு
காஞ்சிநாடாளுங் கன்னருடகாவலது
ஆழக்குழிதோண்டி ஆகாசக்கோட்டைகட்டி
மேலேகுழிதோண்டி விசுதாகக்கோட்டைகட்டி
எட்டுத்தலைவாசல் இடிமன்னர்காத்திருக்க
பத்துத்தலைவாசல் படைமன்னர்காத்திருக்க
காஞ்சிநாடாளுங் கன்னரிடகாவல்துள்ள
அப்பெரியகாவலிலே வந்தானே ஆணழகன்
மாதிருக்கிற மதிலேறிச்சென்றானே
ஆச்சியும் அப்பாவும் அக்கணமேதான்கலந்து
அன்றிரவு அங்கிருந்து ஆணழகர்போய்நடந்தார்

திரியன்மேல்கோபிக்கிறது.

மாதுகுளியாடி மைந்தனென்றனைப்பெற்றாள்
மானுகல்கொண்டவனே மன்னவனே நான்பிறந்தேன்
எரிநாகங்கொண்டவனே வித்திரற்குயான்பிறந்தேன்
அன்றுதலைபறந்து ஆண்மரோராச்சியத்தை
இன்றுதலைபறக்கச்சொன்னீரோ யிந்திரரும்
இவன் ஆச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
நாலாங்குளிகுளித்து ஞாயிறுதித்தாற்போல்
மூன்றாங்குளிகுளித்தாள் முத்துத்தவாழ்மாரி
எழுவருடம் சிறையாயிருந்தான்காண்
இவனைத்தொட்டுத்தாலிகட்ட எல்லவரும்பயந்து [வார்
இவனைத்தொட்டாரேயாமானால் திட்டென் அமாண்டுடு
அந்தப்பயத்தாலே யாரும்வந்துகொள்ளாமல்
பாண்டவத்துராசாக்கள் மாலையிடயாருமில்லை
தேசத்துராசாக்கள் தாலிகட்டயாருமில்லை
இப்படியாக விருந்தான் சிலகாலம்
அப்போதொருபார்ப்பான் ஆணழகன்வந்துசெய்தான்
அட்டிக்கடாமையாலே தாலிகட்டதானமைத்தான்
ஆட்டுக்கடாதாலிகட்ட அந்திகண்ணன்பெண்டாள
பெண்டாளுங்காலத்திலே பிள்ளைகளில்லாமல்

பிள்ளைகளில்லையென் பெறுமடைப்போனோர்கள்
வைத்தநுதலியென் மாமடைப்போனோர்கள்
அப்போவிலைச்சியிலும் அறிந்தான் இவன் துராம்
அவனையெதிர்த்துச் சேர்ந்து துவுறவாடி
அவளைக் கலந்துறவாடிக் காந்தாரிபிள்ளைபெற்றுள்
அட்டிக்கடாதாலிகட்ட அந்திரன்னையன்பெண்டாள
கருப்புக்கடாதாலிகட்ட கண்ணிலான்பெண்டாள
பொத்தமுனி நாற்வேருவர் பெறனுமோவென்றைச்சி
டன்னுச்சி தலையறுத்து ஆண்டபோராச்சியத்தை
கண்ணில்லான்பிள்ளையென்று கலியுகத்தில்போராக்கு
குருடனிடப்பிள்ளையென்று குவலயத்தில்போராக்கு
பொத்தமுனிபெற்றபிள்ளை பேருலகையாளுகிறீர்
சேர்த்துப்பெற்றபிள்ளை இராச்சியத்தையாளுகிறீர்
உன்னைச்சி தலையறுத்து ஆண்டபோராச்சியத்தை
உன் அண்ணன் தலையறுத்து ஆண்டபோராச்சியத்தை
உன் அண்ணன் தலையறுக்கச் சொன்னதே ஆனமுகர்
எங்களை தலையறுக்க ஆடாதுகாணைக்கனுக்கு
என்றுசொல்லியெழுந்திருந்தான் ருத்திரருமணியும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரவாதுரையெல்லாம்
குலுங்கிச்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்க நகைநகைத்தார்

துரியன் கோபிக்கிறது.

தேசத்தையாளுந் துரியோதனன்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவினைப்போல்
பத்தியநாகம் படம்போல்கண்சிவந்து
தெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலாண்டி
சூர்யமண்டலத்தைக் கிட்டிக்கவாலையாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடித்தாக்கவாலையாய்
காந்திநாடாளுங் கர்ணர்முகம்நோக்கி
காசிவளநாடாளுங் கர்ணர்முகம்நோக்கி
பழிசெய்துளன்று கெக்குமோபாண்டவர்கள்
ஊமையன்செய்த அதன்படனென்செய்வமில்லை
தானுரைக்கத்தர்மபுத்திரன் பூமுடியும்
அந்தவயதுடைய அருச்சுனன் பூமுடியும்
இருவர்முடியறுத்து என்பாதத்தில்வையுமென்றான்

துரியனுக்கு கர்ணர் தேறுதல் சொல்லுகிறது.

காந்திநாடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து

பச்சைமுகக்கருவி பால்முகம்வேறுபட்டு [பான்
மல்லன்மனஞ்சலித்து வார்த்தைபோல்நெரித்தனைப்
சொல்லாத்திசொல்லுரைப்பால்செழுன்முகங்கோணாக
குலத்திற்குடிகேடனேனையாகொற்றவனே [ல்
மறுத்தொருக்கால்வார்த்தைசொல்ல வாயுண்டோமன்
னவனே, பாசத்தினவனையன் படைகூட்டத்தன்னுடை
னே, ஆலத்தமார்பனுக்கு அனுப்பிவிடைகொடென்று
ன், தேசத்தமுகன் திரியோதிரன்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனைத்தலைமுத்து
பாசத்தினவனையர் படைகூட்டத்தன்னுடனே
ஆலந்தவாய்மார்பன் அப்பாவைக்காணுமென்றான்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார் [ன்
உத்தவிருதுவேண்டாம் உன்மேனம்தான்வேண்டே

தில்லை அர்ச்சுனனுக்குப் பாட்டன்சேனை
யனுப்புகிறது.

ஆரவக்கொடிவேண்டேன் ஆள்வேண்டேன்சனர்வே
ஐவரிடவிருது அடைவாகநீகொடுத்து [ண்டேன்
விடைகொடுத்து நீயனுப்பும் வேந்தர்பெருமானே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னருக்கேதுசொல்வார்
ஐவருடசேனைகளும் அவர்படைவீரர்களும்
கால்விலங்குபோட்டோமே காவலிலேவைத்தோமே
இனைவிலங்கைநீக்கிவிட்டு யிவனுக்கனுப்புமென்றான்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரவர்கேட்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
செம்பொன்மெரிவாசலில் ஏறியதசிர்கர்னர்
மூக்குமெருவாசலைத் தொட்டுமிகநடந்து
அரண்மனைபேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
பஞ்சவர்கள்சேனை யிருக்குமிடத்தில்வந்தார்
ஐவருடசேனைக்கு அருகேவரும்போது
பஞ்சவர்கள்சேனையர்கள் பார்மன்னர்தான்பார்த்து
கர்னனைத்தான்பார்த்துக் காவலர்கள்யேதுசொல்வார்
நெஞ்சுவர்த்துதாவாரண்டு நித்திலங்குப்பூமுடியான்
பச்சைமுகங்கருவிப் பால்முகம்வேறுபட்டு

நெஞ்சுகலங்கி நின்றிட்டுமெய்மறந்து
ஒருவர்க்கொருவர் உவமையாய்ச்சொல்லிக்கொள்வார்
என்னபோலவேதோ இவர்இங்கேவரலாச்சு
கர்ணனாலேறது காரியமாய்த்தோற்றுது
என்றுஅமைவர்போல இருக்கின்றவேளையிலே
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருமில்வந்து

தர்மர் தேறுதல் சொல்லுகிறது.

அஞ்சாதிர் அஞ்சாதிர் அனையர்களே அஞ்சாதிர்
தம்பிகளும் அஞ்சாதிர் உத்தமனார்சேனைகளே
இன்னஞ்சிலகாலம் இருந்தரசையாள்வோமே
காலங்கழித்து கர்த்தனைபதிசேர
நாளுங்கழித்தது எமன்பதிசேர
மூன்றுநாளாற்பொழுது முடிமன்னராகுவது
நாலாம்நாள்உங்களுக்கு ஆகுதுராச்சியங்கள்
நாங்கள்பார்த்தன்கையம்பாலே படுவது நிச்சயந்தான்
மன்னர்கையம்பாலே மாளுவது நிச்சயந்தான்
தர்மருக்கிப்போ சனியன் தொலைந்தது
வீமருக்கிப்போ விதி தொலைந்தது
மாதுயரமுடிக்க நாளாச்சுயிப்போது
கோளுமுழுமுடிக்க நாளாச்சுயிப்போது
பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததுஎங்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்தது [டான்
என்றுமேசொல்லியல்லோ இவ்விலங்கைதட்டிவிட்
டல்விலங்குகழட்டினான் காவலனும்அப்போது
ஆடைகொடுத்தான் அடைக்காயுந்தான்கொடுத்தான்
சேனைமதவீரருக்கு சேனதிரவியங்கொடுத்தான்
இனிவாருமென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தார்கர்ணரும்
மேகமதைப்போலே மெள்ளநடந்துவந்தார்
காவலர்கள்சூழ்ந்துவரக் கர்ணர்வழிநடந்து

திரியன் சபைக்குவருகிறது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்சபையில்
வந்துநுழைந்தார்கள் மன்னர்பெருஞ்சபையில்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்வந்துவீற்றிருந்தார்
வந்திருந்தசேனையெல்லாம் மன்னர்களைக்கண்டார்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்சபையில்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்பார்த்து

மகுடமுடியசைக்கி மன்னவனுஞ் சாய்ந்திருந்தான்
தெண்டனிட்ட மன்னர் திரும்பியெழுந்திருந்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரும் ஏதுசொல்வார்

அர்ச்சுனன் தேறுதலுரைப்பது.

அஞ்சாதிர் அஞ்சாதிர் ஐயர்களே அஞ்சாதிர்
முனையுநாளார்பொழுது முடிமன்னர் ஆறுவது
நாலாநாள் எங்களது ஆகுதுகாண் ராச்சியங்கள்
பெட்டிப்புசம்பளங்கள் நானே தருகிறேன்
தர்மருக்குயிப்போ சனியன்தொலைந்தது
வீமருக்குயிப்போ விடுதிதொலைந்தது
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவனே
கோதுகுழல்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவனே
பெட்டிப்புசம்பளம் நானே தருகிறேன்
ஏதுக்குமஞ்சாதிர் என்பிறகேவாருமென்றார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
கடுகடுத்துவீற்றிருந்தான் கடுநாகங்கொண்டவனும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனர்தான்பார்த்து

அர்ச்சுனர் கர்னருக்குச்சொல்லுகிறது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரெதிரில்வந்து
பாலைக்கொடுத்திர் அடைக்காய்மிகக்கொடுத்திர்
சேலைகொடுத்திர் திரவியமுந்தான்கொடுத்திர்
ஒன்றுகுறைநீக்கி விட்டீரே உத்தமரே
அந்தக்குறைநீக்கி யனுப்புமென்றான் உத்தமனும்
காஞ்சிநாடாளும் கர்னரவர்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருக்கேதுசொல்வார்
எல்லாகுறையாக்கி விட்டேன்காண் இந்திரரே
ஏதுகுறையாச்சு எந்தனுக்குச்சொல்லுமென்றான்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார்

அர்ச்சுனர்க்கு வெள்ளையானைகொடுத்தது.

சிற்றப்பாரேறிவந்த செல்வமதக்களிறே
வெந்தாலேறிவந்த வெள்ளானைவேணுமென்றார்
வெள்ளானைதான்கொடுத்து விடையருளுமென்றார்கள்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரதுகேட்டு
பூர்ணதிருக்கோனும் பொன்னாபரணமின்ன
திக்கையெல்லாம்பார்த்து திருக்கோனும்பூர்த்தது

உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெங்கும்பூரித்து
அரைச்செழுந்தசந்தனத்தில்வீற்றிருந்தபாவனைபோல்
வெள்ளானைசோடித்து வேநதர்க்கனுப்புமென்றான்
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் அணழகன்தான்கண்டு [ந்து
சொல்லப்பெற்றேமென்றுசொல்லி சுருக்காயெழுந்திரு
உறப்பெற்றேமென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்
தவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக [து
யானைபணிக்கர் இருக்குமிடத்தில்வந்து
வெள்ளையானைசோடித்து வாருமென்றான் தூதுவனும்
யானைப்பணிக்கர்கள் அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
யானைபவிழ்த்துவிட்டு அலிதாரரோடிவந்து

தூதுவர் யானைகொண்டுவருகிறது.

யானைக்குநீராட்டி அலர்கண்ணுக்குமையெழுதி
கண்ணுக்குமையெழுதிக் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
நாலுகால்வெண்டயமாம் நடுநெற்றிக்குச்சுகளரம்
வெள்ளிக்கொலுசுகளாம் வெண்முத்துத்தாவடமாம்
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரிமான்சுங்குவிட்டு
யானையைசோடித்து வந்தார் அலிதாரர்
அரண்மனைவாசலிலே யானைவந்துநின்றது
காஞ்சிநாடாளுநங் கர்ணருக்குதெண்டனிட்டு
யானைவந்ததென்றான் அழகானதூதுவனும்
யானையும்வந்ததென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டா
காசிநாடாளுநங் கர்ணரவர்வ துசொல்வார் [ன்
பாசத்திலவரை படைகூட்டந்தன்னுடனே
அனந்தவாய்மார்பா உன்னையாகானுமென்றான்
வெள்ளையானைமேலேறி வேந்தனைககானுமென்றான்

அருச்சுனன் யானையில் வருகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
துள்ளியெழுந்தான் துவண்டமலரெடுத்தான்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னுனசெம்பினிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
யானையின்முன்னேவந்தான் அர்ச்சுனரானவரும்
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றதான்சொரிந்து

முக்கால்வலைவைத்து முடிவலைந்திகெண்டைவிட்டான்
நாற்கால்வலைவைத்து நயல்கரித்துக்கெண்டைவிட்டான்
வந்துபவித்தவரைக் கண்டதுவெள்ளாளை
உத்தனுக்கோ துக்கமில்லையா உத்தமரோவீரியனே
எத்தனுக்குதுக்கம் இருக்குதெழுந்திருந்து
துக்கமாய்தாளிருந்து தும்பிக்கையால்தூக்கிறது
அஞ்சுவயதுவுடைய அர்ச்சுனராசாவும்
மண்டியிடிங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
நீண்டுநிங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
குத்திவிநிங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
கட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூக்குவிட்டு
உருவினகத்தியுடன் உத்தரியந்தோளிலிட்டு

அர்ச்சுனன் யானையின்மேலேறிப் பயணப்படுகிறது.

படிபடியென்றான் படிந்ததுஅவ்வானை
முக்கப்பந்தட்டி முதுகின்மேல்கால்வைத்து
மத்தகத்தைத்தட்டி கருத்தானையேறினான்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறுமென்
அப்படிக்கேயாகுமென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன் [றான்
சரியானையேறினான் தன்னுடைத்தாராசர்கள்
சிலமன்னரெல்லோருந் தேரின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்கிலேறினார்
குலமன்னரெல்லோருங் குதிரையின்மேலேறினார்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனையின்மேலேறினார்
முன்னேமுரசெடுத்து முன்னானைமேற்போட்டார்
ஒருகோடிவாத்தியங்கள ஒருமிக்கச்சத்தமிட
இருகோடிவாத்தியங்கள் எங்குமேசத்தமிட
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சிங்கங்காடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
இப்படியாய்வீரரெல்லாம் ஏறினார்வாகனங்கள்
பறவைபோலே எடுத்தார்சிலவிருது

குடையின் சிறப்பு.

பறவைபோலே எடுத்தார்செங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுமாணிக்கப்பொற்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் தவளச்செங்குடையாம்

பட்டுக்குடையாம் பவளநல்லகுடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியக்குடையாம்
எடுத்து நிறுத்தினார்கள் எண்ணாயிரங்குடைகள்
சுத்தி நிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணாத
பக்கம் நிறைந்தார்கள் பகவானைக்கண்மறைக்க
ஒத்தைக்குடை நடுவி லுத்தமனும்வாராராம்
பூச்சக்கரக்குடை நடுவில் பூபாலர்வாராராம்
அலங்காரக்குடை நடுவில் அருச்சுனனும்வாராரே
பச்சைக்குடைகவிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தேர்நடக்க
இரத்தினக்குடைகவிய ராசாக்கள்தேர்நடக்க
யானைபிறபிறன்ன அணிமன்னர்நெருக்கிக்க
குதிரையுமானிக்க கோடிமன்னர்சத்தமிட
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை வுலகுதலைமுடிக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கஊதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தநின்றூதினான்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார்அழகாக

அருச்சுனன் பெருந்திருவாள்வீதி வருகிறது.

தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
மற்றுமொருவீதியிலே வாராரே அர்ச்சுனரும்
பேடையயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்வீதியிலே
பெருந்திருவாள்வீதியிலே வாராரே அர்ச்சுனனார்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசனை
அருச்சுனன்போறேனென்று ஊதினான்சின்னத்தொ
ஊதினசின்னத்தொனி கேட்டாளே உத்தமியும் [னி
பேடையயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்தான்கேட்டு
நாலார்கூடுந்திரளர் நாற்றெருவர்பெண்டுகளும்
அத்தனைபெண்டுகளும் அல்லவருந்தான்கூடி
அம்மானையாடி அழலாடிபந்தாடி
சொக்கட்டான்சூது சதுரங்கந்தானடி
கொம்பனைமாரெல்லோரும் கூடிவிளையாடிருந்தார்
திருவிளைமாரெல்லோருஞ் சேர்ந்துவிளையாடிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தி லாரணங்குதான்பார்த்து
பேடையயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாளேதுசொல்வாள்
பந்தாடும்பெண்டுகளே பார்த்தார்வருகிறார்

வளநாடிபோனவன் வருகிறான்வீதியிலே
வல்லிடிப்போனவன் வாறாண்டிவீதியிலே
இந்தமனைபுகுந்து யாவரையுங்கண்டாலே
பாட்டிமார்என்றுசொல்லி பரியாசம்பண்ணிடுவான்
கொம்பனைமாரெல்லோரும் கூடிஒளியுமென்றான்
அங்கிருக்குமங்கையர்கள் அனைவோருஞ்சம்மதித்து
அப்படிக்கேயாகுமென்று அனைவோரும்போயொளித்
தார், மங்கையர்களெல்லோரும் மறைவாகப்போய்மறை
ந்தார், திரியோதிரன்தேவி திருவிளைநாயகளும்
என்னசெய்யப்போறான் இளவிசயனருச்சுனனும்
அதுவும்அறிவோம் அவனுடையவித்தைகளை
என்றுமவள்சொல்லி இடும்மாளிகைவீற்றிருந்தாள்
இப்படியாக யிவனிருக்கும்வேளையிலே
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசதுரை
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தனுடனே
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்வாசல்வந்து
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
வாளுருவிகைபிடித்து வல்லயத்தைதோளில்விட்டு
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தனுடனே

பெருந்திருவாளரண்மனையில் திஷ்டோதிரன்
தேவியை சின்னஅர்ச்சுனன் மானபங்க
மாய் சேலையுரிகிறது.

பேடைமயிற்கண்ணாள் உட்கட்டில்போய்புகுந்தான்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவிளையாள்முன்னேவந்து
அவளாடுங்கழல்பறித்தான் அம்மானைதான்பறித்தான்
பாடுங்கழல்பறித்தான் பள்ளாங்குழிபறித்தான்
கொம்பனையாளோடுமவள் கொஞ்சுங்கிளிபறித்தான்
பெண்பெருமாளோடும்அவன் பேசுங்கிளிபறித்தான்
பாட்டன்விளையாடிப் பரியாசம்பண்ணைப்போல்
சிரித்துவிளையாடி சேலைகளைந்தானே
கொஞ்சிவிளையாடி கூறையவிழ்த்தானே
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தனுடனே
மாலைமுடியானும் மந்திரிகள்கைகொடுத்தான்
மந்திரிகள்கைகொடுத்து மன்னவனும்யேதுசெய்தான்

அருச்சுனன்சாட்சிவைத்தது.

கண்டீரோராசாக்கள் காணவில்லையென்றீர்

பார்த்திரோராசாக்கள் பார்க்கவில்லையென்றதிர்
ஆடம்பலத்தில் அரசர்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தில் பெரியோர்சபைநடுவே
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்என்றச்சி
அவள்பூருக்கொப்பனையும் ஆருமில்லைவையகத்தில
திருவழகுக்கொப்பனையுந் தேசத்தில்கண்டதில்லை
துரௌபதையைக்கொண்டுவந்து தாங்குமஞ்சலேற்றி
வைத்தான், ஆரணங்கைகொண்டுவந்து அம்பலமேற்றி
வைத்தான், ஆடம்பலத்தில் அவ்வையார்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தில் பெரியோர்சபைநடுவே
பஞ்சவர்கள்தேவியைப் பங்கப்படுத்தவென்று
சொல்லாதுஞ்சொல்லித் துகிலுமுறிந்தானே
பேசாதும்பேசிபுடவையவிழ்த்தானே
அவிழ்க்கபுடவை அனேக அம்பலத்தில்
உரிந்தபுடவையது கோடானகோடியுண்டு
ஆராலுஞ்சொல்லி யளவிடலாகாது
ஒருவராற்சொல்லி உவமையிடப்போகாது
அதுசற்றேனமூலி உடைகுலையுமாமானல்
மானுவது அன்றலவோ ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
பிடித்ததுவில்லுமல்லோ போர்விஜையர்பஞ்சவர்க்கு
மாயனருளாலே மானமிருந்தது
தேவனருளாலே நின்றன்காண்பூமியிலே
எதிராளிசெய்த இடும்பைபத்திருப்பினேன்
பங்காளிசெய்த பருவந்திருப்பினேன்
சரிக்குச்சரியாய் துகிலுரிந்தேன்மன்னவனே
ஐயாவுக்கிப்போதடை யாளங்கொண்டுபோறேன்
என்றுமவன்சொல்லி எழுந்துநடக்கலுற்றான்

அர்ச்சுனன் பெருந்திருவாளைக்கண்டது.

பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்நாயகியை
கண்ணாலேகண்டானே காளை அர்ச்சுனனும்
ஓடிஒளித்தாயே ஓடமயிற்கண்ணாளே
உன்னையுங்கூட வுடனேகத்தான்சேர்த்து
வெட்கங்கொடுப்பேன் வேடிக்கையைப்பார்ப்பேன்
பலவர்கருமுன்பாக பவிஷைகெடுப்பேன் [கே
மறைந்துயிருந்ததனால் பிழைத்தீர்காண்பெண்ணணங்
என்றுமவன்சொல்லியல்லோ எழுந்துநடக்கலுற்றார்

அருச்சுனன் யானை ஏறுகிறது.

படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
முக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகம்தான்பிடித்து மதயானையேறினான்
கைதளத்தைத்தட்டி கறுத்தானையேறினான்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் மதயானையேறினார்
அப்படிக்கேயாகுதென்று யானையின்மேலேறினார்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
மற்றுமொருவீதி மன்னவர்கள் தாண்டியல்லோ
சோலையடுத்தார்கள் சுந்திரப்பூமுடியார்
தென்னமரச்சோலைத் திரும்பியந்ததேர்விசையன்
மாமரச்சோலைத் திரும்பியந்ததேர்விசையன்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசதுரை
யானைவிட்டுகீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்

அருச்சுனன்பூங்காவில் கோலிகுண்டு ஆடுகிறது.

உப்புகந்தமாடுகிறான் உத்தமனார்வீரியனும்
செண்டுவிளையாடுகிறான் சேனைகள் தன்னுடனே
இப்படியாகயிவரிருக்கும்வேளையிலே
பேடைமயிற்கண்ணாள்பெருந்திருவாளதுசொல்வாள்
இஷ்டோதிரன்தேவி திருவிளக்கேயதுசொல்வாள்
அப்போதேசொன்னேனே தப்புவருமென்றுசொல்லி
என்வார்த்தைகேளாதே இருந்தாயே ஆரணங்கே
வெட்கங்கொடுத்தானே வீணாகிப்பார்த்தானே
சிலபேரைக்கூட்டிவைத்துப் பற்றித்துகிலுரிந்தான்
மண்டலத்தார்முன்பாக மானங்கொடுத்தானே
பாகைவிதைபோட்டால் பயித்தங்காய்காய்த்திடுமோ
கத்திரிசெடிபோட்டால் கஸ்தூரிப்பூத்திடுமோ
மாமல்லிசெடியதுதான் குடமல்லிபூத்திடுமோ
நாகத்தின்குட்டிக்கு நல்லவிஷமில்லையோ
சென்னைக்குட்டியது சிறுமல்விடுவதுண்டோ
என்றுமவள்சொல்லி இருந்தாள்பெருந்திருவாள்
சிந்தைகலங்கிடவே இஷ்டோதிரன்தேவி
மாடித்தமங்கையரும் மண்மேல்பிரண்டழுது
போதிரக்கையை முகத்திலறைந்துகொண்டு
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்

மானங்குலைந்தபின்பு மண்மேலிருப்பேனோ
புடவையவிழ்ந்தபின்பு பூமியிலேதங்குவேனோ
என்றுமவள் அழுதாள் ஏலங்கருங்குழலும்
அங்குமொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகுந்தவைத்து

தாதி சீர்திருத்துகிறது.

பூணாரகேசத்தில் புழுதிபலதுடைத்து
ஆபரணந்தான்திருத்தி அழகாகசொப்பலிட்டு
கொப்புதிருத்தியவள் கோர்வைகள்தான்திருத்தி
அவிழ்ந்ததலைமயிரை அள்ளியவள்சொருகி
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சி நீர்கேளும் அன்னுடையநல்வார்த்தை
மருமகள்பெற்றெடுத்த மதவானைக்கண்ணல்லோ
அஞ்சுவயதுடைய அறியாதபாலகன்றான்
அவன்பேரிலேகுற்றஞ் சொல்லலாகுமோஎன்னாச்சி
பாட்டியாரென்றுசொல்லி பார்த்தன்விளையாடினான்
சிறுபாட்டியென்றுசொல்லி சிரித்துவிளையாடினான்
கோபித்துக்கொள்வாரோ கொத்தார்குழலாரே
ஆறிவிடுமாறிவிடும் ஆச்சிநீஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடுந் திருவிளையதேறிவிடும்
என்றுமவளுரைக்க ஏதுசொல்வாள் திருவினையும்
ஒருத்தனும்வந்தானோ வுத்தமியாள்தாதியரே
பலபேரைக்கூட்டிவந்து பற்றுந்துகிலுரிந்தான்
சேனைகளைக்கூட்டிவந்து சேலையவிழ்த்தானே
மானங்குலைந்தபின்பு மண்மேலிருப்பதில்லை
இன்னமொருநாழி நில்லேனென்மண்மேலே
சாவேன்கெடுவேனே சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவளோடுசொல்வாள்

திரியோதிரனுக்கு சமாச்சாரந்தாதிகளுரைப்பது.

தேசத்தையாளுந் திரியனுக்குச்சொல்லுவோம் [ம்
அம்பலத்துவாசலிலே யனைவர்க்குஞ்சொல்லிடுவோ
அனைவர்களுஞ்சொல்லி அவன்தலையைவாங்கிடுவோம்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஆச்சியரேயாறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடும் திருவிளையேதேறிவிடும்
பட்டெடுத்துக்கட்டி பலவீரியர்தங்களைப்போல்
ஒட்டெடுத்துக்கட்டியங்கே ஓடிவாராள்தாதியவள்

எட்டடியும்ஓரடியாய் பற்றிமிகநடந்து
நெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்
சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பிஎழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
நீ-யார்பெண்ணேதாதி அரியவுரையுமென்றான
யார்பணியுமல்ல பெருமாள் திருப்பணிதான்
பேர்பணியுமல்ல பெருமாள் திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல உம்முடையநற்பணிதான்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவிளையாள்தாதியென்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
செண்டாடுமன்னன் திரியோதிரனேதுசொல்வான்
நீயிங்கேவந்த தெனக்கரியக்கூறுமென்றான்
ஐயாவே நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையா நீர்கேளும் இன்னமொருவார்த்தை
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்மாளிகையில்
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பெண்டுகளும்
கொம்பனைமாரெல்லாம் கூடிவிளையாடினார்கள்
திருவனைமாரெல்லாருஞ் சேர்ந்துவிளையாடினார்கள்
பந்துகலாடிப் பைங்கிளிமார்வீற்றிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் அர்ச்சுனவீரியனும்
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஓடயிற்கண்ணனும் உட்கட்டிற்போய்புகுத்தான்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினையாள்நாயகியாள்
ஆடுங்கழல்பறித்தான் அம்மானைதான்பறித்தான்
பாடுங்கழல்பறித்தான் பிள்ளாங்குழிபறித்தான்
கொம்பனையாளோடுமவன் கொஞ்சுங்கிளிபறித்தான்
பெண்பெருமாளோடுமவன் பேசுங்கிளிபறித்தான்
பாட்டன்விளையாடிப் பரியாசம்பண்ணைப்போல்
சிறித்துவிளையாடி சேலைகளைந்தானே
கொஞ்சிவிளையாடிக் கூறையையவிழ்த்தானே
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினைநாயகியும்
சாவேனகெடுவேன் சமுத்திரத்திலபோய்விழுவேன்[ள்
செத்துமடிவேனென்றாள்சிலைவழிந்துபோவேனென்று

மாண்டுமடிவேனென்றாள் வைகுண்டஞ்சேர்வேனென்
றாள், இனியிருப்பதில்லையென்று ஏலங்கருங்குழலும்
அழுதுபுலம்புகிறாள் ஆனந்தவாழ்மாரி
அந்தவிசேஷம் அதுசொல்லவந்தேனென்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
வெட்கம்பெரிதாகி வேல்புருவக்கண்ணாளும்

திரியன் வெட்கித் தலைகுனிந்தது.

நாமமுடியான் தலைகுனிந்துவீற்றிருந்தான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர் இறையரெல்லாம்
கெக்கலிகொட்டி நகைத்தாரேமன்னரெல்லாம்
கைகொட்டித்தானகைத்தார் கட்டபூசரெல்லோரும்
திரியோதிரன்தம்பி திஷ்டோதிரன்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பரந்து
மீசை துடிக்க முடிகள்பொறிபறக்க
சிந்தைகலங்கிடவே திஷ்டோதிரனேதுரைப்பான்
அர்ச்சுனன்செய்ததெல்லாம் ஆனந்தமாச்சுதோ
பார்த்தனவன்செய்ததெல்லாம் ஆனந்தமாச்சுதோ
சிரிக்கவுடலெடுத்தோம் சீயென்னப்பேரெடுத்தோம்
நகைக்கவுடலெடுத்தோம் நாயென்னப்பேரெடுத்தோம்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்வீரியத்தை
அரைநாழிகொள்ளையிலே யல்லவரும்பார்த்திருக்க
அவன்தலையைவாங்கி வருகிறேன்பாரென்று
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆணழகன்ஏதுசொல்வான்
ஒரு-அக்குரோணிசேனையது உத்தமனே நீகொடுத்தால்

திஷ்டோதிரன் யுத்தத்திற்குப்போக அண்ணனை சேனை கேட்பது.

தாதுரைக்கவந்தவொரு சுந்தரனார்பூமுடியும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்பூமுடியை
இருவர்தலையறுத்து இப்போதேகொண்டுவந்து [றான்
அண்ணாஉன்பாதமதில் அடைவுடனேவைப்பேனென்

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
செண்டாயிமன்னன் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
மெத்தமகிழ்ந்தானே வெகுபொருளுங்கண்ணனும்
சந்தோஷமாகி சரீரங்கள்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
ஒரு ஆக்ரோணிசேனையது உத்தமனுந்தான்கொடுத்து
திஷ்டோதிரனுக்கு சேதிகளதுசொல்வான்
துவாரைக்கவந்தவொரு கந்தனார்பூமுடியும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்பூமுடியும்
அவரதாழ்கொள்ளிவிலே அறுத்துவந்து சேருமென்
றான்,போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தபெருமாளும்
சித்தைகலங்கிடவே திரியோதிரன்தானெழுந்தான்

கருணர் வெண்டாமென்று தடுக்கிறது.

காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்பார்த்து
திஷ்டோதிரனுக்கு சொல்வான்ஒருவார்த்தை
போகாதேபோகாதே போர்யென்றுபோகாதே
அறியாதவயதென்று அமருக்குப்போகாதே
சரியானவயதென்று சண்டைக்குப்போகாதே
ஐவருடகும்புக்கு எல்லாபலமுமுண்டு
மாயர்வலுவையுண்டு மகாதேவர்கிருபையுண்டு
சுவாமிவலுவையுண்டு தேவர்கிருபையுண்டு
ஆதிசிவன்சங்கரனார் அவர்வலுவைமெத்தவுண்டு
பரமனுடன்வாதாடி பாசுபதம்பெறுபெற்றான்
பாசுபதம்பெறுபெற்ற பார்த்தனுடபோனல்லோ
அவர்களுடன்யுத்தஞ்செய்ய யாரால்முடிந்திடும்
போகாதேபோகாதே பிழைமோசம்வந்திடும்
சண்டைக்குப்போகாதே சவரியங்களற்றிடுவாய்
என்றுசொல்லக்கர்ணனவர் மறுசொல்வார்திஷ்டோதிர
ன், கருணாஉன்பேச்சுக்கேட்டு ஈனென்று எண்ணுதீர்தீர்
கருணா, காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்கேட்டு
சித்தத்துக்கேற்றபடி செய்தருளுமென்றுசொன்னார்
கொலுவைவிட்டுநீங்கியல்லோ கொற்றப்பூவீரியனும்
காசிவளநாடாளும் கருணர்பெருமானும்
அரண்மனையெழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
மாளிகைக்குவந்து படுத்தாரேமன்னவனும்

பஞ்சணைமெத்தைதனிலே பள்ளிகொண்டார்கருணரும்
இப்படியாக இவளிருக்கும்வேளையிலே

திஷ்டோதிரன் யுத்தத்திற்குப் போகிறது.

சித்தைதகலங்கிடவே திஷ்டோதிரன்தானும்
அவா-அக்குரோணிசேனையுடன் உத்தமனும்வெளியா
னன், சித்தைதகலங்கிடவே தேரின்மேலேறினன்
திஷ்டோதிராசன் தேரின்மேலேறினன்
ருரு அக்ரோணிசேனையுடன் உத்தமர்கள்வந்தார்கள்
வாதினன்சின்னம் உலகேழுலைகதிர
வாதினன்காளம் பிறகுதலை அழுக்க
அஞ்சவையதனுடைய அர்ச்சுனவீரியன்மேல்
போர்பொருத்தவாரேனென் றுஊதினன் தாரைசின்னம்
சண்டைக்குப்போறேனென்று சங்கெடுத்துஊதினன்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தென்னமரச்சோலை திருப்பினார்தேர்விசையா
மாமரச்சோலையிலே வந்தானேமன்னவனும்
திஷ்டோதிரன்வந்தானென்று சின்னமெடுத்தூதினன்
சண்டைக்குவந்தேனென்று சங்கமெடுத்தூதினன்
சண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகாரடிபடித்து
ரணகளரணக்கவென்று ரணபேரியடிபடித்து
அஞ்சவையதனுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மறமுகம்பார்த்தான் எத்திலங்குபூமுடியான்

சின்ன அருச்சுனன் யுத்தஞ்செய்கிறது.

அன்றுத்துபார்த்தான் அரையன்திருமுகத்தை
கொட்டிநகைத்தானே குலுங்கவிருபுஜமும்
கைகொட்டித்தானகைத்தான் காவலன்போர்வீரனும்
ஆனந்தமாய்ப்பன் அட்டக்கால்தான் தடைத்து
மாலைமுடியானும் மன்னனைபத்தானுதறி
படிபடியென்றுன் படித்த அவ்வானை
வீரமதயானை வெள்ளானைமீதேறி
மூகக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டிக் கழுக்காளையேறினன்
அஞ்சவையதனுடைய அருச்சுனவீரியனும்
திஷ்டோதிரனுக்கு சொல்வானொருவார்த்தை

முன்னையும்பூசை மூதற்பூசைவந்தாயோ
சற்றேமனந்தளர்ந்து சண்டைக்குவந்தாயோ
தாமமூடியானே தருமமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
சரியாயிருந்தலவோ சண்டைபண்ணிவெல்லுவையோ
எதிராயிருந்தல்லவோ என்னை நீவெல்லுதற்கு
உந்தனுலாகுமோ உத்தமனார்வீரியனே
உந்தனுலாகாது வோடிப்பிழையுமென்றான்
என்றுமவருரைக்க வதுசொல்வான் அரியோதிரன்
பாலனல்லவென்றுசொல்லிப்பதறியங்கேவில்லெடுத்தான், அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து
அறியாதபாலகன்மேல் அரசன்வந்துதானெதிர்த்தான்

அருச்சுனன் மாயவரை நினைக்கிறது.

ஐவரையுங்காக்கின்ற மாயவரேவாருமையா
வழுலகமாளுகிற எம்பெருமான்வந்தருளும்
சோலைமலருடைய சொக்கரேவந்தருளும்
ஆனைமலருடைய அகிலாண்டயீஸ்பரரே
அல்லியிலைமேலே பிறப்பித்தாயாச்சியரை
அறியாதுசண்டைசெய்ய அருகாகவந்தருளும்
வாளுமுனையிலே வந்தருளுமீஸ்பரரே
என்றுமவன்சொல்லி யெடுத்தானேவில்லதனை

அருச்சுனன் யுத்தம்.

வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
விட்டானொருபாணம் விண்ணதிரமண்குலுங்க
விண்ணதிரமண்குலுங்க மாற்றான்திடுக்கிடவே
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான்தொடுத்தான்
இன்னமொருபாண மெடுத்துவிட்டானிந்திரனும்
திஷ்டோதிரன்பார்த்து சிந்தைகலங்கிநின்றான்
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான்தொடுத்தான்
அக்ரோணிசேனைகள் அடங்கலும்பட்டார்கள்
ஒருமிக்கபட்டார்கள் உத்தமனார்சேனைகள்
சண்டைக்குவல்லையென்று சலாம்பண்ணியோடுவாராம்
பிச்சைக்குவந்தோமென்று பூநூலைக்காட்டிடுவார்
நாமத்தைக்காட்டுவாரும் நானதாதனென்பாரும்
பூநூலைக்காட்டுவாரும் பிராமணனென்பாரும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்பார்த்து

மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான்தொடுத்தான்
இன்னஞ்சிலகணையை யெடுத்தானே இந்திரனும்
விட்டானசிலகணையை விண்ணதிரமண்குலுங்க
மண்ணதிரவின்குலுங்க மாற்றான்திடுக்கிடவே
சிந்தைகலங்கிடவே திஷ்டோதிரன்பார்த்து

திஷ்டோதிரன் தோற்றது.

கால்நடுங்கக்கைநடுங்கக் கட்டழகன்வீரியனும
கொலைகள்நடுங்கிடவே குப்புறவேதான்படுத்தான்
தேரின்மேலேதான்படுத்தான் திஷ்டோதிரப்பெருமான்
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்பார்த்து
நெற்றிக்குநேர்பிடித்து விட்டானொருபாணம்
வந்தசிலபாணம் வல்லிடிபோலேவிழுந்து
திஷ்டோதிரனுந்தோற்றான்சிகரமற்றான்
தோற்றான்சிகரமற்றான் தேர்ப்பாகன்முடியுமற்றான்
ஆரக்கு அற்றான் ஆணியற்றான் அம்புறாத்தூணியற்றான்
தேரைவிட்டுக்கீழ்குதித்து திருடன்போலோடுகிறான்
தேருமுடைந்தது செம்புரவிசெத்தது
ஒருத்தனும்ஓடுகிறான் உத்தமனார்வீரியனும்
பதறியாய்ஓடுகிறான் பாவிதிஷ்டோதிரனும்
திஷ்டோதிரன்ஓடுவதை சிறுவனவன்பார்த்து
அஞ்சவயதுடைய அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
போகாதேபோகாதே போர்மன்னாபோகாதே
முன்னையும்பூசை முதற்பூசைவந்தாயே
சண்டையாணைவெல்லாமல்போகலாமோதார்வேந்தா
பின்காட்டிப்பின்கொடுத்து போகாதேபுண்ணியனே
இப்படியாகச்சொல்லுகையில் லோடுகிறான்திஷ்டோதிர
ன, அப்போது அருச்சுனரும்ஆணழகரேதுசொல்வார்
போகாதேபோகாதே புண்ணியனேபோகாதே
பகர்காவிற்பெற்றெடுத்தப் படுக்கனேபோகாதே
அந்தகன்னன்பெற்றெடுத்த ஆணழகாஓடாதே
குருடனவன்பெற்றெடுத்த குலக்கொழுந்தேஓடாதே
கண்ணில்லான்பெற்றெடுத்த கட்டழகாஓடாதே
உன்னையர்இருவாணைகண்டாய் ஆச்சிமேலாணைகண்டா
ய், அண்ணன்மேலாணைகண்டாய் இனிதிரும்பிஓடாதே
அண்ணன்மேலாணையென்ன அஞ்சிப்பயந்தானே

இஷ்டோதிரன் அர்ச்சுனனைக்கேட்டுக்கொள்கிறது.

ஆயுதத்தைகீழ்ப்போட்டு அடியேன்சரணமென்றான்
உன்புண்ணியத்தினுலே பிழைத்தோடிப்போறேனென்
றான், தருமத்தினுலே பிழைக்கவழிபாருமையா
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
அங்கிருக்குமன்னர்வர்க்கு ஆணைபுகலேது சொல்வான்
சமர்த்துள்ளவீரியன்போல் சண்டை பண்ணவந்தானே
என்னைக்கெலியாமல் ஏன்திரும்பிஓடுகிறான்
அப்படிக்கொத்ததொரு வாளைபூகன்வீரியனை
வெட்கங்கெடுக்கவேண்டும் வேந்தர்சபைநடுவே

இஷ்டோதிரனை அர்ச்சுனன் பண்ணிவடிவாக்கி பாட்டன்மார்க் கனுப்புதல்.

மானங்கெடுக்கவேண்டும் மன்னவர்கள்மண்டபத்தில்
பங்கப்படுத்தவேண்டும் பாட்டனுக்கனுப்பவேதான்
என்றுமனதுனைத்து எழுந்திருந்தார் அர்ச்சுனனும்
உளனுங்கொடியறுத்தான் உத்தமனார்வீரியனும்
பச்சைக்கொடியறுத்தான் பாலகனருச்சுனரும்
இஷ்டோதிரன்கைகாலை சிறுவன் அவன்பிடித்து
கால்கட்டுங்கைகட்டுங் கட்டியறுத்தகாவலனும்
அசையாமல்கட்டினான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நாலுகால்மத்தியிலே நடுவேவொருகொம்பைவிட்டு
பண்ணிவடிவாக பார்த்தனைசோடித்து
கூர்மவடிவாகக் கொற்றவனைச்சோடித்து
என்னவென்றுசாபம் இடுகிறானருச்சுனனும்
கட்டவிழ்க்கவந்ததொரு காவலனார் அத்தனையும்

இஷ்டோதிரனுக்குச் சாபம்.

தச்சன்கருமான் மறிந்தசிப்பாச்சாரி
மந்திரிபிரதானிகள் மற்றுமுள்ளராசாக்கள்
கட்டவிழ்க்கவந்ததொரு கனமுள்ளவீரியரும் [ன்
ஒட்டிக்கொண்டுபோகவென்று உத்தமனுஞ்சாபமிட்டா
ரொட்டுவைத்தமன்னரெல்லாம் ஒட்டிக்கொண்டுபோகவெ
ன்றான்,எந்தன்வம்மிசத்தார்வந்து தொட்டால்விட்டுவி
டவேணுமென்று, தூவவைத்தானழைத்துத்தூக்கிநட
வுமென்றான், தானுபோனு அவர்கள் தன்றுகத்தானெடு
த்தார்போய்வாருமென்றுபொருந்திவிடைகொடுத்தான்

நாலுபேர் தூக்கி நடந்தார்கள் வீதியிலே
அந்த அந்தரவீதிகளில் வாழுகின்ற மன்னவர்கள்
இதென்னகோரமென்று எல்லாரும் ஓடிவந்து
கடைமேல் நிறைந்தார்கள் காவலரோர் வீரியர்கள்
ஐயோ முறையோவென்று கூறினார் மன்னவர்கள்
ஐயையோ தெய்வமென்று அலறிப்புலம்புகிறார்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொரு வீதியிலே
நற்சனங்களான தாமறிந்த நிந்தபாதகர்
மந்திரிப்பிரதானி மற்றுமுள்ள ராசாக்கள்
கட்டவிழ்க்கவந்தார்கள் காவலரோர் வீரியர்கள்
கொட்டிக் குவித்திடவே ஓட்டிமிக நடந்தார்கள்
குரு அரசோனைச் சேனையுடன் உத்தமர்கள் போறார்கள்
ஐயோ முறையோவென்று கூச்சலிட்டுப் போறார்கள்

திரியோதிரனம்பலத்தில் போய்விழுந்தது.

தேசத்துரையாகுந் திரியோதிரன்சபையில்
அம்பலத் தவாசலிலே எல்லோரும் போய்விழுந்து
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர் துரைகளெல்லாம்
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கநகைத்தார்கள்
தட்டிநகைத்தார்கள் தாமமுடியார்கள்
தேசத்துரையாகுந் திரியோதிரன்பார்த்து
சித்திரைக்கண்டு திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமூங்கிலுருவிப் பாம்பூசவேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து மனமும்வெளிப்பட்டு
தலைகுனிந்து அவிந்திருந்தான் தாமமுடியானும்
அப்பனைத்துதித்த துரோணவர்பார்த்து
அங்கிருந்த அவரை யானைமுகர்தான்பார்த்து
காஞ்சிநாடாளும் கருணரைக்கூப்பிடென்றார்

தூதுவன் கருணரைக்கூப்பிடுகிறது

தூதுவனுந்தான்கேட்டு தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டு
அருணருசொன்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
எட்டடியும்ஒரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியும்ஓரடியாய் பத்திவழிநடந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருக்குத்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டதூதனை திரும்பியெழுந்திருந்து
யோதிரமன்ன முடிமேலேகைதொழுதான்

காஞ்சிநாடாளுங் கருணாரவர் நடந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்பார்த்து
நீயாருடைய தூதன் அறியவுரையுமென்றான்
யாருடைய தூதனல்ல அடியேனுந் தூதன்
அம்பலத்தார் தூதரென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்
டான், நீயிங்கேவந்த தெனக்கரியக்கூறுமென்றான்
துய்யர்குலத்திலே துரோணக்குருக்களும்
உம்மையழைத்துவரக் கட்டளைகளிட்டார்காண்
அரைநாழிபோதே அழைத்தோடிவாருமென்றான்
வாருமையாவென்று வருந்தியேதெண்டனிட்டார்
இன்னேரமங்கே யிருந்து நான்வந்தேன்
நானறியாக்காரியங்கள் வுண்டோடா நாயகனே
ஏதுவகையா என்னைவரவழைத்தார்
வரவழைத்தகாரியங்கள்வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அப்போது தூதுவனும் அடிவணங்கியேதுசொல்வான்
என்னமோஏதோ எனக்கொன்றுந்தெரியாது
ராசாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
கஸ்திரியர்காரியங்கள் கலக்கப்வெளிப்படுமோ
மந்திரிகள்காரியங்கள் மருமப்வெளிப்படுமோ
வருகவருகவென்று வருந்தியேதெண்டனிட்டாள்

கருணர் திரியணம்பலத்துக்குப் பயணப்பட்டுவருகிறது.

காஞ்சிநாடாளுங் கருணரெழுந்திருந்து
முத்துமெருவடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகன்வந்திருந்து
துய்யர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
கருணர்பெருமாளுக்குக் கண்சாடைகாட்டினார்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரதுவறிந்து
திஷ்டோதிரனறிய திட்டெனவேவந்து
அப்போதுசொன்னேனே தப்புவருமென்றுசொல்லி
முன்னமேசொன்னேனே மோசம்வருமென்றுசொல்லி
என்பேச்சைக்கேளாமல் எழுந்துநடந்தீரே
அறியாதானென்றுசொல்லி அமருக்குப்போவீரோ
அமருக்குப்போனிடத்தே அவகேடுகண்டீரே
சண்டைக்குப்போனிடத்தே சதிசெய்தான்கண்டீரோ
காஞ்சிநாடாளும் கருணரவருரைத்து
கட்டையவிழ்த்தாரே காவலனார்வீரியரும்

அவர் அக்ரோணிசேனைகளும் உத்தமனார்வெளியானார்
காலுதறிக்கையுதறிக் கடுகவழிநடந்தார்
அவரவர்மாளிகைக்கு அவரவர்போய்ச்சேர்ந்தார்
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருடவீதிவிட்டு

புனந்திரர் தூற்சடைவீதிவருகிறது.

மற்றுமொருவீதியிலே வாரார்புனந்திராரும்
உலாதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
செம்பொன்னற்காளை திசைவிளங்கஉலாதினான்
பொன்னினற்காளை பொருந்தநின்றாதினான்
உலாதினான்சின்னத் தொனிகேட்டாளுத்தமியும்

தூற்சடைக்குத்தாதி சேதியுரைக்கிறது.

தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்கேட்டு
எட்டடியும்ஓரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடிஓரடியாய் பதறிமிகநடந்து
தோகைமயிலனையாள் தூற்சடையாள்மாளிசென்று
சிம்மாதனத்துக்கு முன்பாகதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பஎழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
நீயார்பெண்ணேதாதி அரியவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேன் திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல வும்முடையநற்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமானேஉன்பணிதான்
நீயிங்கேவந்த தெனக்கரியகூறுமென்றாள்
வந்தகொருகாரியத்தைவாய்திறந்துசொல்லுமென்றாள்
சந்தோஷமாக உரைக்கலுற்றாள்தையநல்லாள்
இந்நாட்டாநல்லகாண் இத்திசையானல்லகாண்
தென்னாடுசூழத் திசைவணங்கவந்தவன்காண்
வையையெனநாட்டான் வந்தான்காண்வீதியிலே
மாதுமணவாளன் வந்தான்காண்வீதியிலே
மாதுமணவாளன் வரவுசொல்லவந்தேனென்றாள்
தேவிமணவாளன் வரவுசொல்லவந்தேனென்றாள்

அற்சடை சந்தோஷப்படுகிறது.

தோகைமயிலனையாள் அற்சடையுந்தான்கேட்டு
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
சந்தோஷப்பட்டுச் சரீரங்கள்பூரித்து
வளநாடிபுத்திரனும் வந்தானோ அத்திபுரம்
மாதுமணவாளன் வந்தானோயித்தெருவில்
தென்னாடிசீர்மகனும் வந்தானோதிசைவிளங்கி
தேவிமணவாளன் வந்தானோவீதியிலே
என்றுமனமகிழ்ந்து இருந்தாளே அற்சடையும்

தாதிக்கு வெகுமதிகொடுத்தது.

மாதுமணவாளன் வரவுசொன்னதாதியர்க்கு
என்னத்தைநான்கொடுப்பேன் ஏலங்குழலியர்க்கு
வச்சிரமாணிக்கம் வாரிக்கொடுங்களென்றாள்
தோகைமயிலனையாள் அற்சடையாளேதுசெய்தாள்
எழாநிலையும் எழுநிலையுமேலேறி
மேலாந்தளத்தை விடுகதவைத்தான்திறந்து
பலகணிவாசல் துறந்தந்தபைங்கிளியும்
காசிப்படியேறி கனக்கமிதித்தேறி
பவழப்படிமிதித்து பைங்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
போரஞ்சாமன்னர் புளந்திரனார்சீர்வடிவை
அரையில்சொருகழகும் அம்பொன்னார்சிராவும்
கத்திச்சொருகழகும் கச்சுகட்டுவுள்மருங்கும்
கச்சுகட்டுவுள்மருங்குங் கனிவாயும்பேரழகும்
காசிவளநாடாளுங் கர்னருடசீர்வடிவும்
காஞ்சிவளநாடாளுங் கருணர்திருவழகும்
தக்கப்புகழுடைய தர்மரிடமேனிகளும்
வெற்றிமதயானை வீமருடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்தக் காளையுடகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலநிடையழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன்பூமுடியும்
ஆறுபேர்தன்னழகை பெற்றுவந்தான் ஆணழகன்
அடியாளுடன்பிறந்த நூற்றொருஅரசர்கள்
எந்தனுடன்பிறந்தார் இளவிஜயர்நூற்றொருவர்
நூற்றொருவர்ராஜர்களும் இவனுக்குநிகரலவே
நூற்றொருவர்பேரழகும் இவனழகுக்கீடாமோ

காஞ்சிநாடாளுநங் கருணருமீடலவே
ஈஸ்வரனைப்போலே யிருக்கிறானிந்திரனும்
மன்மதனைப்போலே யிருக்கிறான்மன்னவனும்
மாதுமணவாளன் மன்மதன்போல்தோணுது
கலந்தாரிக்கேத்தவன்காண் கட்டழகர்சீர்மகனும்
மாதுக்கிசைந்தவன்காண் மணவாளன்பெற்றபிள்ளை

தாதிகள் ஆலாத்தி சுத்திகாட்டுகிறது.

கண்ணேச்சல்கண்ணேச்சல் காவலனார்வீரியற்கு
ஆலாத்திகாட்டுமென்றார் அர்ச்சுனனார்புத்திரற்கு
அங்குமொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
இன்னமுறையெந்தனது என்றுசொல்லித்தாதியவள்
முத்தினாலாத்தி வேணநூறாயிரமாம்
பவளத்தாலாலாத்தி வேணநூறாயிரமாம்
கற்பூரஆலாத்திக் காட்டியந்ததாதிமார்
திருஷ்டிசுழட்டித் தெருவெங்கும்விட்டெறிந்தார்
ஆலாத்திக்காட்டி அணியிழைமார் நீங்கிநின்றார்
தோகைமயிலனையாள் துந்சடையாள்ஏதுசெய்வாள்

மருமகன் வரவுகண்டு பள்ளியறை ஜோடிக்கிறது.

தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்நோக்கி
மாதுமணவாளன் வருவானேமாளிகைக்கு
பாங்கிகளே நீங்களெல்லாம் பள்ளியறைஜோடியென்றா
ள், அங்குசிலதாதியர்கள் அறிவுடையாளோடிவந்து
சொல்லப்பெற்றோமென்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்று கும்பிட்டெழுந்திருந்து
பள்ளியறைமண்டபத்தைப் பைங்கிளிமார்தான்திறந்து
எங்குநலங்கிட்டு எத்திசையும்நீர்தெளித்து
சாந்தால்தரைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
குங்குமத்தாலே குளிரத்தரைமெழுகி
கட்டிலில்மெத்தைதனைவிரித்துதறி
ஏழாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணப்பட்டுடுத்தி
இந்திரவர்ணப்பட்டெடுத்து எங்குமலங்கரித்து
காம்பரிந்தலுங்கலப்பூ கட்டிலின்மேல்பரப்பி
பொன்னூல்திரைவளைத்துப் பூமாலைச்சூட்டினார்
சன்னலிலேபன்னீரை சாடினரெத்திசையும்
குடங்குடமாய்ப்பன்னீரைக் கொட்டித்தெளித்தார்கள்

கெண்டிகையும்பூமலரும் வைத்தார் அழகாக
கிண்ணியிற்சந்தனமும் கெண்டியில்நீர்த்தம்வைத்தார்
கச்சாயங்கொணர்ந்து வைத்தார்கிளிமொழிக்கு
சோடித்தோமாச்சியென்று தொழுதிறங்கிதெண்டனிட்
டாள், இப்படியாகயிவரிருக்கும்வேளையிலே
பொரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனார்வீரியரும்
அத்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொருவீதியிலே
மற்றுமொருவீதியிலே வாராரேமன்னவனும்
மாலைமுடியானும் மன்னவனும்வாராரே
நின்று நிலாவெரிக்கும் நிலைமணிமண்டபமும்
நடந்தாலுநிலவெரிக்கும் நிலாமணிமண்டபமும்
பவளத்தால்கால் நிறுத்திப் பழிங்காதம்பந்தலிட்டு
முத்தாலேகால் நிறுத்தி முக்காதம்பந்தலிட்டு
சர்க்குப்பினைத்து இருபுறமும்பந்தலிட்டு
இப்படியாக இருக்குமந்தவீதியிலே
பொரஞ்சாமன்னர் புலந்திரநாதன்பார்த்து
யாருடையவீதியென்றான் அல்லித்திருமகளும்

புலந்திரன்மாமனார் வீதிவருகிறது.

அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அறையர்துரையெல்லாம்
கேட்டபுலந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நின்றபுலந்திரற்கு சொல்லவுமாட்டாமல்
நெஞ்சுலர்ந்து நாவரண்டு நித்திலக்குப்பூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னர்முகங்கருகி வார்த்தைகளேதுசொல்வார்
மாலைமுடியானே மாமன்மார்வீதியென்றான்
தங்கைமணவாளன் தமையன்வீதியென்றார்

புலந்திரன் சபதங்கூறல்.

பொரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுமேதுசொல்வார்
வேர்த்துவிர்விரித்து மீசைதுருண்டேறி
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவிலைப்போல்
சீறியெர்பறந்து செங்கத்துட்டிப்போலுரைப்பான்
பிள்ளையைக்கொன்றான் பெரும்பாவிதன்தெருவோ
வெருவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே
மறித்துவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே

பிள்ளைகொன்றவீதியிலே போகலாமோமன்னவரே
மைந்தனைக்கொன்றவீதியிலே வரலாமோமன்னவரே
தாமரைமுடியான் கருத்தலையின்பூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தான்கொல்லுவேனென்றுசொல்லி
அரைநாழிக்குள்ளே அறுத்துஎறிவேனென்று
கொட்டுமுரர்மேளவகுமாவிட்டான்பேரிகையை
அதிகாலைமுரசு அடிக்கான்மணிபேரி
வெடிகாலத்திடிபோல வனதிரர்சின்னத்தொனி
மனதிரென்றினவும் உலகேழுலகதிர
மாதிரன்காரா உலகுதல நாற்க
செம்பொன்றெற்காளா திசைவிளங்குநிறைர்
பொன்னிறைக்கா பொருந்தநின்றநினை
இப்படியாகவிந்திரருமிவளிருக்கும்வேளையிலே
வனதிரைசின்னத்தொனி கேட்டாளாமுத்தமியும்

அற்சடை புலம்பல்.

கோகைமயிலினையாள் அற்சடையாள்தான்கேட்டு
மரம்வெட்டிசாய்த்தாற்போல் மாதருங்கீழ்விழுந்து
என்மாதுக்குவாழ்வு வருகிறதுஎன்றிருந்தேன்
தாலிபறிபோருமென்று தரணியிலேதானறியேன்
என்றுமனமழுது ஏங்கிப்புலம்புகிறாள்
தாமரைமுடியாள் தரையில்புரண்டழுதாள்
ஆனந்தமாரியரும் அடித்துப்புரண்டழுதாள்
அந்தக்குரல்கேட்டு ஆனந்தவாழ்மாரி
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரியோடிவந்து
வாரியெடுத்து மாதாவைக்கொண்டணைந்து
தொட்டிட்டுமாதர் துகிலால்முகந்துடைத்து
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்துகிலால்தான்துடைத்
து; பூணூரகேசத்தைப் புழுதிபலதுடைத்து

கலந்தாரி பிள்ளையை வரவழைத்தல்.

பட்டுத்துகிலாடை தொட்டுமேதானுடுத்தி
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனைத்தானழைத்து
ஐவருக்குமுன்பாக அரசனைப்போகவிட்டு
மைந்தனைப்போகவிட்டு வார்த்தையறிந்திடலாம்
பிள்ளையைப்போகவிட்டு பேச்சறிந்திடலாம்
ஆறிவிடும் ஆறிவிடும் ஆச்சியரே ஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடும் தேவியரேதேறிவிடும்

கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகமும்
அங்குமொருதாதியவா ஆரணங்குதானழைத்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனவீரியனை

தாதி அழைக்கிறது.

அவன்யெங்கேயிருந்தாலும் எவ்விடத்தில்சென்றாலும்
அரைநாழிப்போதே அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
அப்படிக்கேநல்லதென்று யானந்தவாழ்மாரி
பொருளவள் தாதி பொன்னுபரணமின்ன
பொற்பிறப்பங்கோல்பிடித்துப் பொருளவள் தாதி
தென்னமரச்சோலைத் திரும்பியந்ததாதியரும்
மாமரச்சோலைவந்து மன்னவரைக்கண்டாளே
உப்புகந்தமாடுகிற உத்தமனாரண்டைவந்து
அமுதுபொசிப்பதற்கு யாச்சியழைத்தாள்காண்
வாருமையாசுந்திரரே வந்தமுதுகொள்ளுமென்று
தூக்கிமடியில்வைத்து துருசாய்வழிநடந்தாள்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்பாவிவந்து
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிமுன்னேவந்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரும்வந்தார்காண்

அருச்சுனற்கு போசனமிட்டு சிங்காரித்தல்.

அமுதுடடையுமென்றார் ஆனந்தவாழ்மாரி
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசருக்கு
மஞ்சனிராட்டி மயிர்முடித்துபின்போட்டு
ஈராமுலர்த்தி யிழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
சிரானநெற்றியிலே திருநீறுக்காப்புமிட்டு
கமலதிருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
ஐவாதுமோதிரம் அழகுபெறச்சாற்றினார்
வட்டபதக்கங்களும் மார்நிறைந்ததாழ்வடமும்
தாளிபதக்கங்களும் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்
தொப்புளிலேமாணிக்கம் வைத்தாலேசுந்திரற்கு
கொய்யில்சிறுதேனும் கோதுபடாசர்க்கரையும்
மலையில்சிறுதேனும் மங்காளச்சர்க்கரையும்

கூட்டுருப்பிறந்த கொற்றவர்க்குமூட்டினள்
துன்னிப்பிசைந்தமைந்த தார்வேந்தர்க்கூட்டினள்
உண்டுபொசித்தபின்பு உத்தமர்க்குகையலம்பி
பொன்னினால்தப்பட்டி போர்த்தியவள்முடி
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
அஞ்சுவையுடைய அர்ச்சுனரே நீர்கேளும்
வையைவளநாட்டார் வந்தாராம்உங்களையர்
உங்களையருக்குஇப்போது அதிசயமாய் நீபேசி
மன்னவரைக்கூட்டி வரவழைத்துவாருமென்றாள்
அஞ்சுவையுடைய அர்ச்சுனனுந்தான்கேட்டு

அர்ச்சுனன் மாதாவுக்கு உத்தரவுகூறுதல்.

மாதாவுரைகேட்டு மைந்தர்மனமகிழ்ந்து
ஆச்சியுரைகேட்டு ஆணழகன்சம்மதித்து
மடியைவிட்டுக்கீழிறங்கி மன்னவன்யேது சொல்வான்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகன்யேது சொல்வான்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சி நீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
ஐவர்கள்பட்ட அக்கிரமம் நீயறியாய்
பஞ்சவர்கள்பட்ட பரிபோகந்தானறிவாய்
நூலார்கடுந்திரனார் நூற்றொருவர் அம்மான்மார்
மண்டலத்தார் தானறிய மன்னவரைத்தானழைத்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அங்கேவரவழைத்து
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணுருகமண்பறித்து
மாதைத்துகிலுரிந்து மன்னவரைக்காடோட்டி
கோதைதுகிலுரிந்து கொற்றவரைக்காடோட்டி
பருக்கல்உறுத்த பனிவந்துதலைமோத
ஒடும்பருக்கமது உள்ளங்கால்தானுறுத்த
கவிந்தமரத்தருகில் கனபள்ளிகொண்டிருந்தார்
வையைவளநாடான் தந்தாரேயாமாகில்
தண்ணீரிலேநஞ்சிடுவார் தாமமுடியார்க்கு
அடைக்காயுநஞ்சிடுவார் ஆனந்தமார்பனுக்கு
பொய்யாதினையிடுவார் பொய்யைவளநாட்டாற்கு
உன்-அம்மான்மார்செய்த அக்கிரமம் நீகேளாய்
மாமன்மார்செய்த வஞ்சனைகள்நீயறிவாய்
அம்மான்மாரெல்லாம் அடங்கலுமாண்டபின்பு
மாமிமார்தாலி யறுத்தபிறகாக

அத்தைமார் தாலி யடங்கலும் அறுந்தபின்பு
ஐயாவைத்தேடி அழைத்தோடி வாராதவும்
வையையனநாடார் வருவாருன்மாளிகைக்கு
பாலமுர்தமுண்பதுவும் பத்தியுலாவுவதும்
அடிசல்சமைப்பதுவும் ஆலித்துவாழ்வதுவும்
அன்றைக்கு ஆகட்டும் ஆச்சியரேயென்றுரைத்தான்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்கேட்டு
மைந்தருலாத்ததற்கு மாதாமனமகிழ்ந்து
உச்சிமுகந்து பிள்ளை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
மைந்தரைத்தானிடுக்கி வந்தாளேமாதாயிடம்

அர்ச்சுனன் துற்சடையென்னும் பாட்டியரைக்
காணுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசாவும்
பாட்டியார்பாதமது பார்த்தன்வணங்கிநின்றான்
துற்சடையாள்பாதம் செல்வன்வணங்கிநின்றான்
தோகைமயிலனையுந் துற்சடையுந்தான்பார்த்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாத்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர் நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்த தூணதுபோல் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்த தூணதுபோல் விளங்காதரசாள்வீர்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமாளைப்போல்வாழ்வீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சேர்ந்திடுவீர்
மாத்தானைவென்றிடுவீர் மண்டலத்தையாண்டிடுவீர்
எதிரிகளைக்கொன்றிடுவீர் எல்லையரசாண்டிடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினர்
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்தாள்

பின்ன அர்ச்சுனனுக்கு துற்சடையாள் தன்கணவனைக்
காப்பாற்றும்படி கூறுதல்.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரே நீர்கேளும்
ஆறார்கள்பட்டாலும் அம்பலத்தார்பட்டாலும்
எவரெவர்கள்பட்டாலும் இளவரையில்மாண்டாலும்
நாலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பட்டாலும்

காஞ்சிநாடாளுகிற கன்னரவர்மாண்டாலும்
கனமணியானதொரு கன்னருமாண்டாலும்
தாலிதருவீரே சுவாமிபெருமாளே
மங்கிலியம்வாங்கி வருவீரோமன்னவரே
வையைவளநாட்டான் வந்தாரேவுங்களையர்
உங்களையருக்கிப்போது அதிசயமாநீயுரைத்து
மங்கிலியம் நிற்கவேதான் வழிபாருமன்னவனே
தாலிசவரிருக்க வரந்தாரும்புண்ணியனே
என்றுமைவருரைக்க ஏதுசொல்வானர்ச்சுனனும்

பாட்டியர்திற்சடைக்கு சின்ன அர்ச்சுனன்
உத்தரவு கூறுதல்.

மடியைவிட்டுக்கீழ்குதித்து வந்துமுன்னே நின்றல்லோ
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகனேதுசொல்வான்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சி நீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
நாலார்குந்திராளர் நூற்றொருவரானவோரும்
ஐவரையுங்கொண்டுவந்து ஆட்டிவைத்தாரானவோரும்
பாஞ்சாலியைக்கொண்டுவந்து பற்றிதுகிலுரிந்தார்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துகிலுமுரிந்தாரே
துரோபதைநாயகியைத் தூங்குமஞ்சமேற்றிவைத்தார்
அம்பலத்தார்தங்கள்முன்னே ஆட்டாதுமாட்டிவைத்
தார், ஆட்டினதுமல்லாமல் ஓட்டிவிட்டார்ஊரைவிட்டு
கட்டழகரைவருமே கானகத்தில்வாசம்பண்ணார்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும ஆரணங்குதுரோபதையும்
எப்போதுவேபுமென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
வனமாய்வனந்திரிந்தார் வையகங்கள்தானறிய
நாட்டைத்துறந்தார்கள் நல்லபதியிழந்தார்
வீட்டைத்துறந்தார்கள் வேந்தர்களைவருமே
ஊரைத்துறந்தார்கள் உற்றபதியிழந்தார்
மன்னவரும்தேவியுமாய் வனத்திலேவாசம்பண்ணார்
தோராடைவழகி துரோபதைநாயகியாள்
அவளழகுமொப்பனையும் ஆருமில்லைவையகத்தில்
திருவழகுமொப்பனையும் தேசத்திலகண்டதில்லை
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தானும்
மாலைமுடியானும் மைத்துனனைதானழைத்து

துரோபதையைக்கொண்டுவந்து பசிக்காத்தசேற்றிலை
த்தாம், பாலையைக்கொண்டுவந்து பசிக்கடைத்தசேற்றி
லைத்தாய், இப்பெரியதாயின் சரிவலைப்பெரியபீமைகளும்
என்றுடைய தாயின் கர்ணர்மனைதானென்றும்
அத்தினபுத்தாரேனென்றான் அனந்தவாழ்மார்பன்
நல்லதென்றசம்மதித்தான் நாயகுடியாளும்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து சேர்க்கிறேனென்று
சொல்லி, தாம்பூலம்பெற்றானே காமமுடையாளும்
ஒண்டிராதமேரி உத்தமனும்போகலுற்றான்
அவர்ஒளித்திருக்குமவ்வனத்தை வுத்தமனுந்தான்தே
டி, ஒக்கப்பிறந்த வுடற்பிறப்பென்றுநீத
மைத்துனனாந்தேவியென்று மனதிலேயெண்ணமல்
பஞ்சவர்கள் தானிருக்கும் பாரவனப்புகுந்து
நுவரில்லாவேளையிலே அலைமுகன்வந்துநின்று
கோராவடிவழகி துரோபதையாள்கண்டுடனே
நல்லத்தனமாக நாயகிக்குக்காணுரைத்து
அவளையழைத்துப்போக வாலோசனைகள்செய்து
ஆயுதக்லைக்கீழ்போட்டு அலைமுகன்தேரேறி
துரிதமுடனேகத் தேசைநடத்தலுற்றான்
துரோபதையுந்தான்பார்த்து துடிக்கவெழுந்து
ஆயுதத்தைதானெடுத்து அன்றுனைகாவலைக்கான்
இந்தருமபுதர்கள் என்றழைத்தாள் துரோபதையும்
மூன்றும்படியேறி கொடுத்தாளேமொய்குழலும்
அவளெட்டிக்கொடுக்கையிலே தட்டிநடத்திவிட்டான்
அப்போது துரோபதையாள் அலறிப்புலம்பினள்
குப்போமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுதானழுதாள்
கூச்சல்குரல்கேட்டு கொற்றவர்களோடிவந்தார்
அலறினசொற்கேட்டு நுவர்களோடிவந்தார்
இவ்வுலகத்தாளுமீரும் எம்பெருமாள்தானறிவார்
மண்டலங்கள்தாலளியும் மன்னர்கள்தானறிவார்
சோலைமலருடைய சொக்கரவர்தானறிந்தார்
உத்தன்மனைவாளன் வந்தபெருங்கோலம்
கழுதையாய்ப்போகவிட்டார் கட்டழகர்வீரர்கள்
பஞ்சவர்கள்பட்டதொரு பாடுகள்மெத்தவுண்டு
உங்களால்பட்டதெல்லாஞ் சொல்லிமுடியாது
உலக்குத்தாலிகருகிறது எப்படியாண்டையவரே
எல்லாதாலிக்கு அத்திகைதாமே

பாட்டியோடென்றாலி பகலுக்கனுப்பேனென்றான்
தோகைமயிலனையாள் அற்சடையுந்தான்கேட்டு

பின்பு அருச்சுனன் சொல்லப் பாட்டி புலம்புகிறது.

இன்கோதான்பன்னவனே இத்தனைபாடுபட்டேன்
மாலைநூற்பாரும் மண்மேல்புரண்டழுதாள்
தாமரைப்பூபோலும் தலையில்புரண்டழுதாள்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரியோடுவந்து
பொட்டிட்டபெரியோர் அரிவைமுகத்துடைத்து [து
மத்தனிமுகமலர்கனிகை வெண்பட்டால்தான் துடைத்

மைத்தாரி தன்தாயார் அற்சடைக்கு சமாதானங்கூறல்.

அறியாதறிவுமோ அனந்தவாழ்பார்பா
இதற்குள்ளாபாரப்புத்தி எங்கேகற்றுர்ச்சுனனும்
மைவரைவளநாட்டானுக்கு மனமுருகச்சொல்லிடுவோம்
ஆறிவிடும் ஆறிவிடும் என்றைச்சி ஆறிவிடும்
தேறிவிடும் தேறிவிடும் என்றைச்சி தேறிவிடும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து
திருவடிதொட்டிறைநர் தேனார்கருங்குழலும்
பூமியைக்கிள்ளியல்லோ பொருந்திவிடைகொடுத்தான்
பொய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

அருச்சுனன் புறப்படுகிறது.

வீரமதயானை வெள்ளானையேலேறி
முகக்கம்பத்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டி கறுத்தானையேறினான்
மத்தகத்தைத்தட்டி மதயானையேறினான்
சரியானையேறினார் சரியொத்தராசாக்கள்
அருகானையேறினார் ஐந்துலட்சராசாக்கள்
பக்கானையேறினார் பத்துலட்சம்ராசாக்கள்
சிலமன்னரெல்லாருந் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
முன்னேமுரசெடுத்து முன்னானைமேல்போட்டார்
பின்னேமுரசெடுத்து பின்னானைமேல்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லாருந் தேரின்மேலேறினார்
குலமன்னரெல்லாருங் குதிரையின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லாரும் பல்லக்கிலேறினார்

அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனையின்மேலேறினர்
பட்டாபுலவர் பதினெட்டுமந்திரியும்
சிங்கக்கொடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
யாளிபுலிக்கொடி யருகில்முழங்கிவர
எத்தினைநூறுகோடியார் ஏறினார்வாகனங்கள்

குடையின் சிறப்பு.

ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுமாணிக்கக்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பட்டுக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியநற்குடையாம்
எடுத்துநிறுத்தினார்கள் எண்ணாயிரங்குடைகள்
சுத்திநிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணாமல்
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பகவானைக்காணாமல்
ஒற்றைக்குடைநடுவில் இருந்தத்தபுண்ணியனும்
பூச்சக்கரகுடைநடுவில் இருந்தத்தவுத்தமனும்
ஒற்றைக்குடைபிடிக்க வுத்தமர்கள்தேர்நடக்க
பச்சைக்குடைகவிய பார்வேந்தர்தேர்நடக்க
பட்டுக்குடைகவிய பகவானைக்கண்மறைக்க
இரத்தினகுடைபிடிக்க ராசாக்கள்தேர்நடக்க
குடைகள்பிடித்திடவே கொற்றவர்கள்சூழ்ந்துவர
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை வுலகுகலைதுமுக்க
செம்பொன்னூற்காளை திசைவிளங்கஊதினான்
பொன்னினூற்காளை பொருந்தநின்றூதினான்

சின்னஅருச்சுனன் பாட்டன்மார்பேர்
சொல்லுவதாம் ஏழுபேரையும்
தான் மாலையிட்டதாக
சின்னமூதுகின்றது.

என்னவென்றூதினான் எழில்விஜன்போனவன்
பொய்யாதவாசகனார் புகழுடையதருமலிங்கம்
நக்கப்புகழுடைய தருமனென்றூதினான்
பாரிபதிவேடோளன் பகலிடும்பன்பற்பிடுங்கி
சாடிப்பேனென்றவனும் நான்தானென்றூதினான்

கைலாசம்போயிருந்து சமர்த்தரைக்கண்டலவோ
பரமனுடன்யுத்தம்பண்ணி பாசுபதம்பெருபெற்று
பச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலராசன் பூமணைப்பந்தலிலே
பாசுபதம்பெருபெற்ற பார்த்திபனென்றாதிஞன்
வில்லைவளைத்து விளங்கொடியைமாலையிட்டு
கண்டிவிரல்பிடித்து சுந்தரனரென்றாதிஞன்
அம்மிவலமாக அரசாணிமுன்பாக
சாஸ்திரங்காரகமும் முன்பாகத்தாலிகட்டி
அரசாணிசுற்றிவந்த ஆண்பிள்ளையென்றாதிஞன்
அவளுக்கு-வாச்சமணவாளன் வந்தேனென்றாதிஞன்
சோரவனநங்கை சுபத்திரைநாயகியாள்
சந்நியாசிவேஷங்கொண்டு சதிதியில்போயிறங்கி
மாயவனுமதியில் மங்கையரைத்தூக்கியல்லோ
ஒண்டிரதத்தோடே வுத்தமியைக்கொண்டுவந்து
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனென்றாதிஞன்
தாலிகட்டிவந்த தனஞ்செயனென்றாதிஞன்
நாகமடைந்த நறுநுதலாள் நாயகியை
காண்டாவனமெரித்த கர்த்தர்வருகையிலே
வனமெரித்தவெண்ணமகனைக் கண்டந்தநாகேந்திரன்
எந்தன்வடிவுகளைக் கண்டந்தநாகேந்திரன்
மாதாவையெந்தனுக்கு மாலையிட்டுதந்தார்கள்
காரார்குழலாளைத் தாலிகட்டிவந்தேன்காண்
நாககன்னிக்கானதொரு நல்லமணவாளன்
பிறவாறாடிதரித்த பெண்பெருமாள் அல்லியற்கு
மாலையிடவேண்டுமென்று வந்தேன்மதுரையிலே
வேட்டைகளாடினேன் மெல்லியவளுடனே
அப்புபொருக்கித்தந்தேன் ஆனந்தமாரியற்கு
காளியம்மன்கோயிலுக்கு காவுகொடுங்களென்றான்
அதுக்கும்பிழைத்தேனே ஆயருடபுண்ணியத்தால்
அங்கேயொருநாளில் ஆண்டிவடிவெடுத்தேன்
படம்விரித்தப்பிச்சைகேட்டுப் பாவாடைவாங்கிவந்தே
ன், பாப்பானும்பாப்பாத்தி போலவடிவெடுத்தேன்
அல்லியுடமாளிகையில் அங்கேவந்துதானமர்ந்து
இலட்சுமிநோன்பு நடத்திமைப்போது
குஷ்டரோகிவேஷங்கொண்டு காட்டினேனப்போது

அலகுடை விருதுகளும் போய்சேர்ந்தேனைக் கிபுரம்
அவளை வந்தடைய தூர்ந்த மைத்துனனென்றாகிறான்
மேகட்டலில்நெறித்த மின்னொளியாள் நாகவல்லியை
தாலிகட்டிக்கொண்ட தனஞ்செயனென்றாகிறான்
வந்தடைய தூர்ந்த மன்னவனென்றாகிறான்
பங்கயத்திரகண்ணுடன் பவளக்கொடியாளை
மைத்துனுக்குத்தேர்வேண்டிவந்தேதனைவன்ராச்சியத்தில்
வெட்டடைகளாடிவந்தான் வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
கட்டழகிநாயகியைக் கண்டுவமாயமாகனேனல்
அல்லிவாடிவெடித்து அவளைவந்துமாலையிட்டேன்
அவளை மாலையிட்டுக்கொண்ட மன்னவனென்றாகிறு
ன், தாலிதரித்த தனஞ்செயனென்றாகிறான்
எட்டாதபொன்னுலகம் ஏறிப்போயிந்திரன்படை
புட்பமலர்கொண்டுவந்த புண்ணியனென்றாகிறான்
நாமமுடியான் நகுலனென்றாகிறான்
சாத்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவனென்றாகிறான்
விருதுமுழங்கிடவே வேந்தன் நடக்குமுற்றுன்
கைதிருவிசின்னம் உலகெழுகதிர
கைதிருவிகாளை உலகுதிரதுமுக்க
செம்பொன்னுக்காளை தியைசவிளங்காமிருள்
பொன்விழுக்காளை பொருத்தினறாகிறான்
அருச்சுனர்போறேனென்று யாத்ராதாரைச்சின்னம்
விசையனார்வாரேனென்று மூரசுமுழக்கி
ஜவர்களும்வாரேமென்று யாத்ரதாரைசின்னம்
காதவழிக்கப்பாலே கைதூரநாதாரைசின்னம்
போகுசாமன்னர் புலந்திராசாவும்
கைதிலசின்னத்தொனி கேட்டானுத்தமனும்

சின்ன அர்ச்சுனன் ஊதுகிற தாரைசின்னத்தை பொலவுமாலைநாடானுடன் புலந்திரன் ஆலோசனைசெய்கிறது.

மாமாமுகம்நோக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
அம்மானமுகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
ஐவருடவிருது அடைவாகமுழங்கிறதே
ஆர்வாரமாமா அதியவுசமாமென்றான்
பொன்னுலைநாடாரும் அன்னுவுமேதுசொல்வார்
வைத்தப்படைபெரித்து வருகிறார்பவ்வவனே

பிள்ளைபடையெடுத்து வருகிறான்புண்ணியனே
* எதிர்போய்நீகாணுமென்றார் எத்திலங்குபூமுடியார்
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
மூவர்திசைதோறகி யானைமுகன்தெண்டனிட்டான்
பாகைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானைத்தவழ்மார்பன்

நகப்பனும் பிள்ளையும் பாகைவிட்டிறங்கி
எதிர்கொண்டு காணுகிறது.

காலால்நடக்கலுற்றான் காவலன்வீரியனும்
சிவாகவாரமே குடயிறுதித்தாற்போல
கட்டிநடைநடந்தான் எதிரேநிற்குஞ்சூரியன்போல்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்பார்த்து
முப்பாருதிப்பதித்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
பாகைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானைத்தவழ்மார்பன்
வீரமதயானை வெள்ளானைவிட்டிறங்கி
தோட்டமதுதிறந்து தொன்னைதைத்துப்பூவெடுத்து
மல்லிகைமுல்லை மருவும்மருக்கொழுந்தும்
பாதிரிமுல்லை பருத்ததொருசெண்பகமும்
இருவாட்சிபுன்னை இசைந்ததொருகஸ்தூரி
செவல்லிகுடமல்லி சேர்ந்ததொருபுஷ்பமெல்லாம்
புஷ்பமலரும் பொன்னாலுருஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
வீசிநடந்தாளே வேல்புருவக்கண்ணாளும்
அப்பருக்கெதிரேவந்து அர்ச்சுனராசாவும்

நகப்பனுக்குப்பிள்ளை சாஷ்டாங்கிக்கிறது.

பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
வண்ணவண்ணப்பூமலரை விதவிதமாய்க்காணெடுத்து
கொணர்ந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
நாற்காலலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனவீரியனும்
நின்றுசெம்பூமியிலே நெடுங்கால்கிடந்துவிழ
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியனும்
ஒன்றுமறுகேளாமல் ஏறமுகம்பாராமல்
வாய்திறவாமல் மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மரமாகிநின்றுவிட்டார்

என்றுதாம்என்னுடைய இந்திரவீரியற்கு
தோணுதுந்தோணுது தோகைநல்லாள்புத்திரற்கு
அங்குமொருதூதன் அறுகாகவோடிவந்து

தூதர் பொன்னுமலைநாடானை அர்ச்சுனனுக்கு அம்மானென்றுரைத்தது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்சுசுனர்க்குவதுசொல்வான்
உங்கள்-அய்யருக்கம்மான் அவர்காணுமென்றுசொன்
னான், அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மோப்பிமகனாரே முன்னமேசொல்லொணாதோ
அறியாதபாலனுக்கு அப்போதேசொல்லொணாதோ
என்றுமவன்கோபங்கொண்டு எத்திலங்குபூமுடியான்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
வேர்த்துவிரிவிரித்து விழிகள்சிவப்பேறி
அத்தனைகோபமெல்லாம் அடங்கிஒருபுறமாய்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணருக்கெதிரில்வந்து
கொண்டுவந்தபூமலரைக் குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டான்
அரியாதான்செய்தபிழை ஐயாபொருத்தருளும்
பார்த்தனவன்செய்தபிழை பாட்டாபொருத்தருளும்
பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பின்னொருகாலதெண்ட
னிட்டான், இன்னம்பொறுக்கவென்று இனியொருக்
கால்தெண்டனிட்டான்

பொன்னுமலைநாடான் அருச்சுனனை ஆசீர்வதிக்கிறது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாஅவர்பார்த்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னாபரணமின்ன
திரேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
அருச்சுனராசாவை அவருமேவாழ்த்துகிறார்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்ந்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைநிற்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்

விற்பதித்த தூணதுபோல் விளங்க அரசாள்வீர்
எந்தனைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெருவீர்
பிள்ளைபெருவீர் பெருமாளைப்போலிருப்பீர்
போருக்குபோய்விடுவீர் பொழிதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகனரியிலே வீரபட்டங்கட்டிவைப்பீர்
ஆலைபோலேதழைத்து அறுகுபோலவேரூடி
மூங்கில்போல்சுத்தம் மூசியாமல்வாழ்ந்திருப்பீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினர்
வாழ்வீர்காணென்று மனதாரவாழ்த்தினர்
மைந்தரைக்கொஞ்சி எடுத்துமடியில்வைத்து
வருகவருகவென் வள்ளல்வருகவென்றார்
அதிகார அச்சுதரே அய்யாவருகவென்றார்
திருவருகபொன்வருக தேனேவருகவென்றார்
குடிகாரகொற்றவ ருமைக்கொண்டுவருகவென்றார்
சொக்கர் திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுறையுமுள்ளவனே
சங்கின்றமுத்துஞ் சலாபமுடையவனே
ஐவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும் அழகானபேரமையே
அழகியசீர்கொம்பனையாள் அல்லியுடபேரமையே
ஐயாவருகவென்று அணைத்தார்மடிமேலே
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
உச்சிமுகந் தாபிள்ளை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியர்மேல்
கண்சாடைகாட்டினர் காவலன்பூவீரியரும்
காட்டினசாடை யறிந்தந்தகாதலனும்
மடியைவிட்டெழுந்திருந்து மன்னர்பெருமாளிடம்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசாவும்
உரிந்தசெருசேலையது வுத்தமனுங்கைப்பிடித்து
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரனர்முன்னேவந்து
ஐயாவின்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
மன்னவனுர்பாதம் வணங்கினன்மன்னவனும்
போன்னுமலைநாடாளும் போரெழுதிஅண்ணுவும்

பொன்னுமலைநாடான் புலேந்திரனை பிள்ளையை எடுக்கச்சொல்வது.

போரஞ்யான்னர் புனந்திரர்க்குவ துசொல்வார்
வந்துடனித்தவளை வாரியெடுக்காமல்
வாரியெடுக்காமல் வண்ணமடிவைக்காமல்
நின்றுனருச்சுனனும் நெடுங்கால்கடுத்துவிழ
பண்மேலே நிற்கையிலே மைந்தன்கால்நோகாதோ
பூமியிலே நிற்கையிலே பொன்னுங்கால்நோகாதோ
மைந்தனைசகொஞ்சி எடுங்காணுமன்னவனே
பிள்ளையைக்கொஞ்சி எடுங்காணும்புண்ணியரே
என்றுமவருரைசக எதுசொல்வாரிந்திரரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
பன்னர்டஞ்சபாண்டவரும் பயிலணையாள்துரௌபதை
யும், அவர்களெடுக்காதே அருங்குழந்தைதிண்டேனெ
ன்றான், மன்னரெடுக்காதே மைந்தனைத் திண்டேனென்
றான், புண்ணியர்கள் தீண்டாதேபிள்ளை எடுக்கேனென்று
ன், ஆச்சிபார்காணுதே அருங்குழந்தைதிண்டேனென்
றான், பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணுவுமேதுசொல்
வார், ஏன்காணுமன்னவனே இந்தமதிவுந்தனுக்கு
மைந்தரைக்கொஞ்சி எடுங்காணுமன்னவனே
பிள்ளையைக்கொஞ்சி பிடிங்காணுமன்னவனே

புனந்திரன் சின்ன அருச்சுனனை எடுக்கிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
நாளதுகேட்டு நடுநாள்முகூர்த்தமிட்டு
தேனல்லோதாரன் திரையெடுத்துதான்பரப்பி
தட்டோடேவெற்றிலையாம் சாதிக்களிப்பாக்காம்
கொத்தோடேவாழைப்பழங் கொண்டுவரச்சொல்லி
காயாம்புமேனியனும் சர்க்கரைதான்வழங்கி
காணிகள்பூமிகள் கடுகெனவேதானம்பண்ணி
நாமமுடியானுக்கு நாமகரணம்பண்ணிவைத்து
அருச்சுனராசனென்று அவனுக்குப்பேருமுண்டு
ஐயாவருகவென்று அழைக்காரோஇந்திரரும்
அஞ்சுவயதுடைய அருக்சுனனுந்தான்பார்த்து

தகப்பன் பிள்ளையை ஆசீர்வதிக்கிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருகந்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
வில்பதித்ததூண்போல் விளங்கவரசாள்வீர்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும்
எதிரிகளைசங்கரித்து எல்லையரசாண்டிடுவீர்
மாற்றாரைவென்றிடுவீர் வையகத்தையாண்டிடுவீர்
மதுரையரசாண்டு மனதாரவாழ்ந்திடுவீர்
ஆலைபோல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போலேசுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்களென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வர்த்திருப்பீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
மைந்தருனைவாழ்த்தி மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வருகவருகவென வள்ளல்வருகவென்றான்
திருவருகபொன்வருக தேனேவருகவென்றான்
அதிகாரஅச்சுதனே அப்பாவருகவென்றான்
குடிகாரகொற்றருடை கொண்டுவருகவென்றான்
அக்கத்துக்குள்ளே அமர்ந்திருக்கும்பாற்குடமே

சின்ன அருச்சுனனைப்புலந்திரன் கொஞ்சுகிறது.

சொக்கர்திருவாசலுக்கு தூண்டாமணிவிளக்கே
அப்பனுஞ்சோங்கும் கரைதுறையுமுள்ளவனே
சங்கின்றமுத்துஞ்சலாபமுடையவனே
ஐவர்க்குநூற்றுவர்க்கும் அழகானபொம்மையே
அழகியசீர்கொம்பனையாள் ஆச்சியுடைபொம்மையே
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்பொம்மையே
சேரவளநங்கை சுபத்திரையாள்கண்மணியே
மின்னொளிக்குநிறை விளங்குங்குலக்கொழுந்தே

நாககன்னிக்கண்மணியே ராசாக்கள்ரத்தினமே
பவளக்கொடியாட்குப் பட்சமுடையவனே
கோளுத்தமாதவத்துக் குந்திக்குருமணியே
ஐயாவருகவென்று அர்ச்சுனரைத்தானெடுத்தார்
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேவைத்துக்கொண்டு
என்-ஐயன்சிறுகைத்தலத்தை யாரோடேயொப்பிடுவேன்
சினத்தார்கள்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டுங்கையோ
பகைத்தார்கள்பூமுடியை பந்தாட்டமாட்டுங்கையோ
மூத்தோர்கள்சொல்லை முடிமேலேவைக்குங்கையோ
இளையோர்கள்சொல்லை எடுத்தெரியுங்கைகளிதோ
என்-ஐயன்சிறுகைத்தலத்தை யாரோடேயொப்பிடுவேன்
தாகபபுகழுடைய தருமரேவாருமையா
வெற்றிமதயானை வீமரேவாருமையா
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தரேவாருமையா
நாமமுடியான் நகுலரேவாருமையா
தாமமுடியான் சகாதேவாவாருமையா
என்-ஐயன்சிறுகைத்தளத்தை யாருடனொப்பிடுவேன்
பச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலமகாராஜன் சுயமணப்பூபந்தலிலே
வில்லைவளைத்துமாலையிட்ட விஜயரும்நீர்தானோ
பாஞ்சாலிதன்னுடனே பந்தல்மணம்பொருந்தி
சுண்டுவிரல்பிடித்த சுந்தரரும்நீர்தானோ
அரசாணிசுற்றிவந்து அம்மிமிதித்திரோ
அருந்ததிபார்த்திரோ ஆனைந்தவாழ்மார்பன்
என்மாதாவைமாலையிட்ட மன்னவனும்நீர்தானோ
துரோபதையைமாலையிட்டு சுந்திரரும்நீர்தானோ
என்னாச்சிமணவாளர் ஐவர்களும்நீர்தானோ
பிறவாமுடிதரித்த-பெண்பெருமாள் நீர்தானோ
மதுரைக்குவந்திருந்து மங்கையைமாலையிட்டு
அவளைமணம்புரிந்த ஆணழகர் நீர்தானோ
அல்லிமணவாளன் அர்ச்சுனரும்நீர்தானோ
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாளென்னாச்சி
சந்நியாசிவேஷங்கொண்டு சடுதியிலேவந்திறங்கி
ஒண்டிரதத்தோடே வுத்தமியைக்கொண்டுவந்து
மயககமடனூர்ந்த மணவாளர் நீதானோ
மேகப்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாளென்னாச்சி
மின்னொளியைமாலையிட்ட வேந்தனும்நீதானோ

நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னிஎன்னாச்சி
அந்தக்கன்னியரைமாலையிட்ட காளையரும் நீர்தானோ
பொற்கலசவாழ்முலையாள் போகவதிஎன்னாச்சி
போகவதிக்கேற்ற புருஷனும் நீர்தானோ
பஞ்சவஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியென்னாச்சி
பவளக்கொடிக்கேற்ற பாண்டியனும் நீர்தானோ
என்னாச்சிகளைமாலையிட்ட ஆணழகர் நீதானோ
என்னையன்கிருகைத்தலத்தை எவரோடேஒப்பிடுவேன்
இவருடையகைத்தலத்தை எவரோடேஒப்பிடுவேன்

பின்னை அருச்சுனன் குழைந்தையில் பழகிய ஆட்டங்களை தகப்பனுக்குமின்பாக ஆடுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரே நீர்கேளும்
நீயறியாதநாளையிலே ஆச்சியருகிருந்து
உன்நாச்சியவள்காண ஆடினஆட்டமெல்லாம்
இந்திரனார்போரவையே எனக்குமெள்ளகாட்டுமென்றார்
அருச்சுனனார்போரவையே யருகில்மெள்ளவாருமையா
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மடியைவிட்டுக்கீழிறங்கி வந்துமெள்ளவதுசொல்வார்
மாரால்நகந்து மண்மேல்தவருது
முன்கந்துபாயுறதும் பின்கந்துபாயுறதும்
தவழ்ந்துவிளையாடுவதுந் தானேநடிக்கிறதும்
எட்டிஎட்டிபார்க்கிறதும் எகிறிநடக்கிறதும்
தப்பிபறக்கிறதும் தம்றாவாலடிக்கிறதும்
பல்டிப்பிறக்கிறதும் பாலடிசலுண்ணுகிறதும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்தான்பார்த்து
மைந்தர்முகம்பார்த்து சிந்தைகலங்கினார்
மாதாவைத்தானினைந்து மன்னருருகுகிறார்

புனந்திரன் விசனப்படுகிறது.

காணாதேஎன்னாச்சி கண்ணற்றுளானளே
பாராதேஎன்னாச்சி பாவியாளானளே
குன்றின்மேற்பெய்த்த மழையானாள்மாபாவி
குடத்திலேயிட்ட விளக்கானாள்என்னாச்சி
காட்டிலேகாய்ந்த நிலவானாள்மாபாவி
கடலிற்கரைத்தப் புளியானாள்என்னாச்சி
என்று-இத்தித்துமன்னனை இருகண்ணில்முத்துதிர்த்தா

ன், பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னுவுமேதுசொல்வா
ர், என்காணும்மன்னவரே இந்தமதியுந்தனுக்கு
எந்தகருமம் மூடியுங்காண் இந்திரனே
விந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்துகிலால்கண் துடைத்
து, மைந்தரைக்கண் துடைத்துவன்காணுமன்னவனே
புத்திரரைக்கொஞ்சி எடுங்காணுமன்னவனே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தானபார்த்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து
மறுபடியும் சின்ன அருச்சுனனே புனந்திரன்மடிமேல்

வைத்து சேலைகளைந்தவரலாறு கேட்கிறது.

வண்ணமடிமேலே வைத்தார்புனந்திரரும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரே நீர்கேளும்
சேலைகளைந்துவந்தீர் யாருதுகாண் இந்திரரே
கூறையிதுயாருதுகாண் கொற்றவரேசொல்லுமென்றார்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
ஐயாவே நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையா நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
திரியன்சபையைவிட்டுத் திரும்பிவருகையிலே
வெள்ளானைமேலேறி வீதிவருகையிலே
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்மாளிசென்றே
ன், உள்ளேநுழைந்தேனே ஒருகோடிசேனையுடன
இஷ்டோதிரன்தேவி திருவிளையாள் நாயகியாள்
தனியாகவீற்றிருந்தாள் தாமமுடியாளும்
அவளாடுங்குழல்பறித்தேன் அம்மாண்மார்தான்பறித்
தேன், பச்சைகுழல்பறித்தேன் பள்ளாங்குழிபறித்தேன்
கொம்பனையாளோடுமல்லோ கொஞ்சுங்கிளிபறித்தேன்
பெண்பெருமாளோடுமல்லோ பேசுங்கிளிபறித்தேன்
பாட்டன்விளையாடி பரியாசம்பண்ணுப்போல்
சிறித்துவிளையாடி சேலைகளைந்துவத்தேன்
ஆடம்பலத்தே அவ்வையார்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தே பெரியோர்சபைநடுவே
ஆணங்கைக்கொண்டுவந்து அம்பலங்களேற்றிவைத்
தான், துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துரைகள்சபை
நடுவே, சொல்லாதஞ்சொல்லித்துகிலுமுறிந்தானே
பேசாதும்பேசிப் புடவையவிழ்த்தானே
அந்தவிசேஷம் அதுகொண்டுசிந்தையிலே

படைகூட்டந்தன்னுடனே பற்றித்துகிலுரிந்தேன்
எதிராளிசெய்த இடும்பைநால் தீர்த்துவைத்தேன்
பங்காளிசெய்த பருவங்கொலைத்துவைத்தேன் [ன்
ஐயாவேவந்த உனக்கு அடையாளங்கொண்டுவந்தே

சின்ன அருச்சுனன் அடையாளங்காட்டுகிறது.

இதோபாராயென்று யெடுத்தான் துயிலாடை
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்தான்பார்த்து
குழந்தையைத்தானெடுத்து கொஞ்சிமடியில்வைத்து
எந்தன்குலவிளங்க வந்துதித்தரத்தினமே
அடியேன்குலம்விளங்க வந்துதித்தவாணபூசர்
என்று கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
உச்சிமுகந்தபின்னே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கநட்டவிடவளவாய்முத்தமிட்டு
அஞ்சுபேருள்ள அர்ச்சுனரே நீர்கேளும்
பகையாளிபேரில் படைவந்தாருங்களையா
எதிராளிபேரி லெதிர்த்துவந்தாருங்களையா
சினத்தபடை நடுவே செல்வரிறந்தாரே
பகைத்தார்படை நடுவில் பாலரிறந்தாரே
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்பட்டாரே

அபிமன்னர் இறந்ததைப்பற்றி தகப்பன் பிள்ளையை விசாரிக்கிறது.

ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவே
எடுத்தாரோகொண்டாரோ விழுந்தெறிந்துபோனாரோ
உன்னாச்சிசலந்தாரி அழுதாளோதின்னுளோ
பாலுங்குடித்தாளோ பாலமிர்தமுண்டாளோ
நிலத்திற்படுத்தாளோ நீலப்பசுங்கிளியாள்
பிரிந்துவிளையாடி யிருந்தாளோவுன்னாச்சி
வருத்தமும் எனக்கொன்றுந்தோன்றவில்லை
அந்தவிசயங்கள் அருச்சுனரேசொல்லுமென்றான்
அஞ்சுபேருடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மடியைவிட்டுசிப்குதித்து வந்துமெள்ளயேதுசொல்வா
ர்,கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்ட பூசனேதுசொல்வான்

சின்ன அருச்சுனன் தகப்பனுக்கு அபிமன்னன்வரலாறுரைப்பது.

ஐயாவே நீர்கேளு மடியேனொருவார்த்தை
என்னையய நீர்கேளு மின்னமொருவார்த்தை

பனையாளிபேரில் படைவந்தாரெங்கிளையார்
தாமமுடியான் கைத்தலைவன்னையாரும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரிடையையாலும்
தாமமுடியான கைத்தலையன்னையாலும்
மூக்குமுடி தரித்த முடிமன்னர்பாட்டரென்று
ஆளப்பிறந்த அபிமரும்பட்டாரென்று
கொட்டினதுமேளங் குமுறிற்றகைத்தலங்கள்
ஊதினர்சின்ன மூலகேழுலகதிர
ஊதினசின்னத் தொனிகேட்டாளென்னாச்சி
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவே
கட்டழகுவாழ்மார்பன் களத்திலேபட்டாராம்
மைத்துனரைக்கொண்டுவந்து மனைவியிடத்தில்சேருமெ
ன்றார், தூதுவருந்தான்கேட்டுகொழுந்திரங்கிதெண்டனி
ட்டு, ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அப்படியேநல்லதென்று
நடந்தார்கள்தூதுவர்கள் நாலுதிக்குந்தானதிர
காசிநாடாளுங் கர்னருக்குத்தானுரைத்தார்
நல்லதென்றுசம்மதித்தார் நாடாளுங்கர்னராசன்
கர்னருந்தூதுவருள் களந்தனிலேயோடிவந்து
செத்தவபிமனைச் செந்தூக்காயெடுத்துவந்து
கலந்தாரிமாளிகையில் கட்டழகர்கொண்டுவந்தார்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்பார்த்து
பஞ்சவர்ணஞ்சித்தரித்த பலகையின்மேல்வளர்த்தி
காலகட்டுங்கைகட்டுங் கட்டியந்தகாவலற்கு
சீரானநெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
கலந்ததிருமுகத்திற் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
சாயாப்புமேனியற்கு சந்தனப்பொட்டுமிட்டு
ஐவரில்மோதிரம் அழகுபெறச்சாற்றினார்
பாரபதக்கம் பருமுத்துத்தாவடமும்
தாளிப்பதக்கமுஞ் சன்னல்பில்னல்தாவடமும்
மார்நிறையசாற்றினார் மைத்துனரானவர்க்கு
பொன்னினிறதுப்பட்டி போர்த்தியவள்முடி
உதிரத்தெறிந்துவிழ உத்தமியாளென்னாச்சி
அடித்தப்பிரண்டழுதாள் ஆரணங்குயென்னாச்சி
பாதம்பிடித்தழுதாள் பத்தினியாளென்னாச்சி
அவிழ்ந்தகலைமுடியாள் ஆரணங்குயென்னாச்சி
பாலுங்குடித்தறியாள் பாலமுர்தமுண்டறியாள்
வேல்புருவங்கண்ணாளும் வெற்றிலேநின்றறியாள்

நாலார்கடுந்திரளார் நாற்றெருவர்பெண்களும்
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணரதுதேவியரும்
தோகைமயிலனையாள் துற்சடை நாயகியும்
பட்டணத்திலுள்ள படை மன்னர்பெண்டுகளும்
ஐயகுலத்துதித்த துரோணரிட தேவியரும்
கொம்பனையாரெல்லோருங் கூடி மிகவாழ்ந்திருந்தார்
என்றைச்சிதன்னுடனே அடித்துப்புரண்டழுதார்
கொம்பனைமாரெல்லோரும் கூடயெழவுகொண்டார்
திருவினைமாரெல்லோருஞ் சேரயெழவுகொண்டார்
நான்-வீதிதிரிந்து விளையாடிவீட்டில்வந்தேன்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்பார்த்து
சீருடையார்புத்திரனே வுன்சிற்றப்பா காணுமென்றாள்
ஆனந்தமார்பாநான் அடித்துப்புரண்டழுதேன்
வேல்புருவக்கண்ணனென் விழுந்துபுரண்டழுதான்
கலந்தாரிமாளிகையில் கண்ணில்லானோடிவந்தான்

குருடன் தவடையிலே அடித்ததை சின்ன
அருச்சுனன் தகப்பனுக்குரைப்பது.

கொம்பனையாள்மாளிகையில் குருடனவனோடிவந்து
காமருமுடியான் தவடையிலேதானறைந்தான்
அழுவானேயென்றுசொல்லி அடித்தான்தவடையிலே
அடித்தவடியாலே கோபித்துநானழுதேன்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்பார்த்து
ஆனந்தமார்பனென்னை யணைத்துமடியில்வைத்து
தின்னபழங்கொடுத்துத் தேங்காயுங்கைகொடுத்து
கண்ணீரைத்தான்துடைத்து கட்டழகர்வீற்றிருந்தார்
நாலார்கடுந்திரளார் நாற்றெருவர்வந்திருந்தார்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர்வந்திருந்தார்
சாமத்துரோகி சகுனியும்வந்திருந்தார்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையனங்கிருந்தான்
மற்றுமுள்ளராசாக்கள் மன்னவர்களங்கிருந்தார்
ஐயகுலத்துதித்த துரோணரவரேதுசொல்வார்

அபிமன்னன் சீவித்தகாலத்தில் சடங்குசெய்தது.

காசிதீர்த்தங்கொண்டுவந்து கட்டழகர்பூமுடிக்கு
எத்தனை துகையாலே எடுத்துச்சொரியுமென்றார்
அபிமன்னராசாவுக்கு அபிஷேகமாட்டுமென்றார்

புஷ்பங்கள்சாத்தினார் புண்ணியனார்பூமுடிக்கு
சீரானநெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்
கமலத்திருமுகத்திற் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
பொன்னினூற்றுப்பட்டு போர்த்துமெள்ளமூடுமென்றார்
பொன்னரிசிகொண்டு போற்றினார்மன்னவர்க்கு
வாய்க்கரிசிபோட்டார்களானந்தமார்பனுக்கு
சந்தனக்கட்டைத் தனிக்கட்டை தானடுக்கி
குங்குமக்கட்டை யடுக்கினார்கொற்றவர்க்கு
பல்லக்குச்சோடித்துப் படையைத்தானெடுத்து
நடந்தார்கள்ராசரெல்லாம் நாலுதிக்குந்தானதிர
கொட்டுமுழக்குடனே கொற்றவனைக்கொண்டு
மயானங்களைதேடி மன்னவனைக்கொண்டுவந்து
காஷ்டத்தின்மேலே வளர்த்தினார்காவலனை
கொற்றவனார்பூமுடிக்கு கொள்ளிச்சொரியுமென்றார்

அபிமன்னனுக்கு சின்ன அருச்சுனன் கொள்ளியிட்டது.

ஐயோசிவனேயென்று அழுதுமேயோடிவந்து
சுத்திவந்துகொள்ளியிட்டேன் சுந்தரப்பூமுடிக்கு
வளையவந்துகொள்ளிவைத்தேன் மன்னவர்க்குப்பூமுடி-
க்கு, அந்தனாள்போக்கி அடுத்ததோர்மற்றுனாள்
சுற்றாஎலும்புக்கு சோறிட்டுநீர்தெளித்து
பாண்டியர்பூமுடிக்கு பாலுந்தெளித்துவந்தேன்
ஒற்றைஒருபொழுதா யுண்டிருந்தேனையாவே
மற்றகடன்கழித்தேன் மன்னரந்தராசருக்கு
பெற்றகடனுங்கழித்துவிட்டேன் புண்ணியர்க்கு
என்றுமவனுரைக்க இந்திரருந்தான்கேட்டு

புலந்திரன் விசனப்படுகிறது.

நல்லயிரவு நடுச்சாமவேளையிலே
பாதியிரவு பதினைந்துநாழிகையில்
காசிநாடாளுநங் கர்னருடகாவல்விட்டு
ஈட்டிகத்திவாள்கார இடிமன்னர்காவல்விட்டு
அவள்கட்டை நான்சோதித்துக் காவலதுவழித்து
கன்னியிடத்தேடிக் கனவினில்வந்தேனே
மங்கையரைநான்தேடி மதிலேறிசென்றதுவும்
கன்னியருந்தானுங் கலந்துவிளையாடினதும்

கலந்து விளையாடிக் காளையைப்பெற்றெடுத்தோம்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரைப்பார்த்ததில்லை
பிள்ளையில்லையென்று சொல்லிப் பூரித்துக்கண்டதில்லை
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
சிற்றப்பாவென்று சொல்லி சிரித்துவிளையாடவில்லை
ஐயனென்றுசொல்லி யறியானேயருச்சனனும்
கொள்ளிக்கோபிள்ளை கொடுத்தார்மகாதேவர்
என்றுசொல்லிமன்ன னிருகண்ணால்முத்துதிர்த்தான்

பொன்னுமலைநாடான் புனந்திரற்கு
சமாதானஞ் சொல்லுகிறது.

என்காணுமன்னவனே யிந்தமதியுந்தனுக்கு
வந்தகருமம் முடியுங்காணமன்னவனே
வந்துவிழுங்கண்ணீரைவெண் துகிலாற்றான்துடைத்து
கொற்றவனார்கோபம் குணப்படுத்திக்கொண்டணைத்து
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்தியானபின்பு
பிள்ளையைக்கொஞ்சி யனுப்புங்காண்மன்னவரே
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரைத்தான்பார்த்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரே நீர்கேளும்

புனந்திரன்பிள்ளைக்குப்பாட்டன் வலுமையுரைக்கிறது.

இன்னமும்மூன்று நாளொருபொழுது முடிமன்னராளு
வது, நாலாதான் நம்முது ஆறுதுகாண்ராச்சியங்கள்
நாலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியும
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருடபூமுடியும்
சங்கைமணவாளன் தருநிலையின்பூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியுடபூமுடியும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க ளதமாக்கிப்போட்டிடுவார்
அத்தனைபேர்முடியும் கிள்ளியெறிந்திடுவார்
அப்போது அத்திபுரம் அடங்கலும்நம்மதுகாண்
மாற்றானைக்கொன்றுவிட்டு வையகத்தையாண்டிடலாம்
எதிரிகளைக்கொன்றுக்கால் இவ்வுலமாண்டிடலாம்
அந்தமட்டும்மன்னவனே ஆணழகா நீயிருந்தால்
யானையுஞ்சேனை யனுப்புவேனுங்களுக்கு

தாதிகளைக்கூட்டி யனுப்புவேன்தார்வேந்தா
உன்-நாச்சியம்மாளும் அடிபிடித்துவாருமென்றார்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனுந்தான்கேட்டு

சின்ன அருச்சுனன்பாட்டியின்பேரில்சாசமூறைக்கிறது.

மதுரைக்குடையாளும் மகுடமுடியல்லியரை
நான்வந்துமேமாலையிட்டேன் மறித்துவந்துகண்டதி
ல்லை, தேடிவந்துமாலையிட்டேன் திரும்பிவந்துகண்ட
தில்லை, முத்துப்படுந்துயாம் முழுமையுங்காணவேணு
ம், பவளம்படுந்துறையும் பாண்டியர்சீர்கணக்கும்
கப்பல்படுந்துறையும் கணக்குகள்உள்ளதெல்லாம
அந்தக்கணக்குகளை யறியவேணுமையா
அவன்மனமறியவாரேன்காண் மன்னர்பெருமாளே
நானும்வருவேனென்றான் இராசாக்கள்வீரியனும்
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரருந்தான்கேட்டு

புனந்திரன் சந்தோஷப்படுவது

மைந்தனுரைத்ததெல்லாம் மனதுமிகக்கொள்ளாமல்
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கநகைநகைத்து
உடப்புங்குலுங்கிடவே வுத்தமருந்தானகைத்து
சந்தோஷப்பட்டுக் சரீரங்கள்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
உண்ணுதேபூரித்து உடம்பெல்லாம்பூட்டுவிட்டு
மைந்தர்முகம்நோக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து ஆணழகரேதுசொல்வார்:
அல்லியவளறிந்தால் ஆனந்தமாகிடுவாள்
அல்லிகெருவம் அடக்கவென்றுவாரீரோ
என்-மாதாவறிந்தால் மனமகிழ்ச்சிகொண்டிடுவாள்
அஞ்சுவயதுடைய அருக்சுனரே நீர்கேளும்
தூதுரைக்கவந்தேன் சுந்திரபூமுடியே
வந்தவிடந்தன்னிலே வுந்தனை நானழைத்து
அருச்சுனனையுந்தனை நான் அழைத்துமேபோனாலே
மன்னர்களுக்குமெங்களுக்கும் அனர்த்தம்வந்துநேர்ந்
துவிடும், அவனவர்க்குமெங்களுக்கும் மாளாதபோராகு
ம, போராடிவந்தவன் நான் பிள்ளையையழைக்கலாமோ
மல்லாடிவந்தவன் மைந்தனையழைக்கலாமோ
அழைத்துக்கொண்டுநான்போக ஆகாதுமன்னவனே

சின்ன அருச்சுனனுக்கு சமதானஞ்சொல்லி
யானைசேனை பரிவாரங்கொடுக்கிறது.

நல்லதனத்தாலே பிள்ளைமனந்தேற்றி
குளிர்ந்தமொழியாலே குழந்தைமனந்தேற்றி
கொடுத்தான்குமாரருக்கு கூடைவளநாடு
கொல்லுங்குதிரைகளாங் கூர்வாளாம் அம்புகளாங்
வெற்றேலைப்பெண்களிலே வெணநூறாயிரமாம்
பச்சோலைப்பெண்களிலே பத்துநூறாயிரமாம்
கொடுத்தான்குமாரனுக்கு கூடைவளநாடு
ஆனையொருகோடி அணிமன்னர்மூக்கோடி
குதிரையறுகோடி கொற்றவர்கள்மூக்கோடி
ஒட்டையறுகோடி முடிமன்னர்மூக்கோடி
எதிவிளையாட எழிலானபொன்னாலே
குந்திவிளையாட குதிரைகளும்பொன்னாலே
இத்தனையுந்தான்கொடுத்தானிந்திராசாவும்
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தான்

சின்ன அருச்சுனன் தாய்வீடுவருகிறது.

விடைபெற்றெழுந்தாரே வேந்தர்பெருமாளும்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினர்
அவ்வீதிவீதி நடந்தான் அழகாக
மற்றுமொருவீதி மன்னவனுந்தாண்டி
கலந்தாரிமாளிகையில் கட்டழகன்வந்துநின்றான்
யானைவிட்டிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
யானையுஞ்சேனையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
வாளுருவிகைபிடித்து வல்லயந்தைதோளிலிட்டு
ஓடமயில்கண்ணனும் உட்கட்டுபோய்புகுந்து
மாதாவின்முன்னேவந்து மன்னவனுந்தெண்டனிட்
டான், கருநலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்பார்த்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மாதாவுமென்னசொல்வாள்

கலந்தாரி பிள்ளையை வாழ்த்துகிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருகதிருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலேகலங்காதராசாள்வீர்

என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமான்பதம்பெறுவீர்
போருக்குபோய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றுகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
பகைத்தார்கள்பூமுடியைப் பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
சினத்தார்கள்பூமுடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
அன்பத்தறுகாதம் ஆண்டிடுவீராச்சியத்தை
மதுரையையாள்வதற்கு மைந்தர்களைபெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமாள்வதற்கு ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
ஆல்போலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றும் மூசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனமாரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து

கலந்தாரி தன்பிள்ளையை தகப்பனிடத்திற்போன செய்தியைக் கேட்கிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசாவை
வையகத்தையாளவந்த மன்னர்பெருமாளே
பூலோகமாளவந்த புத்திரனார்புத்திரனே
ஐவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும் அழகானபேரமையே
அழகியசீர்கொம்பனையா ளல்லியிடபேரமையே
தக்கப்புகழுடைய தருமருடபேரமையே
வெற்றிமதயானை வீமருடபேரமையே
ஆணழகுமன்ன னருச்சுனர்பேரமையே
ஈரலப்பூந்தாரார் இரட்டையர்கள்பேரமையே
ஆணழகுமன்ன னருச்சுனரே நீர்கேளும்
ஐயனைக்காணுதற்கு போனீரோ ஆணழகா
உங்கள்-ஐயனைக்கண்டதுவும் அதிசயஞ்சொன்னதுவும்
மன்னனைக்கண்டதுவும் வார்த்தைகளாடினதும்
ஒன்றுமொளியாமல் உத்தமரேசொல்லுமென்றார்

அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மடிமைவிட்டுகீழிறங்கி மன்னவரேதுசொல்வார்

அருச்சுனன் மறுமொழிகூறல்.

கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகரேதுசொல்வார்
ஆச்சிநீர்கேளு படியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளு மென்னுடையநல்வார்த்தை
ஐயாவைக்காண போனேனேவாணழகி
ஐயரிருந்தார்களரையர்சபைதனிலே
ஐயரைக்கண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டேன்
தெண்டனிட்டவென்னை சேர்த்துமவெடுத்தார்
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடியேலேகொண்டணைத்தார்
எந்தன்முகப்பார்த்து ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
சிற்றப்பாசெத்ததுவும் சேதிதெரிந்ததுவும்
பாண்டுமடிந்ததுவுங் வைகுந்தஞ்சேர்ந்ததுவும்
ஆச்சிகலந்தாரியழுததுவுந்தினறதுவும்
அத்தனையுஞ்சொல்லுமென் றுனந்தவாழ்மார்பன்
ஐயர்முகம்நோக்கி அடியேனுனே துரைததேன்
ஆளப்பிறந்த அபிமருப்பட்டதுவும்
மூத்தமுடிதரித்த முடிமன்னர்காண்பதுவும்
சந்தனக்கட்டை தனிக்கட்டை தாணடுக்கி
குங்குமக்கட்டை மடுக்கியந்தக்கொற்றவர்க்கு
கொள்ளிகள்வைத்துக் குடங்களுடைத்ததுவும்
ஒத்தஒருபொழுது சோறுண்டிருந்ததுவும்
அத்தனையுந்தானுரைத்து அடியேனும்வாரேனென்
றேன், மதுரைக்குமன்னுடனே மன்னவனேவாரேனெ
றேன், அப்பாதுகேட்டு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நூற்றொருவர்பூமுடியும் நூறுங்கஅடித்தபின்பு
வீமனார்தண்டாலும் விசையனார்வாளாலும்
விசையனார்வாளாலும் வெட்டிமடிப்பதற்கு
மூன்றுநாளுக்குள்ளே முடியுங்காண்மன்னவனே
மூன்றுநாளாற்பொழுது மூடிமன்னர் ஆளுவது
நாலாநாள்எங்களது ஆகுமடமார்ராச்சியங்கள்
ஆனையுஞ்சேனையும் அனுப்புகிறேனென்றுசொன்னார்
ஆச்சியும்நீயும் அடிபிடித்துவாருமென்று
வரிவிளையாட எழிலானைத்தான்கொடுத்தார்
குந்திவிளையாட பொன்னூனைத்தான்கொடுத்தார்

அம்மானார்பத்தாரும் அத்தனையுந்தான்கொடுத்தார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்
தார், விடைபெற்றுமீண்டுவந்தோன் வேந்தர்பெருமானு
ம், இவரான்புதவைநகர மெழில்விசயன்மருமக
னே, போனஅதிசயங்கள் புதுவையரிதனாளும்
என்றவையுரைத்தார் இந்திரனாருக்கவரும்
கலந்தார்தான்கேட்டு கட்டழகியவமகிழ்ந்து
இப்படியாக விவரிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திராசாவும்

புலந்திரன் திரியன்வீதிவருகிறது.

அந்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொருவீதியிலே
மற்றுமொருவீதியிலே வாராரேயிந்திரனும்
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுமதிர
ஊதினான்காளை உலகுதனைத்துழக்க
செம்பொன்னுற்காளை திசைவிளங்கவூதினான
பொன்னினுற்காளை பொருந்தநின்றூதினான்
வையவளநாட்டான் வந்தேனென்றூதினான்
வளநாடிப்புத்திரன்நான வந்தேனென்றூதினான்
ஊதினசின்னத் தொனிகேட்டாளந்தமியும்
பஞ்சவர்கள் நாதியரும் பைங்கிளியாள் தான்கேட்டு
மஞ்சள் துகில்களைந்து மற்றுந்துகிலுடுத்தி
வெல்பொருதுங்கண்ணாறெனும் வெள்ளைத்துகிலுடுத்தி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனார்முன்னேவந்து
பாலையின்முன்னேவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்
டாள், போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனார் தான்பார்த்து

பஞ்சவர்நாதி புலந்திரனைக் காணுகிறது.

பஞ்சவர்கள்நாதியென்று பாண்டியனுந்தானறிந்து
ஐவருடநாதியென்று ஆணழகன்தானறிந்து
ஆடையும்பொன்னும் அனுப்பவேதானறிந்து
சேலையும்பொன்னும் கொடுத்தனுப்பிவிருந்தால்
அக்கம்பெரிதானேனும் அன்னிலங்கண்ணேனே
விசனபெரிதாகிலும் வெள்புருவங்கண்ணேனே
ஆனந்தல்பெரிதானேனும் ஆனந்தவாழ்மாரி

வந்ததுக்கே துக்கம்மா வுத்தமியாள் தாதியரே
உந்தனுக்குந் துக்கம் இருக்குதாமுந்திரம்மா
மாமகருழலாளுந் தாதியவளே துசொல்வாள்
அந்நாடு தனைவிட்டு அந்திபுரம்வந்ததென்ன
செங்கோல் தனைவிட்டு தேசம்வந்துசேர்ந்ததென்ன
வந்ததையே தூ மன்னவரேசொல்லுமென்றாள்
பண்பு தரித்திடவே யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்

புனந்திரன் தாதிக்குச் சேதியுரைப்பது.

பொன்பஞ்சமன்னர் புனந்திரனேதுசொல்வார்
கேளம்மா கேளம்மா பெரியப்பா தங்களுக்கு
துய்யரையனும் ஆழிவசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமானும் வெளிமண்டபஞ்சேர்ந்து
விடைதருளவிட்டார்கள் வேந்தர்பெருமானும்
அன்னிவங்கன்றனும் தூதுரைக்கவந்தேனென்றான்
மாமக்குழலாள் தாதியவள்கேட்டு
முன்னேயும்பூசை மூடிந் தயிருக்குதே
மூத்ததுரியோதனனும் பட்டமிருக்கையிலே
இப்பவும்பூசை பெமூப்பினர்பஞ்சவர்கள்
ஆசாரமுமதாயவியோன் அறிவழிந்தாளானர்கள்
மையகத்தைதடாண்டும் மதிகுலைந்தானானலே
இப்போ அம்பிள்ளைதனை வக்கங்வரவிட்டானோ
மாற்றான்படைகளிலே மைந்தரைவிட்டானோ
எதிர்ப்படைகளிலே இந்திரனைவிட்டானோ
மெய் துமவளுரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
துய்யரையும் ஆழிவசந்தாரும்
அவர்க்கினித்தெரியாது நமக்குத்தெரிந்திடுமோ [மென்றார்
என்னைப்பெற்றதந்தையருக் குரைத்தனான் றுசொல்லு

புனந்திரன் தான்வந்ததாகதாதியைவிட்டுத்
தரியனுக்குச் சமாச்சாரஞ்சொல்லச்
சொன்னது.

தாதி அவள்கேட்டு தான்வணங்கிதெண்டனிட்டாள்
அருளுறுமென்னையா அப்படிக்கே ஆகுதென்றாள்
சொல்லப்பெற்றேனென்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
உறப்பெற்றேனென்று கும்பிட்டெழுந்திருந்து
கட்டடியுந்தாடியாய் விட்டுமிகநடந்து

பத்தமுடியொரடியாள் பசுறிவழிநடந்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்வந்து
சிம்மாதனத்தருகே செவ்விரக்கித்தெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்னு முடிமேலேகையைவைத்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
நீ-ஆர்பெண்ணேதாதி அறியவுரையுமென்றார்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
பாரமதயானை பஞ்சவர்களைவருக்கு
உருவமதயானை உத்தமர்களைவருக்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கும் அவருடையதேவியர்க்கும்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பட்சமுள்ளதாதியர்கள்
உத்தமர்களைவருக்கும் உருக்கமுள்ளதாதியர்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
நீயிங்கேவந்ததென்ன யெனக்குரியக்கூறுமென்றான்

தாதி சேதியுரைப்பது.

தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
ஐவர்கள்பெற்றெடுத்த அழகானரத்தினங்காண்
பஞ்சவர்கள்பெற்றெடுத்த பாண்டிவளநாட்டான்
பாசுபதப்பேறுபெற்ற பார்த்தருடபுத்திரர்காண்
அழகியசீர்கொம்பனையாள் அல்லித்திருமகள்காண்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க்கு அழகானபேரனையா
ஐவருக்கும்உங்களுக்கும் அருமையுள்ளபுத்திரன்காண்
பேரப்பாரப்பா பெரியப்பாவுங்களுக்கு
தலைவிலங்கன்றனள் தூதுரைக்கவந்தாள்காண்
புத்திரர்கண்டே அருமைபுகழ்ந்துரைக்கவந்தேன்காண்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
மகுடமுடியசைக்கி மன்னவனுஞ்சார்ந்திருந்தான்
பாரமொழியான் பராபரியாய்த்தானிருந்தான்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்பார்த்து

தாதி மறுபடியும் எடுத்துரைப்பது.

தேசமுடிமன்னனுக்கு பின்னுந்தொழுதுரைப்பாள்
காடெல்லாம்யானை கரும்பெல்லாம்மாணிக்கம்
நீரெல்லாமுத்து நிலமெல்லாசெங்கழுனி
வாரிக்கொண்டுவரும்போன வைகைக்கரையுடையான்
சித்ரத்திருப்பாலை மாயன்சிவனடியான்

புத்திரர் கண்டபெருமை புகழ்ந்துரைக்கவந்தேன்
தங்களிஷ்டமேயென்று இணையடிக்கைதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
மகுடமுடியசாமி மன்னவனும்வீற்றிருந்தான்
பாரமொழியான் பராபரியாய்த்தானிருந்தான்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்பார்த்து
தேசமுடிமன்னனுக்குப் பின்னுந்தொழுதுரைப்பாள்
பாலன்பிறந்து பகைத்தார்முடியறிவான்
தேவன்பிறந்தான் பகைத்தார்முடியறிவான்
தங்களிஷ்டமேயென்று சேவடிக்கைதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன் தான்கேட்டு

திரியோதிரன் கோபித்து கர்ணனை யழைத்து தாதியை சிரசாக்கினை செய்யச் சொல்வது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
கட்டறுத்தநாகம் கனற்பொரிபோல்கண்சிவந்து
குன்றிபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகமாய்
சூரியன்மண்டலத்தைக் கிட்டச்சுவாலயமாய்
கருணர்முகம்நோக்கி கட்டழகனேதுசொல்வான்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்பெருமாளே
சிரசத்தைமாற்றிச் சிறையிலடையுமென்றான்
மற்றுபதமாற்றிப்போடுமென்றான்காவலிலே
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்கேட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்வாளாலே
உங்கள்தலையறுக்க வந்ததுகாலமென்று
சொல்லியவள்நடந்தாள் சுந்திரப்பூந்தாதியவள்
எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமோரடியால் பதறிமிகநடந்து
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
யானையின்கீழே அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடியேலேகைதொழுதாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
போய்வந்தகாரியங்கள் புதுமைகளத்தனையும் [கள்
என்னைப்பெற்றதந்தையர்கள் என்னென்னசொன்னார்

ஒன்றுமொளியாமல் ஆத்தையிடமேசொல்லுமென்றார்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவனோடுசொல்லுவாள்
உடன்பிறந்ததந்தையரும் மெத்தப்பிணங்கினார்
சொன்னதெல்லாந்தான்கேட்டுச்சிறையிலடைபடுமென்றார்
கட்டழகாமைந்தனுக்கு காலில்விலங்குபோடுமென்றார்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுவந்தேனென்றாள்
போருஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுமேதுசொல்வார்

புலந்திரன் தாதிக்குத்தேறுதலுரைப்பது.

மூன்றுநாளைப்பொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலாநாள்நம்மது ஆருதுபார்ப்பார்கள்
பார்த்தன்கையம்பாலே பகிவது நிச்சயங்காண்
வீமன்கையம்பாலே வேந்தர்மடிந்திடுவார்
மன்னர்கையம்பாலே மாண்டிடுவாரெல்லோரும்
ஈருமருக்குமிப்போது சனியன்ஒழிந்தது
வீமருக்குமிப்போது விடுதிஒழிந்தது
ஐவருக்குமிப்போது அடுத்ததுநற்காலம்
மாதுமலர்முடிக்க நாளாச்சுமங்கையரே
கோதிகுழல்முடிக்க நாளாச்சுமங்கையரே
பத்தினியாளசாபம் பலித்ததுஇவர்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்தது
சிறையிட்டயிந்திரனும் குன்றவிட்டித்தாவழுதாள்
காலனுமவந்து கடுகவாவென்றானே
எமனுமவந்து இங்கேவாவென்றானே
இன்னஞ்சிலகால மிருந்தரசையாளாமல்
தானேதெரியுதுகாண் ராசர்படைபோறதெல்லாம்
பின்னேதெரியுதுகாண் மன்னர்படும்பாடு
ஆரணங்குமாதியரை அரண்மனைக்குச்செல்லுமென்றார்
மாதரிடமாதியரை மாளிகைக்குச்செல்லுமென்றார்
போகவிடைகொடுத்தார் பொன்னுப்புலந்திரனார்
விடைபெற்றுத்தாதியரும்மாளிகையில்போய்புகுந்தாள்
அங்கேவிடைபெற்று அரண்மனைக்குப்போய்புகுந்தாள்

புலந்திரன் வார்கொள்ளிவாசலுக்கு வருகிறது.

போருஞ்சாமன்னர் புலந்திரனார்வீரியரும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதி தாண்டிவந்தமன்னவனும்

வாசலணிகாக்கின்ற வார்கொள்ளி நிலந்தார்
வாசல்படிகாக்கின்ற மங்கைநல்லாளாமடி நீ
ஆரடா நீரிவரே யப்பாலே நில்லுமென்றார்
வாழ்பாண்டி நாட்டார்க்கு வழிவிட்டு நில்லுமென்றார்
வையையவள நாட்டார்க்கு வழிவிட்டு நில்லுமென்றார்
வாசலணிகாக்கின்ற வார்கொள்ளி தான்கேட்டு
பார்காணுமன்னவனே யப்பாலே நில்லுமென்றார்
ஊர்காணுமன்னவனே யிங்கேவராதேயென்றாள்
அரண்மனையாருத்திரவு அப்படிக்குச்சொன்னார்கள்
உலகாண்டராசாக்கள் உள்ளேவிடாதேயென்றார்
திரியோதிரனருகில் சென்றுவருமளவும்
ராசர் திருமுகத்தைக் கண்டுவருமளவும்
உத்திரவுபெற்றுவந்து உங்களுக்குவழிவிடுவேன்
அந்தமட்டு நில்லுமென்றார் ஆரணங்குபோய்நடந்தாள்

வார்கொள்ளி திரியனை உத்திரவுகேட்கப்போகிறது.

எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமோரடியாய் பற்றிமிகநடந்து
ஒட்டப்பெருநடையாய் ஓடிவந்தாள் தாதியரும்
ஆடம்பலத்தில் அவ்வையார்சபைநடுவே
பொன்னம்பலத்தில் பெரியோர்சபைநடுவே
திரியோதிரன்முன்னேவந்து சொல்லுவாளொருவார்த் [தை
துரையே நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
உமக்குமொருநூறாண்டு எனக்குமொருமூவாண்டு
மூன்றுவருஷமது முடிமன்னர்வாசலிலே
நான்குவருஷமது அணிமன்னர்வாசலிலே [ர்
வாளெடுத்துக்கைக்கொடுத்து வாசலிலே நில்லுமென்றீ
கத்தியைக்கைக்கொடுத்து தலைவாசல்காருமென்றீர்
அன்றுமுதலின்றளவும் அணிவாசல்காத்திருந்தேன்
காணாதகாட்சியெல்லாம் கண்டேன்நெடுநாளாய்
பாராதகாட்சியெல்லாம் பார்த்தேன்நெடுநாளாய்
மண்டலத்துராசாக்கள் வாராதபேருமில்லை
சீமையுள்ளராசாக்கள் செல்லாதபேருமில்லை
காணாதராசரெல்லாங் கண்டதிந்தவாசலிலே.
முடிபோடுமுடிநெருங்கும் முடிமன்னரம்பலத்தில்
தங்கமுடிநெருங்கும் தார்வேந்தரம்பலத்தில்
அப்பெரியமன்னரெல்லாம் அடியென்றுசொன்னதில்

லே, அடியென்றழைத்தவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
வாடியென்று சொன்னவர்கள் யாருமில்லைவையகத்தில்

வார்கொள்ளி திரியனுக்கு புலந்திரனுடைய பராக்கிரமங்கூறல்.

அவள்-அடி அடியென்றானே அண்டமதிர்ந்துவிழ
பிடி பிடியென்றானே பிண்டங்கலங்கிவிழ
பார்த்தால்பிராயம் பதினாறுங்காணவில்லை
எண்ணால்பிராயம் இருபதுங்காணவில்லை
துடுக்கென்றமீசையும் சூரக்கருங்குழலும்
சோலைக்கெதிராக மாதளம்பூச்சூரியனை
சாலைக்கெதிராக சந்திரனைப்போல்விளங்கும்
காஞ்சிநாடாளுநங் கருணைத்திருமுகமும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடமேனியையும்
வெற்றிமதயானை வீமரிடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
அரையின்சொருகழகும் கத்திகட்டுஉள்மருங்கும்
கத்திசொருகழகும் கத்திகட்டுஉள்மருங்கும்
கச்சைகட்டுஉள்மருங்கும் கனிவாயுங்கண்மலரும்
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டழகும்
பாரம்பதக்கம் பருத்தமுத்துத்தாவடமும்
தாளிப்பதக்கமுஞ் சன்னபின்னல்தாவடமும்
ஐந்துவிரல்களிலே அழகானமோதிரமும்
பத்துவிரலிலே பாங்கானமோதிரமும்
அவள்-ஆபரணஞ்சோதிமின்ன அடி அடியென்றானே
அடி அடியென்றானே அண்டமதிர்ந்துவிழ
பிடிபிடியென்றானே பிண்டங்கலங்கிவிழ
அவனுடையவாயாலே அடியென்ன நாளாச்சே
மன்னனிடவாயாலே வாடியென்ன நாளாச்சோ
இன்னமெந்தராசாக்கள் என்னடியென்பாரோ

வார்கொள்ளி கோபித்து வழிநடப்பது.

இனியிருப்பதில்லையென்று எழுந்திருந்தாள்மங்கையரு
ம், வாள்விதித்துசிழ்போட்டு வழிபட்டாள்மங்கையரும்
கத்திசுழட்டிவிட்டுக் கடுகெனவேபோகலுற்றாள்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்

கட்டி நகைத்தார்கள் தார்வேந்தரெல்லாரும்
கைகொட்டிதானகைத்தார் கட்டழகரெல்லாரும்
அப்பர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
அவர்-அங்காளிதொப்பை யசையமருங்கசைய
வாரோடிவாரோடி வார்கொள்ளிவாரோடி
அடியென்றுசொன்னவனும் ஆரென்று நீயிருந்தாய்
எட்டாதபோன் றுலகங் கிட்டகெதிபெறுவேன்
வானேழுலோகம் வழியுங்கெதிபெறுவேன்
தேவர்கள்சொர்க்கமது சேருங்கதிபெறுவேன்
பெண்ணேயடியென்றவனை தன்பேருரைக்கிறேன்

துரோணர் வார்கொள்ளிக்கு பதிலுரைப்பது.

உன்னை-வாடியென்றுசொன்னவன்தான் வானவர்கள்
புத்திரன்டி, வானவர்கள்புத்திரண்டி மங்கைமணவாள
னடி, தேவர்கள்புத்திரண்டி தேவிமணவாளனடி
கருந்தம்பூங்குழலாள் கலந்நாரிநாயகண்டி
தோகைமயிலிலாயாள் துற்சடையாள்புத்திரண்டி
பாசுபதம்பெறுபெற்ற பார்த்திபன்புத்திரண்டி
ஆறுமழகுமன்னன் அர்ச்சுனனார்புத்திரண்டி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கு அழகானபுத்திரண்டி
ஆயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரமைதான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்புத்திரண்டி
நாலெட்டுகித்திரனார் நூற்றொருவர்புத்திரண்டி
அவனடியெனறதனால் ஆணங்கேபழுதுமில்லை
என்றுமவருரைக்க யேதுசொல்வாள்வார்கொள்ளியும்

வார்கொள்ளி பதிலுரைப்பது.

வானவர்கள்புத்திரன் என்னுந்தரமறியேன்
மங்கைமணவாளன் என்னும்வகையறியேன்
தேவர்கள்புத்திரன் என்னுந்தரமறியேன்
வைணவவைதாடான் என்னுந்தவமறியேன்
என்றுமவனுரைத்து எழுந்துநடக்கலுற்றாள்
வாளுருவிக்கைபிடித்து வந்தாளேமங்கையவள்
போருஞ்சமன்னர் புளந்திரன்முன்னேவந்து
பாவையிவளேழ அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டமாதர் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன மூடிமேலேகைதொழுதாள்

போராந்த மன்னர் புலந்திரற்கேதுசொல்வார்
ஐயா புலந்திரனே அடியேனொருவார்த்தை

வார்கொன்னி புலந்திரனுக்கு வழிவிட்டது.

வானவர்கள்புத்திரன் என்றும்வகையறியேன்
மங்கைமணவாளன் என்றுந்தரமறியேன்
தேவர்க்குப்புத்திரனென்றுந்தரமறியேன்
தேவிமலையாளன் என்றுந்தரமறியேன்
வாழ்பாண்டிநாட்டாரே வழிவிட்டுநீங்கினேன்காண்
பாசத்திளவரையன் படைகூட்டத்தனுடனே
ஓடமயிலகண்ணுடேன வுட்கட்டில்போங்காணும்
என்றுமவருரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
தர்மமகனுகையினுல் தர்மமாய்நான்பொறுத்தேன்
வீமர்மகன்வந்தாக்கால் என்படுமோவுன்வாசல்
அர்ச்சுனன்புத்திரனுகையால்நான்பொறுத்தேன்
வீமன்மகன்வந்தாக்கால் வெட்டியெறிந்திடுவேன்
வெட்டியெறிந்திடுவான் குடல்கள்சரிந்திடவே
குத்தியெறிந்திடுவான் குடல்கள்சரிந்திடவே [வே
புண்ணியத்தையெண்ணிப் பொறுத்தேன்காண் உத்தமி

புலந்திரன் வார்கொள்ளிக்கு தேறுதல்
புத்தி யுரைப்பது.

வாழ்பாண்டிநாட்டார் வருவார்சிலபேர்கள்
வந்தபடைமன்னவர்க்கு வழிவிட்டுநீங்கிநின்று
மூன்றுநாளர்பொழுது மூடிமன்னராளுவது
நாலாநாள்எங்களது ஆதுக்காண்ராச்சியங்கள்
செட்டிப்புசம்பளம் நானே தருகிறேன்காண்
அஞ்சாதே அஞ்சாதே ஆணழகி அஞ்சாதே
ஏதுக்குமஞ்சாதேயிருமென்றானிந்திரனும்
நல்லதிருமென்று நடந்தாரேபுலந்திரனும்
மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னவனும்போகவுற்றான்
அங்கிருக்கும்வண்டைகளைக் கண்டானேமன்னவனும்
ஆனந்தவாதினமும் ஆவியாத் திருவிளக்கும்
ஆருகாவலிரெய்ருன் அல்லித்திருமகளும்
அங்கிருக்குமனைவர்கள் அரையர் அரைகளெல்லாம்
கேட்டபுலந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நின்றபுலந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாமல்

நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாமல்
தெங்கலர்ந்தகாவலர் நித்திலங்குபூமுடியார்
பக்ஷமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னர்மனஞ்சலித்து மருமமாய்வீற்றிருந்தார்

புனந்திரனை தாதிவந்து காணுகிறது

அங்கொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
இலக்கியோபாவைமன்னே எதிராகதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பயெழுந்திருந்து
சோதிரமன்ன முடியேலேகைதொழுது
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்கேது சொல்வாள்
சகபுகழுடைய தருமரிடபூமுடியும்
வெற்றிமதயானை வீமரிடபூமுடியும்
காண்டாவனமெரித்த காளையவர்பூமுடியும்
நாமமுடியான் நகுலரிடபூமுடியும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவர்பூமுடியும்
ஐவரிட முடியும் அறிவேன் அறிவேனென்று
அறிவேன் அறிவேனென்று ஆணழகன்சோடித்தான்
அப்போதுதாதி அறியவெடுத்துரைப்பாள்
ஆன்முகாதினமும் அழியாத்திருவிளக்கும்
மணமுடிகளொருத மண்டபமுந்திருவிளக்கும்
காஞ்சிநாடாளுந் கருணைரிடகாவலென்றான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனர்தான்பார்த்து

புனந்திரன்கோபித்து கர்ணருடைய மாளிகையை
யானையைவிட்டு இடிக்கிறது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்தியநாகம் படம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபம்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தை கட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலையமாய்
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்தடம்புவேர்த்துச் சிறுகண்சிவப்பேறி
ஐராவதம்போலே யானையைத்தானழைத்து
இடித்துநகத்தி எமபுரஞ்சேருமென்றான்
குத்திப்பிளந்து அதைக் கோளாறுசெய்யுமென்றான்

யானையது கேட்டு அப்படிக்கேநல்லதென்று
வெங்கல்சிவந்து வெளிவாலமிகமுறுக்கி
தும்பிக்கையை தூக்கி வருகுது காண் அவ்வானை
மண்டபத்தன்னருகில் மதயானைவந்து நின்று
கொம்மையசைத்துக் குளம்பால் நிலம்பேர்த்து
தும்பிக்கையாலே கபுட்டி அடிக்கிறது
மண்டபத்தைவேர்பிடுங்கி மண்ணோடேசாடுமாம்
அழியாத்திருவிளக்கை அங்கவேசாடுமாம்
ஆளேறுமண்டபத்தை யடங்கலுந்தானிடித்து
ஆகோரமுள்ளடக்கி அவ்வானை தானு திரும்பி
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குதெண்டனிட்டு
இடித்துநகர்த்தினேன் எமபுரஞ்சேர்த்துவந்தேன்
என்றுமேசொல்லி யிருந்தது அவ்வானை
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திருந்தான்கேட்டு
இன்னஞ்சிலதூதுவரை மன்னவனுந்தானழைத்து

புனந்திரன் தூதுவரைவிட்டு தனக்குசிம்மாதன மண்டபம் திருமிக்கிறது.

அங்குமொருவாதினங்கள் அழகாகசோடியென்றான்
அந்தநல்லதூதுவர்கள் அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
சொன்னபொழுதிலவர் சோடித்தார்மண்டபங்கள்
புனத்திரனுர்சொன்னபடி பொட்டெனவேசோடித்தா
ன், சோடித்துஆற்றுதென்று தொழுதிரங்கிதெண்ட
னிட்டார், அப்போபுனந்திரனுர் அவ்வார்த்தைதான்
கேட்டு, ஆளேருவாகனமும் அழியாத்திருவிளக்கும்
மண்டபங்களெண்டுபண்ணி மன்னவனுமேலேறி

புனந்திரன் சபதம்.

நாலாள்கடுந்திரளாற் றூற்றொருவர்பூமுடியை
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரிடபூமுடியும்
தங்கைமணவாளன் தருதலையன்பூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியிடபூமுடியும்
தாமமுடியான் தைலாட்டான்பூமுடியும்
அறிவேன் அறிவேனென்று ஆதிலங்கள் எறினன்
ஒருமிக்கஅறுத்திடுவேன் என்றுமிகவேறினன்
எதிர்பெதானிருந்து இறங்கினன்மன்னனவனும்
மண்டபத்தைவிட்டலவோ மன்னவனுங்கீழ்குதித்து

புனந்திரன் திரியோதிரன் கொலுவுக்குச் செல்லுகிற ஜனங்களைப்பார்த்து அதிசயப்படுகிறது.

படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
முக்கப்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
கைத்தலத்தைக்கட்டி கருந்தானையேறினான்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனங்களேறுமென்றான்
அப்படிக்கே நல்லதென்று அனைவோருமேறினார்கள்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்ரணவிருது
வாகனங்களேறியபின் வாசித்தார்சங்கத்தொனி
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னர்படையார்ந்தான்
மற்றோர்படிதாண்டி மன்னவனும்போகலுற்றான்
திரியோதிரன்கொலுவில் செல்லுகின்றராசாக்களும்
முடியோடேமுடிநெருங்கும் முடிமன்னரம்பலத்தில்
இரத்தினமுடிநெருங்க இராசாக்கள்போய்நடந்தார்
வச்சிரமுடிநெருங்க வாரார்கள்மன்னவர்கள்
செம்பொன்முடிநெருங்க சேனைபேர்சூழ்ந்திருப்பார்
தங்கமுடிநெருங்கத் தார்வேந்தர் அங்கிருக்க
அரத்துராசாக்கள் சுருளோலைகொண்டுநிற்க
காத்துராசாக்கள் கையோலைகொண்டுநிற்க
தேசத்துராசாக்கள் சேனைபேர்வந்திடுவார்
அங்கங்கேகூத்துகளும் அரிச்சந்திரநாடகமும்
வாரவழிதனிலே வண்ணநல்லகூத்துகளும்
நடக்கும்வழிதனிலே ராசாக்கள்கூட்டங்களும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆறலழகுமன்னன்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்தான்பார்த்து

புனந்திரன் போரொழுநி அம்மானுக்கு திரியன் செல்வச்சிறப்பு கூறுதல்.

பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணுமுகம்நோக்கி
அய்யாவே நீர்கேளும் அடியேனுநவார்த்தை
என்னையா நீர்கேளும் என்னுடைய நல்வார்த்தை
இவர்பெருமையாருக்குண்டு இந்திரற்குநேராக
தேவேந்திரராசன் சிறப்புடையனென்பார்கள்
இந்திரராசாவும் இவருக்குஈடலவே

தேவேந்திரன் தானும் இவர்சிறப்புக்கிடையவோ
குபேரனதுபட்டணங்கள் கோடியுண்டெனப்பார்கள்
இவருடையராச்சியத்துக் கீடுசொல்லலாகாது
உத்தானூர்பட்டணத்துக் குவமைசொல்லலாகாது
அத்திபுரத்திற்கு அளகாபுரியிடையவோ
வாழ்மதுரைப்பட்டணமும் மன்னர்பதிக்கிடையவே
என்ன- அத்திபுரத்தானுக்கு யாருமெதிரிலையே
இந்திரராசாவும் இப்படிக்கேசொல்லலுமே
பொன்னுமலைநாடானும் அனேகமுமவனுசொல்வார்

பொன்னுமலைநாடான் புனந்திரற்கு சொல்லுவது.

என்காணுமன்னவனே இந்தமதிபுத்தனுக்கு
மதுரையதாகாதம் வாழ்மதுரைமூக்காதம்
பொய்கையதாகாதம் பூமதுரைமூக்காதம்
அன்பத்துகாதம் ஆண்டிருந்தராச்சியங்கள்
அப்பெரியராச்சியத்தை ஆண்டிருந்தார்பாண்டியர்கள்
மைந்தருமில்லாதே மன்னர்மனஞ்சலித்து
மாளுகிறோமென்று மலைமேல்தவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
ஆறுயிரவர்க்கும் ஆணுமவன்பெண்ணுமவள்
பெண்பட்டங்கட்டியல்லோ பூமியரசாளுகின்றார்
எல்லையரசாண்டு யிருந்தாளே அல்லியம்மாள்
எழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்ததீன்மூகனை
வெட்டித்தலையெடுத்து வீரபட்டமாண்டாளே
மன்னர் அருச்சுனனார் மாலையிடவேணுமென்று
கட்டழகியல்லியாளைக் கலியாணம்பண்ணவென்று
மதுரைக்குவந்திருந்தார் மாயவரும் அருச்சுனரும்
மாறுவடிவுகொண்டு மறைந்திருந்தார்மன்னவரும்
வேல்புருவங்கண்ணாளும வேட்டைக்குப்போனாள்காண்
காலைத்தவேட்டைக ளாடிவருகையிலே
பெண்வேஷங்கொண்டாரே போர்விசையப்பெருமாளு
ஆணழகியல்லியற்கு அம்புபொறுக்கிக்கொடுத்தார் [ம்
[illegible]லையபிடித்தானே கதையொன்றணைத்தானே
கதைபொன்றணைக்கையிலே கண்டாளேயல்லியரும்
ஆண்பிள்ளையென்றுசொல்லி யதட்டியெழுந்தாளே
கதறியடிக்கையிலே கடுகிநடந்துவிட்டார்
வேட்டைகளாடிவந்தாள் வேல்புருவங்கண்ணாளும்

மற்றொருநாள்காலமே மன்னா அருச்சுனரும்
தண்ணீர்க்குளத்தருகே தார்வேந்தர்வந்திறங்கி
அல்லியென்றுமெல்லியென்றும் அழுதுபுலம்புகிறார்
தண்ணீர்க்குவந்தவொரு தாதியர்கள் தான்கேட்டு
அல்லிக்குரைத்தார்கள் ஆக்கினைகள்செய்யவென்று
அப்போது அல்லியம்மாள் ஆக்கினைகள்செய்யலுற்றாள்
ஆற்குமாத்திலே போடச்செலவுதந்தாள்
ஆக்குமாஞ்சொப்பனிடப் போனதொருசெங்கமலம்
போனதொருசெங்கமலம் பொன்னுலகம்போய்ச்சேர்ந் [தாள்
ஆறுமடுவிலே போட்டுப்பிரட்டுமென்றாள்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்காண் அருச்சுனரும்
பாயனிடர்துன்னியத்தில் மன்னவருந்தான்பிழைத்தார்
காளியம்மன்கோவிலுக்கு காவுகொடுங்களென்றாள்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்காண் புண்ணியனும்
புலிக்கிடங்குதனில் போட்டடைக்கச்செலவுதந்தாள்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்காண் மன்னவனும்
பானைமதமேற்றிக் கொல்லுமென்றாளல்லியரும்
அத்தாலுஞ்சாகாமல் பிழைத்தார்காண் புண்ணியனும்
நாகமதமேற்றிக் கொல்லுமென்றாள் நாயகியும்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்காண் அருச்சுனரும்
பைங்கிளியாள் தன்கையிலே பாலைப்பிச்சைவாங்கி
அன்பியேநிருபிட்டு ஆணழகன்போய்நடந்தார்
மற்றொருநாளில் மாதரவள் அல்லியம்மாள்
வேட்டைகளாடவந்தாள் வேல்புருவங்கண்ணாளும்
தண்ணீர்க்கலையாமித் தவித்துப்புலம்புகையில்
மாயன்பெருமாளும் மன்னவனருச்சுனரும்
பார்ப்பானும்பார்ப்பாத்தி போலேவடிவெடுத்து
தண்ணீர்ப்பந்தல்போட்டார்கள் தாங்களிருவருமாய்
அல்லிக்குந்தாகங் கொடுத்தார்காண் அருச்சுனரும்
வந்தவசனங்களெல்லாந் தாகந்தெளிந்தபின்பு

அல்லி கிருஷ்ணாருச்சுனரை வளப்பம்விசாரித்தது.

ஆரம்மாவென்றுசொல்லி அல்லியவள்கேட்க
சின்னவயதல்லோ தெய்வப்பிராமணப்பெண்
குஷ்டரோகிஎன்புருஷன் கண்டீரோ ஆச்சியரே
இலட்சுமிநோன்பதுதான் நாளைக்குவருகுதம்மா
கையிலேகாசுமில்லை கடன்கொடுப்பாருமில்லை

என்றுபுலம்புகையில் ஏதுசொல்வாளல்லியரும்
ஆனல்கேள் ஆர்ச்சியரே ஆரண்மனைக்குவந்தாக்கால்
வேண்டியது நான் தருவேன் விரதமுடித்திடுவாய்
கேட்டது நான் தருவேன் நோன்புமுடித்திடுவாய்
அப்படிக்கே நல்லதென்று ஆரணங்கு சம்மதித்தாள்
கூட்டிவந்துசேர்ந்தார்கள் கொம்பேரிடையாளை
மாளிகைவாசலிலே வந்தாரிருவருமாய் |ளை
இலட்சுமிநோன்பதுதான் நடத்துமென்றுள் மங்கை

அல்லிக்குத் திருட்டுத்தாலிசம்பவித்தது.

சடங்குகள்செய்தாளே சதிராணபாப்பாத்தி
விஸ்தாரமாகவே தான் வேள்வி நடத்தினளே
நடுச்சாமவேளையிலே நடத்துகிருர்நோன்புதனை
அந்தச்சமயத்தில் அல்லியருந்தூங்கிவிட்டாள்
அந்தச்சமயம் அதுவேளை தானறிந்து
யானைத்தலைபோலே அழகானமங்கிலியம்
அல்லியம்மாள் தன்கழுத்தில் கட்டினனப்போது
மங்கிலியந்தரித்து மன்னர்மறைந்துவிட்டார்
தாலிதறித்து நடந்தாரே அர்ச்சுனரும்
கட்டினவிருதறுத்துக் கடுகெனவேபோய்நடந்தார்
பொழுதுவிடிந்தது பகவானுதித்தது
அங்கம்மாள்கோயிலுக்கு திருகாப்புஞ்சென்றது
சுங்கரமனைதாதியர்கள் அனைவோருங்கண்முழித்தார்
பவளசேனைதன்னுடனே பத்தினியுங்கண்முழித்தார்
கழுத்திலேமங்கிலியங் கண்டாளே அல்லியம்மாள்
அறுத்தெறிவோமென்ருல் அறிவாளொடிந்துபோ
கும், கத்திகொண்டறுத்தாலுங் கத்திரெண்டுண்டாகுது
ம், ஆருயிரம்பாண்டியரும் அல்லியருந்தான்கூடி
ஆலோசனைகள்பண்ணி யல்லிப்பெருமாளும்

பாண்டியர்களும் அல்லியும் ராசாக்களுக்கு ஓலையெழுதி சத்தியங்கூறச் சொன்னது.

அன்பத்தாறுதேசத்துக்கு அனுப்பினரோலைதன்னை
அன்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்கள்வந்தார்கள்
மண்டலத்திலுள்ளகொரு மந்திரிகள்வந்தார்கள்
சொக்கரிடவாலயத்தின் சிவகாமிச்சன்னதிமுன்
வந்தவந்தாரசெல்லாம் அந்நமுடன்வீற்றிருந்தார்

நெய்குடத்தைக்காச்சியல்லோ கைதோயுமென்றாளே
நெய்குடத்தில்கைதனைவைத்து நெல்லைநிமிட்டிவிட்டார்
வெற்றியுடையானை வீமரவரோடிவந்து

வீமன்நெய்குடித்தது.

நெய்குடத்திற்கைதோய்த்து நெய்யைக்குடித்துவிட்டார்
அம்பாரநெல்லையெல்லாம் அருச்சுனனார்வந்தெதித்தார்
அத்தனையறிந்தாளே அல்லிப்பெருமாளும்
அவர்பேருமவரும் அறிந்தாளே அல்லியம்மாள்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர் அத்தனையும்
[illegible]த்திரள்படையும் அழகானசேனைகளும்
குதிரைப்படைசேனைகளை கூட்டினாளல்லியரும்
ஐவர்மேற்சண்டைசெய்ய ஆணழகிவந்துவிட்டாள்
வந்துஅடித்தாளே வண்ணவணணக்கூடாரம்
அடித்தான்ரணபேரி யண்டரண்டந்தானதிர
சண்டைக்குவந்தேனென்று தானடித்தாள்பேரிகைகள்
அந்தவிசேஷம் அதுவரிந்துதருமலிங்கம்
வீமனையுமாயவனை யிருவரையுங்கூட்டிவிட்டார்
வீமரும்மாயவரும் வந்துமேபோர்கொடுத்தார்
இருவருமாய்சண்டைபண்ணி எதிர் நிற்கமாட்டாமல்
புறங்கொடுத்துஓடினார் பெருமாட்கஞ்சியல்லோ
ஆணழகுமன்னன் அர்ச்சுனனார்வந்தெதிர்த்தார்
அவராலேபோர்கொடுக்க மாளாதேமன்னவனும்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கையில்கணைசோர்ந்து
தேரொடிந்துவில்முறிந்து தேரைவிட்டுக்கிழ்குதித்து
உற்றவுயிர்சோர்ந்து ஓடினார் அருச்சுனரும்

சகாதேவன் அல்லியைக்கூண்டிலடைத்த சமர்த்துக்கூறல்.

சாத்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவன்தானறிந்து
கூண்டிலொன்றுசெப்பனிட்டுக் கொண்டுவந்தான்தார்வே
ந்தன், அதானகூண்டொன்று தோன்றாமலல்லியற்கு
சதிசெய்துவென்றாரே சமர்த்தான்சகாதேவன்
அல்லியம்மாள்தோற்றாளென்று அடித்தார்பேரிகையை
எல்லவருந்தானறிய அரண்மனைக்குகொண்டுசென்று
சந்தோஷப்பட்டார்கள் சமர்த்தானராசாக்கள்
ஆறுயிரம்பாண்டியர்கள் அய்யன்மார்தாமறிய

மங்கிலியந்தான்பொருந்திமன்னவனையுன்னைப்பெற்றார்
மதலையானதற்கு மன்னவனையுன்னைப்பெற்றார்
பூலோகமானதற்கு புனந்திரனையீன்றெடுத்த
இப்பெருமையாருக்குண்டு இந்திரேசொல்லுமையா
அத்திபுரமானும் அவராணமாகளும்
மதுரைப்பெருஞ்சீமையது மண்டலத்துக்கீடாமோ
அல்லிப்பெருமையது அளவிடக்கூடாது
பெண்பெருமாள்தன்பெருமைபுகழ்ந்திடலாகுமோதான்
இப்படிக்குச்சொல்லியெடுத்துரைத்தார்மன்னனுந்தான்

புனந்திரர் மாமாபொன்னுமலை நாடானுக்குகோப வார்த்தையுரைக்கிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
கதிக்குகதிமண்டி கண்கள்எரிபறந்து
நீலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபம்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாய்அனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தை எட்டிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
அண்ணாமுகம்நோக்கி மன்னவனார்எதுசொலவார்
மாமாமுகம்நோக்கி மன்னவனார்எதுசொல்வார்
அப்பலந்துராசருக்கு ஆணழகியீடாமோ
மண்டலத்துராசருக்கு மாதவெதிராமோ
மூத்துமுடிதரித்த ராசாக்கள்தன்னுடனே
வச்சிரமுடிதரித்த மண்டலிகர்தன்னுடனே
சரியாகச்சொன்னீரே தாரார்குழலாளை
வில்பிடித்துவேட்டையாட வல்லவியாள்என்றலவோ
பட்சமுடனாக மெச்சியெடுத்துரைத்தீர்
நீங்களோசொன்னகதை மற்றொருவர்சொன்னக்கால்
மற்றொருவர்சொன்னாலே வாளுக்கிரையிடுவேன்
வாளுக்கிரையிடுவேன் மண்டைபிளந்திடுவேன்
ஆதிசிவனானாலும் ஆண்மைகொண்டுயுத்தம்பண்ணி
பரமசிவனானாலும் பத்திப்பிளந்திடுவேன்
மாயவனேயானாலும் மண்டைபிளந்திடுவேன்

சவ்வாரேனையானாலும் இருதுண்டாய்போட்டிடுவேன்
* தேவர்களேயானாலுந் தெரிந்து அடித்திடுவேன்
மூவர்களானாலும் முறியஉடல்பிளப்பேன்
ஊருக்குமேற்கே உயிர்க்கழுவில்போட்டிடுவேன்
தாமணிக்கட்டி தறித்திடுவேன்பூமுடியை
மூக்கோடே நாக்கரிந்து மூன்முடியைசங்கரிப்பேன்
நாக்கோடேமூக்கறுத்து நகரைவிட்டுஓட்டிடுவேன்
என்றுமவருரைத்தா ரிந்திரராசாவும்

புனந்திரற்கு சபையார் எடுத்துரைப்பது.

அக்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரைகளெல்லாம்
புனத்திராசருக்கு புண்ணியர்களேதுசொல்வார்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுரைத்ததற்கு
கோபித்துக்கண்சிவந்திர் கொற்றவனார்வீரியரே
வாடிமுகந்தளர்ந்திர் மன்னர்பெருமாளே
ஆச்சியுடன்பெருமை அண்ணாயெடுத்துரைத்தார்
எதிரிகளைப்புகழ்ந்து இகழ்ந்திரே அண்ணாவே
மாற்றானைத்தான்புகழ்ந்து வைத்திரே அண்ணாவே
என்றுமனந்தேற்றி இந்திரரைக்கொண்டணைத்தார்
கொற்றவனார்கோபங் குணப்படுத்திக்கொண்டார்கள்
மன்னவனார்கோபங் வழிப்படுத்திக்கொண்டார்கள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீறியரும்
ஆறினார்கோபம் அமர்ந்தார்கொலுமேடை
தேறினார்கோபம் தெளிந்தார்கொலுமேடை
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாமனங்குளிர்ந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திராசாவும்
இருவருங்கோபந் தணிந்தார்களப்பொழுது
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரவீரியனும்
மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னன்படையுயர்ந்தான்
மற்றோர்படிதாண்டி மன்னவனும்போய்புகுந்தான்

புனந்திரன் சின்னமெடுத் தூதுவது.

ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கஊதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தமென் றூதினான்
சின்னமென் றூதினான் இந்திரராசாவும்
கோனுதமாதவத்து குந்தியம்மாளென்பாட்டி

பாண்டுமகாராசன் பட்டத்தரசியவள்
பட்டத்தரசியவள் பாஞ்சாலிகுந்தியம்மாள்
ஆறுவாசர்மந்திரத்தால் அலங்கவந்தார்பஞ்சவர்கள்
பாண்டிராசன்பெற்றெடுத்த பஞ்சவர்களைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை ஆச்சியயின்றெடுத்தாள்
வாசமாங்குந்தி வடமதுரைவாழுதற்கு
காப்புடையகன்னியவள் காரணத்தால்வந்துதித்த
கோப்புடையகுந்தி குருமணியென்றூதினான்
ஏத்தம்மாவென்று இரணியனைமார்பிளந்து
தோற்றமாந்தூணிலே நின்றசுடரதுபோல்
அதற்கு-வாய்த்ததமருமகனான் வந்தேனென்றூதினான்

ஐவர்மகனென்று புனந்திரன் சின்னமூதுவது.

பொய்யாதவாசகனார் புகழுடையதருமலிங்கம்
தக்கப்புகழுடைய தர்மரிடபுத்திரனார்
புத்திரனைவந்தேனென்று ஊதினான்சின்னத்தொலி
பாரியதிண்டோளன் பகலிடும்பன்பற்பிடுங்கி
சாடிப்பொன்கொண்டுவந்தோன் தன்மகனென்றூதின
ன், பொட்டிப்பொன்கொண்டுவந்தோன் புத்திரனென்
றூதினன், கைலைப்பதிநோக்கிக் கர்த்தரைக்கண்டல
வோ, பரமருடன்வாதாடி பாசுபதம்பேறுபெற்றாய்
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தரிடபுத்திரனன்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனறைந்தான்விருந்தோசை
எட்டாதபொன்னுலகம் ஏறிப்போயிந்திரபடை
கச்சேதிபுட்பமலர் கொண்டுவருஞ்சகாதேவர்
சகாதேவர்புத்திரனார் என்றுமவனூதினன்
நாமக்கொடியுடைய நகுலமகாராசர்
என்னைப்-பெற்றார்புழுப்புலியாற்பிள்ளையென்றூதினன்
என்னைப்பெற்றதந்தையர்கள் என்றுமவனூதினன்

புனத்திரன் நூற்றொருவர் சின்னமூதுவது.

நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்க்கென்றுசொல்லி
நூற்றொருவர்க்கென்றுசொல்லி சங்கெடுத்தூதினன்
தாமமுடியாள் தயிலாட்டான்பூமிக்கு
சங்கெடுத்தூதினன் தழலாட்டான்பூமுடிக்கு
காந்திநாடாளுங் கர்ணருக்கென்றெடுத்தான்

கர்ணருக்கென்றெடுத்த காளைசின்னமூதினான்
தங்கைமணவாளன் தருக்கலையன்பூமுடிக்கு
தருக்கலையன்பூமுடிக்கு சங்கெடுத்தூதினான்
சாமத்துரோகிச் சகுனிபகிபாவி
இப்படியாகச்சொல்லி யெடுத்தான்விருதோசை
ஊதினான்சின்னம் உலகேழலங்கிர
ஊதினான்காளை உலகுகலங்குமுக்க
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவூதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்துமென்றூதினான்
இப்படிக்காளூதினானிந்திராசாவும்

புனந்திரன் சின்னத்தொனியை
திரியோதிரன்கேட்டு
கோபிக்கிறது.

ஊதினசின்னத்தொனி கேட்டானேத்தமியும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
உற்றுக்கேட்டானே வுத்தமனார்வீரியனும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்திராகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றிபோல்கண்சிவந்து கோபம்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தை சுற்றிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துச்சுவாலயமாய்
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணர்முகம்நோக்கி

திரியோதிரன் தர்மர்மேல் இகழ்ச்சியாக
கர்ணருக்குச் சொல்வது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருக்கேதுசொல்வான்
கர்ணா-வின்னாள்புகழ்ச் விலாடநகரியிலே
தக்கப்புகழுடைய தர்மரொழுந்திருந்து
அருந்தவொருபூநாலுங் கிழிந்தவொருபுத்தகமும்
அறுபதுசுக்கலாக போனவொருபுத்தகமும்
புத்தகத்தைக்கைப்பிடித்து போர்மன்னர்தன்கொலுவில்
பஞ்சாங்கஞ்சொல்லுகிற பார்ப்பானைப்போலிருந்து
இச்சகங்கள்சொல்லி யிடிச்சுண்டிருந்தானே
அவ்விருதைவூத அசந்தானேபேடிமகன்
உன்விருதுஎன்விருதும் ஊதயிவன்யார்காணும்

வீமன்பேரில் இகழ்ச்சி கூறுவது.

விண்ணீர்புகழ்ர் விலாடநகரியிலே
வெற்றிமகையாலே வீமனவனோடிவந்து
எட்டடுப்புமூட்டி அன்னந்தடுப்பைதிமோதி
ஆச்சாவுந்தேக்கும் அகிலும்பிளந்தடுக்கி
தெட்டெடன்னகல்லே தெறித்துநெருப்பாகி
தென்கடலுமாணிக்கந் திரட்சியுமிசேர்த்து
வடகடலில்மாணிக்கம் வாரியுமிசேர்த்து
பானைகழுவி பனிநீரால்உலைவார்த்து
அசையாமல்தென்னினை தூத்திமணல்பொறுக்கி
அரிசிபுகட்டி எடுத்தானே ஆணழகன்
இவ்விருதையுக இசைந்தானேபேடிமகன்
உன்விருதும்மன்விருதும் உனதயிவர்காணும்

அர்ச்சுனன்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

விண்ணீர்புகழ்ர் விலாடநகரியிலே
காண்டாவனமெரித்த காளையவனெழுந்து
ஆறலழகுமன்ன னருச்சுனன்தானெழுந்து
விலாடநகரியிலே வேணதொருபெண்களுக்கு
அவனுடையதேவியற்கும் வேணதொருபெண்களுக்கு
அவனுடையதேவியற்கும் வேணதொருபெண்களுக்கு
மங்கையர்கள்பூமுடிக்கு மயிர்க்கோதிபெண்ணையிட்டு
மஞ்சளரைத்து மறவுக்குதண்ணீர்கொண்டு
அவர்களுக்குப்பூமுடித் தானழகுமன்னன்
ஆட்டமுங்கூத்துகளும் அவர்க்கேற்றநாட்டியமும்
கற்றுக்கொடுத்தானே காளையருச்சுனனும்
அவவிருதையுக அசந்தானேபேடிமகன்
உன்விருதுமென்விருது மூதயிவர்காணும்

நகுலன்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

நாமமுடியா னகுலனெழுந்திருந்து
கப்பல்குதிரைக் கனம்பெறவேகொண்டுவந்து
நல்லகுதிரை நலமாகக்கொண்டுவந்து
சீமைகுதிரைகளைச் சிறப்பாகக்கொண்டுவந்து
நாணயங்கள்தானுரைத்தான் ராசாக்கள்முன்பாக
குதிரைக்கதிகாரி யிவனென்றார்கொற்றவர்கள்

அப்படிக்கேதல்லதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பொன்பிடுங்கிகொட்டினார் பிலபிடுங்கிவாயிலிட்டான்
குதிரைகள்சாணிக் குவித்துண்டிருந்தானே
அவ்விருதைஎழுத அசந்தானேபேடிமகன்
உன்விருதுவென்விருது ஆதயிவர்காணும்

சகாதேவன்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

வின்னவீர்புகழ்ர் விராடநகரியிலே
காமமூடியான் சகாதேவனேவந்து
இடைச்சிமனைக்கெல்லா மிருந்ததொருமாடுகளை
காடுகள்மேடுகள் கண்டவிடங்களெல்லாம்
மாட்டைமேய்க்கி மன்னவனுப்பால்கறந்து
மோருக்குகணக்குசொல்லி மொந்தைபோல்பொம்மையு
ண்டு, இடைச்சிமனைகளிலே இச்சகங்கள்தான்பேசி
அவ்விருதைஎழுத அசந்தானேபேடிமகன்
உனவிருதும்என்விருதும் ஊதயிவர்காணும்
என்று-பேதசத்தையாளுந் திரியோதிரனுரைக்க

கர்ணர் கோபித்து துரியனுக்கெடுத்துரைப்பது.

காஞ்சிநாடாளுநல் கர்ணரவர்கேட்டு
அவர்-சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்ந்து நாவரண்டு நித்திலங்குபூமூடியான்
பச்சைமுகக்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
கதிக்குக்கதிமண்டி கண்களெரிபறந்து
நீலவிழிகண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகமதாய்
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துக்சுவாலயமாய்
மன்னன்மனஞ்சலித்து வார்த்தைகளே துசொல்வான்
சொல்மாத்திசொல்லுரைப்பான் தோழன்முகங்கோணு
மல், நீர்சொன்னவார்த்தையது கேளுமையாராசாவே
எப்படியிருந்துதென்றால் இந்திராசாவே
தாராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
ஈயத்தைக்காய்ச்சி யிருச்செவியில்விட்டாற்போல்
ஒடுருகக்காய்ச்சி வுருங்கிக்கவிழ்த்தாற்போல்

உசியையிர்பிளக்க வளிகொண்டிடித்தாற்போல்
வாச்சுளிகள்கொண்டு மண்டைபிளந்தாற்போல்
எழைவுளியாலே எடுத்தயிழைக்தாற்போல்
பஞ்சவர்கள்பட்ட பரிபோகம்நீரறிவீர்
ஐவர்கள்பட்ட ஆடல்கள் நீயறிவீர்
அம்மாக்கிரமானாலும் அறிந்துமனைதடக்கும்
கொஞ்சமேயானாலும் கொண்டுமேமனைதடக்குமே
பஞ்சவர்கள்கையாலே படுகியபாடத்தனையும்
நாளைத்தெரியுதப்பா ராசாக்கள்கையாலே
பின்னைதெரியுதையா மன்னவர்கள்கையாலே
என்றுமவனுரைத்து எழுந்தானேகருணராசன்
சிம்மாதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
திரியன்முகம்நோக்கிச் சொல்லுவான்ஒருவார்த்தை

கருணர் திரியனை மாளிகைக்குப்போக
வுத்திரவுவினவுவது.

மாளிகைக்குப்போய்வாரேன் மன்னவனேவிடையருளு
போகச்சிலவருளும் போய்வாரேனென்றுரைத்தான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
அப்படிக்கேபோகவென்று அரையன்விடைகொடுத்தான், விடைபெற்ற கருணராசன் விடுபட்டுவாராரே
அம்பலவாசலது தாண்டியேமன்னவனும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனைக்காணவென்று

கருணர் புனந்திரனைக் காணவருகிறது.

எதிர்கொண்டுவாராரே எத்திலங்குபூமுடியான்
மன்னர்படைநடுவே மறுமன்னர்கூட்டத்திலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குமுன்பாக
நடந்தார்கருணராசன் நாலுதிக்குந்தானதிர
எப்படிநடந்தாராம் எதிரெறிக்குஞ்சூரியன்போல்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்வருகிறதை
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தானபார்த்து
உற்றுற்றுப்பார்த்தானே உத்தமனுஞ்சீர்வடிவை
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணர்முகம்நோக்கி
மாமாமுகம்நோக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
அம்மான்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
எதிர்காணவாரதொரு எத்திலங்குபூமுடியான்

தருமர் திருமுகமுந் தார்வேந்தர் பூமுடியும்
அன்னநடையும் அவர்போலத் தோணுது
தக்கப்புகழுடைய தருமரென்றெண்ணுகிறேன்
ஆர்வரவுமையா அரியவுரையுமென்றான்;

பொன்னுமலைநாடான் கருணரென்று
சொல்லுகிறது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுமது சொல்வார்
ஆர்வரவுமென்று நினைத்தீர் காணுமழகா!
கோணாதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள் பெற்றெடுத்த
தருமருக்குமூத்தவர்கள் ஆணழகா என்றுரைத்தீர்
என்றுமவனுரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
ஐவருக்குமூத்தவொரு ஆணலழகரென்றும்
குந்தியம்மாள் பெற்றெடுத்த குலக்கொழுந்து கருணரெ
ன்று, எனக்கும்பெரியதந்தை யிவரென்றுரைத்தீரே
ஐவருக்குமூத்தவரா யிவராயிருந்தாக்கால்
ஐவருடநகரம் அரசாண்டிருக்காரோ
பஞ்சவர்கள் தன்னுடனே பாருலகாளாமல்
துரியனநகரஞ் சேர்ந்திருக்கக்காரணமேன்
மாந்தானுடநகரம் வந்திருக்கக்காரணமேன்

பொன்னுமலைநாடான் புனந்திரற்கு கூறுவது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுந்தான்கேட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்கேதுசொல்வார்
ஆனாலேகேள்மன்னவனே அந்தவரலாறு
கோணாதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள் நாயகியும்
அஞ்சுபிராயத்திலே அறியாதநாளையிலே
தூருவாசமாமுனிக்குச் செய்தாள்பணிவிடைகள்
அந்தப்பணிவிடைக்கு மெச்சிமகாமுனியும்
ஐந்துமந்திரந்தன்னைக் கற்பித்தாராசியற்கு
மந்திரவல்லமைகளறிவாள்காண் ஆச்சியரும்
அதிலேயொருமந்திரத்தை தோத்தரித்தாள் அங்கனா
மே, சூரியமந்திரத்தைச் சொன்னவேளைவாயாலே
சொன்னவுடனாகத் தோன்றினார் சூரியனும்
கோணாதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள் தன்னையவர்
பருவமதாண்டிசெய்து பட்சமுடனாக

கூடிக்கலந்திருந்தார் கொம்பனையாள் தன்னுடனே
அப்போது கெட்டத் தரித்தது அழகாக

குந்தி சொல்வது.

கோனுதமா தவத்துக் குந்தியம்மாளேது சொல்வாள்
அஞ்சுவயது அறியாதகாலத்திலே
நானுமொருபிள்ளைபெற்றால் நாடெல்லாம்ஏசாதோ
என்றுமவருரைத்து சொல்லிபுலம்பினாள்
பானுகுலதுதித்த சூரியனுமேது சொல்வார்
அஞ்சாதேபெண்மயிலே என்றுமவரெழுந்து
ஆணழகர்வீரியரும் அறைந்தார்கவடையிலே
அறைந்த அறையாலே பிறந்தார்கருணரும்
கவசகுண்டலந்தன்னுடனே கன்னத்தில்தான்பிறந்தார்
கன்னத்தில்பிறக்கவே கருணரென்றுபெயருமிட்டு
குந்திதரித்திருந்த கோலவர்னபட்டாடை
முந்தாணிதன்னிலே கிழித்தாளொருமுழந்தான்
ஒருமுழந்தான்கிழித்து உத்தமர்க்குத்தான்போர்த்து
பஞ்சவர்னப்பேழையிலே குழந்தையைஉள்ளடக்கி
சாற்றியேபூட்டிவிட்டு விட்டார்கள் ஆத்துதனில்
ஆற்றில்குழந்தைவிட்டு சூரியரும்போய்மறைந்தார்
கோனுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்போய்நடந்தாள்

கருணர் பேழையில் மிதப்பது.

ஆற்றிலேபேழை யமர்ந்துமிகத்ததும்பி
அத்திபுரத்தை அடுத்தது அப்பேழை
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தானும்
அவனுக்குத்தோழனவன் ஆணழகன் தச்சனவன்
ஆற்றங்கரையோரம் வந்தாரிருவருமாய்
ஆற்றிலேபேழையது அடித்துவரக்கண்டார்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
பெட்டிவருகிறது பேழையதுயென்னுதென்றான்
தாமமுடியானுந் தச்சனவனேது சொல்வான்
பெட்டியதுவுன்னுதுகாண் பேழையதுவுள்ளிருக்கும்
பேழையதுவுள்ளிருக்கும் பூஷணங்களென்னுதென்று
ன், இப்படியாகச்சொல்லி யிருந்தார்களிருவருமாய்
மேல்காற்றுமங்கே மிகவெள்ளந்தான்பெருகி
ஆறுபொங்கி நீரதும்பி அப்பெட்டிதான்மிதந்து

ஆற்றின்கரையோரம் அமர்ந்ததுபெட்டியது
குளத்தின்கரையோரம் கொண்டுவந்துமெதக்கிறது

தச்சனும் திரியனும் ஆற்றில் பேழையைக் கண்டெடுத்தது.

தச்சன் திரியனும் தானெடுத்தார்பேழை தன்னை
இருவருந் தூக்கி யிசைந்துவழி நடந்தார்
மாளிகையில் நுழைந்தார்கள் மன்னவர்கள் தச்சனும்
பேழை தன்னைவுள்கொண்டு தாள் திறந்தானுத்தமனும்
பேழை தன்னில்உளளிருக்கும் பிள்ளையைக்கண்டார்கள்
தச்சனவனெடுத்து தானடந்தான்மாளிகைக்கு
குழந்தையைவளிடுக்கி கொற்றவனுந்தானடந்தான்

தச்சன் பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் வளர்த்துக்கொண்டிருந்தது.

மாளிகையில்கொண்டுவந்து மைந்தனை நீராட்டி
மைந்தனை நீராட்டி மலர்க்கண்ணிமையெழுதி
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
உச்சிதமான வுடைகள்பல திருத்தி
கோலவர்ணபூஷணங்கள் குழந்தைக்குத்தானணிந்து
வண்ணவன்னபூஷணங்கள் மைந்தர்க்கலங்கரித்து
கொம்பிலேவெடிறாதேனுங் கோதுபடாசர்க்கரையும்
மலையிலெடிறாதேனும் நிகளாதசர்க்கரையும்
கூட்டிப்பிசைந்துமல்லோ கொற்றவர்க்குதானூட்டி
தன்னிப்பிசைந்துமல்லோ தார்வேந்தர்தானூட்டி
பன்னீரால்வாயலம்பி பட்டாலேவாய்துடைத்து
சாட்டலர்ந்தி யிழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
மைந்தனைத்தானிடுக்கி வழிநடந்தான்மன்னவனும்
தெற்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு

தச்சன் திரியோதிரன்மாளிகைக்கு குழந்தையாகிய கருணரை யெடுத்துக்கொண்டுபோனது.

மாநகராளும் மகாராசன்மாளிசென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
அமுதுன்னுமண்டபத்தில் ஆணழகன்போய்நுழை

த்தான், செம்பொன்மூக்கால் திருத்தி செம்பொன்தனி லைவிட்டார், புல்மூக்காக்கள் திருத்தி பொன்னூற்றுநிக் லைவிட்டார், இட்டதொரு ஆசனத்தில் ஏறியவர்வீற்றி ருந்தார், அங்குமொருநாதி அறிவுடையான்சொல்லுகி றான், பாணாசக்கில் ணிக்கிளை வைத்தாரமுகாக

திரிபோதிரன்-32-கிண்ணியில் பொசிப்பது.

மூப்பத்திரண்டிகிண்ணி முடிபல்லார்கிட்டேவைத்தான்
அமுதுபடைத்தார்கள் ஆனைக்குதாதியர்கள்
பத்துவகைக்கறியும் பாலடிசல்போசனமும்
மற்றுமவகைக்கறியும் வெண்ணலிதபோசனமும்
அத்தனையுங்கொண்டு அளித்தார்கள்தாதியர்கள்
போசனமும்வைத்து புத்துருக்குநெய்சொரிந்து
காராவில்நெய்சொரிந்து கட்டித்தயிர்வார்த்தார்
தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரப்பெருமான்
அமுதுபொசித்திருந்தார் அழகானராசாவும்
அந்தவொருவேளையிலே வந்தானேதச்சனுந்தான்
மைத்தனைத்தானிகேக்கி வந்துபுகுந்தானே
குழந்தையைத்தாழவிட்டான் கொற்றப்போர்வீரியனும்
தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரபெருமான்
அமுதுண்ணுங்கிண்ணியிலே ஆலேசவதிசயங்கள்
ஒருபிடிஅமுதெடுத்தால் மறுபிடிவெள்ளைப்புழுவாம்
மற்றுமொருகிண்ணியிலே அள்ளிப்பொசிப்பார்கள்
மூப்பத்திரண்டுகிண்ணி முழுதும்புழுவாகும் [ம்
அந்தப்புழுக்களெல்லாங் கிண்ணியிலேபேய்ந்திருக்கு

திரிபோதிரன் கலத்துப்புழுவை நீக்கின
குழந்தையாகிய கர்னனை
ஸ்ரீகாங்கொண்டது.

அப்போதுகுழந்தையது அங்கேவிளையாடி
தன்னுடையகைய தவழ்ந்துவிளையாடி
கிண்ணியருகில்வந்து மெள்ளவேகைதுவைத்தார்
கைதுவைத்தவேளையிலே கலத்துப்புழுவெல்லாம்
கலத்துப்புழுக்களெல்லாம் கண்டானே திரிபோதிரன்
புழுக்களுமற்றப் போசனங்களைச்சகந்தே

மற்றுமிலச்சின்னணிகளை வைத்தாரெதிராக
அந்தச்சின்னணிகளை அள்ளிற்று அக்குழந்தை
முட்டாகமிலச்சின்னணி மூடிமன்னர்கையைவைக்க
புழுக்கமுடாரி போசனக்களாச்சு மங்கே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து

திரியோதிரன் சந்தோஷிப்பது.

பூரித்திருதோளும் பொன்னுபரணமின்ன
மெய்கண்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
பத்தினைவாரி மடிமேலேகொண்டணைத்து
மைந்தனைத்தானெடுத்துக் கண்ணிலேயொத்திக்கொ
ண்டான், உச்சிமோந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கத்தேடவிப் பவளவாய்முத்தமிட்டு
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேவைத்திருந்து
பிள்ளைமுகம்பார்த்துப் பூரித்தான் திரியோதிரன்
தச்சன்முகம்நோக்கி தார்வேந்தனேது சொல்வான்
அப்பாவேசிற்பாச்சாரி அடியேனொருவார்த்தை
எந்தன்மனதுக் கிசைந்தாப்போல்வாக்கருளும்
சிந்தையிலெண்ணி கேட்டதற்குவாக்கருளும்
சீராகக்கொண்டுவந்து கட்டில்குழந்தைவைத்து
திரவுகோல்தானெடுத்து மைந்தனைத்தானிறுத்தி
குழந்தையளவுக்கு கொடுக்கிறேனிரத்தினங்கள்
பிள்ளையளவுக்குப் போடுகிறேனிரத்தினங்கள்

திரியோதினன் தச்சனுக்கு குழந்தையிடைக்குப் பொன்கொடுத்தது.

குறுக்கொன்றும்பேசாமல் குழந்தையையீந்துவிடும்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மைந்தனையீந்துவிடும்
என்றுமவனுரைக்க வது சொல்வான்தச்சனவன்
மன்னவனேகேட்டதற்கு மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
ஆரம்மனைபார்கேட்பதற்கு அஞ்சிபயந்தவனும்
செங்கோல்முறைமைக்குமுன் சங்கிதமேறுதென்றான்
சித்தத்துக்கேத்தபடி செய்தருளிக்கொள்ளுமென்றான்
உந்தன்மனதின்படி உகந்தருளிக்கொள்ளுமென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுச் சரீரங்கள்பூரித்து

இடைக்கிடைரத்தினங்கள் யெடுத்துநிறுத்தினார்கள்
குழந்தையிடைகண்டு கொட்டினார்ரத்தினங்கள்
மைந்தனிடைகண்டு வாரியெடுத்தார்கள்

பிராமணரையழைத்து நாமகரணஞ்சூட்டினது.

வேதப்பிராமணர் வேதியரைத்தானழைத்து
சாஸ்திரங்கள்தான்பார்த்து சாதகங்கள்தானெழுதி
நாளதுகேட்டு நடுநாள்முகூர்த்தமிட்டு
நாமமுடியானுக்கு நாமகரணம்பண்ணிவைத்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணனென்றுபெயருமிட்டு
கலத்துப்புழுநீக்கின கர்ணனென்றுபெயருமிட்டு
மூன்றும்வயதிலே முத்துமுடிதரித்து
நாலாம்வயதினிலே நாடாளச்சொப்பனிட்டு
ஐந்தாம்வயதிலே ஆணழகர்கர்ணருக்கு
இராச்சியமுறைமைகளை நன்றாய்தெரியவைத்து
ஏழாம்வயதிலே இளையபட்டங்கட்டிவைத்து

காசிநாட்டை கர்ணருக்குப் பட்டஞ்சமர்ப்பித்தது.

போதேவருந்தடங்கும் பொன்னுருவிநாயகியை
மாலைமுடியாற்கு மணமுகூர்த்தம்பண்ணிவைத்து
அன்றுமுதலின்றளவும் ஆண்டிருந்தராச்சியத்தை
மனதுகுறைவில்லாமல் வையகத்தையாண்டிருந்தார்
ஏதுகுறையில்லாமல் இனியரசையாண்டிருந்தார்
இழிகுலத்தான்மாளிகையில் யிருந்தபடியாலே
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லி எங்குமேபேராச்சு
காசிவளநாடாளுங் கர்ணர்பெருமாளும்
ஐவர்க்குமூத்ததொரு ஆனந்தவாழ்மார்பன் [ம்
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்தகுலக்கொழுந்துயிவர்காணு
உனக்குப்பெரியதந்தை என்றுரேஉத்தமனார்

புனந்திரன் கர்ணனைக்காணுகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருக்கெதிரேவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி

கொண்டுவந்த பூமலரை குபுகுபென்று தான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கி தெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்து தெண்டனிட்டார்
தந்தையார்சீர்பாதம் வணங்கினான் தார்வேந்தன்
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து

கர்ணர் புலந்திரனை வாழ்த்துகிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிறப்பீர் நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
நற்பதித்த தூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்த தூண்போல விளங்க அரசாள்வீர்
வண்ணைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவீர்
சினத்தார்கள்பூமுடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்தார்கள்பூமுடியை பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
மாத்தான்படைநடுவில் மன்னர்களைவென்றிடுவீர்
மதுரைப்பதியான மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமான ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டு புத்திரனைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைகள்பதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோலவேரூடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மாரோடேகொண்டணைத்து
காளைமுகம்நோக்கி கட்டழகரேதுசொல்வார்

மறுபடியும் கர்ணனுரைப்பது.

தர்மாவலுவெழுந்தீர் தம்பிமார்தோளெழுந்தீர்
வீமர்வலுவெழுந்தீர் விசையனார்தோளெழுந்தீர்
ஒப்பிவிட்டவாளை உறையுருவிவிட்டாற்போல்
தப்பிவிட்டீர்நீருமிப்போ தம்பிபுலந்திரரே

வாயாரவாழ்த்தி மனதைப்பெரிதுபண்ணி
ஐயாபுனந்திரரே ஆணழகா நீர்கேளும்
வந்தவகையறியேன் மன்னுபுனந்திரரே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்சபையில்
நாமமுடியான் தைலாட்டானங்கிருப்பான்
அவரைநீகண்டாலே ஆசாரம்பண்ணுமென்றார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமாள்
அம்பலத்துவாசலிலே ஆசனங்கள்சொப்பனிட்டு
நீவந்தவிசேஷ மதுவறிந்துமன்னவனும்
ஆழக்குழிதோண்டி அமைத்தான்படுகுழிகள்
ஈட்டிதடிமன்னவர்கள் எழுநூறுகோடியுண்டு
கத்திபிடிமன்னவர்கள் கஸ்தியர்கோடியுண்டு
வாள்கத்திசூலாயுதம் வளவுதடிசக்கரங்கள்
இத்தனையுங்கோடியுண்டு அமைத்தான்படுகுழியில்

மறுபடியும் கர்ணர் புத்திகூறுவது.

படுகுழிக்குமேலாக பச்சைத்துகில்விரித்து
பூவாலேஆதினங்கள் போட்டார்கள்புனந்திரற்கு
ஆணழகனம்பலத்தில் ஆசனஞ்சென்றேறாதே
தட்டோடேவெற்றிலையும் சாதிக்காய்லவங்கங்களும்
கொத்தோடேபழக்குலையும் குடுமியுள்ளதேங்காயும்
மல்லிகைப்பூமாலைகளும் மார்நிறைந்தசரவடமும்
கச்சாயவர்க்கமெல்லாங் கட்டழகன்தானெடுத்து
உன்னையெதிர்காண வருவார்காணுத்தமனே
மன்னவன்கையாலே மாலைதரித்தாலே
மாலைதரித்தாலே மைந்தர்புனந்திரரே
கச்சாயந்தின்னாதே கட்டழகர்வீரியனே
இத்தனையுஞ்சொல்லி யிருந்தாரேகர்ணரப்போ
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு
அப்படிக்கேநல்லதென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்
டான்,தெண்டனிட்டமைந்தனைக்கண்டுமந்தகர்ணருமே
ஏற்குமோஏற்குமோ யிழிகுலத்தானவற்கு
ஏற்குமோயெந்தனுக்கு உந்தனிடகும்பிடுதான்
ஐயாபுனந்திரரே ஆகாதிதென்றுரைத்து
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வானித்திரனும்
அந்தவன்னேரம் அதிசயமாய்நீருரைத்தீர்

புனந்திரர் கர்னனுக்குச்சொல்வது.

ஐவருக்குமூத்தவர் நீர் அப்படிச்சொல்லலாமோ
என்றபலெனுரைத்து யிந்திரராசாவும்
சிவசிவாவென்று இருச்செவியில் கையைவைத்து
அரகராவென்று அமர்த்தி அலேதாரன்
ஐயா நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையா நீர்கேளும் யின்னமொருவார்த்தை
பூபாரிடராச்சியத்தை யாருநெங்காணுத்தபனே
மனைபெருப்பட்டணத்தை யாருமென்றூர்மன்னவ
னும், ஆளவந்தஇந்திரனார் நாற்றிருவைப்பூமுடியை
மாயனருளாலே மன்னவனே நானளிப்பேன்
கொக்கபருளாலே அறுப்பேனொருகணத்தில்
அவர்கள்குடிவேரறுத்து அரசாளவைப்பேன்யான்
அத்திபுரத்தை அரசாளுமையாவே
ஐவரும் நீரும் அரசாண்டிருந்தாக்கால்
தர்மரும்வீமரும் தார்வேந்தர்ச்சுனரும்
நகுலசகாதேவ ராசாக்களைந்துபேரும்
உமக்குக்கைகட்டிமெய்யுரைத்துக் கட்டபுகர்தாமிருப்பார்
அடிசேர்முடிசாய்ப்பார் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
அப்படிக்கேநீரிருந்து ஆளுமென்றுன்ராச்சியத்தை
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணனதுகேட்டு
மைத்துனர்முகம்நோக்கி மறுவார்த்தையேதுசொல்வார்

கர்னர் புனந்திரக்கு உரைப்பது.

தூயபுனந்திரரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
தேசதனையாளுந் திரியோதிராசன்
என்னைவளர்த்த அருமைகளும் வைத்திருந்தநேர்த்திக
ளும், பின்னையருமைகளும் பேரிட்டநேர்த்திகளும்
எனக்காகப்பட்ட தவம் எத்தனையோகோடியுண்டு
நான்-வேட்டைக்குப்போனாலே வேல்பொருதுங்கண்
ணுலும், மாளிவந்துசேருமட்டும் மண்டபஞ்செல்லா
னுகாண், எனக்காகப்பட்ட தவம் எத்தனையோகோடியு
ண்டு, எழுதமுடியாது யேட்டிலடங்காது
போதேவருந்தடங்கும் பொன்னுருவி நாயகிக்கு
மாலேதரிப்பதற்கு மன்னர்கள்தானறிய
அன்பத்தாறுதேசத்துக்கு அறைந்தார்பறையோசை

மண்டலத்துராசாக்கள் வந்தார்கள்பந்தலுக்கு
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
என்னைவரவழைத்து யெனக்குமிகவலங்கரித்து
என்னையழைத்து நடந்தார்காண்பந்தலுக்கு

இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி கர்ணனையிகழ்ந்தது.

ஆசாரிப்பிள்ளையென்று ஆனைவோருமாகாதென்றார்
தச்சனிடபிள்ளையென்று தள்ளிவிட்டாரென்னையவர்
அப்போதிரியோதிரன் அரசாளும்ராசமன்னன்
சிம்மாசனமேறித் தேன்மொழியான்வீற்றிருந்தான்
என்னையவர்தள்ளிவிட்ட சேதியவனறிந்து
மண்டலத்தார்தானறிய மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்தசபைநடுவே
தேசத்துராசாக்கள் யிருக்கும்சபைநடுவே
போதேவருந்தடங்கள் பொன்னுருவியுன்னுச்சி
மாதரிளங்கொடியாள் மாலைசுழற்றிவந்தாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
மாலையிடுங்களென்று மாயவனைத்தானழைத்தான்
மாயர்பெருமாளும் மாயமாய்வந்துவிட்டார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வந்தது.

கெருடன்வடிவெடுத்து கெற்சனையிட்டுமல்லோ
மாதினிடகைமாலை பறித்தாரேமாயவரும்
மாலையிவர்பறித்த சேதியவனறிந்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமாள்
கணையாழியோதிரத்தைக் கழட்டிவிட்டார்பூமியிலே
என்னைக்குனிந்து யெடுமென்றார்மோதிரத்தை
குனிந்துஎடுக்கையிலே கோபாலர்மைத்துனரும்
மாலைநழுகவிட்டார் வந்துவிழுந்ததுகாண்
எந்தனிடகழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
அங்கிருக்கும்ராசாக்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
இழிகுலத்தான்தன்கழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
தட்டிநகைத்துமல்லோ தார்வேந்தர்போய்நடந்தார்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகர்போய்நடந்தார்
போதவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமே
ஐம்பதுபேரையன்மார் ஆச்சிமாரைம்பதுபேர்
அத்தனைபேர்களும் அனைவோருமேதுசெய்தார்

பொன்னுருவி தாய்தகப்பன்மார் புறக்கடையாலோடுகிறது.

அடிசில்சமைத்திருக்க அத்தனையுந்தானெடுத்து
மண்ணைவெட்டித்தான்புதைத்து மன்னவர்களோடலுற்
றார், புறைக்கடைவீதியிலே போய்நடந்தார்மன்னவர்க
ள், அன்றுமுதலின்றளவும் அவர்கள்வரவுமில்லை
தேசந்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
போதவருத்தங்கும் பொன்னுருநாயகிக்கு
தாயன்மார்சீர்போல நடத்தினழகன்
ஈதுகுறையில்லாமல் யின்றளவுந்தான்பட்டான்
எனக்காகப்பட்டதவம் எத்தனையோகோடியுண்டு
மனமாறப்பட்டதவம் மன்னவனேகோடியுண்டு
மற்றுமொருநாளில் மன்னவரேயெந்தனுக்கு
காய்ச்சலடிக்கிறதும் கண்ணைச்சொருகிறதும்
விக்கலெடுக்கிறதும் வில்லாட்டம்வாடுறதும்
எட்டுநாளைக்கணமா யிருந்தேன்படுக்கையிலே
பத்தியங்களுண்டு படுக்கவேயாகாதென்று
பெண்ணமயிர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்நாயகியை
திரியோதிரன்பஞ்சணைமேல் தாமிருவர்வீற்றிருந்து
சொக்கட்டான்சூது சதுரங்கமாடினேன்காண்
திரியோதிரன்தேவி தோற்றாள்பெருந்திருவாள்
மாலைமுடியானும் மறவுக்குப்போகவென்று
எழுந்துநடக்கையிலே எத்திலங்குபூமுடியாள்
அவள்முந்தாணிபற்றி யிழுத்தேன்காண்மன்னவனே
துகிலாடைபற்றி யிழுத்துமிருக்கையிலே
முத்தாலேகோர்த்த துகிலாடையத்தனையும்
பற்றியிழுக்கையிலே பலபலென்றுதான்விழுந்து
கோர்த்தநூலற்று குலைந்ததுமுத்துகள்தான்
நிர்வாணமாகுதேனா நித்திலங்குபூமுடியாள்
மானங்குலைந்து மறைவாகவோடுகையில்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
மாலைமுடியானும் வனவேட்டையாடியல்லோ
மான்வேட்டையாடியல்லோ வந்தாரரண்மனைக்கு
அங்கேநடந்த அதிசயமுள்ளதெல்லாம்
சொக்கட்டான்சூது சதுரங்கமாடினதும்

கோத்தமுத்தாவடங்கள் குவிந்துகிடக்கிறதும்
ஆடைகளைந்துபயல் அம்பலமானதுவும்
மாலைமுடியாள் மறவாய்ப்பிணங்கினதும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆணலழகுமன்னன்
அங்கிருக்குந்தாதிமார்கள் அநேகம்பேரேதுசொல்வார்

தாதிகள் சொல்வது.

இன்றுமேகர்ணர் மாந்திடுவாரென்பார்கள்
செத்தான்கர்ணனென்று சொல்வார்களனேகம்பேர்
மாண்டான்கர்ணனென்று மண்டலத்தார்சொல்லிடுவார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
தன்மேலிருந்த துகிலாடை தான்களைந்து
மாலைகுழலாட்கு மங்கையர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
பெற்றதொருபுத்திரனோ பிள்ளைகளோபோயொளித்தாய்
வாருங்காண்மங்கையரே என்றுமனந்தேற்றி
மாலைக்குழலாளை மடிமேலேகொண்டணைத்து
எந்தன்முகம்நோக்கி எனக்கிதவுதான்கொடுத்தார்
அந்தசகாயம் அதுதான்மறப்பேனோ
எனக்காகப்பட்டதுவும் எத்தனையோகோடியுண்டு
படவேணும்படவேணும் பார்த்தன்கையம்பாலே
இன்னம்படவேணும் எழில்விசையனம்பாலே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனற்கு
செஞ்சோற்றுக்கடன்கழிக்க வேணுங்காணிந்திரரே
என்றுமவருரைத்துயெழுந்தார்கர்ணராசர்
போகவிடைதாருமென்று போர்கருணர்தான்கேட்க
கைதொழுதுயிந்திரனார் கட்டழகரேதுசொல்வார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொன்னடிக்குதெண்டன்
னிட்டார், விடைபெற்றுத்தானெழுந்தார் வேந்தர்கர்ண
ராசன், கர்ணரவர்போனபின்பு கட்டழகனிந்திரனும்

புலந்திரன் போவது.

மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னன்படையுயர்ந்தான்
மற்றோர்படிகடந்து மன்னவன்போகலுற்றான்
காசிவளநாடாளுங் கர்ணர்பெருமானும்
அம்பலஞ்சென்றேறி யானைநகவாழ்மார்பன்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்
வந்துமிவர்வீற்றிருந்தார் மன்னர்கர்ணரங்கே

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரராசருக்கு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவரோதுசொல்வார்

காணர் திரியனுக்குச்சொல்வது.

மதுரைப்பதியாளுமவ ழ்பாண்டி நாட்டானும்
தம்பிபரிகொடுத்து வந்தானே தார்வேந்தன்
எதிரேபோய்க் காணுமெவரும் எத்திலங்குபூமுடியான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
சாயம்பூயலருங் கனம்பெறவே தானெடுத்து
கட்டோடே வெற்றிலையுஞ் சாதிக்காயேலங்களும்
கொத்தோடே பழுவனையும் கொற்றவனர் தானெடுத்து
ஆனைத்தலை யெழுப்பித்தாணழகன்
பண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூசல்லடமாம்
ஆக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு அத்திப்பூசல்லடமாம்
கட்டிவரித் துகட்டி தாமரைப்பூசுவகுவிட்டு
அத்தண்டவீரருடன் வாரானே திரியோதிரன்
அம்பலத்து வாசல்விட்டு வாரானே ஆணழகன்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரன் முனனே வந்து
ஐவர்வரவுகண்டு ஆணழகனிந்திரனும்

புனந்திரன் பானையின்மேலிருந்து வினவுகிறது.

ஆனையின்மேல்தானே யிருந்தபடியாக
வாளெடுத்து முன்னே வைத்து வணங்கினன் மன்னவ
னும், தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
சரியானையேலிருந்து தார்வேந்தனே துசொல்வான்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் பவளம்போறகண்சிவந்து
குன்றுபோற்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெத்திப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலந்தை யெட்டிவருவதுபோல்
அக்கினிமண்டலத்தை அடித்துச்சுவாலயமாய்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரைத்தான்பார்த்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனே துசொல்வான்

திரியோதிரன் சொல்வது.

ஐவர்கள்பெற்றெடுத்த ஆணழகவீரியரே
காளையர்கள்பெற்றெடுத்த கட்டழகனிந்திரரே

அழகியசீர்கொம்பனையா ளல்லித்திருமகனே
யானைவிட்டுக்கிழிறங்கி யடிபணிந்தாலாகாதோ.
குதிரைவிட்டுக்கீழிறங்கி கும்பிட்டாலாகாதோ
வாளெடுத்துக்கீழிறங்கி வணங்கினலாகாதோ
ஐவரிடவம்மிஷத்துக் காகாதோமன்னவனே
குருகுலத்தார்வங்கிஷத்துக் கொவ்வாதோமன்னவனே
என்றுமவருரைத்து ஏதுசொல்வார் திரியோதிரன்
கொண்டுவந்தகச்சாயங் கொற்றவர்க்குமுன்னேவைத்து
தான்கொண்டுவந்ததெல்லாந் தார்வேந்தர்முன்னேவை
த்து,இந்திரர்முகநோக்கி ஏதுசொல்வார் திரியோதிரன்

மறுபடியும் திரியோதிரன் சொல்வது.

தம்பிவலுவிழந்தீர் தம்பிமார்சீரழிந்தீர்
வீமர்வலுவிழந்தீர் விசையனார்சீரழிந்தீர்
ஒப்பிட்டவாளை யுறையுருவிவிட்டாற்போல்
தப்பிவிட்டீர் நீருமிப்போ தம்பிதனஞ்செயரே
ஆளப்பிறந்த அபிமர்முடியிழந்தீர்
அத்தாலுந்தீராத அரவான்முடியிழந்தீர்
தாமமுடியான் கடோற்கஜன்முடியிழந்தீர்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் அப்பாலேஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடும் தேவனேதேறிவிடும்
கச்சாயங்கொண்டுவந்தேன் காலைபொசியுமென்றான்
பலகாரங்கொண்டுவந்தேன் பாலகனேபுசியுமென்றான்
உண்டுபசியாறும் உத்தமனார்வீரியரே
தின்றுபசியாறும் காளையிடபுத்திரனே
இந்தாருமென்று யெடுத்துமவன்கைநீட்டி

புனந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திருமேதுசொல்வார்
தம்பியைநான்கொடுத்து தற்சோர்ந்து நிற்கையிலே
உடற்பிறப்பைநான்தோற்று உயிர்சோர்ந்து நிற்கையிலே
ஒருவர்கள் தன்மனையில்உண்ணேனென்றான்பாலமிர்தம்
சூதர்கள் தீராதே தின்னேன்காண் பாலமிர்தம்
மாலைதரிப்பதில்லை மன்னர்பெருமாளே
தக்கோலந்தின்பதில்லை தனஞ்செயரேயென்றுரைத்தா
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு [ன்
மகுடமுடியசைக்கி மர்மமுரையாமல்

அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகன்வந்தாலே
மண்டையுடைத்திடுவேன் வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
பொய்யாசனமிடுவோம் பொற்கைவளர்பாண்டியற்கு
அத்தாலுஞ்சாகாமல் தப்பிப்பிழைத்தாரே
தப்பிப்பிழைத்தாரே தார்வேந்தர்பூமுடியை
எந்தவிதமாலும் யிறக்கவழிதேடிடுவோம்
என்றுமனதிலெண்ணி யேகிநடக்கலுற்றான்

திரியோதிரன் சிம்மாசனம் வந்துவிட்டது.

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்திரும்பி
அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகன்வந்துநின்று
எந்நாளுங்கொண்டவனும் ஏறினான்சிம்மாசனம்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
புத்திரனைக்காண நடந்தீரோபுண்ணியரே
மைந்தனைக்கண்டு புகழ்ந்துவரவாடினதும்
அத்தனையுஞ்சொல்லுமென்றார் அங்கிருக்கும்வீரியர்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
போனதுவும்வந்ததுவும் புத்திரனைக்கண்டதுவும்
அங்கேநடந்த விசேடங்களத்தனையும்
சொல்லிக்குதித்தானே துரைகளுக்குமுன்பாக
அத்தனைபேரும் அனைவோருந்தான்கேட்டு
நல்லதென்றுவீற்றிருந்தார் நாமமுடியார்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
சாமத்துரோகி சகுனியைத்தானழைத்து

திரியோதிரன் சகுனிக்கெடுத்துரைப்பது.

அம்மான்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
வையைவளநாட்டான் வாரணகொலுவுக்கு
வளநாடான்புத்திரனும் வாரான்கொலுக்காண
கொம்பனையாள்புத்திரனை கொல்லவகைதேடும்
மாயன்மருமகனை மாளவழிதேடுமென்றான்
சாமத்துரோகி சகுனியவன்கேட்டு
மருமகன்முகம்நோக்கி மன்னவனேதுசொல்வான்
வளநாடிப்புத்திரனைக் கொல்லவேவேணுமென்றான்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனை யழகுபுலந்திரனை
அவனையேகொல்லுதற்கு அனேகம்பேர்வேணுமோ
ஆனந்தமார்பனுக்கு அநேகம்பேர்வேணுமோ

பொய்யா தினமிருக்கான் பொய்கைவள நாடனுக்கு
ஆதினஞ்சென்றேறினால் அதிலேயழிந்திடுவான்
உள்ளிருக்குமன்னவர்கள் செலவையெரித்திடுவார்
செத்துமடிந்திடுவான் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவான்
மாண்டுமடிந்திடுவான் வைகுண்டஞ்சேர்ந்திடுவான்
என்றுமவருரைக்க யெழில்காகந்தான்கேட்டு
அங்கிருக்குந்தூதுவரை யானைமுகன் தானழைத்து

தூதுவர்கள் குழிவெட்டி ஆயுதமார்க்கமாயிரங்கி மருந்துகள் புதைப்பது.

ஆழக்குழிதோண்டி மலையுமென்றன்மன்னவரை
பாதாளலோகமட்டும் படுகுழிவெட்டுகிறான்
ஆழக்குழிதோண்டி ஆச்சதென்றுகொண்டு விட்டார்
வண்ணலட்சமன்னர்களை விட்டானதில் நிரப்பி
ஈட்டித்துப்பாக்கிகளும் ஈயகுண்டுசக்கரமும்
வாங்குநல்ல ஆயுதமும் வளைதடிசக்கரமும்
கத்திதுப்பாக்கிகளும் கல்கிரியர்சேனைகளும்
அத்தனையுங்கொண்டு நிறைத்தார்படுகுழியை
படுகுழிமேலாதினங்கள் சொப்பனிட்டாரிந்திரற்கு
ஆதினங்கள்சோடித்து ஆச்சுதென்றுகொண்டு நிட்டார்
நாகக்கொடிவேந்தன் கேட்டுமனமகிழ்ந்து
நிறைந்தகொலுமுகத்தில் யிருந்தான் துரியோதிரன்
இப்படியாக யிவனிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரராசாவும்

புலந்திரன் தைலாட்டான் மண்டபங்காணுகிறது.

மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னன்படியுயர்ந்தான்
மற்றோர்படிகடந்து வாராளேமன்னவனும்
நின்றால்நிலாவுரைக்கும் நீலக்கால்மண்டபமும்
பார்த்தால்நிலாவுரைக்கும் பவளநல்லகோபுரமும்
முத்தாலேகால்நிறுத்தி முழுதிலுஞ்சொப்பனிட்டு
பளிங்குமாமண்டபங்கள் பவளத்தால்சொப்பனிட்டு
எங்கும்நிலாவெளிச்சம் யெத்திசையும்நீர்தெளிக்கும்
கண்கொள்ளாசேர்வையுடன் யிருக்குமாமண்டபத்தான்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திருந்தான்பார்த்து
ஆருது ஆருது என்றுனவேதான்
அங்கிருக்குமன்னர் அவைய துரைகளெல்லாம்

தானைத்தேர்த்தானை தைலாட்டான்பண்டபங்கள்
என்றுமவருரைக்க யிந்திரருந்தான்கேட்டு

புனந்திரன் தைலாட்டானைத்தொழுகிறது.

ஆனைவிட்டிறங்கி யானந்தவாய்ப்பார்ப்பன்
பூவும்பழமுமலரும் பொன்னுருகு அட்சதையும்
பொன்னிருஞ்செப்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
தாமதேடியவனை தைலாட்டான்முன்னேவந்து
பன்னீரால் காலலம்பி பட்டாலடி துவட்டி
கொண்டுவைத்தபூமாலையை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலேவலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்காலேவலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டமன்னவனை கண்டுமேதைலாட்டான்
நீ-ஆர்காணும்மன்னவனே அறியவுரையுமென்றான்
கண்ணில்லாபெத்தனுக்கு காணவுரையுமென்றான்

பொன்னுமலைநாடான் சொல்லுவது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுமேதுசொல்வார்
மதுரையதாகாம் வாழ்மதுரைமூக்காடும்
பொய்யையதாகாம் பூமதுரைமூக்காடும்
அஞ்சுத்தாளுக்கும் ஆண்டிருந்தார்பாண்டியர்கள்
மைந்தர்கள்இல்லாதே மனமேற்றவமிருந்தார்
மன்னார்கோவிலென்று மலரிலைதரித்தாள்
ஏழுபிராயத்திலே யெதிர்க்கவைத்தநீண்முலை
நின்முலைக்கொண்டு நீலிபட்டமாண்டவள்காண்
மன்னர்விசையன் மடனூர்ந்தமாதேவி
காளைவிசையன் கட்டழகன்மாதேவி
மதுரைப்பதியாளும் வையைவளநாட்டான்
வையைவளநாட்டான் வளநாடியல்லியரும்
அல்லியின்பெற்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனர்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடபுத்திரனர்
என்றுமவனுரைக்க விழியில்லாதான்கேட்டு

தைலட்டானுரைப்பது.

ஐயாபுனந்திரரே அழகுள்ளகண்மணியே
ஐவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும் அழகுள்ளகண்மணியே
எங்கள்குலம்விளங்க வந்துதித்தரத்தினமே
ஐயாவருக அழகுள்ளகண்மணியே

என்றுமவருரைக்க யிந்திரருந்தான்பார்த்து
பாட்டான் திருவடியை பணிந்தானே பாண்டியனும்
காண்கிறேனென்றுசொல்லி கால்மேல்முடிசாய்த்தான்
கண்ணில்லை தான்பார்த்து கடுகெனவேவாழ்த்தலுற்றா
ன், வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
திற்பீர் நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போலே விளங்கஅரசாள்வீர்
என்னைப்பெருவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெருவீர் பெருமான்பதம்பெறுவீர்
போருக்குபோய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவீர்
சினத்தார்கள்பூமுடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்தார்கள்பூமுடியை பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
மாத்தான்படை நடுவில் மன்னர்களைவென்றிடுவீர்
அத்திபுரமாள ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல் சுற்றம் மூசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனமாரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாயாரவாழ்த்தியபின் விழியில்லாதான்பார்த்து
எங்கிருந்தாயிந்திரரே யென்றுமவன்வாரானே
அங்குமொருதூணை யடைவாகக்காண்பித்து
மற்றுமொருதூணில் மறைந்தாரோயிந்திரரும்

கருடன் தூணைகட்டி நெறித்தது.

கண்ணில்லான்தானெழுந்து காவலனுந்தான்பார்த்து
புலந்திரனைக்கட்டி யணைப்பதுபோல்புண்ணியனும்
தூணைகட்டிதான்பிடித்தார் துன்னிலங்கண்ணனும்
அப்பாமகனேயென்று யணைத்தானேகற்றூணை
அணைத்துப்பிடித்து அழுத்திநெரித்தாலே
இவன்-கட்டநெரித்ததினால் கற்றூணுநெரிந்தது
சேர்த்துப்பிடித்ததி லற்றதுகற்றூணு
கற்றூணுமிற்று கலங்கிறதுமண்டபங்கள்
நாடுகலங்கி நகருகள்தத்தளிக்க
பூமிகலங்கிப் புழுதிமறக்கிறது
அண்டரண்டத்தானதிர ஆகாயமிற்றுவிழ

கண்டகண்டமன்னரெல்லாம் கைகள்நடுங்கலுற்ருர்
தாதைக்குத்தாதை தலையாட்டானேதுசொல்வான்
பாட்டன்முகம்நோக்கி பாண்டியனுமேதுசொல்வான்
என்னையா நீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
ஆணழகர்பஞ்சவரை ஐவரையுந்தானழைத்து
வெற்றிமதயானை விருக்குளண்ணையிட்டு
முழுகுங்குளந்தனிலே முழுதுமேவாசிநட்டு
குளிக்குந்துறைகளிலே கொண்டமட்டும்நட்டீரே
அத்தானுந்தப்பிப் பிழைத்தார்களாணழகர்
மாயனிட்டபுண்ணியத்தால் மன்னர்பிழைத்தார்கள்
அன்னமிட்டழைத்து அன்னத்தில்நஞ்சையிட்டீர்
மதகரியான்வீமாசன் வாரியல்லோவுண்டானே
உண்டுமடித்தானே உத்தமனார்வீரியனும்
மாயவொருசந்நியாசி வேஷமெடுத்துமல்லோ [ட
மருந்துப்பையைதோளில்வைத்து மன்னவரையெழுப்பிவி
அத்தானுந்தப்பி பிழைத்தார்களாணழகர்
மாயனிட்டபுண்ணியத்தால் மன்னர்பிழைத்தார்கள்
ஆயரிட்டபுண்ணியத்தால் ஐவர்பிழைத்தார்கள்
ஐவரையுந்தானழைத்து அம்பலங்களேற்றிவைத்து
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழக்கமண்பறித்து
மாதைத்துகிலுரிந்து மன்னவரைக்காடோட்டி
கோதைத்துகிலுரிந்து கொற்றவரைக்காடோட்டி
பருக்கல்உறுத்த தினிவந்தலேமோத
ஒடும்பருக்கை உள்ளங்கால்தானுறுத்த
கவிழ்ந்தமரத்தடியில் கண்பள்ளிகொண்டிருந்தார்
ஐவருயிர்பிழைக்கப் புண்ணியரேமன்னவரே
பஞ்சவர்கள்மாள நினைந்தீர்கள்பாவிகளே
அப்படிக்குயென்னை நெறிக்கநினைந்திரே
நீ-கண்ணில்லாரானதினுல் கலியுகத்தில்வாசம்பண்ணீர்
விழியில்லாராகையினுல் யிருந்திரோவின்னுலகில்

மறுபடியும் புனத்திரன் சொல்வது.

உந்தனதுபுத்திரர்கள் நூற்றொருவரல்லாது
நூற்றொருவரல்லாது வேற்றொருவராகாதோ
மன்னவர்களல்லாமல் மற்றொருவராகாதோ
எல்லவரையுங்கொன்று ஆளணுமோராச்சியத்தை

என்றுமவனுரைத்து யெழுந்திருந்தானிந்திரனும்
படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
ருக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்கையைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டி கழுத்தானையேறினான்
அம்மானுக்காரும் அழகானையேறினார்
மாமாவுக்காரும் மதயானையேறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
மற்றோர்படிகடந்து வாறானேமன்னவனும்

புனந்திரன் திரியோதிரன் சிம்மாதனம் வருவது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்
அம்பலத்துச்சேர்வைகளும் அழகுள்ளமன்னர்களும்
அம்பலத்துவாசலிலே யனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனும்
செண்டாடுமன்னன் திரியோதிரனழகும்
நாலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்ராஜர்களும்
பாட்டனார்வீஷ்டுமரும் பாரறிய துரோணரும்
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ் சீருள்ளகாங்கையனும்
சாஞ்சிநாடாளுங் கர்ணசிகாமணியும்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையான்வீரியனும்
அம்மான்சகுனி யவன்தோழனவனும்
ஈட்டிப்பிடிமன்னர் யிருபுறமுஞ்சூழ்ந்து நிற்க
கத்திபிடிமன்னர்கள் கவ்கிரியர்சூழ்ந்து நிற்க
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னரங்கிருக்க
இரத்தினமுடிதரித்த ராசாக்களங்கிருந்தார்
மகுடமுடிதரித்த மந்திரிகளங்கிருந்தார்
இவரைச்சுற்றிசூழ்ந்திருப்பார் உக்ரகோடிசேனைகளும்
வெளிபுறந்தில்வீற்றிருப்பார் அனேகங்கோடிமன்னவ
ர்கள், அந்தசமையத்தில் அழகுபுனந்திரனார் [தான்
வந்துவெள்ளம்சேனையுடன் வந்துமெள்ளவுள் நுழைந்

புனந்திரன் திரியோதிரன்சபையில்வந்தது.

ஆனைவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
வாளுருவிகைபிடித்து வல்லயத்தைதோளிலிட்டு
கத்தியுருவி நடந்தானேகட்டழகன்
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமுள் நுழைந்தார்
நிறைந்தகொலுநடுவே நித்திலங்குபூமுடியான்

வந்துமங்கிநின்றாரே மைந்தர்புனந்திரரும்
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரையரெல்லாம்
எழுந்துவந்துகைகொடுத்தா ரிந்திரரானவற்கு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
கோனுதமாதவத்துக் குருக்களுக்குமுன்னேவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்துபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
நாக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னன் திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
சோனுதமாதவத்துக் குருக்களவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்துமவர் மார்போடேதானணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பிருத்திருப்பீர்
நீர்பீர் நீலதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
போருக்குப்போவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
அட்சதையும்பூவுமல்லோ அள்ளியவர்கைகொடுத்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
ஒருகையால்வாங்காம லிருகையால்தான்வாங்கி
இருகையால்தான்வாங்கி யிந்திரருந்தான்தரித்தார்
பட்டனூர்வீற்றுமரைப் பாதம்பணியலுற்றார்
அட்சதையும்பூவுமல்லோ அடிவணங்கிதெண்டனிட்
வாயாரவாழ்த்தி மாரோடுறவணைத்து [டார்
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து

உச்சிமுகந் துயின்னே உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கம்தடவிப் பவளவாய்முத்தமிட்டு [ன்டு
லைத்தலைத்தைதானெடுத்துக் கண்ணிலேயொத்திக்கொ
அர்ச்சுனனார்புத்திரனை யாறுலழுதுமன்னவன்
வந்தகருமம் வகையேதுசொல்லுமென்றார்

புனந்திரன்சொல்லல்.

அப்போபுனந்திரரும் ஆனைமுகரோடுசொல்வார்
ஜலவாயரும் ஆழிவசந்தரும்
பேர்பெற்றுடைய பெருமானும்பாண்டவர்கள்
வேந்தர்பெருமானும் வெளிமண்டபத்தில்வந்திருந்து
போரப்பாரப்பா பெரியப்பா தங்களுக்கு
தூதுரைக்கவந்தேனென்று சொல்லியவனுரைத்தான்
பாட்டனார்வீஷ்மரும் கேட்டுமனமகிழ்ந்து
வந்தகருமம் முடிபுக்காண்மன்னவனே
அந்தவுரைகேட்டு ஆனைமுகன்போய்நடந்தான்
மற்றப்பாலிதுரருக்குச் சீரடியைத்தெண்டனிட்டான்
சிலர்போட்டுத்தெண்டனிட்டான் மன்னவனார்சீர்பாதம்

விதுரர்வாழ்த்துவது.

வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
வந்தகருமம் வகையாய்முடியுமென்றான்
அப்படியேநல்லதென்று ஆனைமுகன்போய்நடந்து
காங்கையன்சீர்பாதம் கட்டழகன்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
ஆயிரம்பாண்டியர்களையன்மார் தன்சுகமும்
வனதாடிஅல்லியரும் மாதுசுகமோதான
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனோடேசொல்வார் [டீட
ஆண்டவனார்புண்ணியத்தால் அனைவோருந்தான்சுக
என்றுமவருனைத்து யிருக்கின்றயேனையிலே

திரியோதிரன் கர்ணரைப்பார்த்துரைப்பது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
கர்ணர்முகம்நோக்கி கட்டழகனேதுசொல்வான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுச்சிர்முகமும்
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணரேபுன்முகமும்

இருமுகமும் ஒருமுகமா யிருக்குதேவுந்தனுக்கு
மருமானைக்கொருமானம் மன்னவரேபோனீரே
மாகுசி அல்லியையும் முழுகிக்குளிக்கையிலே
முழுகிக்குளிக்கையிலே முகத்தில்முழித்திரோ
முகத்தில்முழித்தாளோ வயிறதிலடைத்தாளோ
உந்தன்முகம்பார்த்து பெற்றாளோபுத்திரனை
போறத்துமன்னர் புனந்திரனைப்பெற்றாளோ
என்றுமவனுரைத்து யிருந்தான்சபைநடுவே

கர்ணர் திரியோதினனைப்பார்த்து கோபித்தல்.

காந்திரிதாடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
கோபித்துகண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
தெற்றிப்புருவம் நெருப்பயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
தோழன்முகம்பார்த்து சொல்வாரொருவார்த்தை
ஆடம்பலத்தே அரசர்சபைநடுவே
இப்பெரியராச யிருக்கும்சபைநடுவே
இராசாக்கள்முன்பாக நாடாதவார்த்தைசொன்னீர்
மன்னவர்முன்பாக மதியாதவார்த்தைசொன்னீர்
அறியாத்தரணியிலே அடியேனைக்கொண்டுவந்து
தெரியாத்தரணியிலே தேடியெனையெடுத்து
பாலமிர்தந்தாட்டி வளர்த்திரழகாக
நெய்யமிர்தமூட்டி வளர்த்திரழகாக
மூன்றுபிராயத்திலே முத்தமுடிதரித்திர்
நாலுவயதுதனில் நாகக்கணைகொடுத்திர்
அஞ்சுவயதுதனில் அப்பியாசவித்தைபண்ணீர்
ஆறுவயதினிலே ஆனைமேலேற்றிவைத்திர்
எட்டாம்வயதுதனில் எனக்குள்ளவித்தையெல்லாம்
ஒன்பதிலுங்கற்றுக் கொடுத்தீரேஉத்தமரே
பத்தாம்வயதுதனில் பாருலகமாளவந்தீர்
அன்றுமுதலொருநாள் அடாதபழிவந்ததில்லை
என்னைக்கடுமையாய் உரைத்ததில்லைஉத்தமரே
இன்றுபழிபாவம் என்னமோநானறியேன்
என்றுமனஞ்சலித்து யிருந்தாரொருபுறமாய்
மன்னர்மனஞ்சலித்து மர்மமாய்வீற்றிருந்தார்

புனந்திரன் திரிபோதிரன் முன்பாகவந்தது.

பொராஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
மன்னாசபைதாண்டி திரும்பினார்த்தமுகம்
தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரன்முன்னேவந்து
ஆதினத்தைக்காட்டி அதின்பேரில்வீற்றிருந்தான்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணபெருமாளும்
கல்சாடைகாட்டினர் காவலர்பூவிசியரும்
அப்பெரியசாடை யறிந்தத்தயித்திரர்
சிம்மாதனத்தருகே திரும்பிவரிந்திரும்
உற்றுற்றுப்பார்த்தாரே ஒளிபிறந்தகணத்திலே
அப்பெரியஆதினத்தை ஆனைமுகவேலதுசெய்தான்

புனந்திரன் தமக்கிட்டசிம்மாதனத்தை எத்தி யெறிகிறது.

வாளாலேஎத்தி எறிந்தானேவல்லாயன்
கத்தியாலெத்தி எறிந்தானேவல்லாயன்
எத்தியெறிந்தவுடன் கத்திவெளியாச்சு
கத்திவெளியாச்சு கல்லெரியர்வந்துவிட்டார்
சட்டிவெளியாகி விடமன்னர்வந்துவிட்டார்
ஜெட்டிகளுமல்லர்களுஞ் சேரவெளியானார்
அத்தண்டபேரையெல்லாம் ஆனைமுகன்தான்பார்த்து
எத்தனுயிர்வாங்க விருந்தார்குழிதனிலே
வல்லுயிர்வாங்கவென்று வந்திரோமன்னர்களே
உங்களதுபெண்ணை முடியாதுடைத்தமதோ
மன்னவனுரெண்ணை மானாதுமன்னவரே
சுற்றியெரித்திடுவேன் சற்றமனங்கோணாமல்
மெலபதிதனக்கு யிப்போதனுப்பிவிடுவேன்
தமனுரிடபதிக்கு தானேஅனுப்பிடுவேன்
செத்தமடிந்திடுவீர் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவீர்
மாண்டிமடிந்திடுவீர் வைகுண்டஞ்சேர்ந்திடுவீர்
என்றமவருரைத்தா விந்திரராசாவும்

புனந்திரன் சொக்கநாதனைநினைத்துச் சிம்மாசனங் கேட்பது.

சோமசுந்தருடைய சொக்கநாதனைநினைந்து
ஆனைமலையுடைய அம்மனைத்தானினைந்து
வழுவமாளுகிற பெருமாளைத்தானினைந்து

கோனாயெருடைய சொக்கரேயென்குருவே
அன்றொருநாள்வெளியிலே ஆதினைகளைவிட்டு
அல்லிமலர்நாயகியை கார்த்திரகர்த்தாவே
அன்னிமைகாத்ததுபோல் அடியேனைக்காருமையா
மாதாவைக்காத்ததுபோல் மைந்தனைக்காருமையா
மாற்றான்றன்வாசலிலே மண்டபஞ்சென்றேன்காண்
எதிராளிவாசலிலே ஆதினஞ்சென்றேன்காண்
மண்ணைத்துசிலாசனங்கள் வரவனுப்பவேண்டுமையா
என்றுமயிலைத்தொழுதா னித்திராசாவும்
புனந்திரனுந்தோத்தரிக்கப் புண்ணியருந்தாமறிந்து

சொக்கர் அம்மனுக்குரைப்பது.

சொக்கர்மனமகிழ்ந்து தோகையர்க்கேதுசொல்வார்
அம்மன்முகம்நோக்கி ஆதிசிவனேதுசொல்வார்
பொரஞ்சாமன்னா புனந்திராவீரியரும்
ஆதுரைக்கப்போனேனே சுந்தரப்பூமுடியான்
எதிராளிவாசலிலே சென்றேனேபூமுடியான்
ஆதினங்களிலாமல் ஆணழகர் நின்றுவிட்டார்
அல்லைப்பற்கண்சுந்தரியை ஆதினமனுப்புமென்றார்
அங்கயற்கண்ணிகேட்டு அம்மன்மனமகிழ்ந்து
வண்ணவெட்சப்பூதங்களை வரவழைத்தாளட்சணமே
மாணிக்கச்சிம்மாசனந் தானேயலங்கரித்து
பூதங்கள்கைகொடுத்து போவென்றாளத்திபுரம்

பூதங்கள் சிம்மாசனமெடுத்துக்கொண்டுவருவது.

அத்தண்டபூதங்களும் அம்மனுரைகேட்டு
சுவாமிதிருமுடிக்கு சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
அம்மன்திருவடிக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
சிம்மாசனமெடுத்து திருப்புதுபூதமெல்லாம்
ஆகாயமார்க்கத்திலே அத்தண்ட பூதமெல்லாம்
மேலேயெழும்பி விசயரிடத்திற்கு
காறேருமேகங்கள் கலந்துவரும்பாவனைபோல்
ஆற்றிலேவெள்ளம் அடித்துவருவதுபோல்
காற்றாய்ப்பறந்து கடுகவழிநடந்து
பொரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
இட்டதொரு ஆதினங்கள் ஏழுலகந்தத்தளிக்க
போட்டதொரு ஆதினங்கள் பூமிகிடுகிடென்ன
அண்டாண்டந்தானதிர ஆசனங்கள்போட்டுதங்கே

புனந்திரன் மனக்களிப்புடன் சிம்மாசனமேறியது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார் தான்பார்த்து
சிம்மாசனந்தன்னைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
சோலைமலருடைய சொக்கரைக்கைதொழுது
ஆனைமலையுடைய அம்மனைத்தெண்டனிட்டு
ஏழுலகமாளுசிற யெம்பெருமானடிவணங்கி
அம்மனுக்கருளென்று ஆசனஞ்சென்றேறினான்
இட்டசிம்மாசனத்தி லேறியவனைவீற்றிருந்தான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர் துரைகளெல்லாம்
திரியன்முகம்நோக்கி சொல்லுவாரொருவார்த்தை
மைந்தர்புனந்திரனார் வந்தாரே அத்திபுரம்
பிள்ளைபுனந்திரனார் வந்தாரே அத்திபுரம்
வந்தவகையறிந்து வார்த்தைகளை நீருரைத்து
சிந்தையிலுள்ளதெல்லாம் திறமாகத்தானுரைத்து
உரைகதிஉரைகொடுத்து உத்தமரேபோகவிடும்
என்றுமவருரைக்க யேதுசொல்வான் திரியோதிரன்

திரியோதிரன் புனந்திரற்குக்கூறுவது

காண்டாவனமெரித்த காளையிடபுத்திரனே
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தரிடசீமகனே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
பகையாளிபேரில் படையெடுத்துவந்தானே
முன்னையும்பூசை முதல்பூசைதன்னுதென்றான்
மூத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டுவிழுந்தானே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னன் தேவியவள்
விலாடபுறத்தான் புத்திரியாளுத்தரையும்
உன்-தப்புயுடதேவி தார்குழலாள்மாதருக்கு
தாலிகழட்டினையோ சன்னலபின்னல்வாங்கினையோ
ஆரங்கழட்டினையோ ஆபரணம்வாங்கினையோ
கொப்புகழட்டினையோ கோர்வைமணிவாங்கினையோ
வளையல்கழட்டினையோ வாங்கினையோபூஷணங்கள்
ஏதுகருமம் யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
ஒன்றுமொழியாதே உரையுமென்றானந்தனுக்கு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
கதிக்குதகதிமண்டி கண்கள்பொறிபறந்து

திலவிழிகளான்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பற்றியதாகப் பவளம்போல்கண்சிவந்து
முத்தியதாகப் விழியதுபோல்கண்சிவந்து
கொபித்துக்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
முனைதுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
பொங்கலிச்சிரித்து மீசைசுருண்டேறி
கடைவாய்ப்புவொத்து சிறுகண்சிவப்பேறி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிராசருக்கு

புனந்திரன் திரியோதிரனுக்குத் தூதுரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திருமேதுசொல்வார்
பதினெட்டுநாளையிலே படைமன்னர்சண்டையிலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆனைப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
முன்னையும்பூசை முதல்பூசைதன்னுதென்று
மூக்குமுடிபாண்டியனும் பட்டுவிழுந்தானே
ஆனைப்பிறந்த அபிமன்னன்தேவியற்கு
தாலிகழட்டினேம் சன்னல்பின்னல்வாங்கினேம்
ஆபரணழட்டினேம் தாவடங்கள்வாங்கினேம்
கொப்புகழட்டினேம் கோர்வைமணிவாங்கினேம்
வளையல்கழட்டினேம் வார்கொப்புவாங்கினேம்
மாலைகழட்டினேம் மண்டபமேற்றிவைத்தோம்
அக்கினிக்கேற்றிப்பெண்டுகள் அவிழ்மையார்காத்திருந்தார், வைதுக்குச்சிறைகாக்க மண்டலத்திலகோடியுண்டு காண்கள்-தேவரின்முடியாளுஞ்சிறைகாத்திருப்பால்காண ரங்கா-பதினெட்டுநாளையிலே படைபொருதுஞ்சண்டையிலே, பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆடியனைக்கும் அபிர்தசமர்க்களத்தில்
இரத்தாறுஓடுகிற வேளையிலேவுத்தமனும்
இரத்தக்கரைதனிலே ராசாக்கள்கூட்டத்திலே
பாசுபதம்பெறுபெற்று பார்த்தன்கையம்பாலே
வில்லாளிபார்த்தர் விசயர்கையம்பாலே
உன்-தங்கைமணவாளன் தருதலையன்பூமுடியை

யுத்தகளத்தில் வெட்டியறுப்பார்கள்
உன்-தங்கைமணவாளன் தறுதலையன்பட்டாலே
நாலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்தங்களுக்கு
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள் நாயகிக்கு
தாலிகழட்டாதே சன்னல்பின்னல்வாங்காதே
பாரப்பதக்கமும் பருத்தமுத்துத்தாவடமும்
தாலிப்பதக்கமுஞ் சன்னல்பின்னல்தாவடமும்
கோர்வைப்பதக்கமுங் குடமுத்துத்தாவடமும்
கொப்புக்கழட்டாதே கோர்வைமணிவாங்காதே
வளையல்கழட்டாதே வாங்காதேபூஷணங்கள்
மாலைமுடியாளை மஞ்சள்குளிக்கவைத்து
வாரியகூந்தலது வண்ணவிதக்கொண்டையிட்டு
சிவியயிர்முடித்துச் சிமிள்போலக்கொண்டையிட்டு
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
அவள்-நீலவிழிகண்களுக்கு நீலக்கவேமைதீட்டி
கருங்குருவிவாலதுபோல் கண்ணுக்குமையெழுதி
மங்கைநல்லாள்பூமுடிக்கு மல்லிகைமாலைசூட்டி
கொப்புமிகத்திருத்தி கோர்வைமிகத்திருத்தி
வளையல்திருத்தியல்லோ மற்றும்பணிதிருத்தி
பச்சைவடந்திருத்தி பாவாடையுள்திருத்தி
குப்புவடம்பச்சைவடம் உத்தமிக்குமிகச்சாத்தி
அத்தர்கதம்பப்பொடி அள்ளியேமேல்பூசி
சாதிக்காயேலந் தனிமணமுங்கொண்டுவந்து
வாடாயிலைச்சுருளும் வண்ணத்துவர்பாக்கும்
கோர்வையிலைச்சுருளும் கொத்துத்துவர்பாக்கும்
ஏலம்லவுங்கம் யின்பக்களிப்பாக்கும்
சாதிப்பெருங்கடவம் சங்குசுட்டசுண்ணும்பும்
சுருளைச்சுருள்மடித்து சுண்ணும்பைச்சூட்சமிட்டு
சுத்திவிட்டபொன்மடலுக் குள்ளேசுருளமர்த்தி
மாதரிளங்கொடிக்கு மங்கையற்குநீர்கொடுத்து
மற்றுமுள்ளமன்னவரைச் சுற்றிலுங்காவல்வைத்து
நீங்கள் நாலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்ராசர்களும்
தாங்கவையுந்தெருத்திண்ணையில் வாங்குமென்றான்வட்டிக்காச, வட்டிக்காசுவாங்கியல்லோ வட்டிக்குவாறுமெல்றுன், என்று-விட்டாளொருதூது மன்னனதிராவிண்ணேர, மன்னதிராவின்குறுங்க மாற்றான் இடுக்கிடவே

விண்ணதிரமண்குலுங்க வேந்தர்திடுக்கிடவே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து மர்மமாய்த்தானிருந்தான்

புனத்திரன் மறுபடியுந் தூதுரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னன் புனத்திரராசாவும்
மற்றுமொருதூது மன்னவனுங்கேட்கலுற்றான்
ஆணழகர்பஞ்சவரை ஐவரையுந்தானழைத்து
உருவமதயானை வுத்தமர்களைவரையும்
மாயத்தால்சூதாடி மண்பறிக்கமண்பறித்து
மானைத் துகிலுரிந்து மன்னவரைக்காடோட்டி
பருக்கல்லுறுத்த பனிவந்தலைமோத
ஒடிப்பருக்களும் உள்ளங்கால்தானுறுத்த
கவித்தமரத்தடியில் கனபள்ளிக்கொண்டிருந்தார்
இன்னமின்னங்காடுறைய மாட்டார்கள்பஞ்சவர்கள்
அரக்குமாமாளிகையில் ஐவரையுஞ்சுட்டெரித்தாய்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்களாணழகர்
மாயரிடபுண்ணியத்தால் மன்னர்பிழைத்தார்கள்
ஆயருளாலே ஐவர்பிழைத்தார்கள்
நடக்கும்வழிதனிலே நட்டுவைத்தாய்வாளதனை
குளிக்குங்குளந்தனிலே கொடிஊசிநட்டுவைத்தாய்
மூழ்குங்குளந்தனிலே முட்களைநட்டுவைத்தாய்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தார்களாணழகர்
எண்ணையிட்டுக்கொள்ளுமென்று மல்லர்களைத்தூதுவி
ட்டார், கொல்லவந்தமல்லர்கள் கூண்டோடேதான்மடி
ந்தார், சோற்றிலேநஞ்சையிட்டு சூஸ்திரமாய்க்கொல்ல
வந்தாய், தண்ணீரில்நஞ்சையிட்டாய் தாமமுடியாற்கு
உண்கிறசோற்றிலே வசநாபிதான்கலந்தாய்
வசநாபியென்றுசொல்லி மதித்து அதைப்பாராமல்
வெற்றிமதயானை வீமன்மதகரியான்
அத்தனையுங்கூடி அமுதுபொசித்தாரே
அலைகொண்டதலைமயக்கந் தார்வேந்தர்தான்கொண்டா
வெற்றிமதயானை வீமரவர்மாண்டாரோ [ர்
மாயனொருசந்நியாசி வேஷமதுவெடுத்து
மருந்துப்பைதோளில்வைத்து வந்தாரேமாயவரும்
வெற்றிமதயானை வீமனையெழுப்பிவிட்டார்
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தாரைவர்களும்

மாயாருளாலே மன்னர்பிழைத்தார்கள்
ஆயாருளாலே ஐவர்களுந்தாம்பிழைத்தார்
படுகுழியாசனங்கள் பஞ்சவர்க்குசொப்பனிட்டு
அழுக்குழிதோண்டி ஆகாயக்கோட்டைகட்டி
பெருங்குழிதோண்டி விஷநாகக்கோட்டைகட்டி
எட்டுத்தலைவாசல் மிடிமன்னர்காவல்வைத்து
பத்துத்தலைவாசல் படைமன்னருள்ளேவைத்து
நண்டுகளுந்தேளுகளும் படுகுழியைமொப்பிவைத்து
பாம்புகளுந்தேளுகளும் படுகுழியைமொப்பிவைத்து
ஐவருமிருக்க ஆசனங்கள்சொப்பனிட்டாய்
பொய்யாசனங்களிட்டாய் புண்ணியர்கள்வீற்றிருக்க
அத்தாலுந்தப்பிப் பிழைத்தாரேஐவர்களும்
மாயவருளாலே மன்னர்பிழைத்தார்கள்
ஆயருளாலே மன்னர்பிழைத்தார்கள்
இன்னமின்னங்காடுறைய மாட்டார்கள்மன்னவர்கள்

புலந்திரன் கோபித்துரைப்பது.

நாலாங்கதிர்த்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியுடபூமுடியும்
கோலவடிவழகி துரோபதையாள் நாயகியும்
தொட்டுத்துகிலுரிந்த படுபாவிபூமுடியும்
நாளை-பதினெட்டாநாளையிலே படைமன்னர்கையாலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆடிப்பறக்கும் அருச்சுனர்சமர்க்களத்தில்
வீமர்கைதண்டாலும் விசயர்கையம்பாலும்
பஞ்சவர்களம்பாலே பட்டுமடிவானே
பங்குவிட்டநாளும் பகுந்தாசுதாருமென்றான்
பாதிநாடும் பகுந்தாசுதாருமென்றான்
விட்டானொருநாது மண்ணனேரவில்குலுங்க
பார்முன்திடுக்கிடவே மறுமன்னர்சத்தமிட

துரியோதிரன் புலந்திரனைப்பார்த்துரைப்பது.

தேசத்தையாளுந் துரியோதிரன்கேட்டு
கதிக்குங்கிமணிமுடி கண்களெறிபறந்து
நீலவிழிக்கண்கள் நெருப்புத்தணலாகி
பச்சைநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றிபோல்கண்சிவந்து கோபமதிரித்து

நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
இந்திரனைப்பார்த்து யெடுத்துரைப்பான் திரியோதிரன்
மன்னா வுயிரிழந்து மாண்டுதான்போனாலும்
செத்துமடிந்தாலும் சிவலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
மாண்டுமடிந்தாலும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தாலும்
எவ்வளவுசிவ னிருக்கிறகாலமட்டும்
கடுகளவுசிவ னிருக்கிறகாலமட்டும்
பகையாளிபஞ்சவற்கு பாதிநாடில்லையென்றான்
பங்கிட்ட தாயம் பகுந்தாகமில்லையென்றான்
பஞ்சவர்களசீமை பகுந்தாகமில்லையென்றான்

புளந்திரன் மறுபடியுங் கோபித்துரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புளந்திருந்தான்கேட்டு
சிற்றுடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
போரஞ்சாமன்னர் புளந்திருமேதுசொல்வார்
தாமருக்கிப்போ சனியன்பிரிந்தது
எங்கள் வீமருக்கிப்போ விதியொழிந்தது
ஐவருக்குமிப்போ அடுத்ததுநற்காலம்
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவரே
கோதிகுழல்முடிக்க நாளாச்சுகொற்றவரே
பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததிவர்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்தது
பார்த்தன்கையம்பாலே பாடுவதுநிச்சயந்தான்
எழில்விசையனம்பாலே படுவார்கள்படுவார்கள்
வேசிமகனுக்கு விடிபடக்காலமில்லை
தாசிமகனுக்கு தானிருக்ககாலமில்லை
உடன்பெற்றபிள்ளையெல்லாம் கொத்தோடேமாண்டிடு
வார், அந்தகனார்பெற்றபிள்ளை அடக்கலுமாண்டிடுவார்
இப்படிக்குச்சொல்லி யெடுத்துரைத்தானிந்திரனும்
விட்டானொருபாணம் மண்ணதிரவிண்குலுங்க
மாற்றான்திக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
நாகக்கொடிவேந்தன் கேட்டானவ்வார்த்தைகளை
இந்திரனார்சொன்னதெல்லாம் எறிநாகன்தான்கேட்டு

திரியோதிரன் புளந்திரற்குரைப்பது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியதாயகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து

குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயலைலண்டி
சூரியமண்டலத்தை எட்டிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துச்சுவாலையமாய்
போஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்கேதுசொல்வான் [ன்
வேசியென்றுந் தாசியென்றும் விஸ்தாரஞ்சொல்லுகிறு
தாசிபெற்றபிள்ளையென்றும் தளர்ச்சியாய்சொல்லுகிறு
இந்தசபைநடுவே யெடுத்தெறிந்துபேசுகிறுன் [ன்
தாசிபிள்ளையென்றவனைத் தலையைப்பிளந்திடுவேன்
வேசிமகனென்றவனை வெட்டியெறிந்திடுவேன்
உலகத்தில்வாழும்பெண்கள் ஒருவனுக்குகையெடுப்பார்
இன்னஞ்சிலவேசியர்கள் இருவருக்குகைகொடுப்பார்
ஆணழகிதுரோபதைக்கு ஐந்துபேர்மாப்பிள்ளைமார்
ஐவருககுங்கைகொடுத்தாள் அவள்தானேவேசியல்லோ
பலபேர்க்குகைகொடுத்தாள் பட்டியவள்தேவடியாள்
இப்படிக்குசொல்லிநின்றுன் எரிநாகங்கொண்டவனும்
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரைகளெல்லாம்
பாட்டனார்வீஷ்டுமரும் பாரியதுரோணருக்கு
சிற்றப்பாவிதுரனுக்கு சீருள்ளகாங்கையனும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்பெருமாளும்
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னன்மனஞ்சலித்து மர்மமாய்த்தானிருந்தார்

விகர்னனுரைப்பது.

வில்லில்பெரிய விகர்னனுமேதுரைப்பான்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்க்கேயிளைஞன்
விகர்னப்பெருமாள் யெடுத்துமிகவுரைப்பான்
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணுவேகேளுநம் அடியேனொருவார்த்தை
என்னண்ணு நீர்கேளுநம் இன்னமொருவார்த்தை
பஞ்சவர்களைவரையும் பார்மன்னர்சபைநடுவே
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அழைத்துமேகூகாடி
மாதுநலலாள் துரோபதையை மன்னர்சபைநடுவே
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துகிலுமுரிந்தாயே
பாவையழகியரைப் பாஞ்சாலன்சீர்மகளை
உரிந்ததுகில்வளர்ந்த உத்தமியாள்நாயகிக்கு
அத்தாலுஞ்சாடை யறியாமற்போனுரே

பெண்ணையுரிந்த துகில் போராய்க்குவிந்தது
மானையுரிந்த துகில் மலையாய்வளர்ந்தது
அந்தானுஞ்சாடை யறியாமற்போனீர்கள்
பத்தினியாளென்றுசொல்லிப் பாராமற்போனீர்கள்
அரண்மனைப்பெண்டுகளை அனைவரையுந்தானழைத்து
உரித்துவிடுங்களென்றீர் எத்திலங்குபூமுடியான்
அந்தவிசேஷ மதுகேட்டுமங்கையர்கள்

திரியோதிரன் பெண்டுகள் மானங்குலைந்தது.

அந்தவண்ணசேலையெல்லாம் அவர்களெடுத்துடுத்தி
வர்ணவிதசேலையெல்லாம் மாதர்கள் தானுடுத்தி
அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகர்பெண்டுகளும்
மானங்குலைந்தார்கள் மதிகுலைந்துபோனார்கள்
வெட்கங்குலைந்தார்கள் வெட்கிநடந்தார்கள்
பத்தினியாள்சாபம் பலித்துதேநம்பளுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் முடனேபலித்ததல்லோ
அந்தானுஞ்சாடை யறியாமற்போனீரே
பத்தினியாளென்றுசொல்லிப் பாராமற்போனீரே
இப்பெரியநாடும் எழில்பெரியஆதினமும்
அத்திப்புரமும் அடங்கலும்நம்மதென்றுன்
நாலாக்கடுத்திரனார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
எல்லையுலகங்கள் யிருந்தரசுஆள்வோமென்று
எண்ணியிருந்தீரே அண்ணாவே நீர்கேளும்

புனந்திரன் சொல்வது.

பதினெட்டாநாளையிலே படைமன்னர்சண்டையிலே
பாரதமென்ற படைபொருதும்வேளையிலே
ஆடிப்பறக்கும் அருமர்தசமர்க்களத்தில்
துலாக்கதித்திரனார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெற்றிமதயானை வீமராதுதெண்டாலே
பட்டுவிழுந்தாலே படைமன்னர்சபைநடுவே
தேருவடிவழகி துரோபதைநாயகியாள்
உன்மார்மேலேயேறி மயிரைமுடிக்கவென்று
குடல்மாலைதானெடுத்து கொண்டைக்கயராக்கி
மார்பெலும்பைத்தானெடுத்து வண்ணவிதசீப்பாக்கி
மாருதிரந்தானெடுத்து மயிர்க்கூந்தல்தான்தடவி
சம்பங்கிஎண்ணெயது போலேதடவியவள்

வாரிமயிர் முடிக்க நாளாச்சே மன்னவனே
கோதிகுழல் முடிக்க நாளாச்சே கொற்றவரே
இன்னமும் மனதில் வைராக்கியம் வேண்டாங்காண்
பங்குவிட்ட நாடும் பகுந்தாசுதந் துவிடும்
பாதிகொடாமல்லோ பஞ்சவர்க்கு நீ கொடுத்து
ஒத்துப்பிழையுமென்று உத்தமனார் வீரியனும்
கலந்துப்பிழையுமென்றான் கட்டழகன் வீரியனும்

துரியோதனன் கோபித்து விகர்ணருக்குரைப்பது.

இவன்சொன்னவார்த்தையெல்லாம் மெரிநாகன்தான் கேட்டு, விகர்ணனுடனுரைப்பதற்கு வெகுண்டுமனங் கொதித்து, தம்பிமுகம்நோக்கி தார்வேந்தனே துசொல் வான், அதுரைக்கவந்தானே அன்னிலங்கண்ணனும்
வேசிபெற்றபிள்ளை விடுபட்டுவந்தானே
தாசிபெற்றபிள்ளையிவன் தனதுரைக்கவந்தானே
அவனுடனே நீகூடி அடுத்துபோர்செய்தாலும்
நீங்கள்-ஒருமிக்கக்கூடியல்லோ யுத்தங்கள்செய்தாலும்
எந்தன்முடிசிந்தி யிறந்துநான்போனாலும்
மகுடமுடிசிந்தி மாண்டுமடிந்தாலும்
மாண்டுமடிந்தாலும் வைகுண்டஞ்சேர்ந்தாலும்
செத்துமடிந்தாலுஞ் சிவலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பாதிநாடில்லையென்றான்
பாதியநாடும் பகுந்தாசுயில்லையென்றான்
உத்தமர்களைவருக்கு மொன்றுங்கொடுப்பதில்லை
அவர்களாலாமட்டுங் கண்டுவிடச்சொல்லுமென்றான்
பார்த்தனாலாமட்டும் பார்த்துவிடச்சொல்லுமென்று
வீமனாலாமட்டும் வீம்புசெலுத்துமென்றான் [னா
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனாலாமட்டும் [றான்
புனந்திரனாலாமட்டும் போர்தொடுத்துவெல்லுமென்

புனந்திரர் கோபித்துரைப்பது.

பொங்கிமனந்தளர்ந்து போரஞ்சாபுத்திரனும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்முகம்நோக்கி
தேசத்தையாளுந் துரியோதனன்தானும் [யா
இப்படிக்குச்சொன்னமட்டும் யினிபொறுக்கமாட்டேனே
வெற்றிமகையாளே வியாசபதமது
மனாவன்பெருஞ்சபதம் மாளட்டுமென்றிருந்தேன்

இவனுக்குகாலம் முடிந்ததுமன்னர்களே
எமனுலகத்து யிவனைவாவென்றழைக்க
தமனுருபாவத்து தாடியழைத்திருக்க
சிறைப்பட்டயிந்திரனுங் குறைபட்டுத்தானழைக்க
எரிநாகங்கொண்டவனுக் கிருக்கப்பதமுமில்லை
என்றவனெழுந்து யெடுத்தானேவில்லதனை
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
வில்லைக்குணத்தொனித்து வில்மாரிதான்பொழிய
சண்டைக்குமேல்திடமாய் நின்றானேயிந்திரனும்
செத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து

திரியோதிரன் சண்டைக்கு ஆயத்தப்பட்டது.

வில்லெடுத்துவாளெடுத்து வில்லைக்குணத்தொனித்து
வாடாபயலேயுன்னை வாரியறைந்திடுவேன்
வேசிமகனேயுன்னை வெட்டிபிளந்திடுவேன்
தாசிமகனேயுன்னை தலையைபுடைத்திடுவேன்
என்றெழுந்தானே எழில்நாகங்கொண்டவனும்
வேசிமகனென்று விஸ்தாரஞ்சொன்னதெல்லாம்
வேசிமகனைதெல்லாம் வெளியாகக்காண்பிப்பேன்
தாசிமகனென்பதெல்லாந் தானேதெரியுதுபார்
என்று திரியோதிரன் யிடும்பாயுரைக்கையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புரந்திரராசனுக்கு
மீசைதுடித்துவிழ மின்மீசைபொப்பமிட

புரந்திரன் திரியோதிரனுபாணங்களை
தவிடுபொடிசெய்தது.

கண்கள்பொறிபறக்க காந்தாளமாகுதங்கே
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
விட்டானொருபாணம் மண்ணதிரவிண்ணதிர
மண்ணதிரவிண்குலுங்க மாற்றான்றிகைத்திடவே
மாற்றான்றிகைத்திடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான்தொடுத்தான்
செத்தையாளுந் திரியோதிரன்வீற்றிருக்கும்
சிம்மாசனங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாகுதங்கே
முத்துமுடிகளெல்லாம் நறுபட்டுத்தானுதிர
தங்கமுடிகளெல்லாந் தரையில்பிரண்டுருள
வாள்கத்திபம்புகளும் வளைதடிசக்கரமும்

அத்தலையுமற்றுவிழ மற்றுங்கணைதொடுத்தான்
சரமேற்சரம்பொழிந்தான் சாமார்த்தியமானவனும்
இப்படியாகவிவன்விடும்பாணமெல்லாம்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து

திரியோதிரன் கோபித்து புஜந்திரனைப்
பார்த்துரைப்பது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்திரநாகம் பவளம்போற்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துச்சுவாலையமாய்
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
மீசைதுடிதுடிக்க விழிகள்பொறிபறக்க
கண்கள்பொறிபறக்க காந்தாளம்பொங்கிவர
இந்திரனைப்பார்த்து யெடுத்துரைப்பான் திரியோதிரன்
சாணுங்கொடையாவுன் சாமார்த்தியம்நானழிப்பேன்
சௌரியத்தைநான்குலைந்து தலையையுடைத்திடுவேன்
நாகக்கணையாலே நானேதலையுடைப்பேன்
அறுதலைப்பெற்றபிள்ளை ஆட்டிவைப்பேனம்பலத்தில்
என்றுகணையெடுத்தா னிந்திரன்மேலேவிட
இவனுரைத்தவார்த்தையெல்லாம் யிந்திரனுந்தான்கே
ட்டு, தேசத்தையாளுந் திரியனுக்கேது சொல்வான்

புனந்திரன் திரியனுக்குரைப்பது.

பச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலமகாராசன் சுயம்வரப்பந்தலிலே
தோருவடிவழகி துரோபதைநாயகியை
மாலையிடவந்தவர்கள் வர்ணலட்சம்ராசாக்கள்
அவர்களுடனாக வந்தீரே ஆணழகா
மெல்லியாள் துரோபதையை வில்வளைத்தநாளையிலே
வில்லைவளைப்பதற்கு உன்னாலேயாகாதே
வேந்தர்சபைநடுவே மானங்குலைந்தாயே
அன்றுபட்டபாடு மறந்தாயோ ஆணழகா
இன்னமுமெந்தனுடன் எதிர்நின்றுபேசவந்தாய்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் யாகம்வளர்த்தினார்கள்
யாகமதுபார்க்க வந்தாயே ஆணழகா

சந்தனச்சேற்றில் நடக்கவறியாமல்
சவுரியங்களாற சறுக்கிவிழுந்தாயே
ஆண்மைகளற்றமல்லோ அங்கேவிழுந்தாயே
மன்னர்சபைநடுவே மானங்குலைந்தாயே
தோருவடிவழகி துரோபதையாளென்னுச்சி
பாக்கியமற்றவுன்றனைப் பார்த்துநகைத்தாளே
அத்தானுஞ்சாகிலையே ஆணழகாயுன்னுடம்பு
நீ-ஆண்பிள்ளைபோல அமருக்குவந்தாயே
வில்லெடுத்துயுத்தம்பண்ண வந்தாயேவேந்தர்முன்
வே, கைதனிலேவில்லெடுக்க அறிவாயோகட்டழகா
சா ஜண்டையவன் சாமர்த்தியம்பாருமென்றான்
அறியாதவெந்தனிட ஆண்மைகளைப்பாருமென்றான்

திரியோதிரன்பேரில் பாணம்விட்டது.

விட்டானொருபாணம் மன்னதிரவின்னதிர
மன்னதிரவின்னதிர மாற்றான் திகைக்கிடவே
எதிரிதிடுக்கிடவே யெல்லையதிர்ந்துவிழ
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தானெடுத்தான்
அந்தவொருபாணம் வந்துவிழுமனேகம்
திரியோதிரன்முடிமேல் யிருக்குஞ்சிகரங்களும்
அவன்கையிலாயுதமும் அந்தவையுந்தான்பார்த்து
வந்துவிழுந்தது மன்னனிடைக்கைத்தலத்தில்
மற்றுமொருகணையை மன்னனிடைக்கைத்தலத்தில்
திரியோதிரனையுஞ் சேனைத்திரள்படையுந்
அந்தவையுந்தெத்தி நடந்ததேபாணமது
போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரனுமேதுசொல்வார்

புணத்திரன் சொல்வது.

பஞ்சவர்களைவரும் பாரவனந்தாண்டி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியஞ்சென்றாரே
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் ஆண்டாரேகானகத்தில்
அவர்களைத்தேடியல்லோ யனுப்பினார்மல்லர்களை
மல்லர்களைவிட்டவரைக்கொல்லுமென்றுவாக்களித்தார்
அவர்களைக்காணமலேயுத்துலைந்தார்மல்லர்களும்
துருவாசமாமுனியைத் தொழுதுதவம்புரிந்து
ஆணழகர்பஞ்சவரை அவனைவிட்டுக்கொல்லுமென்றார்
ஐவரைத்தேடி நடந்தார்வனம்நோக்கி

ஐவரையுங்கண்டாரே அப்பெரியதுருவாசர்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் மாமுனியைக்கண்டவுடன் [ளி
ஆசனங்கள்தான்போட்டு அவர்க்களித்தார்போசனங்க
பலாயிலையில்போசனங்கள் படைத்தாரேமாமுனிக்கு
அமுதுண்டுமாமுனியும் ஆலிக்கவர்மறந்த
ஐவரையும்வாழ்த்தி நடந்தாரேகானகத்தில
மற்றுமொருவனத்தில் மன்னரொளித்திருந்தார்
தன்மைமணவாளன் தருமலேயன்தானழைந்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கும் அபிஷேகபத்தினியாள்
அபிஷேகபத்தினியாள் ஆரணங்குதுரோபதையும்
அவ்வழகுமொப்பனையும் ஆருமில்லைவையகத்தில
அதிரௌபதையைக்கொண்டு தூங்குமஞ்சமேற்றிவைத்
தால், அப்பெரியநாடு பெழில்பெரியஆதினமும
உன்னுடையநாடுங் கர்னர்பதியாதினமும்
அத்தனையுந்தாரேனென்றார் ஆனந்தபார்பனுக்கு
தலைமிகன்றுசம்மதித்தானுமூடியானும்
ஒளித்திருக்கும்வனத்தை வுத்தமியைத்தான்தேடி
பத்தினியைத்தேடியல்லோ வந்தானேகானகத்தில்
குதுரைத்துரௌபதையைத் தூக்கிநடந்தானே
கடமவனுரைத்துக் கட்டழகன்போய்நடந்தான்
ஆரணங்குபோனதை ஐவர்களுந்தானறிந்து
பாதகன்கொண்டுபோற சேதியவரறிந்து
தேரையுடைத்தவர்கள் செம்புரவிதாண்டித்து
இரதத்தையவருடைத்து நால்புரவிதாண்டித்து
பாவையழகியளைப் பத்தினியைக்கொண்டுவந்து

சயிந்தவனைக் கழுதைவடிவாக்கினது.

சட்டழகன்சயிந்தவனைக் கழுதைவடிவாக்கி
கழுதையைத்தொட்டதொரு கட்டழகரானவர்கள்
ஒட்டிவருகவென்று யிட்டாள்பெருஞ்சாபம்
எங்கள்-வம்மிசத்தார்தொட்டாலே விட்டுவிடவேணு
மென்றான், மிருகவடிவாக்கி யனுப்பினருங்களண்ட
கட்டழகர்மைத்துனனை கழுதைவடிவாக்கிவிட்டார்
அன்றுமேகண்டாயே அவருடையவீரியத்தை
இன்னமுங்காண்பாய்காண் யெங்களிடசௌரியங்கள்
மற்றுமொருவனத்தில் வாசம்பண்ணுர்மன்னவர்கள்
இன்னஞ்சிலகாலம் சென்றபிறகாக

ஆகாயகெந்தருவன் அவனுமிழ்ந்தான்தம்பலங்கள்
பாயிடைத்தலத்தில் வந்துவிழுந்தது
அவன்றலையைவாங்கிவைக்க ஆவரவெழுந்தார்
ஆகாயகெந்தருவன் அவன்பயந்தோடிவந்து
அர்ச்சுனராசனண்டை அபயமிட்டோடிவந்தான்
அர்ச்சுனராசா அவனையெடுத்தணைத்தார்
அந்தவிசேஷம் அதுவறிந்துமாயவரும்
மன்னர்மனமறிய மாயர்படையெடுத்தார்
மந்தல்செருவம் அடக்கமனதிலெண்ணி
அத்தானுந்தானண்டை அறியாமற்போனரே
மாயருக்குமெய்களுக்கும் மச்சான்முறைகளுண்டு
உன்படையுமவர்படையு மொன்றாகக்கூட்டினார்
இவர்மேல்சண்டைபண்ண வந்திர்களெல்லோரும்
வெற்றிமதயானை வீமருமருச்சுனரும்
உத்தன்படைத்தளத்தை ஒருமிக்கவோராத்து
மாயன்படையெல்லாம் மண்ணுக்கிரையாக்கிவிட்டார்

மாயர் அர்ச்சுனன்மேல் சந்தோஷப்பட்டது.

மாயருமெதிர்ந்து மர்மம்வெளியிடாமல்
தேரைவிட்டுக்கீழிறங்கி நடந்தந்தமாயவரும்
வீமருக்குமருச்சுனற்கும் எதிராகவந்துமவர்
அர்ச்சுனரைக்கட்டி யணைத்துவுறவாடி
வீமரைக்கட்டி வெகுவாயுறவாடி
மாயவருமருச்சுனனும் மனக்குளிர்ந்தாரன்னேரம்
ஆயருடவீமரும் அங்கேமனங்குளிர்ந்தார்
அத்தானுஞ்சாண்டை அறியாமற்போனுயே
இன்னமினைப்பார்க்கனுமோ எங்களுடவீரியங்கள்

திரியோதிரன் மாடுபிடிசண்டையில் முதுகுகொடுத்து ஓடினது.

மாடுபிடிசண்டையிலே மன்னவரேவந்தீர்கள்
பேடியவர்சண்டையிலே பின்னிடைந்துஓடினீர்கள்
அர்ச்சுனனுர்சண்டையிலே ஆண்மைகுலைந்தீர்கள்
வீமனுர்சண்டையிலே வெற்றிகுலைந்தீகள்
யானைபெருஞ்சேனைகளும் அத்தனையுமநீர்தோற்று
சேனையொருவெள்ளம் திரள்வேந்தர்கையைவிட்டு
முடிதரித்தராசாக்கள் முதுகிட்டுஓடினீர்கள்

கலைபிடித்தராசாக்கள் கால்தனிற்றெவரீர்கள்
அறியாதவையனிட ஆண்மைகளைக்கண்மரே
தெரியாதவென்றுடைய சௌரியத்தைப்பார்த்தீரோ
இன்னமின்னமென்றுடைய சௌரியங்கள்பார்க்கவு
மோ, பார்த்தமட்டும்போதாதோ பாம்புக்கொடியோனே
பதினெட்டாம்நாளையிலே படைபொருதந்தசண்டையி
லே, ஆடிப்பறக்கும் அமுர்தசமர்க்களத்தில்
யுத்தமிகநடந்து ரத்தாறுடையிலே
உங்கள்முடிகளெல்லாஞ் சிதறியுடையயிலே
காணுதசௌரியங்கள் காண்பாயுன்கண்றனிலே
பாருதவீரியங்கள் பார்த்திடுவாய்முன்றனிலே
இந்தக்கணையாலே யுந்தன் தலையுடைப்பேன்
என்றுமனங்கொதித்து யிந்திரராசாவும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்களையரெல்லாந்
பாட்டனார்வீஷ்டுமரும் பாரறியதுரோணரும்
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ் சீருள்ளகாங்கையனும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணசிகாமணியும்
வில்வித்திரமுடைய விகர்ணப்பெருமாளும்
இந்தக்கணையாலே யியற்றிடுவான்பூமுடியை
இந்திரன்வாளாலே யியற்றுவிடும்பூமுடிதான்
இவன்தலையற்றாலே என்படுமோஉன்வாசல்
வெற்றிமதயானை வீமனதுசபதங்களும்
கோருவடிவழகி துரோபதைநாயகியாள்
இட்டபெருஞ்சபதம் யிதுமுடிக்கவேணுமென்று
எல்லவருங்கூடி யின்பமாயெழுந்திருந்து
பாட்டனார்வீட்டுமரும் பாரறியதுரோணரும்

புலந்திரன் திரியோதிரன்பேரில் பாணம்விட்டது.

வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
விட்டான்சரபாணம் மண்ணதிரவிண்குலுங்க
மண்ணதிரவிண்குலுங்க மாற்றான்திகைத்திடவே
மாற்றான்திகைத்திடவே யிருந்தமன்னர்கொக்கரிக்க
எதிரிதிகைத்திடவே யிருந்தமன்னர்கொக்கரிக்க
பாணம்வரும்வேகம் பார்க்கமுடிபோகாது
அம்புவரும்வேகம் அறமுடிபோகாது
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ் சீருள்ளகாங்கையனும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணசிகாமணியே

கர்ணர் விதுரர் வீஷ்டுமர் விகர்ணனிவர்கள் திரியோதிரனுக்கு கோபந்தணித்தது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
அமையுமமையுமையா ஆனந்தவாழ்மார்பா
தூ அனுப்பவந்தவனைத் தொடர்ந்துகொல்லஞாயமுண்
டோ, வார்த்தைசொல்லவந்தவனை வாளெடுத்துகொல்
லலாமோ, புத்திரரைக்கொல்வாரும் உண்டோவுலகுத
னில், மந்தரைக்கொல்வாரும் உண்டோதான்வையகத்
தில், என்றுபனந்தேற்றி எத்திலங்குபூமுடியான்
கொற்றவனார்கோபம் குணப்படுத்திக்கொண்டார்கள்
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்தியானபின்பு
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
ஆறினான்கோபம் அமர்ந்தான்கொலுமுகத்தில்
தேறினான்கோபந் தெளிந்தான்கொலுதனிலே
எர்தாகங்கொண்டவனு மிருக்கின்றவேளையிலே

கர்ணர் வீஷ்டுமர் துரோணர் இவர்கள் புனந்திரனுக்கு சமாதான வார்த்தைகூறல்.

தன்னைமேல்பாணம் எடுப்பாரோதார்வேந்தா
அய்யாமேல்பாணம் எடுப்பாரோ ஆணழகா
மன்னாமேல்பாணம் எடுப்பாரோமந்திரியே
அமையுமமையுமென்று ஆணழகரிந்திரரே

புனந்திரனை குருக்களணைத்து சமாதானங்கூறல்.

கோனுதமாதவத்துக் குருக்களவர்ஓடிவந்து
ஆனந்தயார்பனை யணைத்துமடியில்வைத்து
உச்சிமுகந்துமவர் உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவிப் பவளவாய்முத்தமிட்டு
கைதுடைத்துவாய்துடைத்து கனிவாய்முகந்துடைத்
து, கொற்றவனார்கோபம் குணப்படுத்திக்கொண்டவரும்
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டவர்கள்
அனுப்பினபாணமதை யழைத்துவுறையிலிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திருமுன்னேவந்து
இராசனுக்குயேது சொல்வார்மன்னவர்கள்
அமையுமமையுமையா ஐவரிடபுத்திரனே
சண்டையமையுமையா இந்திராசவே
போரையடக்குமையா புனந்திரவீரியரே

பாணம்விலக்குவையா மாயாமருமகனே
மாயன்மருமகனே மாதுமணவாளா
செல்லவிட்டபாணமதை சேரவழைத்துவிடும்
என்றுமவருரைக்க யேதுசொல்வாரிந்திரும்
உங்களதுபாணம்போ லெவனுதீரென்கைவில்லே
உங்களதுவில்லதுபோ லெண்ணுதீரென்பாணம்
போவென்றால்போய்விடும் வாவென்றால்வந்துவிடும்
நில்லென்றால்நின்றுவிடும் நீங்கள்பிடித்தபாணம்
வல்லுயிர்களற்றவற்கும் பாணத்திறமுமுண்டோ
மந்திரவல்லமைகள் யில்லாதபேர்களுக்கு
பாணத்திறமுமில்லே படைமன்னர்பயமுமில்லே
வில்லுதிறமுமில்லே வேந்தர்பகையுமில்லே
எங்களதுபாணம்போல் என்னை நினைத்தீர்களோ
எத்தனிடகைபாணம் யிதின்வலுமைசொல்லுகிறேன்

புனந்திரன் பாணத்தின் மகிமைகூறல்.

எதிர்குறிகாணுதே வுறைசொல்லமாட்டாதே
உத்திரங்கள்கண்டாலே வுறைவந்துசேர்ந்துவிடும்
இரத்தக்குறிகண்டாலே உறைவந்துசேர்ந்துவிடும்
என்-பாணத்தின் தன்மகிமை யறியீரோமன்னர்களே
என்னுடையவில்தறத்தை யறியீரோமன்னவரே
இரத்தக்குறிகண்டாலே உறைவந்துசேர்ந்துவிடும்
உதிரக்குறிகாட்டுமென்றான் உத்தமனரிந்திரும்
ஆங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சுலர்ந்துநாவறண்டு நித்திலங்குபூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னர்முகம்பார்த்து மர்மமாய்வீற்றிருந்தார்

கர்ணர் புனந்திரனுக்கு திரியோதிரனுயிர்த்துணைக் கண்சாடையாய்க் காட்டினது.

காஞ்சிநாடாளுநங் கர்ணசிகாமணியும்
மன்னர்முகம்நோக்கி மர்மமாயேதுசொல்வார்
தேசத்தையாளுநந் திரியோதிரன்முன்பாக
இருவருக்குமுயிர்த்துணை நித்திலங்குபூமுடியான்
கண்சாடைகாட்டினர் கர்ணசிகாமணியும்

போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரருந்தான்பார்த்து
காளையிடபுத்திரனும் கைபாணம்நழுகவிட்டு
வேந்தனிடகைபாணம் வீறிட்டெழுந்தது
புனத்திரன்பாணமது பொறிபறக்கத்தானெழுந்து
ஆகாயவீதியெல்லாம் அங்கேசுழன்றுவிழ
உயிர்த்துணைவெட்டி உறைவந்துசேர்ந்ததப்போ
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
ஆறினன்கோபம் அமர்ந்தான்கொலுமேடை
தேறினன்கோபம் தெளிந்தான்கொலுமேடை
கொற்றவனார்கோபம் குளிர்ந்தசலம்போலானார்
மன்னவனார்கோபம் மனதாறிவீற்றிருந்தார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
உயிர்த்துணைபோனவுடன் உற்றபலமிழந்தான்

திரியோதிரன் ஆங்காரபலமிழந்தது.

வாடிமனந்தளர்ந்தான் வலுமன்னராசாவும்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கையில்கணைசோர்ந்தான்
உற்றபலங்குறைந்து ஒங்கிமனந்தளர்ந்து
எரிநாகங்கொண்டவனும் யிருந்தசபைநடுவே
மூர்ச்சையடைந்தானே மூடிமன்னராசர்கள்முன்
சாயாகிவீழ்ந்தானே கட்டழகன்வீரியனும்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே

திரியோதிரனுக்கு களைமாறச்செய்தது.

சாதிமணிக்கவரி சந்தனத்தாலுலவத்தி
கோலமணிக்கவரி குங்குமத்தாலுலவத்தி
வீசினார்தாதிவர்கள் வெல்புருவக்கண்ணனுக்கு
திறவாதகண்கள்ரெண்டுந் திறந்துமவன்பார்த்து
மூடியாதகண்கள்ரெண்டும் முழித்தான்திரியோதிரன்
தாகமதுகொண்டல்லவோ கார்வேந்தன்வீற்றிருந்தான்
இப்படியாக யிவனிருக்கும்வேளையிலே

புனந்திரன் உத்தாவுகேட்கிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனாரப்போது
வந்துமிகப்பொழுதாச்சு மன்னர்பெரியவரே
போகவிடைதாரும் என்றுமன்னன்கைதொழுதான்
பாட்டனும்வீஷ்துமரும் பாராளுந்துரோணரும்

சிற்றப்பாவிதுரனுக்கும் சிருள்ளகாங்கையற்கும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்பெருமானுக்கும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதனற்கும்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்
டான், அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
தெண்டனிட்டமன்னவனை வாரியெடுத்தணைத்து
வாரியெடுத்தணைத்து மார்மேலேகொண்டணைத்து
போய்வாருமையா புலந்திராசாவே
ஆறுயிரம்பாண்டியற்கும் ஐயன்மார்பாண்டவற்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவற்கும் அல்லித்திருநாயகிக்கும்
எங்களதுசென்மம் யெடுத்துறையுமிந்திரரே
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தார்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திராசாவும்

பேரிகை முழங்குவது.

அந்தத்தெருவீதியிலே அடித்தார்கள்பேரிகையை
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
செம்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவூதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தநின்றூதினான்
இந்திரனன்போவேனென்று யெடுத்தான்விருதோசை
செயம்பெற்றுவாரேனென்று ஊதினான்சங்கெடுத்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்பெற்றெடுத்த
வேல்பொருதுங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுதான்கேட்டு

கர்ணர்குமாரன் விஸ்வகேது யுத்தத்துக்குப் புறப்பட்டது.

எந்தயூராசாவோ வெவ்விடத்துமந்திரியோ
கொச்சிதேசமாளுங் குணமுள்ளராசாவோ
மாற்றான்படையோதா னிவ்வீதிவந்ததென்ன
எதிராளிபடையோதா னிவ்வீதிவந்ததென்ன
செயம்பெற்றுவந்தோமென்று ரணபேரியடிபடுது
வந்ததொருராசாக்கள் மன்னரைநாம்பார்ப்போமென்று
சென்றதொருராசாக்கள்சேவகத்தைக்காண்போமென்று
சினத்துமவனெழுந்து தேர்விசையன்செல்வனமே
தேர்ப்பாகனையழைத்து தேர்கொண்டுவாருமென்றான்
அப்படியேநல்லதென்று ஆணழகனோடிவந்து
தேரையலங்கரித்து தேர்ப்பாகன்கொண்டுவந்தான்

தேர்வந்ததென்றுசொல்லி திர்க்கமுடன்தெண்டனிட்
டான், வெஸ்புருவங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுதானெழு
ந்து, மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூச்சல்லடமாம்
குத்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூச்சுங்குவிட்டு
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
அமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
வாளெடுத்துவில்லெடுத்து வளைதடிகையெடுத்து
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்து அம்புறாத்தூணிதானெடுத்
து, அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
மாளிமூடியாறு மணிரதத்தின்முன்னேவந்து
தேரைச்சுற்றிதெண்டனிட்டு தேரின்மேலேறினான்
பச்சைக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாகி வைடூரியப்பொற்குடையாம்
முத்துக்குடைபிடிக்க முடிமன்னர்தேர்நடக்க
பவளக்குடைபிடிக்க பார்மன்னர்தேர்நடக்க
ரத்தினக்குடைபிடிக்க ராசாக்கள்தேர்நடக்க
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருஞ்சேவகரும்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனும் அவருடையசேனைகளும்
அம்பலத்துவாசல் நடந்தாரழகாக
குருடனிடவாசலெல்லாந் தாண்டியந்தகொற்றவனும்
பத்துப்படித்தளமும் பதினெட்டுமண்டபமும்
எட்டுப்படித்தளமும் இராசாக்கள்மண்டபமும்
அத்தனையுந்தாண்டிவந்தார் ஆணழகரிந்திரரும்
வாசலதைக்காக்கின்ற வார்கொள்ளிமுன்னம்வந்தார்

வார்கொள்ளி புனந்திரனைச் செய்திகேட்டது.

வாசல்தடைக்காரி வார்கொள்ளியேதுசொல்வாள்
வானவர்கள்புத்திரனே வந்திரேதூதுரைக்க
மாதுமணவாளா தூதுரைத்துயீண்டீரோ
தூதுரைத்துவந்ததெல்லாம் சொல்லுமையாவெந்தனு
க்கு, சொல்லுமையாவென்றுசொல்லித் தொழுதிரங்கி
தெண்டனிட்டாள், போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனாரே
துசொல்வார், போனவிசேஷம் புதுமைநடந்ததுவும்
நாலிரண்டுவார்த்தையாய் நடப்பித்தாரிந்திரரும்

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுவார்கொள்ளியும்
கேட்டுமனமகிழ்ந்து கிளிபவளச்செவ்வாயாள்

வார்கொள்ளி யுரைப்பது.

அத்திபுரத்தை யரசாளவாருமையா
அங்கவளநாடு அரசாளவாருமையா
உங்கள்-ஐவருடசீமை முழுதுமேயாளுமென்று
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொன்னடிக்குத்தெண்ட
னிட்டு, போஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமேதுசொல்வார்
மூன்றுநாளார்பொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலாநாளெங்களது ஆகுதுகாண்ராச்சியங்கள்
செட்டிப்புசம்பளங்கள் நானேதருகிறேன்காண்
எதுக்குமஞ்சாதே யிளங்கொடியேவீற்றிரென்றுள்
சொல்லித்திரும்பினான் துன்னிலங்கன்றனும்
அத்திப்புரத்தில் தெந்ம்வீதிவாரார்கள்

திரியோதிரனை புனந்திரனுத்தரவுகேட்டதற்கு
மௌனமாய் தலையயசைத்தது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்
டார், வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்திவிடைதராமல்
வாரிபெடுக்காமல் வண்ணமுடிவைக்காமல்
மகுடமுடியசைக்கி மெத்தவேதாவிருந்தான்
போஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி ஆணழகாசொல்லலுற்றார்
படிபடியென்றுசொல்லி படிந்தது அவ்வானை
முடிக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்கையைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டிக் கறுத்தானையேறினான்

புனந்திரன் பிரயாணப்பட்டு வருகிறது.

மத்தகசத்தைத்தட்டி மதயானையேறினான்
அம்மானுந்தானும் மதயானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதயானையேறினார்
சிலமன்னரெல்லோரும் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
சரியானையேறினார் தன்னோடொத்தராசாக்கள்
முன்னானையேறினார் மூன்றுலட்சம்ராசாக்கள்
பின்னானையேறினார் பேருலகராசாக்கள்

முன்னைமுரசெடுத்து முன்றனைமேல்போட்டார்
பின்னைமுரசெடுத்து பின்றனைமேல்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லோரும் தேரின்மேலேறினர்கள்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்குமேயறினர்கள்
குலமன்னரெல்லோரும் குதிரையின்மேலேறினர்கள்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனைமேலேறினர்கள்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சித்தர்புலவர் சிறப்பானமந்திரிகள்
சிங்கக்கொடிபுலி சேரமுழங்கினர்
பானைக்கொடிபுலி யருகிலவந்துமுழங்கினர்
அவரவர்கள்வாகனத்தில் அவரவர்களேறினர்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடைகள் முழுவயிரப்பொற்குடையும்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
சிவசங்கராவென்றுசொல்லி தேரின்மேலேறினன்
ஒரு-அக்ரோணிசேனையுடன் உத்தமனும்வாரானே
சிலமன்னரெல்லாம் தேரின்மேலேறினர்
பலமன்னரெல்லாம் பல்லக்கிலேறினர்
தன்றோடொத்தராசாக்கள் அழகானையேறினர்
அழகானையேறினர் ஐந்துலட்சம்ராசாக்கள்

குடையின் சிறப்பு.

ஏறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுவயிரப்பொற்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பச்சைக்குடையாம் பவளநெடுங்குடை யாம்
எடுத்துநிறைந்தார்கள் எண்ணூறுயிரங்கோடி
சுத்திநிறைந்தார்கள் சூரியனைக்கண்மறைக்க
பக்கம்நிறைந்தார்கள் பகவானைக்கண்மறைக்க
ஒற்றைக்குடைநடுவில் வாரானேவீரியனும்
காஞ்சிநாடாளுநங் கர்ணசிகாமணியும்
வேல்புருவக்கண்ணனும் விஸ்வகேதுவாரேனென்று

விஸ்வகேது விருதுமுழக்கினது.

விஸ்வகேதுவாரேனென்று விருதுமுழக்கிவிட்டான்
சண்டைக்கிவந்தேனென்று ஊதினன்தாரைசின்னம்
ரணக்கள்ரணகளென்று ரணபேரியடிபடுது

சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைபோரியடிபடி
து,வெற்றிவெற்றியென்றுசொல்லி வெற்றிநகரடிபடுது
நடந்தானேவிஸ்வகேது நாலுதிக்குந்தானதிர
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
வந்துவளைந்தானே வல்லிடிபோல்விஸ்வகேது
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனைத்தான்பார்த்து
கட்டழகன்விஸ்வகேது காளையற்கேதுரைப்பான்
ஆரடாமன்னவனே அறிவுகெட்டபாதகனே
எந்தவூர்சண்டைபண்ணி யிந்தவூர்செயிக்கவந்தாய்
எந்தவூர்வெற்றிகொண்டு யிந்தவூர்கெலிக்கவந்தாய்
நில்லடாமன்னவனே நிமிஷத்தில்வென்றிடுவேன்
வாணாலுயிர்பிளந்து வல்லுயிரைக்கொள்ளைகொண்டு
எமனுலகுதேடி யிப்போதனுப்பிடுவேன்
நமனாருலகத்துக்கு நானேயனுப்பிடுவன்
என்றுமவன்வில்லெடுத்தானித்திலக்குபூமுடியான்

புனந்திரனுக்கும் விஸ்வகேதுவுக்கும் உயுத்தம்.

வில்லைக்குணத்தொனித்து விட்டானொருபாணம்
விட்டானொருபாணம் விண்ணதிரமண்ணதிர
மண்ணதிரவிண்குலுங்க மாற்றான்படைநடுங்க
எதிரிதிடுக்கிடவே யெல்லையதிர்ந்துவிழ
இபபெரியபிடியை யிந்திரனார்தான்பார்த்து
இவனார்காண்முனியென்று ஆணழகனெச்சரித்து
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
வில்லைக்குணத்தொனித்து விட்டான்சரபாணம்
விட்டான்சரபாணம் விண்ணதிரமண்குலுங்க
விண்ணதிரமண்குலுங்க மாற்றான்திடுக்கிடவே
மாற்றான்திடுக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
எதிரிதிடுக்கிடவே யிடிமன்னர்கொக்கரிக்க
இப்படிக்குச்சண்டைபண்ணா ரிருநிலத்துராசாக்கள்
இவருடையசண்டைகளில் தும்பிப்பறக்காது
குருவிபறக்காது கோட்டானும்நாடாது
ஆகாயவீதியெல்லாம் ஆணழகர்பந்தலிட்டார்
பாதாளலோகமெல்லாம் பாணத்தால்பந்தலிட்டார்
அப்புவரும்விதங்கள் ஆற்கமுடிபோகாது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடிபோகாது
கோடானகோடியுண்டு கொற்றவர்கள்பாணமது

எண்ணமுடியாது கணக்கிலடங்காது
சொல்லமுடியாது சுந்தரனார்பாணமது
ஒருவர்விடும்பாணம் ஒருவர்விலக்கிடுவார் [ன்
வெல்புருவங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுபாணம்விட்டா
பொருஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
மல்லிகைப்பூவாய் வணங்குதுபாணமது
பொருஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்பாணம்விட்டார்
மல்லிகைப்பூவாய் வணங்குதவர்பாதம்
வெல்புருவங்கண்ணனும்விஸ்வகேதுபாணம்விட்டார்
வந்துவணங்குவது மன்னவர்பாணங்கள்

புனந்திரன் அம்மான் பொன்னுமலைநாடானுக்
குரைப்பது.

பொருஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்பார்த்து
பொன்னுமலைநாடானும் அண்ணர்முகம்நோக்கி
பொருஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுக்கேதுசொல்வார் [ண்
அவன்விடும்பாணமெல்லாம் அய்யாவேவணங்குதுகா
நான்விடும்பாணமெல்லாம் அவனைவணங்குவது
என்னருமம் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்

பொன்னுமலைநாடான் சொல்வது.

பொன்னுமலைநாடானும் அண்ணனெடுத்துரைப்பார்
அவனாரும்பேரும் அதிசயங்கள்கேளுமென்றார்
நாடும்புதுமைகளும் ராசனுடதன்பேரும்
அத்தனையுங்கேட்டால் தெரியுங்காணுமழகா
என்றுமவருரைக்க இந்திரருந்தான்கேட்டு
அர்க்கனும்ராசாவே ஆனாலழகுமன்னா
உனதென்னபேரென்ன வுத்தமனேசொல்லுமென்றார்
உன்னைப்பெற்றதந்தையர் பேருரையுமென்றனே
வெல்புருவங்கண்ணன் விஸ்வகேதுதான்கேட்டு
பேர்கேட்டுவேர்பிடுங்கி வந்தீரோமன்னவரே
உன்னை-சண்டைபண்ணிநான்செலித்து சவுரியங்கள்கா
ண்பித்து,என்-தேருக்கால்தன்னுடனே சேர்த்துநானு
ன்னைக்கட்டி, என்-ரதத்தின்கால்தன்னுடனே வுன்னைக்
கட்டிப்போகையிலே, அப்போதுநானுரைப்பேனடை
யாளங்கேளுமென்றார், அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டு
இந்திரரும்,எடுத்தானேவில்லதனை எழுலகந்தத்தளிக்க

புனந்திரன் பாணம்விட்டது.

அண்டாண்டந்தானதிர ஆகாயம்அற்றுவிழ
விட்டான்சரபாணம் மேனியெல்லாந்தான்மறைய
மற்றுமொருகணை மருகணையைதான்தொடுத்தான்
வேல்புருவங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுதான்பார்த்து
படபடென்றுபற்கடித்துப்பதறியங்கேவில்லெடுத்தான்
வில்லைக்குணத்தொனித்து வீரனவன்வில்லெடுத்தான்
விட்டான்சரபாணம் மேனியெல்லாந்தானதிர
இருதரத்தார்பாணமது எண்ணமுடியாது
துய்பிபறக்கிறது சூரியனைக்கப்புறது
கருந்தூளுஞ்செந்தூளுங் கலந்துபறக்கிறது
இப்படிக்காய்சண்டைபண்ணர் இருதரத்துராசாக்கள்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னர்பெருமாளும்

கர்னர் பிள்ளைகளிடம் வருகிறது.

அம்பலத்துவாசல்விட்டு ஆணழகன்தானெழுந்து
அமுதண்ணைப்போரேனென்று ஆணழகன்வாராணே
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகாடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
உத்துத்துக்கேட்டாரே உத்தமனர்கர்னராசன்
எவ்வுலகராசாக்கள் இங்கேவந்தார்சண்டைசெய்ய
ஆள்பெருஞ்சேவகரை யனுப்பியவர்பாருமென்றார்
தூதுவர்களோடிவந்து துரிதமுடன்கண்டார்கள்
இருதரத்துசேனைகளும் இந்திரராசாவும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரிடபுத்திரனும்
இவர்களுடன்சண்டையென்று எழுந்துமிகநடந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னருக்குதெண்டனிட்டு
உந்தன்குமாரனும் ஒளியுள்ளயிந்திரனும்
விஸ்வகேதுராசாவும் விஜயனுடபுத்திரனும்
இவருடன்சண்டையென்று இணைகடகக்கைதொழுதார்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
என்றுமனதிலெண்ணி எழுந்திருந்தோடிவந்து
யுத்தமுகந்தனிலே வந்துநின்றுருத்தமரும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து

புனந்திரன் கர்னரைக்காணுகிறது.

பாலைவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னாருகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
காஞ்சிநாடாளும் கர்னருக்குமுன்னேவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னவரைக் கண்டல்லோசீர்கர்னர்
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்துபிள்ளை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
இப்படியாய்ப்பேசி இருக்கின்றவேளையிலே

விஸ்வகேது தகப்பனுகிய கர்னரைக் காண்கிறது.

தேரேறிசண்டைபண்ணும் விஸ்வகேதுதான்பார்த்து
தன்னைப்பெற்றதந்தை கர்ணரங்கேவந்ததுவும்
அவர்-பாலைவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆணழகன்வந்ததுவும்
புண்ணியனார்பாதம் பூபோட்டுதொழுததுவும்
வாரியெடுத்துமல்லோ மார்போடணைத்ததுவும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆணழகன்விஸ்வகேது
தேரைவிட்டுக்கீழிறங்கி துருசாகத்தானடந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரைகுபுகுபென்றுதான்சொரிந்தான்
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
காஞ்சிநாடாளும் கர்னரவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனை கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாயாரவாழ்த்தி மனதுமிகக்குளிர்ந்து
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைந்து
இருவரையுங்கொஞ்சி யிருதொடையில்கொண்டணைந்
தார், அந்தச்சமயத்தில் விஸ்வகேதுயேதுசொல்வா
ன், தன்னையர்முகம்நோக்கி ஆணழகரேதுசொல்வார்
மாத்தாளைக்கொண்டுமடிமேலணைத்திரே

சண்டைபண்ணிவந்தவனைத் தூக்கிமடியில்வைத்தீர்
இவன்-ஆர்காணும்ஐயாவே அடியேனுக்குரைப்புமென்
றான், காஞ்சிநாடாளும் கர்ணரவர்கேட்டு

கர்ணர் தன்பிள்ளையாகியவிஸ்வகேதுக்கு தன்னு
டைய கோத்திரவரலாறு கூறுதல்.

கோணுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாளென்னுச்சி
அறியாததாளே ஆச்சியரும்என்னைப்பெற்றாள்
தெரியாதகாலத்திலே தேவியருமென்னைப்பெற்றான்
கண்டார்நகைப்பாரென்று கட்டழகியென்னுச்சி
பேழைதனிலேவைத்து ஆற்றில் அலையவிட்டாள்
தேசத்தழகன் திரியோதிரன்தான்பார்த்து
என்னைவளர்த்தவரும் என்னைப்பட்டங்கட்டினன்காண்
இந்தப்பெருமையா யிருந்திட்டேன் நானுமிப்போ
கோணுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாளாச்சியரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆணழகர்தம்பியென்று
ஆனந்தவாழ்மார்பர் அறியாமல்நானிருந்தேன்
இப்போதுயெந்தனுக்கு எல்லாம்வெளியாச்சு
தக்கப்புகழுடைய தருமரவருன்தாதை
வெற்றிமதயானை வீமரவருன்தாதை
காண்டாவனமெறித்த காளையவருன்தாதை
நாமமுடியானும் நகுலனும்உன்தாதை
தாமமுடியானும் சகாதேவன்உன்தாதை
ஆனந்தமாரபாவுனக் காறுபேர்தாதையென்றார்
தோராவடிவழகி துரோபதைஎன்னுச்சி
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாள்உன்னுச்சி
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாளுன்னுச்சி
நாகம்பயின்றெடுத்த நாககன்னிஉன்னுச்சி
பொற்கலசவாழ்மூலையாள் போகவதிவுன்னுச்சி
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளுன்னுச்சி
பங்கயஞ்சீர்கண்ணுள் பவளக்கொடிஎன்னுச்சி
போதேவருந்தடங்கும் பொன்னுருவிதன்னுடனே
ஈரலப்பூந்தாரார் எட்டிப்போச்சியென்றான்
இவர்யார்காணும்என்று கேட்டீரே ஆணழகா

கர்ணர் விஸ்வகேதுவுக்குப் புனந்திரன்
வரலாறு சொல்லல்.

யாருமல்லஎந்தனுக்கு அழகானகண்மணியே
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தனுடபுத்திரர்காண்

காண்டாவனமெரித்த காளையுடபுத்திரன்காண்
அழகுபெரிய கொம்பனையாள் அல்லியுடபுத்திரன்காண்
தோகைமயிலனையாள் நற்சடையாள்மருமகன்காண்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகன்காண்
அஞ்சுவையுடைய அர்ச்சுனற்குதந்தையிவன்
நாலாக்கடுத்திரனார் நற்றொருவர்புத்திரன்காண்
உத்தமனுக்குதம்பியென்று உரைத்தார்கர்னராசன்
அந்தவுரைகேட்டு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பொருஞ்சாமன்னர் புலந்திரன்தானெழுந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருஞ்அட்சதையும்
பொன்னினதுசெம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தான்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அப்போது விஸ்வகேது ஆணழகனைச்சொல்வான்

விஸ்வகேது புலந்திரனை ஆசீர்வதிக்கிறது.

வந்தபாலனிவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீர் நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்த தூண்போலே கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்த தூண்போலே விளங்க அரசாள்வீர்
மாற்றானைக்கொன்று மகுடபட்டமாண்டிடுவீர்
எண்ணைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
சினத்துவந்தார்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்துவந்தார்பூமுடியை பந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளையீன்றிடுவீர்
மங்கையரைமாலையிட்டு மைந்தர்களையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டு பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமான அரசாள ஆண்பெறுவீர்
மதுரைநகராள மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காண்என்று மனதாரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மனதாரவாழ்த்தினார்

தம்பியைவாழ்த்தியல்லோ தார்வேந்தனே துசொல்வா
ன் தம்பிதனஞ்சியரை சமர்த்துள்ளவீரியனை
அரண்மனைக்குவந்து அமுதுபொசியுமென்றுன்

புனந்திரன் விஸ்வகேதுவுக்கு சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆணழகனே துசொல்வான்
தமயன்முகம்நோக்கி தார்வேந்தனே துசொல்வான்
இன்னும்மூன்றுநாளார்பொழுது முடியமன்னராளுவது
நாலாநாள்நம்முது ஆருதுகாண்ராச்சியங்கள்
மன்னர்பெருமைகளும் மருமன்னர்சேவகமும்
திரியன்பெருமைகளும் சேனைபேர்சேவகமும்
மூன்றுநாள்தன்னிலே சாயுதுகாண் அண்ணுவே
நூலால்கடந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியும்
நூற்றொருவர்பூமுடியும் நுலுங்கஆழுந்தபின்பு
சகுனிதலையுடைத்து தார்வேந்தர்போட்டபின்பு
நமதெண்ணமுடிந்தபின்பு எந்திலங்குபூமுடியே
போதேவருந்தடங்கும் பொன்னுருவியென்னுச்சி
நமதாச்சியரண்மனையில் எல்லவருங்கூடி
ஒத்துக்கலந்து பொசிப்போங்காணமன்னவரே
இப்போ-மாற்றான்தன்வாசலிலே பாலமுர்தமுண்ணலா
மோ,எதிரியரண்மனையில் இருந்தமுர்தமுண்ணலாமோ
என்றுவுரைத்தானே யிந்திரராசாவும்
விஸ்வகேதுதான்கேட்டு மெத்தமனமகிழ்ந்து
இவர்களுங்கொஞ்சி யிருந்தார்களன்னேரம்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்

கர்னர் புனந்திரனைப்பார்த்துச் சொல்வது.

கர்னரவர்பார்த்துக் கட்டழகரேதுசொல்வார்
எமதஞ்சுபேர்தம்பியரும் அவருடையபுத்திரரும்
மன்னவர்களேந்துபேரும் மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
கோணுதபாதவத்துக் குந்தியம்மாள்என்தாயும்
யானுமென்புத்திரனும் என்னுடையதேவியரும்
ஒக்கக்கலந்து ஒருகலத்திலுண்போமோ
கூடியிருந்துநாம் கூட்டமுதுண்போமோ
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாளுங்கோலமதை
என்-கண்ணுலேகண்டு களிப்பேனேகட்டழகா
மனதாரப்பார்த்து மகிழ்வேனேமன்னவனே

மனை யாடவருரைத்து எங்கிமனந்தளர்ந்து
இத்தித்துயன்னன் இருகண்ணும்முத்துதிர்த்தான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அவராளும்அரசுகளும்
மதுரைவளநாடு வைகைப்பெரும்பசியும்
அத்திப்புரமும் அடங்கலும்உன்னுதாகாண்
அங்கவளநாடும் அடங்கலும்உன்னுதுகாண்
மன்னவர்கள்பஞ்சவர்கள் வனமேதிரிந்திடட்டும்
ஐயாவே நீரிருந்து அரசாளலாகாதோ
மன்னவரே நீரிருந்து வையகத்தையாளொணாதோ
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்பெருமாளும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் உடற்பிறப்புஎன்றாலே
உங்களுக்குமுன்பிறந்த உத்தமனென்றுசொன்னார்
காவலர்களைவர்களும் காடேதிரிவார்காண்
ஐயாவே நீரிருந்து அரசாளலாகாதோ
நீரும்அவருமென நிஷ்டூரம்வேறுமுண்டோ
ஆண்டபதியாண்டால் ஆகாதோஐவருக்கும்
நீர்-மன்னர்பதியாண்டால் மனங்கொள்ளமாட்டாதோ
வந்தபதிசேருமென்றுசொல்லித்தெண்டனிட்டான்

கர்ணர் புனந்திரனுக்குச் சொல்வது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்கேயதுசொல்வார்
ஐயாவே நீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
இந்திரரே நீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
காவலனார்பஞ்சவர் கட்டழகர்ஐவருக்கும்
என்மாதாயீன்றெடுத்த மன்னவர்களைவருக்கும்
எந்தனுடசேதி யெடுத்தொன்றுஞ்சொல்லாதீர்
கர்ணருடசேதியவர் காதிலேயும்போடாதீர்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவர்கள் என்வரலாறிந்தாலே
ஐவர்களும்பூமிவிட்டுக் கானகத்தில்செல்வார்கள்
அவர்தோன்றியநாளுந் தலைத்தார்வனந்தனிலே
அவர்ஊழியுள்ளகாலமட்டும் உழன்றார்வனந்தனிலே
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அரசாளவேணுமையா
நான்படவேணும்படவேணும்பார்த்தன்கையம்பாலே
இன்னப்படவேணும் எழில்விசயனம்பாலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரரே நீர்கேளும்
பாரதம்என்று படைபொருதும்வேளையிலே

பதினெட்டாம்நாளையிலே படைபொருதுஞ்சண்டைப் .
லே, ஆடிப்பறக்கும் அமூர்தமர்க்களத்தில்
தேடியுலாவுந் திரள்வேந்தர்கூட்டத்திலே
பக்தயூகப்பிரிந்து சண்டைபண்ணும்வேளையிலே
ஆயனொருசாரதியாய் அருச்சுனன்தேரேறி
மாயனொருசாரதியாய் மச்சுரதமேறி
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனராசனுரை
வாளெடுத்துவில்லெடுத்து வளவுதடிகையெடுத்து
அருச்சுனன்தானும் அடுத்துமவன்சண்டைபண்ண
நாகக்கணைதொடுக்க நடுங்கியதுவொடிய
இருவரும்யுத்தம்பண்ணும் வேளையிலேயிந்திரரே
அருச்சுனன்கைபாணம் அறுக்குமேஎன் தலையை
பார்த்தன்கையம்பதுதான் படுக்கென்றறுத்துவிடும்
பட்டுவிழுவேன் பார்த்தன்கையம்பாலே
அற்றுவிழுவேனுன் அருச்சுனன்கையம்பாலே
கர்னனைக்கொன்று விருதுபெற்றேனென்றுசொல்லி
அருச்சுனராசானவ னூதுவான்சங்கெடுத்து
அந்தத்தொனிகேட்டு என்னுச்சிகுந்தியார்
என்னுச்சிகுந்தியம்மாள் உனுச்சி அல்லியரும்
அருச்சு னனுர்பெண்டுகள் ஐந்திரண்டுஎழுபேரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அவர்களுடதேவியரும்
அத்தனைபேரும் அடியனைதிரில்வந்து
என்னை-எடுத்து அடக்கஞ்செய்ய வேணுங்கானிந்திர
னே, போதேவருந்தடக்கும் பொன்னுநவிநாயகமும்
வேல்புருவங்கண்ணும் விஸ்யகேதுராசாவும்
இருவரையுந்தேடி இங்கேயழைக்கவேணும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவர்களைக்காக்கவேணும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்மாளிகையில்
என்தேவியும்புத்திரரும் இருக்கவேயாகாது
ஐவரிடஞ்சேர்ப்பேனென்று ஆணையிடுயிந்திரரே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திருந்தான்கேட்டு

புனந்திரன் ஆயாசப்படுவது.

சிவசிவாவென்று செவிதனிலேகையைவைத்து
ஈயத்தைக்காச்சி யிருசெவியில்விட்டாப்போல்
நாராசங்காச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
சித்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து

பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து மறுவார்த்தையெடுத்துரைப்பா
ன், ஐயர்முகம்நோக்கி ஆணழகன்ஏதுசொல்வான்
ஐயாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
துலாக்கிந்திரனார் நாற்றொருவர்பூமுடியை
நூற்றொருவர்பூமுடியை நொறுங்க அடித்திடுவேன்
சகுனிதலையைத் தவிடுபொடியாக்கிடுவேன்
தலாட்டான்பூமுடியைத் தண்டாலடித்திடுவேன்
பங்கைமைவாளன் தறுதலையன்பூமுடியை
அனைநாழிக்கொள்ளியிலே அனலாயெரித்திடுவேன்
வாய்திறந்துநீருரைத்தால் வண்ணமுடிசங்கரிப்பேன்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஐயாவேநீருமல்லோ
ஒக்கயிருந்து அரசாளுமையாவே
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்கேட்டு

கர்ணர் புனந்திரனை ஆசீர்வதிப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனைத்தானெடுத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
என்னையாபுனந்திரனே என்னழகுள்ளகண்மணியே
கட்டிக்கரும்பே கணுவில்லாசெங்கரும்பே
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்புத்திரனே
பொன்னின்முடிதரிக்க புத்திரராசாவே
நீசொன்னதுபோறாதோ சூழ்த்தரசையாளுமோ
பேசினதுபோறாதோ பேருலகமாளுமோ
வாய்திறந்துசொன்னீரே மன்னர்பெருமானும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அடியேனுங்கூடிருந்தால்
அரசாண்டபாவனைபோல் ஆச்சுதுகாளிந்திரரே
ஆண்மையுள்ளபுத்திரனே ஆணழகாஇந்திரரே
எனதேவியும்உன்னண்ணனையும் சேர்க்கிறேனென்று
சொல்லி,உன்னுச்சி அண்ணனையும் ஐவருடன்சேர்ப்பே
னென்று, ஆணையிடுங்காணும் ஆணழகராசமன்னு
என்றுமவருரைக்க வதுசொல்வாரிந்திரரும்

புனந்திரன் ஆணைகூறுவது.

சோலைமலருடைய சொக்கர்திருவாணை
ஆலைமலருடைய அம்மன்திருவாணை
ஏழுலகமாளுகிற வெம்பெருமாளவராணை
ஆதிசிவனாணை ஆயர்மேல்தானாணை

பரமசிவனாணை பார்வதியாள் தன்னாணை
கோனாகமாதவத்துக் குந்தியம்மாள் தன்னாணை
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆணழகர் தன்னாணை
ஐயாவேவுந்தன் மீதிலாணைபெரிதுகண்டீர்
தோராவடிவழகி துரோபதைதன்னாணை
போதேவருந்தடங்கும் பொன்னுருவிமேலாணை
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்மேலாணை
சோரவளநங்கை சுபத்திரையாள்மேலாணை
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாள் தன்னாணை
நாகம்பயின்றெடுத்த நாகக்கன்னி தன்னாணை
அகஸ்தியனார்பெற்றெடுத்த போகவதிதன்னாணை
மலரிலவதரித்த அல்லியம்மாள் தன்னாணை
சேராம்புராசன்பெற்ற செல்வதியாள் தன்னாணை
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்மேலாணை
மைந்தர் அர்ச்சுனனார் மன்னவனார்மேலாணை
ஆச்சியையும் அண்ணனையும் ஐவரிடஞ்சேர்த்திடுவேன்
நானேயுடனிருந்து ராசனுடனேசேர்த்திடுவேன்
அஞ்சாதீர் அஞ்சாதீர் ஆணழகா அஞ்சாதீர்
எதுக்கும் அஞ்சாதீர் என்னுடைய அண்ணாவே
ஆணைவிடுமென்றுசொல்லி ஆணழகன்தெண்டனிட்
டான், காஞ்சிநாடாளுநங் கர்னரவர்பார்த்து
ஆணைவிட்டேன்தோஷமில்லை ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஓட்டுவிட்டேன்தோஷமில்லை உத்தமனார்புத்திரரே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவே [ன்
ஆணைவிட்டேனென்றவுடன் ஆணழகனேதுசொல்வா
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டு
விடைதாருமென்றுசொல்லி வணங்கினனிந்திரனும்
காஞ்சிநாடாளுநங் கர்னரவர்கேட்டு
மதுரைக்குப்போறீரோ மன்னர்பெருமாளே
ஆருயிரம்பாண்டியற்கும் அல்லிமலர்நாயகிக்கும்
என்க்ஷேமமூவரையுமென்றார் செல்வனார்புத்திரனார்
அடியேனுடன்சேதி யனைவற்குமுறையுமென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
அப்படிக்கேநல்லதென்றான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்

கர்னர் சொல்வது.

காஞ்சிநாடாளுநங் கர்னரெடுத்துரைப்பார்
பருவமதயானைப் பஞ்சவர்களைவருக்கும்

உருவையாகப்பாரேனே வுத்தமர்களைவருக்கும்
என்சேதியொன்றும் உரையாதே ஆணழகா
என்வரலாறுகளொன்றும் உரையாதேமன்னவனே
ஐவர்க்குஞ்சொன்னாலே ஆரணியஞ்சென்றிடுவார்
மன்னவர்க்குச்சொன்னாலே வெண்காடுறைந்திடுவார்
என்னையுபசாரமா வைத்துமவர் நடப்பார்
வீமன்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
அர்ச்சுனன்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
இரட்டைகள்தன்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பத்தினியாள் துரௌபதையா
ள், மாதுசபதம் முடியாதுமன்னவனே
மாதுமயிர்முடிக்கவேணுங்காண்மன்னவனே
கோதுகுழல்முடிக்கவேணுங்காண்கொற்றவரே
ஒன்றுமுரையாதே வுத்தமர்கள்புத்திரரே
என்சேதியொன்றும் எடுத்துரைக்கவேண்டாங்காண்
இங்கேநீவந்ததுவும் இவர்களைக்கண்டதுவும்
பிரியமுடனேகச் சபதங்கள்பேசினதும்
அத்தனையுந்தீரெடுத்து அவர்க்குமறையுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
அவளுரைட்டுமென்றுசொல்லி அப்படிக்கேநல்லதென்று
வந்துமிகப்போதாச்சு எந்தனுடைஐயாவே
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்
டான், காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரவர்பார்த்து

புலந்திரன் கர்னரை விடைகேட்பது.

போய்வாருமிந்திரரே புந்தியுள்ளகண்மணியே
அல்லித்திருமகனே அழகுள்ளகண்மணியே
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னர்முகம்நோக்கி
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அனைவோருங்கைதொழுதார்
கூடவேகைதொழுதார் கொற்றம்பூவீரியரும்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுங்கைதொழுதார்
போய்வாரோமென்றுசொல்லிப் போர்மன்னர்தான்கே
ட்க, காஞ்சிநாடாளுங் கர்னர்பெருமாளும்
அப்படியேநல்லதென்று அனைவருக்கும்விடைகொடுத்

தார், போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்திவிடை கொடுத்தார், விடைபெற்றெழுந்தார்கள் வேந்தருட சேனையெல்லாம்

புனந்திரன் சேனையுடன் புறப்பட்டது.

பொரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
மாலையருகில்வந்து அனந்தவாழ்மார்பன்
வென்றுசெலித்தோமே வேந்தர்பெருமானே
பாசுபதப்பேறுபெற்றப் பார்த்தர்பெருமானே
படுபடுயென்றான் படுத்தது அவ்வாளை
மூக்கப்பந்தட்டி முதுகின்மேல்சாலைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டிக் கழுத்தானையேறினன்
மத்தகத்தைத்தட்டி மதயானையேறினன்
அப்பாலுடன்தானும் அழகானையேறினர்
மாமனுந்தானுமாய் மதயானைவறினர்
மூன்றானைவறினர் மூன்றுலட்சம்ராசாக்கள்
சரியானை எறினர் சரியொத்தராசாக்கள்
பக்கானையேறினன் பத்துலட்சம்ராசாக்கள்
ஆறானைவறினர் ஆறுலட்சம்ராசாக்கள்
முன்னேமூரசெடுத்து முன்னானைமேல்போட்டார்
பின்னேமூரசெடுத்துப் பின்னானைமேற்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லாருந் தேரின்மேலேறினர்
குலமன்னரெல்லாருங் குதிரையிலேறினர்
பலமன்னரெல்லாரும் பல்லக்கிலேறினர்
அழகானமன்னரெல்லாம் அழகானைஎறினர்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரியும்
சித்தர்புலவர் சிலாசமந்திரிகள்
சிங்கங்காடிபுலிச் சோமூழங்கிவர
யாளிபுலிகாடி யானுகில்மூழங்கிவர
தங்கள்தங்கள்வாகனத்தை தார்வேந்தரேறினன்

குடையின் பெருமை.

எறினபோதே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுமாணிக்கப்பொற்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பட்டுக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
இரத்தினக்குடையாம் இராஜாக்கள்நற்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியப்பொற்குடையாம்

எடுத்து நிறைத்தார்கள் எண்ணாயிரங்குடைகள்
சுத்தி நிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணுதே
பக்கம் நிறைந்தார்கள் பகவானைக்கண்மறைக்க
ஒத்தக்குடைகள் இருந்தந்தஉத்தமனும்
பூச்சக்கரகுடைநடுவில் புண்ணியனும்வாராரே
முத்துக்குடைபிடிக்க முடிமன்னர்தேர்நடக்க
இரத்தினக்குடைபிடிக்க ராசாக்கள்தேர்நடக்க
பச்சைகுடைபிடிக்க படைமன்னர்தேர்நடக்க

புனந்திரன் திரியோதிரனை தூதுரைத்து
செயித்தேனென்று சின்னமூதுவது.

வற்றொரானை எடுத்தார்விருதோசை
வாதினார்சின்னம் வுலகுதலைதுமுக்க
செம்பொன்னாற்காளை பொருந்துமென்றூதினன்
தங்கத்திருக்காளைத் தானெடுத்தூதினன்
வென்றுவந்தேனென்றுசொல்லி விருதெடுத்தூதினன்
சாதித்துவந்தேனென்று சங்கெடுத்தூதினன்
செயங்கள்செயங்களென்று ஜெயபேரியடிபடுது
ஜெயித்துவந்தேனென்று அடித்தான்ரணபேரி
அத்திபுரத்து நெடும்வீதிவருகையிலே

புனந்திரன் அத்திபுரத்து வீதியிலேவருகிறது
சனங்கள்பார்த்து பேசிக்கொள்வது.

அங்கிருக்குமங்கையர்கள் அணியிழைமாரேதுசொல்வா
ர், கொம்பனைமாரெல்லாருங் கூடியொன்றாய்ப்பேசிக்
கொள்வார், மாயன்மருமகன்காண் மகாதேவன்புத்திரன்
காண், சீதைமருமகன்காண் தேவருடபுத்திரன்காண்
பாண்டியற்குபேரனிவன் பஞ்சவற்குபுத்திரன்காண்
ஆயிரம்பாண்டியற்கு அருமையுள்ளபேரனிவன்
ஐவருக்கும் நூற்றுவர்க்கும் ஆனதொருபுத்திரன்காண்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகண்டி
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்மருமகண்டி
நூலால்கத்திரளார் நூற்றொருவர்மன்னவற்கும்
பாட்டனார்வீஷ்மருக்கும் பாரறியதுரோணருக்கும்
சிற்றப்பாவிதுரருக்கும் சீருள்ளகாங்கையற்கும்
காஞ்சிநாடாளுங் கானர்பெருமானுக்கும்
சாமத்துரோகி சகுனியவன்தோழனுக்கும்
மாமன்சகுனியற்கும் மற்றுமுள்ளமன்னவற்கும்
அம்மான்சகுனியவன் யவன்தோஷணனவற்கும்

தங்கைமணவாளன் தருதலையானவற்கும்
அங்குள்ளசேனையற்கு அதிகமாய்த்தான்பேசி
எதிராயிருந்துமல்லோ எத்திலங்குபூமுடியான்
சரியாயிருந்துமல்லோ சாதித்தான்மன்னர்களை
வல்லமையுள்ளப் புருஷனிவன்தாண்டி
இவனழகுஞ்சவுரியமும் ஆண்மைகளுள்ளவண்டி
கலந்தாரிநாயகிக்கு வாய்த்தமணவாளன்
தோகைமயிலனையாள் அற்சலையாள்பெற்றெடுத்த
ஏலங்குழலாளுக்கு ஏற்றதொருமணவாளன்
அவரழகுக்கேற்றாப்போல் அருச்சுனர்பெற்றெடுத்தார்
இவரழகுக்கொப்பானோர் இந்திரருமீடல்லவே
மன்னர் அழகுக்கு மன்மதனுமீடல்லவே
இப்படியாகச் சொல்லியல்லவோயிருந்தார்
கொம்பனைமாரெல்லாருங் கூட்டமாய்ப்பேசினார்கள்
இப்படியாய்ச்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே

புனந்திரன் வேறுவீதிவருகிறது.

போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதியிலே வாரானேமன்னவனும்
அந்தத்தெருவீதியிலே வாழுகின்றமன்னரெல்லாம்
இந்திரனார்தன்முகத்தை ஏறெடுத்துபார்த்துமல்லோ
அர்ச்சுனனார்பெற்றபிள்ளை அழகுடையானென்பார்கா
ண், ஐவருடபுத்திரனிவன் ஆண்மையுள்ளானென்பார்
கள், ஐவரழகுமிங்கே பெற்றுவந்தானென்பார்கள்
துரியோதனனைத் துமீட்டானே சுத்திரப்பூமுடியான்
எதிராகவாதாடி வென்றான்காணென்பார்கள்
இப்படியாகச்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்வீரியரும்
அந்தத்தெருதாண்டி வாரானே ஆணழகன்
மற்றுமொருவீதியிலே மன்னன் நடக்கையிலே
அந்தத்தெருவுதனில் வாழ்கின்றமன்னவர்கள்

புனந்திரனைப்பார்த்து சனங்கள்பேசுகிறது.

மாயனாருமருமகனை மதிலேறிப்பார்ப்பார்கள்
எட்டிநடைநடந்துக் கிட்டவந்துபார்ப்பார்கள்
உயர்ந்தமதிலேறி வுற்றுநோக்கிப்பார்ப்பார்கள்
சன்னல்கதவைத் திறந்துமெள்ளப்பார்ப்பார்கள்

ஆறெழுமன்னன் அருச்சுனராசனவன் [ரூர்
ஆவனெழுக்கேற்றதுபோல் ஆண்பிள்ளைபெற்றாளென்
ரூர், போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும
தன்னழுக்கேற்றதுபோல தான்பெற்றார்பிள்ளையென்
ரூர், இப்படியாய்ப்பேசி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
சன்னல்கதவைத் திறந்துமெள்ளபார்ப்பார்கள்
ஆறெழுமன்னன் அருச்சுனராசாவும்
ஆவனெழுக்கேற்றதுபோல ஆண்பிள்ளைபெற்றானென்
ரூர், போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
தன்னழுக்கேற்றதுபோல தான்பெற்றார்பிள்ளையென்
ரூர், இப்படியாய்ப்பேசி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
தெத்துதெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனையுந்தான்தாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிவிட்டு
அத்திபுரபட்டணந் தாண்டியந்தவாணழகன்
வனமாய்வனம்றழைந்து வாராளேதென்மதுரை

புனந்திரன் மதுரைக்கு வருகிறது.

ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
இருண்டவனந்தாண்டி எலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
சிங்கம்உலாதொக்குஞ் சிறுநாய்வனந்தாண்டி
கோங்குபெருத்தவனங் கொன்றைகளாபூத்தவனம்
பாதிரிமுல்லைப் பருத்தவனந்தாண்டி
இஞ்சிவனந்தாண்டி எலுமிச்சந்தோபபுவிட்டு
மஞ்சள்வனந்தாண்டி மாதளந்தோப்புவிட்டு
தேசத்ததையாளுந் திரியோதிரன்தோப்புவிட்டு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னரிடகாவல்விட்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆண்டபெருஞ்சோலைவிட்டு
மாலைமுடியாளும் மதுரைதிசைநோக்கி
மதுரைதிசைநோக்கி வாரார்புனந்திரும்

ஐவரும் மண்டபத்தில் வீற்றிருந்திந்திரனைக் காணுகிறது.

வேந்தர்பெருமான் வெளிமண்டபத்தில்வீற்றிருக்க

ஐவரரையரு மாளழிவசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் விலாடபுரம்விட்டலவோ
விலாடபுரம்விட்டலவோ வீற்றிருந்தார்மண்டபத்தில்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திராசாவும்
மண்டபத்தின்முன்னேவந்து மாலைமுடியானும்
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானந்தவாழ்மார்பன்
வாளுருவிக்கைப்பிடித்து வல்லயத்தைத்தோளில்விட்டு
ஓடமலர்க்கண்ணனும் உள்ளேநுழைந்தான்காண்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
அட்சதையும்பூபோட்டு அனைவரும்தெண்டனிட்டார்
ஆறுபேர்பாத முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாயாரவாழ்த்தி மனதுபெரிதுகந்து
இருமிருமென்றுசொல்லி யிட்டார்சிம்மாதனங்கள்
இட்டசிம்மாதனத்தி லேறியவர்வீற்றிருந்தார்
ஐவரரையரும் ஆழிவசந்தாரும்
இந்திரனைத்தான்பார்த்து ஏதுயெடுத்துரைப்பார்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திராசாவே
தூதுரைக்கப்போனீரே சுந்திரப்பூமுடியே
அப்போதுஇந்திரனார் ஆணழகரேதுசொன்னார்
போனதும்வந்ததும் புதுமைநடந்ததும்
அங்கேநடந்த அதிசயமுள்ளதும்
கண்ணில்லான்மாளிகைக்கு கடுகிநடந்ததும்
கட்டியணைத்தவுடன் கற்றூணுநெரிந்ததும்
மண்டபங்கள்தானிடிந்து மண்ணோடேசாய்ந்ததும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
ஐவருக்குநாடு கொடேனென்றுசொன்னதும்
இத்தனையுஞ்சொன்னனே யாணழகனிந்திரனும்
நாலுரெண்டுவார்த்தைகளாய் செப்பினன்ராசாவும்
ஐவரரையரும் ஆழிவசந்தாரும்
எல்லாருங்கேட்டு வெகுவாய்மனங்குளிர்ந்து
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியரும்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டா
ன், ஐவரரையரும் ஆழிவசந்தாரும்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திராசாவை
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு

திருஷ்டிகழித்துயல்லோ சீரானபுனந்திரற்கு
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்

புனந்திரன் பதுரையில் சின்னமூதுவது.

படிபடியென்றான் படிந்ததுஅவ்வானை
முக்கப்பந்தட்டி பட்டயானை ஏறினன்
சாத்தலைத்தைத்தட்டி சறுத்தானை ஏறினன்
அப்பனும் அத்தானும் அழகானை ஏறினன்
மாமனுந்தானும் பரவானை ஏறினர்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினர்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
பானுமுடியானும் பதரைசுருவந்தானே
ஊதினன் சின்னம் உலகேழுமதிர
ஊதினன்வானை வலைருத்தை துருக்க
வென்றுவந்தேனென்றசொல்லி விருதெடுத்தூதினன்,ஜெயம்பெற்றுவந்தேனென்று சின்னமெடுத்தூதினர், ஊதினசின்னத் தொனிகேட்டாளுத்தமியும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்பார்த்து

அல்லி தாதிகளைவிட்டுப் புனந்திரற்கு திருஷ்டிகழிக்கிறது.

தாமச்சுழலானை தாதிமாரைத்தான்பார்த்து
அழைத்துக்கொண்டானே சுந்திரப்பூமுடியான்
அருச்சுனனார்புத்திரற்கு ஆலாத்திகாட்டுமென்றான்
தாதிமெழுந்திருந்து தானுமங்கேஓடிவந்து
முத்தினலாலாத்தி முப்பதுநூறாயிரமாம்
பவளத்தாலாலாத்தி பத்துநூறாயிரமாம்
திருஷ்டிசுழட்டித் தெருவெங்கும்விட்டெறிந்து
கற்பூரவாலாத்திக் காட்டியந்தகாரிகைமார்
ஆலாத்திகாட்டி யணியிழைமார் நீங்கிநின்றார்
போராஞ்சாமன்னர் புனத்திரராசாவும்
ஆனைவிட்டுக்கீழிறங்க ஆனந்தவாழ்மார்பன்
ஓடமலர்க்கண்ணனும் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
கோசவளநாட்டான் கொலுவந்துவீற்றிருந்தான்

பாட்டன்மார் தாயார் அல்லி இவர்கள் முதலானவர்
வந்து புலந்திரனைக்கண்டதற்கு புலந்திரன்
போய்வந்த சங்கதிகளையுரைத்து சுகமாக
மதுரையை அரசாண்டிருந்தது.

ஆறுயிரம்பாண்டியர்கள் அய்யன்மார்வந்துகண்டார்
பெண்பெருமாளல்லியரும் புத்திரனைவந்துகண்டாள்
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமைகளுநள்ளதுவும்
நாலிரண்டுவார்த்தைகளால் நடப்பித்தாரிந்திரனும்
அனைவர்க்குந்தானுரைத்து அரசாண்டுவாழ்ந்திருந்தார்
புலந்திரனார்தன்கதையைப் பத்தியுடன்படித்தவர்கள்
இந்திரனார்தன்தூதை யின்பமுடன்சொன்னவர்கள்
பப்பிரவாகன்தூதைப் பட்சமுடன்வாசித்தவர்
மண்டலத்தில்கீர்த்தி மாறாமல்வாழ்ந்திடுவார்
தேசத்தில்கீர்த்திபெற்று சிறப்புடனேவாழ்ந்திடுவார்
சுந்தரனார்தூதுரைத்தோர் சொக்கர்பதம்பெறுவார்
மன்னவனார்தூதுரைத்தோர் மாயர்பதம்பெறுவார்
மாயர்பதம்பெறுவார் மாறாமல்வாழ்ந்திருப்பார்
புலந்திரராசனைப்போல் பூரித்துவாழ்ந்திடுவார்
இந்திரராசனைப்போல் இருந்தரசையாண்டிடுவார்
வெங்கட்டராமபூபன் விருப்பமுடனின்றெடுத்த
நாராயணசாமி நல்லோனுரைப்படிக்கு
தாரணியிற்கீர்த்திபெற்ற தமிழ்வல்லோன்வேதகிரி
மைந்தன்கந்தசாமியென்பவ னிக்கதையைப்பாடினர்
குற்றங்கள்நேராமல் குறைகளொன்றும்வாராமல்
தப்பிதங்களில்லாமல் தாழ்வொன்றுஞ்சேராமல்
இந்தக்கதைதன்னை இன்பமாய்க்கேட்டவர்கள்
ஆல்போலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவார்
வாழிவாழியென்றுசொல்லி வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

வித்வசிரோன்மணியாகிய புகழேந்திப்புலவர்
அருளிச்செய்த
புலந்திரன் தூது முற்றிற்று.